

DECEMBER 15., HÉTFŐ

ELNÖKÖL: PÖTTERING ÚR

elnök

(Az ülést 17.05-kor megnyitják.)

1. Az ülészak folytatása

Elnök. – Bejelentem az Európai Parlament 2008. december 4-én, csütörtökön megszakított ülésének folytatását.

2. Az előző ülés jegyzőkönyvének elfogadása: lásd a jegyzőkönyvet

3. A Parlament tagjai: lásd a jegyzőkönyvet

4. Együttdöntéssel elfogadott jogi aktusok aláírása: lásd a jegyzőkönyvet

5. Helyesbítés (az eljárási szabályzat 204a. cikke): lásd a jegyzőkönyvet

6. Ülésnaptár: lásd a jegyzőkönyvet

7. Dokumentumok benyújtása: lásd a jegyzőkönyvet

8. Szóbeli választ igénylő kérdések és írásbeli nyilatkozatok (benyújtás): lásd a jegyzőkönyvet

9. Tárgytalan írásbeli nyilatkozatok: see Minutes

10. Petíciók: lásd a jegyzőkönyvet

11. Egyes okiratokra vonatkozó határozatok: lásd a jegyzőkönyvet

12. tárgyalási rend: lásd a jegyzőkönyvet

13. Egyperces felszólalások fontos politikai kérdésekben

Elnök. – A következő napirendi pont az egyperces felszólalások fontos politikai kérdésekben.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Köszönöm, Elnök úr, hölgyeim és uraim. Valamennyi román nő nevében szeretném megköszönni azt a kivételes megtiszteltetést, hogy immár másodszor nyertük el az Európai Nők Előremeneteléért Nemzetközi Szövetség első díját. Szeretnék külön köszönetet mondani Kratsa-Tsagaropolou asszonynak, az Európai Parlament alelnökének.

Az első román díjazott Maia Morgenstern, egyik kiváló színésznőnk volt, aki 2004-ben nyerte el a díjat. A második román nő idén Monica Macovei, Románia korábbi független igazságügyi minisztere. Monica Macovei igazán méltó erre az elismerésre azokért a rendkívüli erőfeszítéseiért, amelyekkel biztosította Románia visszafordíthatatlan európai útját, amelyen nem szembesül a védzáradékokhoz hasonló akadályokkal.

A második kérdés a Moldovai Köztársasággal kapcsolatos. Egy független televíziós csatornától megtagadták a működési engedély meghosszabbítását. A szóban forgó televízió a PRO TV. Ez az intézkedés csupán egyetlen a sok más intézkedés közül, amelyek az országban a szólásszabadság korlátozását célozzák.

Ezért felszólítom az Európai Bizottságot és a Parlamentet, hogy ezúttal határozottan lépjenek fel, mi pedig nyomatékosan kérjük fel a chişinău-i hatóságokat, hogy sürgősen vessenek véget ezeknek a visszaéléseknek. Köszönöm.

Gyula Hegyi (PSE). – (HU) A klímacsomag jövőjéről még pontosat nem mondhatunk, hiszen néhány napon, vagy néhány héten belül lesz róla döntés. Egy dolgot azonban mindenképp szeretnék kiemelni: hogy a távfűtés mentességet kapott az ún. klímaadó alól. Ezt nagyon fontosnak tartom. Magyar képviselők, köztük én kezdeményeztem, hogy ez így történjék. Azt gondoljuk, hogy elsősorban olyan emberek laknak távfűtéssel fűtött lakásokban, akik alacsony jövedelműek, akik nem engedhetnék meg maguknak újabb plusz terhek vállalását. Másrészt pedig tudnunk kell, hogy a távfűtés környezetbarát fűtési mód, hiszen az egyéni fűtés mindenképpen mentes mindenféle klímaadó alól, ezért azt gondolom, hogy az így képződő támogatást kell adni arra, hogy a távfűtési rendszereket korszerűsítsük. És amennyiben uniós pénzzel a közép-kelet-európai országok távfűtését korszerűsítjük, utána 2020-tól természetesen már nem várható el hasonló kedvezmény.

Jules Maaten (ALDE). – (NL) Elnök úr, néhány héttel ezelőtt lezárultak a burmai junta által indított perek, amelyeket abból a célból indítottak, hogy számos, legalább száz ellenzékit, köztük a humorista Zarganart, és a szerzetes Ashin Gambirát börtönbe zárják kétes tárgyalásokat követően. Drákói büntetéseket szabtak ki, de ennek ellenére nincs jele, hogy a burmai emberi jogi helyzet javulna. 2010-ben választásokat tartanak majd az országban, az ellenzék pedig igenis joggal nyugtalanodik a választásokkal kapcsolatban, nem utolsósorban az alkotmányról tartott 2008. májusi népszavazás tapasztalatai alapján is.

Ennek ellenére sajnálatos módon a szankciók és a rezsimszűzítés elmozdítása az utóbbi években nem nagyon segített a változások előidézésében. Úgy gondolom, hogy itt az ideje taktikát váltani. A burmai rezsimszűzítés egyáltalán nem tudja, mit akarnak vagy várnak el más országok, a vezetők és a katonaság új generációinak pedig nincs ráhatásuk erre, mivel nem állnak kapcsolatban más országokkal.

Azon az állásponton vagyok, hogy a Parlament fontoljon meg egy esetleges – hivatalos, vagy nem hivatalos – burmai látogatást, vegye fel a kapcsolatot az ottani ellenzékkel, emellett új és erőteljesebb nyomást gyakoroljon a juntára, amely sajnos nem fog megtörténni csupán az erősebb szankciók útján.

László Tótkés (Verts/ALE). – (HU) 1989 decemberében éppen ezen a napon vette kezdetét Temesváron az a megmozdulás, amely tüneményes gyorsasággal egy hét leforgása alatt a Ceauşescu-féle hírhedt nacionalista, kommunista, ateista diktatúra bukásához vezetett. December 15-én reggel az egyházak és annak lelkipásztorai védelmében kiálló magyar református hívek meglepő bátorsággal kergették el a Securitate és a milícia püribékjeit, majd élőláncot alkottak a templom körül. Órák alatt románok, magyarok, németek, szerbek, katolikusok, baptisták, evangélikusok, ortodoxok és zsidók százai csatlakoztak az ellenállókhöz. A békés megmozdulás estére rendszer- és kommunistaellenes tüntetéssé alakult át. 1989-ben az erdélyi Temesvár lett Románia első szabad városa. Isten kegyelméből a cselekvő hit kivívta a szabadságot. Áldott legyen a hősök, a mártírok és az áldozatok emléke! A demokratikus rendszerváltozást tovább kell folytatnunk! Romániából Temesváron át vezet az út Európába.

Giovanni Robusti (UEN). – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, tudomásomra jutott, hogy egyedül Olaszországban minden nap négymillió kilogramm még fogyasztható élelmiszert semmisítenek meg, legalább négymillió euró értékben. Ez nagyjából fele annak az összegnek, amit Olaszország nemzetközi segélyekre költ, és az EU sok más országában is nagyon hasonló a helyzet.

Most olyan élelmiszerekről van szó, amelyeknek még nem járt le a szavatossági idejük, de amelyeket a piaci szabályozás és a túlzottan szigorú európai jogszabályok és céges arculati megfontolások miatt semmisítenek meg, illetve vonnak ki a piacról. Ezt az ügyet már felhozta az olasz kormány minisztere, Luca Zaia a Mezőgazdasági Miniszterek Tanácsának ülésén: a közösségi jogszabályok jobb definiálása, valamint az olyan projektek, mint például az ételbank vagy a last minute piac megfelelő támogatása nem csupán a lakosság azon részének nyújthatna segítséget, amelyet érint a gazdasági válság, és amely mostanra megduplázódott, hanem ennek a mindenképp tűrhetetlen pazarlásnak is véget vetne.

Ezért felhívom az ügyben illetékes parlamenti bizottságokat, hogy haladéktalanul kezdjék kivizsgálni ezt az ügyet, hogy megoldást kereshessünk rá.

Věra Flasarová (GUE/NGL). – (CS) Elnök úr, Biztos úr, hölgyeim és uraim, szeretnék beszámolni az Európai Parlament delegációjának december 5-én a prágai várban tett látogatásáról. Szeretném az ott tapasztalt kölcsönös megértés hiányát a tárgyalóasztal mindkét oldalán egyértelműen jellemző ingerültségnek és türelmetlenségnek betudni, nem pedig a rossz szándéknak, bár ez a nézet nem igazolható a mai Európában. Emellett viszont szeretnék megemlíteni egy problémát. A cseh közvélemény a várban folyó tárgyalásokról

a médiából és a politikai élet különböző szereplőitől értesült, akik hozzátették saját nézeteiknek megfelelő magyarázatukat. Néhányan támadták a köztársasági elnököt, mivel ez felelt meg céljaiknak, mások pedig változásokat követeltek az Európai Unióban, azért, hogy népszerűségüket bármi áron növeljék a közvélemény körében. Ezért szeretném kérni az egymás iránti udvariasságot és fokozottabb érzékenységet. Közép- és Kelet-Európában még mindig rengeteg begyógyulatlan seb van, amelyeket rossz szándékkal ki lehet aknázni. Az említett esetnek talán kellemetlen következményei lehetnek a hat hónappal később esedékes európai parlamenti választásokra nézve is.

Elnök. – Hogy elejét vegyük a helyzet további elmérgesedésének, nem kívánom kommentálni az elhangzottakat, csupán azt szeretném mondani, hogy az Elnökök Értekezlete kézbe vette az ügyet.

Gerard Batten (IND/DEM). – Elnök úr, mivel eddig nem tapasztalt méretű gazdasági hanyatlás tapasztalható világszerte, a font sterling értéke a dollárhoz és az euróhoz képest folyamatosan csökken. Azonban a font más valutákkal szembeni alkalmazkodóképességének előnyével az egységes európai valutát alkalmazó tagállamok nem rendelkeznek.

Görögországban polgári nyugtalanság és zavargások törtek ki. A görög író, Mimis Androulakis a következőket mondta: „A mai fiatalok rendkívül elégedetlenek az Európában kialakult struktúrával. Nem tudjuk úgy csökkenteni az euró árát, hogy exportelőnyhöz juttasson minket.”

Az EU-tagság és az euró Görögországban magasabb megélhetési költségekhez vezetett, és a fiatalabb generáció attól fél, hogy szegénység vár rájuk a jövőben. Az Európai Unió egy ideológián alapuló projekt, amit az európai népekre erőltetnek, akik inkább élnének demokratikus nemzetállamokban. A politikai ideológia ára mindig emberi szenvedés.”

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Csaknem valamennyi európai országban szigorú jogi következményei vannak a holokauszt-tagadásnak és a fasiszmus hirdetésének.

Ahhoz, hogy a neonácizmus kinyilvánításával és más szélsőséges megnyilvánulási formákkal megfelelően fel lehessen lépni Magyarországon, nem csak a törvényeket, hanem az alkotmányt is módosítani szükséges. Magyarországon azonban viszonylag hosszú ideje hiányzik az ehhez a lépéshez szükséges politikai akarat. A Fidesz, amely az európai néppártok képviselőcsoportjának tagja, nem volt hajlandó megszigorítani a nacionalizmus és radikalizmus ellen hatékonyabban fellépő törvényeket. A Fidesz így közvetetten támogatja a szélsőséges nézeteket Magyarországon.

Csupán egy hónapja, hogy magyar szélsőségesek, fasiszta egyenruhában átléptek a határon, és egy békés szlovák városba érkeztek a helybeliek rémületére. Valamennyi jó szándékú európai polgár nevében felszólítom a magyar politikusokat, hogy sürgősen foganatosítsanak hatékony törvényeket a fasiszmus és szélsőséges megnyilvánulások ellen Magyarországon.

Carlos José Iturgaiz Angulo (PPE-DE). – (ES) Elnök úr, pontosan egy évvel ezelőtt a venezuelai polgárok referendumban szavazták meg, hogy Hugo Chávez elnökségét ne hosszabbítsák meg, amelyet a venezuelai alkotmány szabályoz.

Nos, Hugo Chávez figyelmen kívül hagyta a lakosság demokratikus döntését, és bejelentette, hogy hatalmon maradása érdekében meg fogja változtatni a törvénykezést.

Hugo Chávez tehát újra bebizonyította, hogy nem demokratikus elnök, hanem autokrata, katonai diktátor, akinek célja, hogy az egész országot saját magánbirtokává alakítsa, és így folytathassa ellenfeleinek és a tőle eltérően gondolkodóknak a fenyegetését, inzultálását és támadását. Szándékában áll továbbra is elnyomni a szólásszabadságot azzal, hogy korlátozza a médiát, mint ahogy a Radio Caracas Televisión esetében tette.

Az Európai Parlamentnek szigorúan el kell ítélnie és vissza kell utasítania azokat a trükköket és ürügyeket, amelyeket Hugó Chávez azért akar a gyakorlatba ültetni, hogy ne kelljen feladnia az ország elnökségét. Arra ösztönözzük a venezuelai társadalmat, hogy védje meg a demokrácia és a szabadság értékeit, amelyek tökéletesen ellentétesek Hugo Chávez szavaival és tetteivel.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (FR) Elnök úr, május végén a francia nemzetgyűlés megszavazta a francia alkotmány módosítását a regionális nyelvek tiszteletben tartása vonatkozásában. Ez utóbbiakról elmondható, hogy Franciaország nemzeti örökségét képezik.

Azt remélhettük volna ettől a döntéstől, hogy jelentős fordulópont lesz a regionális nyelvekre és a hagyományos kisebbségekre alkalmazott jakobinus francia elképzelésben. A Francia Tudományos Akadémia

azonban sajnálatos módon elutasította a döntést, és nyomást gyakorolt a szenátusra, amely végül nem szavazta meg a francia alkotmány módosítását, annak ellenére, hogy ez rendkívül fontos lett volna, nem csupán Franciaország, hanem az egész Európai Unió számára.

Nem hiszem, hogy az elzászi, breton vagy katalán nyelv oktatása, vagy ezek használata az államigazgatásban bármilyen módon aláásná a francia nemzet területi integritását vagy nemzeti egységét, sőt, épp ellenkezőleg.

Elnök úr, éljen a frankofónia, éljenek a regionális nyelvek, éljen a nyelvi sokszínűség!

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, néhány nappal ezelőtt Marjory Van den Broeke, az Európai Parlament Titkársága szóvivője elmondta a sajtónak, hogy az Európai Parlament beszerzett nyolc röntgentomográfot, amelyekről több hétig plenáris vitát tartottunk, sőt amelyekkel kapcsolatban határozatot fogadtunk el.

A berendezések beszerzésre kerültek, bár a vita során senki – sem a titkárság, sem az elnök – nem tájékoztatott minket erről a tényről, holott kételyek merültek fel a parlamentben, hogy ugyanilyen berendezések használatát engedélyezzük-e a repülőtereken. Ez a beszerzés véleményem szerint súlyos tévedés volt az elnökség és a titkárság részéről. November 4-én beadtam egy írásos kérelmet az ügygel kapcsolatos tájékoztatásról, azonban még nem kaptam erre választ. December 10-én derült ki számomra a válasz az EU Observerből.

Vajon hogyan lehetséges az, hogy megvásároltuk ezt a berendezést a parlamenti vita idején, amikor helytelenítettük az említett berendezések használatát, és nem közölték velünk, hogy a Parlament már megvásárolta ezeket? Ez az eset kifigurázta a Parlamentet a közvélemény előtt.

Elnök. – Erről az esetről nem volt tudomásom, de megvizsgáljuk az ügyet.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, amint azt tudják, a múlt héten az Európai Tanács találkozót tartott, és ahogy hónapok óta történt, az európai parlamenti képviselők megint nem vehettek részt rajta. Még a sajtóközpontba sem léphettek be. Úgy gondolom, hogy ez a helyzet teljesen abszurd – kértük a Tanácsot, hogy lépjen közbe, azonban teljesen eredménytelenül.

Azt hiszem, hogy ez egy valós probléma, nem csupán az európai parlamenti képviselők hiúságának kérdése, akik körbe szeretnének járni és szeretnék megmutatni magukat. Úgy gondolom, hogy a találkozón napirendre kerülő ügyekben és témákban társjogalkotók vagyunk. Rendkívül fontos a közvélemény számára, hogy értesüljön a Tanács üléseiről, természetesen az újságírókon keresztül, és az Európai Parlament képviselőinek véleménye útján is. A jelenlegi helyzet tarthatatlan.

A Parlament részéről többször kértük a Tanácsot az intézkedésre, és reméljük, hogy erre sor került, de talán egy kicsit jobb eredmény várható el. Valóban reméljük, hogy pozitív eredményre jutunk, mivel a jelenlegi gyakorlat valóban megdöbbentő.

Elnök. – Frassoni asszony, mivel személy szerint nekem címezte a hozzászólását, és legalábbis egy lehetséges értelmezés szerint burkoltan gyanúsított, biztosítani kívánom arról, hogy a lehetőségeinkhez mérten erőfeszítéseket tettünk. Azonban én személy szerint nem tudom biztosítani az eredményességet, mivel a Tanácsnak kell meghoznia a döntést az ügyben. Ennek ellenére biztos lehet abban, hogy kollégáim és én is megteszünk minden tőlünk telhetőt.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Elnök úr, december 10-én ünnepeljük az ENSZ Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának kihirdetését. A Nyilatkozat 2. cikke szerint: „A jelen nyilatkozatban megfogalmazott összes jogok és szabadságok fajra, színre, nemre, nyelvre, vallásra, politikai vagy más véleményre [...] való mindennemű megkülönböztetés nélkül mindenkit megilletnek.” Ezt a dokumentumot India is aláírta, az az ország, amely annyit köszönhet Mahatma Ghandinak, az egyéni jogok lelkes támogatójának. Ennek ellenére sajnos állandóan rendkívül aggasztó híreket kapunk a keresztények Indián belüli üldözéséről. A hírek beszámolnak kegyetlen gyilkosságokról, támadásokról, nemi erőszakról, otthonok és kegyhelyek felégetéséről. A helyzet különösen súlyos Orissa államban.

Elnök úr, a Parlament nem nézte közömbösen a terroristák által Bombay-ben elkövetett bűncselekményeket, és nem maradhat közömbös az úgynevezett keresztényellenes pogromokkal szemben sem. Erőfeszítéseket kell tennünk, hogy véget vessünk a gyűlölet megnyilvánulásainak, amelyek az alapvető emberi jogok, pontosabban a vallásszabadság és az élethez való jog megsértésének nyilvánvaló esetei.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). – (DA) Elnök úr, néhány nap múlva ünnepeljük az idei Szaharov-díj átadását. Ezért kézenfekvő lenne a kérdés, hogy a korábbi díjazottak élete hogyan alakult, például a kurd/török

politikusé, Leyla Zanáé, aki 1996-ban kapta meg a díjat. 2004-ben tíz év börtönbüntetés után kiengedték, de múlt pénteken, december 5-én újra tíz év fogházra ítélték. Ennek az volt az oka, hogy továbbra is azon munkálkodott, hogy a törökországi kurdok számára biztosítsa az alapvető jogokat, például a saját nyelvhasználati jogot. Ez sajnos azt bizonyítja, hogy a törökországi emberi jogi helyzet nem javul, hanem súlyosbodik. Ezért arra ösztönzöm valamennyi képviselőtársamat, hogy fejezze ki szolidaritását a Szaharov-díj korábbi nyertese, Leyla Zana iránt, és felkérném az elnököt, hogy tegyen javaslatot azzal kapcsolatban, hogy hogyan tiltakozhat az Európai Parlament a török kormánynál.

Elnök. – Søndergaard úr, szeretném leszögezni, hogy egy ízben meglátogattam Leyla Zanát a börtönben. További lépéseket fogunk tenni ebben az ügyben.

Georgios Georgiou (IND/DEM). - (EL) Elnök úr, kötelességemnek érzem, hogy felhívjam a figyelmét és valamennyi képviselőtársam figyelmét, és hogy segítséget kérjek az Alzheimer-kórral szembeni fellépésre. Ez egy olyan betegség, amely az időseket sújtja, és jelenleg 6 millió európai polgártársunk életét teszi elviselhetetlenné. Azonban nem csupán a betegségben szenvedőket, hanem 6 millió család életét is elviselhetetlenné teszi, amellyel 25 millióra nő azoknak a száma, akik ezzel a betegséggel küzdenek, de nem érzik, hogy bármilyen segítséget kapnak Európától, amely könnyíthetne szorult helyzetükön, ha foglalkozna ezzel a láthatóan egyre nagyobb méreteket öltő betegséggel.

Ezért felszólítom mindannyiunkat, hogy kérjük a Bizottságot és a tagállamok kormányait, hogy az Alzheimer-kórt kiemelten kezeljék az európai egészségügyi programokban, hogy megszabadíthassuk 25 millió polgártársunkat ettől a súlyos teherterheléstől.

Irena Belohorská (NI). - (SK) Amikor Szlovákia benyújtotta tagfelvételi kérelmét az Európai Uniónak, már tagja volt az Európa Tanácsnak, tehát aláírta és törvénybe iktatta az Alapvető Emberi Jogok és Szabadságok Kartáját.

Az Európa Tanács által megkövetelt norma egyenlő és kötelező volt valamennyi állam számára. Ha bármilyen bizonytalanság vagy hibás teljesítés merült volna fel, akkor az ügynevezett monitoring bizottsághoz lehetett fordulni felülvizsgálati kérelemmel. Az Európai Parlament csupán szelektív módon foglalkozik ezzel az ügygel, amikor bizonyos parlamenti képviselők vetik fel ezt az ügyet. Sajnálatos módon azonban a helyzetet nem figyelték párhuzamosan több tagállamban. Emellett számomra úgy tűnik, hogy az Európai Unió, vagyis pontosabban Európa egy bizonyos kisebbsége nagyobb és megkülönböztetett jogokat élvez.

A Vajdaságban él egy jelentős számú szlovák kisebbség, amely több mint kétszáz éve őrzi azokat a hagyományainkat, amelyeket a szlovákok többsége mára már elfelejtett. Elnök úr, tudomásomra jutott, hogy a vajdasági magyar kisebbség, amely kisebb, mint a szlovák, külön rendeletet kap, amely lehetővé teszi, hogy tagállami jogokat élvezzen.

Ezért megkérem az Európai Uniót, hogy biztosítsa nem csak a kötelezettségek, hanem a jogok egyenlőségét, hogy a vajdasági szlovák kisebbség tagjai ugyanazokat a jogokat élvezhessék, mint magyar nemzetiségű polgártársaik.

Ioannis Varvitsiotis (PPE-DE). - (EL) Elnök úr, egy rendőr pisztolygolyója megölt egy tizenöt éves fiút, és kirobbantotta az eseményeket, amelyek az utóbbi napok során Athénban történtek. Ennek a fiúnak a halála olyan tragédia, amely mindannyiunkat elszomorít. Ez az incidens azonban önmagában nem magyarázza az utána következő szélsőséges eseményeket. Attól tartok, hogy egy olyan jelenségnek nézünk elébe, amely azzal fenyeget, hogy teljesen kikerül irányításunk alól, és nem csupán Görögországban, mivel a fiatal generáció sötét jövőt lát maga előtt, leküzdhetetlen akadályokkal. Hasonló esetek történtek már más európai fővárosokban is. Senki sem becsüli alá ezen események komolyságát. Azonban Görögország esetében hatalmas túlzásokba estek, főleg azok, akik cikkeket publikáltak, és olyan negatív megjegyzéseket tettek, amelyekben azt jósolták, hogy az athéni olimpiai játékok szervezése meg fog bukni, és amikor kiderült, hogy a szervezés sikeres volt, nyilvános bocsánatkérést kellett tenniük. Biztos vagyok benne, hogy mindenki megértette, mi történik valójában.

Maria Matsouka (PSE). - (EL) Elnök úr, december 6-a, szombat óta, amikor gyászolni kezdtük egy fiatal diák értelmetlen halálát, Európa figyelme Görögországra irányult. A gyilkos golyó olyan demonstrációkat robbantott ki a fiatalok körében, amelyekre Görögországban eddig nem volt példa. A fiatalok felindultak, és saját eszközeikkel megpróbálták jelezni számunkra, hogy nem kívánnak korrumpált társadalomban élni, és hogy nem hajlandók elfogadni, hogy a tudás árucikk, és hogy a bizonytalanságnak, a versenynek és a kapzsiságnak nincs helye a jövőről alkotott képükben.

Legyünk őszinték: a fiatalok ma éppen azt a jóléti államot romba döntő embertelen fejlődést vonják kétségbe, amely a jogállamot rendőrállammá alakítja, és amely elidegenít és általános romboláshoz vezet. Nem lehetünk közönyösek, és legfőképpen nem becsülhetjük alá a fiatalok szívettépő segélykiáltásait. A megoldás útja nem az elnyomás, hanem az attitűdök és az irányelvek változása. Tartozunk ezzel a fiatal generációnak; tartozunk ezzel Alexander, az értelmetlenül meghalt fiú emlékének.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Elnök úr, Robert Dziekoński, egy lengyel állampolgár tavalyi, tragikus halála a vancouveri reptéren mélyreható befolyással volt a közvéleményre Lengyelországban és Kanadában. Az eseményeket véletlenül filmre rögzítették. A felvétel azt mutatja, hogy Robert Dziekoński halála a kanadai rendőrség brutális intézkedése miatt következett be, amelynek során szükségtelenül használtak egy elektromos önvédelmi fegyvert a teljesen kimerült, segítségre szoruló férfi ellen. Nagy meglepetésünkre nemrég kiderült, hogy a kanadai bíróság kimondta: a rendőrtiszteket semmilyen módon nem fogják felelősségre vonni az intézkedéseiket követően.

Saját és képviselőtársam, Wojciechowski úr nevében, sok lengyel és kanadai kívánságát közvetítve kérem e Ház elnökét, hogy szólítsa fel a kanadai hatóságokat, hogy pontos információt közöljön a lengyel állampolgár halálának körülményeit illetően. Ez a személy természetesen az Európai Unió polgára is volt.

Roberto Musacchio (GUE/NGL). - (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, az Egyesült Államok kinyilvánította, hogy őszintén mérlegeli a nagyobb autóiipari cégcsoportok köztulajdonba vételét, abból a célból, hogy fellépjen az iparágat fenyegető válsággal szemben. Mint ahogy általában az Egyesült Államokban, bizonyos időkben félreteszik az ideológiákat, beleértve a „laissez-faire” gazdaságpolitikai elvét, és nagyon is gyakorlatias lépéseket tesznek.

Európa nem maradhat tétlen az autóiipar válsághelyzetét nézve. Természetesen nagyon lényeges, hogy elfogadjuk a kibocsátásra vonatkozó új rendeletet, helyes, hogy a Bizottság azon az állásponton van, hogy a környezettudatosság és az innováció vezesse a válságkezelő intézkedéseket, és hogy az autóiipart is bele kell vonnunk ebbe, de mindez nem elegendő. Szeretném kérni az Elnök urat, illetve a Tanácsot és a Bizottságot, hogy fontolják meg, hogy vajon valóban szükségünk van-e egy rendkívüli tervre, hogy azonnali intézkedéseket tegyünk, mielőtt megszorodnak az elbocsátások, amelyek máris nagy számban jelentkeznek Olaszországban, hazámban, és nagyobb autóiipari cégcsoportokat érintenek, az Eatontól a Fiat cégig bezárólag.

Hans-Peter Martin (NI). - (DE) Elnök úr, nagy jelentőségű, hogy az Európai Parlament plenáris ülésével nem közölték a bécsi kerületi büntetőtörvényszék nemrég meghozott ítéletét. A bíróság kérte Hannes Swoboda európai parlamenti képviselő kiadatását, azaz mentelmi jogától való felmentését. Ezt az ügyet a média is közzétette, és ez esetben egy évig terjedő büntetésről van szó. Azonban e Ház számára nem közöltek semmit.

Saját esetemben azonban más volt az eljárás. Amint megtörtént a kérvényezés, Ön, Elnök úr, felolvasta a Parlamentnek, több képviselőtársam nagy örömeire. Azonban Ön, Elnök úr, nem tájékoztatta a Parlamentet, hogy ezt követően nem történt semmilyen jogi eljárás, hogy a bíró lezárta az ügyet, hogy az említett hatósági döntés egyhangú volt, és hogy a mentelmi jog alól való felmentés semmi esetre nem volt helyénvaló.

Ezt nem nevezném demokráciának, Pöttering úr.

Elnök. – Martin úr, mivel folyamatosan rendreutasít engem, szeretnék rámutatni arra, hogy ha a d'Hondt rendszert szándékozunk követni - azaz jogszerűen szeretnénk eljárni -, nem kaphatott volna szót.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Elnök úr, ha szeretnénk kivetíteni a több mint ötven éves Európai Unió jelentőségét, ki kell emelnünk azt a tényt, hogy megszüntette a háborút, és hogy békeidőkben élünk. Ennek ellenére nyilvánvaló, hogy ezt a békét kockára teszik más külső fenyegetések, és az egyik ilyen az erőszak. Ezért kell a figyelmünket az erőszakra irányítanunk, és a szeretet kultúrájával, a szolidaritás kultúrájával kell elhárítanunk.

Azt gondolom, hogy elmulasztottuk hangsúlyozni az emberek közti támogatás erejét, és az irányítás, különösen a fiatalok irányításának jelentőségét a tudás, az innováció és a kultúra lehetőségei felé. Ha azt tanácsoljuk a fiataloknak, hogy erőszakkal fejezzék ki nézeteiket, akkor féltünk kell az Európai Uniót.

Maria Eleni Koppa (PSE). - (EL) Elnök úr, szeretném e szónoki emelvényen kifejezni felháborodásomat és aggályomat a tizenöt éves fiú rendőrkező általi halála miatt, amely Athénban történt. Ez az incidens váltotta ki azokat az eseményeket, amelyek az utóbbi napokban megrázták Görögországot. Görögországban társadalmi felzúdulás zajlik, számos városában általános a nyugtalanság. Az emberek az utcákra mentek, főleg az

egyetemisták, a diákok, a munkanélküliek és az alulfizetettek, és felemelik a hangjukat a válságban szenvedő társadalomban, amelyben úgy tűnik, hogy nincs perspektíva. Düh, felháborodás és tiltakozás találkozott, amelynek az eredménye a felzúdulás. Ezt a helyzetet látva a gyenge, leköszönő kormány, az Új Demokrácia kormány kiengedte a kezéből az irányítást, azzal az eredménnyel, hogy napok óta nem működik az állam.

Ezen események gyökerei bonyolultak, és mélyre nyúlnak: a polgári nyugalanság kitörése az egyenlőtlenség töretlen növekedésének eredménye. Ez egy neoliberais politika eredménye, amely egyre több szegénységet, marginalizációs és társadalmi kirekesztést hoz létre, azzal az eredménnyel, hogy kockára teszi a társadalmi kohéziót, és szélsőséges események felé sodor, hasonlóan a most tapasztaltakhoz. Azzal, hogy elítéljük az erőszakot, figyelmesen kell hallgatnunk a görögországi tiltakozások hangjait, és konkrét, őszinte választ kell azokra adnunk.

Jelko Kacin (ALDE). - (SL) Az olasz állam újra vaskezü nyomást gyakorol a szlovén kisebbségre azzal, hogy elvágja a kisebbségek túlélésének előfeltételét jelentő kisebbségi oktatásra és kultúrára szánt forrásokat.

Azonban az az esemény, amely a Trieszthez közeli barkovljei szlovén iskolában történt e hét keddjén kísérlet volt arra is, hogy az igazgatónőt, a tanárokat, a gyerekeket és szüleit is megfélemlítse. Az olasz rendőrség megjelenése tűrhetetlen az iskolában. A rendőrségnek semmi keresnivalója egy oktatási intézményben. Ez az eset a fasiszta korszakhoz hasonlítható. Mindeközben több száz üzlet tesz ki Triesztben kínai jeleket és feliratokat, amely azonban úgy tűnik, senkit nem zavar. Ezzel szemben azonban a szlovén iskola szlovén jelképei zavarnak néhány olasz politikust, és zavarják az olasz hatóságokat, amelyek ráadásul elrendeltek egy házkutatást és a rendőrség kiszállását.

Ezek nem európai és nem szlovén viselkedési normák. Ez nyomásgyakorlás és tűrhetetlen szegény, Elnök úr.

László Surján (PPE-DE). - (HU) Csodálatos érzés volt egy évvel ezelőtt mindannyiunk számára, hogy az Európai Unió bővítésének egy nagyon fontos új szakasza következett be: a schengeni határok megszűnése nagyon nagy területen, új tagokkal bővült a schengeni közösség. Egy év telt el. Azóta élvezik nagyon sokan ennek az előnyeit. De az előnyök között hátrányok is megjelentek, olyan hátrányok, ahol úgy néz ki, hogy bizonyos emberek inkább az izolációban érdekeltek. Utak, amelyeken autók járhatnának, mesterségesen záródnak be, KRESZ-táblákkal vagy odahelyezett virágültetvényekkel. Elnök úr! Nagyon jó lenne, ha az európai polgárok mindegyike megértené, hogy a szabad mozgás közös kincsünk, és azt semmiféle érdekből nem lenne szabad korlátozni, mint ahogy teszik ezt például Sátoraljaújhely közelében.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Köszönöm, Elnök úr. Örülök, hogy Špidla biztos úr is a teremben van. Az Európai Unió négy alapvető szabadságra épül, azaz a javak, a szolgáltatások, a tőke és a polgárok szabad mozgására.

2009. január 1-jén lesz két éve, hogy Románia és Bulgária csatlakozott az EU-hoz. A két ország által 2005-ben aláírt csatlakozási szerződés lehetőséget biztosít a tagállamok számára, hogy kölcsönös korlátozásokat léptessenek életbe a román és a bolgár munkavállalók szabad mozgására vonatkozóan, minimum két, maximum hét év időtartamra. Néhány tagállam eltörölte ezeket a korlátozásokat még 2009 előtt, míg mások bejelentették, hogy fenntartják ezeket belpolitikai okokra hivatkozva.

Úgy hiszem, hogy a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válság idején e korlátozások megszüntetése sürgető szükségé vált. A román és a bolgár munkavállalók szabad mozgását akadályozó korlátozások eltörlése az európai alapelvek és értékek tiszteletben tartását jelzi. Egyúttal az Európai Unió alapvető szerződéseinek tiszteletben tartását is jelzi. Ezért kérem azoknak a jelenlegi korlátozásoknak az eltörlését, amelyek akadályozzák a román és a bolgár munkavállalók szabad mozgását. Köszönöm.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL). - (CS) Hölgyeim és uraim, az utóbbi években az Európai Parlament egyik delegációja látogatást tett a következő elnökséget betöltő államban. Ez jó dolog, és dicséretes. Amit azonban nem kedvelek, az a prágai várban megjelent delegáció által tanúsított tapintat hiánya. Mindannyian ismerjük Cohn-Bendit úr fő módszereit, a provokációt és az arcátlanságot, amelyekkel hírnevét öregbíti. Aggodalommal tölt el, hogy ezen a prágai eseményen e Parlament elnöke is csatlakozott hozzá. Önök csalódást okoztak nekem, és úgy érzem, hogy felül kell vizsgálnom pozitív véleményemet. Önökből hiányzik az alázat és a türelem, amely szükséges más vélemények meghallgatására. Személy szerint gyakran nem értek egyet a Cseh Köztársaság elnökének véleményével, de nem fejezem ki a nézeteimet arcátlan módon, ahogy Ön megengedte a delegációja egyik tagjának. Ezért hivatalos bocsánatkérést várok Öntől, nem pedig a szokásos arrogáns választ.

Elnök. – Kohlíček úr, ha jelen lett volna, nem az előzőhöz hasonlóan beszélt volna a történekről.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Elnök úr, az egyik olasz képviselőtársam említette, hogy a kidobott élelmiszer mennyiség mekkora probléma Olaszországban. Az élelmiszerpazarlás és a felesleges élelmiszerek élelmiszerláncba való visszaáramlása egy olyan probléma, amely Írországot is sújtotta az elmúlt hét során. Ez az eset azt mutatta meg, hogy ha nem gyakorolunk megfelelő ellenőrzést az élelmiszerlánc valamennyi része felett, nem csupán a termelő és a fogyasztó, hanem a fogyasztó és a termelő között, akkor hatalmas problémák keletkezhetnek.

Az ír államnak mindez 180 millió euróba kerül, és hálásak vagyunk az EU szolidaritásáért, amely segítséget nyújtott saját raktárkészlet rendelkezésre bocsátásával, azonban tudnunk kell, hogy pontosan mi alakult rosszul Írországon, az élelmiszerláncban, amely során dioxinnal szennyezett adalékanyag kerülhetett az állatoknak szánt takarmányba.

Hálásak vagyunk, hogy sikerült megoldani ezt a problémát, de tudnunk kell, hogyan történhetett, hogy a jövőben elejét vehessük az ilyen eseménynek. Ha nem tudjuk ellenőrzés alatt tartani a takarmányláncba kerülő élelmiszert vagy élelmiszerfelesleget, akkor meg kell állítanunk ezt a gyakorlatot. Ellenőrzés alá kell vonni a házi takarmánykeverést, és fel kell tüntetni a származási országot, hogy garantálhassuk a fogyasztóknak a fogyasztott hús minőségét.

Marco Pannella (ALDE). - (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, a jövő emlékezete úgy fogja számon tartani ezt az időszakot, mint annak a Parlamentnek és annak az Európai Uniónak az alapvető átalakulását, Elnök úr, amelyet Ön 1985-ben jól ismert, és amelyet segített kialakítani: az európai szülőföld létrejöttét a régi európai szülőföldök omladozó illúziója helyében.

Ma és minden nap ebbe az irányba tartunk. Csupán tegnap és tegnapelőtt történt, hogy a Bizottságnál az Atlanti-óceántól az Urálig tartó Európáért álltak ki, amely a régi nacionalista emlék, nem pedig Európa-barát szemlélet. Nem Coudenhove-Kalergi, Winston Churchill, alapító atyáink Európája, akik neve a Parlamentet fémjelzte. Ők az Európai Egyesült Államok mellett tették le voksukat, ma pedig csupán partnerkapcsolatokról beszélünk mindazokkal, akik valóban tagságra törekednek, és Európa részei szeretnének lenni. Úgy hiszem, hogy ezeket az államokat – nézzük csak meg a mediterrán országokat – kiszolgáltatjuk egy olyan sorsnak, amely bizonyosan veszélyt jelent, és minden bizonnyal az adott országok Európa-barát és demokrata polgárait sújtja.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). - (EL) Elnök úr, szeretnék beszélni a növényvédő szerekkel kapcsolatos szabályozásról. Gondolom, mindenki egyetért velem abban, hogy a növényvédő szerek gondatlan használata veszélyes mind az emberekre, mind a környezetre nézve. Azonban bízom benne, hogy mindenki elfogadja azt is, hogy a növényvédő szerek használata tette lehetővé az élelmiszerek tömegtermelését és az emberek tömeges ellátását. Ily módon a növényvédő szerek szükségesek, azonban megfelelő módon kell használni azokat.

Azonban attól tartok, hogy az új szabályozás számos kérdést és félelmet vet fel. Az európai gazdálkodók aggódnak, hogy csupán a korlátozások alkalmazásával kizorulnak a termelésből, és nem lesznek képesek versenyképesen termelni. Ezen kívül a fogyasztóknak is valóban aggódnuk kell, mivel a harmadik országbeli termékek minősége kétséges. Végezetül pedig a harmadik országokban, ahol a termelési módszerek ellenőrizetlenek, hatalmas méreteket fog ölteni a környezet igénybevétele és nagymérvű rombolása. Így tehát bízom benne, hogy megkülönböztetett figyelmet fordítunk erre az ügyre, mivel fennáll a lehetőség, hogy több kárt okozunk, mint hasznot. Nagy figyelemmel kell kezelnünk ezt az ügyet, a tények pontos ismeretében.

ELNÖKÖL: VIDAL-QUADRAS ÚR

alelnök

Dariusz Maciej Grabowski (UEN). - (PL) Elnök úr, mindannyian tudjuk, hogy valaha létezett az udvari bolond posztja. E személyek kötelessége és előjoga volt uruk szórakoztatása, még akkor is, ha megsértették a többi jelenlévőt. Az udvari bolondnak azonban mennie kellett, ha az ura komoly dolgokat kívánt megvitatni.

Szeretném a következő kérdést feltenni az Elnökünknek. Pöttering úr, szándékában áll-e feleleveníteni, némileg módosítva, ezt a régi szokást az Európai Parlamentben? Elfogadható lesz-e az egykor vörösés árnyalatú, jelenleg zöldes politikusoktól, hogy sérteggessék a nemzeti vezetőket, azt állítva, hogy a Parlament érdekében cselekednek, méghozzá a házelnök jelenlétében? Valójában ez történt a Cseh Köztársaságban Klaus elnökkel szemben. Az Európai Parlament képviselőiként demonstrálnunk kellene, hogyan kell értelmezni

a demokráciát. Példát kellene mutatnunk a jog tiszteletéből és az uniós tagállamok vezetőinek tiszteletéből. E Házat vajon olyan emberek képviselik, akik régen lelkesedtek a demokrácia iránt, most pedig megvetéssel kezelik? Senki nem próbálja meg rendre utasítani vagy elhallgattatni őket.

Ezt a helyzetet nem szabad tovább fenntartani. Klaus elnök urat megilleti egy bocsánatkérés azokért az eseményekért, amelyek Prágában történtek a Ház delegációjának látogatásakor. Felkérem az érintetteket arra, hogy történjen meg ez a bocsánatkérés.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL). - (EL) Elnök úr, a görög társadalom irtózik az erőszaktól, és pontosan ezért volt döbbenetes számomra a tizenöt éves fiú rendőrkezd általi halála. Az esemény kiváltotta, hogy a fiatalok kivonuljanak az utcára békésen tiltakozni, mivel ez volt a szikra, amely meggyújtotta a tüzet, és egyéb patthelyzeteket is előhozott: botrányokat, egyenlőtlenségeket, inflációt, munkanélküliséget, nepotizmust, korrupciót és a jogállamiság hiányát. Az Európai Közösségek Bírósága gyakran elmarasztalta a görög hatóságokat az elmúlt évek során a túlzott erőszakossága és önkényessége miatt, amelyet büntetlenül nyilvánított ki. Elnök úr, felszólítom Önt és a Parlament valamennyi képviselőcsoportját, hogy kövessük a görög parlament példáját a tizenöt éves fiú emlékének adózva, és az Európai Parlamentet, mint az emberi méltóság és jogok oltalmazóját, hogy egyperces néma csenddel adózzon a fiatal, tizenöt éves fiú emlékének, akit Athénban, egy hete gyilkoltak meg.

Milan Gaľa (PPE-DE). - (SK) A múlt héten megemlékeztünk az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 60. évfordulójáról, amelyet az ENSZ közgyűlése 1948. december 10-ei határozatában fogadott el.

A belarusz ellenzék tiltakozássorozattal próbálta felhívni a figyelmet az Emberi Jogok Napján az emberi jogok megsértésére, amely hazájukban zajlik. Minszki aktivisták rabjelmezben vonultak fel, és a következő feliratot tartalmazó transzparenszeket vittek: „Politikai fogoly vagyok”. Egy másik helyszínen az aktivisták a járőrelőknél osztoztatták a nyilatkozat szövegét, az ország nyugati részében, Grodno városában pedig demonstrációk zajlottak. A Lukašenko-rezsim az ellenzéki eseményekre úgy reagált, hogy aktivistákat tartóztatott le.

Ellentmondásos, hogy Belarusz aláírt egy nyilatkozatot, amely szerint garantálja a polgárok emberi jogait. Elfogadhatatlan a nemzetközi közösség számára, hogy egy aláíró ország megtiltja az emberi jogi nyilatkozat tényleges szövegének terjesztését.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Elnök úr, az Európai Történelem Háza megalapításának ötletét a Kulturális és Oktatási Bizottság indítványozta az egyik ülésén néhány hónappal ezelőtt. Akkor azonban nem terjesztettek elő dokumentumokat. Emellett nem volt elegendő idő sem a vitára. Ettől függetlenül az európai parlamenti képviselők kifejezték aggodalmukat az ötlettel kapcsolatban.

Most előttem vannak az Európai Történelem Házához kapcsolódó alapvetések, és azt kell mondanom, hogy megdöbbenem a munka minőségén. Történelmi tévedéseket tartalmaz, például azt, hogy a kereszténység eredetét az időszámításunk szerinti negyedik évszázadra datálja. Emellett néhány eseménynek indokolatlan jelentőséget tulajdonít a szöveg, míg más eseményeket figyelmen kívül hagy. Ez különösen igaz a második világháború és a legutóbbi két évtized időszakára. Csaknem úgy tűnik, hogy ez kísérlet arra, hogy szándékosan elferdítse Európa történelmét. Az Európai Parlamentnek nem szabad ilyen kétes ügyet támogatnia, és nem szabad biztosítania a finanszírozását sem.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). - Elnök úr, a Bizottság múlt heti brüsszeli ülésének eredményét, illetve az ENSZ Poznańban megtartott éghajlatváltozási konferenciájának konklúzióit több európai parlamenti képviselő üdvözölte e Házban. Az átlagpolgárok számára nehéz megérteni, hogy mit jelent a szén-dioxid-szennyezési jogok vásárlása és eladása, vagy a szén-dioxid-szivárgás veszélyei. Azonban meg kell érteniük, hogy Európa az éghajlatváltozás ellen fellépő legnagyobb tekintély, és a jövőben is ebben a szerepben marad.

Románia és más kelet-európai tagállamok üdvözlik a további szabad szén-dioxid-kibocsátási engedélyeket, illetve az új kompromisszumot, amely megnöveli a Szolidaritási Alapot. Ezzel a cement-, vegy- és üvegipari vállalatoknak nem kell áthelyezni gyáraikat, munkahelyeiket és szén-dioxid-kibocsátásukat a világ valamely más részére. Várakozással tekintek a holnapi, teljes csomagot tárgyaló plenáris vita elé, és köszönetet mondok valamennyi közreműködő előadónak és európai parlamenti képviselőnek.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL). - (PT) Szeretném megragadni az alkalmat az Európai Parlament ülésének elején, hogy kifejezzem teljes szolidaritásunkat a portugál vasúttársaság, a Caminhos-de-Ferro Portugueses (CP) igazgatótanácsának elnyomásától szenvedő vasúti dolgozókkal.

Kilenc vasúti dolgozót vontak elfogadhatatlan fegyelmi eljárás alá és bocsátottak el, amelyet a cég igazgatósága kezdeményezett azért, mert törvényes sztrájkországban vettek részt. Ugyanez történt még három dolgozóval a REFER vasúti infrastruktúrát működtető cégnél.

Ki kell fejeznünk felháborodásunkat ezzel a hozzáállással szemben, és követelnünk kell, hogy vessenek véget a hasonló eljárásoknak és tartsák tiszteletben a demokratikus jogokat, a dolgozók jogait, és a szakszervezet szabadságát.

Colm Burke (PPE-DE). - Elnök úr, üdvözlöm a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 2008. december 2-i hatálybalépését. Az Európai Közösség szintén aláírta ezt az egyezményt. Ez az egyezmény 50 millió fogyatékkal élő uniós állampolgár jogait védi, többek között az amputált személyeket is.

Azonban Írország egy olyan tagállama az Európai Uniónak, ahol ha egy személy elveszíti egy végtagját, saját forrásból vagy a biztosításából kell fedeznie a protézisét.

Annak ellenére, hogy ez az egyezmény hatályba lépett, az ír kormány nem tett lépéseket a jelenlegi költségvetésben annak érdekében, hogy segítse az amputált személyek protézisének finanszírozását. Elítélem a súlyos fogyatékossgal élő emberek gondatlan elhanyagolását, és felszólítom a Bizottságot, hogy dolgozzon ki iránymutatásokat a tagállamok számára, hogy kötelesek legyenek megfelelő finanszírozást biztosítani a fogyatékkal élő személyek számára.

Ryszard Czarnecki (UEN). - (PL) Elnök úr, szeretném felhívni a figyelmet egy valamelyest szokatlan helyzetre, amely hazámban, Lengyelországban alakult ki.

Az Európai Parlamenthez, pontosabban e Ház parlamenti választásaihoz kapcsolódóan a lengyel jog határozottan kimondja, hogy a választójogi törvény bármilyen változását hat hónappal a választás előtt be kell terjeszteni. A lengyel kormány azonban későn nyújtotta be a választójogi törvény változtatásait az Európai Parlamentnek. Az egyik változás a lengyel európai parlamenti képviselők számának csökkentésére vonatkozik.

Ennek eredményeképpen az új választójogi törvény, amely kevesebb lengyel európai parlamenti képviselőt határoz meg, az alkotmánybíróság által kifogásolható. Az európai parlamenti választások jogszerűsége tehát kétségbe vonható hazámban, Lengyelországban. Ez rendkívüli helyzet, amely nem fordult még elő az Európai Parlament történetében. A felelősség ezért sajnos a lengyel kormányt terheli.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) A munkanélküliség problémája, a bizonytalan és rosszul fizetett munka átka, és a fizetések késői rendezésének drámája egyre súlyosbodik Észak-Portugáliában, és egyre nagyobb számú munkavállalót fenyeget.

Két példát említenék: a média beszámolt arról, hogy 51 portugál építőmunkás a Marco de Canavezes régióból a mai napon sztrájkolni kezdett galíciai, spanyolországi cégüknél, amely nem fizette ki nekik kéthavi bérüket és szabadságukat. Ezek a munkavállalók még nem kaptak munkanélküli segílyt. Eközben a félvezetőket gyártó portugál cégnél, a Quimonda in Vila do Conde-nál egyre nagyobb aggályok merülnek fel a 2000 munkavállaló jövőjével kapcsolatban, mivel a német anyavállalat elbocsátásokat jelentett be, bár még nem ismert, hogy ezek mely cégeket érintik majd. Ezért rendkívül fontos, hogy sürgősen reagáljunk ezekre a problémákra, és hogy biztosítsuk, hogy a nemrég elfogadott közösségi intézkedések nem hagyják figyelmen kívül a munkavállalók és családjaik kálváriáját.

Roger Helmer (NI). - Elnök úr, úgy tudom, hogy a múlt héten sor került egy találkozóra a képviselőcsoportok vezetői és Václav Klaus, a Cseh Köztársaság elnöke között. Széles körben nyilvánosságra került, hogy ezen a találkozón több képviselőtársunk, köztük Daniel Cohn-Bendit úr arcátlan, sértő és intoleráns módon beszélt a Cseh Köztársaság elnökével, oly módon, hogy e Ház hírnevét csorbította. Sajnálattal veszem tudomásul, hogy e Ház elnöke, aki szintén részt vett a találkozón, elmulasztotta megfékezni és rendreutasítani őket.

A mai napon korábban említette az elnök, hogy ha jelen lettünk volna, akkor másként értettük volna. Azonban amennyiben úgy gondolja, hogy rosszul tolmácsolták a szavait, e Házzal közölnie kellene, hogyan és miért.

Szeretném kérni, hogy a Parlament elnöke írásban kérjen bocsánatot Klaus elnöktől a Parlament nevében ezért a dicstelen magatartásért.

Charles Tannock (PPE-DE). - Elnök úr, mint az Európai Parlament megfigyelő missziójának elnöke a bangladesi általános választásokon, szeretnék köszönetet nyilvánítani az elnökségnek azért, hogy engedélyt adott erre a misszióra. Az előző elnök, aki elutasította a részvételt – Robert Evans úr a szocialista képviselőcsoportból – az utolsó pillanatban megpróbálta lemondani ezt az utat, és azt állította, hogy a résztvevők listája politikailag és nemzetiségileg nem volt kellő egyensúlyban. Nos, még mindig vannak helyek arra az esetre, ha további képviselők szeretnének részt venni, amit üdvözölnék.

Nagyon örülök, hogy az elnökség ítélőképességére támaszkodva nem mondta le a missziót. Ha erre sor került volna, az nagyon rossz jelzés lett volna Bangladesnek – és az általam Londonban képviselt bangladesi közösségnek – amely bátran próbálja erősíteni törekény szekuláris demokráciáját a két éves tulajdonképpeni katonai vezetést követően.

Banglades egy életerős ország egy stratégiaileg instabil régióban, amelyet egyre jobban fenyeget az iszlám terrorizmus. Ezzel a ténnyel a Parlament Dél-Ázsiai Delegációjának elnöke, Evans úr is teljesen tisztában van. Banglades megérdemli bátorításunkat a demokratikus jövőre való törekvésében. Ha mi azt állítjuk, hogy demokraták vagyunk, meg kell tennünk mindent annak érdekében, hogy támogassuk Banglades e törekvésében.

Elnök. - Hölgyeim és uraim, elmúlt 18.00 óra. A napirendnek megfelelően le kell zárunk a jelenlegi pontot, és tovább haladunk a következő napirendi pontra.

14. Munkaidő-szervezés (vita)

Elnök. - A következő napirendi pont a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló 2003/88/EK irányelvet módosító európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása céljából a Tanács által elfogadott közös álláspontról szóló, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság részéről második olvasatra adott ajánlás (A6-0440/2008) (Előadó: Cercas úr) (10597/2/2008 – C6-0324/2008 – 2004/0209(COD)).

Alejandro Cercas, előadó. – (ES) Elnök úr, Biztos úr, Miniszter úr, a munkaidő-irányelv európai polgárok millióinak figyelmét és aggodalmát keltette fel. Véleményünk szerint a Tanács javaslata hatalmas politikai és jogi tévedés.

Gyakran gondolkodunk azon, miért elégedetlenek a polgárok az intézményeinkkel, a választásainkkal és a politikai célkitűzéseinkkel. Ma egyértelmű magyarázatot kaptunk: csupán meg kell néznünk a Tanács javaslatait és 3 millió orvos, Európa valamennyi, 150 millió munkavállalót képviselő szakszervezete közötti hatalmas szakadékokat.

Remélem, hogy Önök – a Parlament ellenzéke – nem kedvezőtlen fordulatként, hanem lehetőségként fogják értékelni, hogy a polgárok ügyeihez újra kapcsolódjanak, hogy az emberek lássák, hogy ha Európa társadalmi dimenziójáról beszélünk, nem csupán üres szavakat ismételünk és hamis ígéreteket teszünk.

A 48 órás munkahét nagyon régi törekvés. A versailles-i békeszerződésben tettek rá ígéretet, és erről szólt a Nemzetközi Munkaiügyi Szervezet (ILO) első egyezménye is.

Az a törekvés, hogy azért dolgozunk, hogy éljünk, nem azért élünk, hogy dolgozzunk, dicséretes termelékenységi fejlődést eredményezett Európában, mellette pedig a munkavállalóknak több szabadidőt is biztosítottak. Ezt a paradigmaváltást nem fordíthatjuk vissza.

A globalizációtól való félelem, vagy a viszonylagos előnyökhöz jutásra törekvés miatt úgy tűnik, hogy az intézmények meggondolták magukat, és elfelejtették, hogy csupán kimagasló teljesítménnyel nyerhetünk csatát.

A Tanács álláspontja a Parlamentével szöges ellentétben van. Úgy gondoljuk, hogy van okunk rá, hogy a Parlament véleményét is figyelembe vegyük.

Az első indok az, hogy a kívülmaradási jog ellentétes a Szerződés alapelveivel és tartalmával.

Másodszor, a kívülmaradás nem mutatja a szabály rugalmasságát, csupán semmissé nyilvánítja azt; a nemzetközi egyezményeket és előírásokat megfosztja jelentőségüktől, és az ipari munkakörülményeket a 19. századi viszonyokig viszi vissza.

A harmadik indok az, hogy a személyes, egyéni jogról való lemondás biztos folyamánya, hogy a társadalom leggyengébb tagjait a kizsákmányolás legembertelenebb helyzetébe taszítsa.

Az utolsó indok az, hogy amennyiben a tagállamoknak lehetőséjük van országonként eltérni az európai jogtól, az megnyitja az utat az országaink közötti szociális dömping előtt.

Rengeteg kutatási eredmény mutatja, hogy mennyire károsan hatott a kivülmaradás a munkahelyi egészségre és biztonságra. Ugyanezen tanulmányok rámutatnak, hogy mennyire megnehezíti a nők számára az álláskeresést és a karrierszerzést, és mennyire megnehezíti a munka és a családi élet összeegyeztetését.

Ez az irányelvre vonatkozó javaslat tehát rosszabb, mint a jelenleg hatályos irányelv. A jövőben a kivülmaradás nem ideiglenes, vagy rendkívüli lesz, hanem állandó és általános gyakorlat, sőt mi több, szankcionálandó lesz a szabadság és társadalmi haladás nevében.

A másik nagy eltérés az egészségügyi dolgozók jogaival kapcsolatos. Valóban óriási igazságtalanság, hogy azok, akik munkavállalók millióinak egészségéről és biztonságáról gondoskodnak, ne számíthassák munkaidejükbe ügyeleti idejüket. Ehhez a lehetetlen feltételhez hozzájárul a készenléti időszakokat követő kompenzációs pihenőidő csökkentése.

Megpróbáltunk konszenzusra jutni a Tanáccsal, hogy kompromisszumos megoldással állhassunk e plenáris ülés elé, de ez nem volt lehetséges. Önök a Tanácsban nem hajlandóak egyezkedni, és a közös álláspontjukon jottányit sem akarnak változtatni.

Remélem, hogy szerdán e Parlament pontot tesz a Tanács ezirányú szándékai végére. Ily módon megmutatja majd egész Európának, hogy a Parlament él és elkötelezett Európa folyamatos integrációja iránt anélkül, hogy elfelejtene a társadalmi dimenziót, az orvosok, a dolgozók, a nők és általában az európai polgárok jogait.

Azt is remélem, hogy a Bizottság támogatásával és jó szolgálatával ezután elkezdhetjük az egyeztetéseket, és olyan kompromisszumot hozhatunk létre, amely a törvényhozás mindkét ága számára elfogadható. Biztosítanunk kell, hogy a Tanács komolyan vegye a rugalmas biztonságot, illetve a munka és családi élet összeegyeztetését.

Most itt az alkalom. Használjuk ki a lehető legjobban arra, hogy áthidaljuk a köztünk és az európai polgárok közt húzóódo hatalmas szakadékot.

Valérie Létard, a Tanács hivatalban lévő elnöke. – (FR) Elnök úr, Biztos úr, Cercas úr, hölgyeim és uraim, ma este azért gyűltünk itt össze, hogy egy olyan témát vitassunk meg, amely több éve foglalkoztatja a Parlamentet, amely fontos valamennyi európai munkavállaló számára: a munkaidő-irányelv felülvizsgálatát.

Az Európai Parlamentnek ma benyújtandó szöveg egy kompromisszum eredménye, amelyet a Tanács június 9-én, a szlovén elnökség idején kötött. Ez a kompromisszum a munkaidő-irányelvre és az idénymunkáról szóló irányelvre vonatkozott. A Tanács azzal a szilárd meggyőződéssel fogadta el, hogy előrelépést jelent a munkavállalók helyzetében Európában, és mindkét dimenzióra vonatkozik.

Az idénymunkáról szóló irányelvvel egyfelől az egyenlő bánásmód elve fog érvényesülni Európában, az első munkanaptól fogva. Ez előrelépést jelent az említett szektorban dolgozó több millió ember számára. Az Európai Parlament emellett október 22-én véglegesen elfogadta az irányelvet, amelyet helyeslek, mivel javítani fogja az idénymunkások helyzetét abban a 17 tagállamban, amelyekben az egyenlő bánásmód elve a kezdetektől fogva nem biztosított a nemzeti jogszabályok szerint.

A munkaidő-szervezéssel kapcsolatos kompromisszummal másfelől olyan garanciákat vezetünk be, amelyek az 1993-as kivülmaradás keretként szolgálnak, amely korlátozások és határidő nélkül került végrehajtásra. A szöveg ezúttal 60-tól 65 óráig terjedő határt szab, a körülményektől függően, szemben a korábbi heti 78 órával.

A szöveg nem teszi lehetővé az egyéni kivülmaradási megállapodás aláírását a munkavállaló felvételét követő négy hét során, és nagyobb mértékű megfigyelésnek veti alá a munkaellenőrzést is. Szeretném hozzátenni, hogy a Tanács közös álláspontja egyértelmű kivülmaradási felülvizsgálati záradékot vezet be. Végül pedig szeretnék rámutatni arra, hogy a szlovén kompromisszum lehetővé teszi az ügyeleti idő körülményeinek figyelembevételét. Ez számos országnak segítséget jelent, különösen ahol az egészségügyi szektort is érinti a szabályozás.

A munkaidő-irányelv felülvizsgálata természetesen kompromisszum, és – mint valamennyi kompromisszum esetében – ki kellett hagynunk néhány, eredetileg megállapított célkitűzést. Itt különösen a kivülmaradás eltörlésére gondolok, amelyet Franciaország és más tagállamok is védtek, azonban ez kisebbségi vélemény volt, és nem volt elég súlya, hogy a Tanácsnál is érvényesítsük.

Amikor most második olvasatkor szavaznak, lényeges, hogy ne feledjék közös célkitűzésünket: mindenki számára elfogadható szöveget szándékozunk megfogalmazni, hogy lehetőség szerint elkerüljük az egyeztető eljárást. Természetesen hatalmas a különbség a Parlament első olvasatot követő véleménye és a Tanács közös álláspontja között, de a Parlamentnek el kell ismernie, hogy sürgős szükség van, hogy egyes tagállamok megoldják az ügyeleti idő problémáját; hogy a szlovén kompromisszum magába foglal bizonyos előrelépéseket a munkavállalók számára; illetve hogy a Tanácson belül nincs szükség többségre a kívülmaradás eltörléséhez, mivel 1993 óta létezik korlátozás nélkül.

A küszöbön álló vitájukra való tekintettel különösen szeretném felhívni a figyelmüket két pontra.

Az ügyeleti idő meghatározásával kapcsolatban a Tanács célkitűzését gyakran félreértik. Nem az a cél, hogy megkérdőjelezzük a munkavállalók megszerzett jogait, hanem hogy lehetővé tegyük a jelenleg fennálló egyensúlyt bizonyos tagállamok között. Az Európai Parlament vitái hasznos betekintést nyújthatnak ezen új meghatározással kapcsolatos problémákba.

A Tanácsnak szándéka, hogy az állampolgári jogok ne gyengüljenek, illetve csökkenjenek. Éppen ellenkezőleg: a Tanács szeretné megőrizni a tagállamok között létező egyensúlyt, amelyek meghatározott módon számítják az ügyeleti időt, az inaktív időszakok beleszámításával.

Tekintettel a kívülmaradási záradék felülvizsgálatára, győztesek és vesztesek nélküli megállapodásra kell jutnunk, mivel ha objektívan nézzük, a politikai egyensúly nem engedi meg ezt. A szlovén kompromisszum biztosítja az irányelv értékelő jelentést követő hat éven belüli felülvizsgálatát. Valamennyi út nyitva áll tehát, ezért szólítok fel a tűzszünetre a kívülmaradás ügyében.

Ma este az Európai Parlament felelős helyzetben van. Az Önök szavazata fogja meghatározni ezen ügy kimenetelét, amely 2004 óta napirenden volt. Remélem, hogy a most kezdődő vita során a konfrontáció háttérbe szorul, és figyelembe fogják venni a Tanács határozott törekvéseit, amelyek a közös álláspontban is tükröződnek.

Meg vagyok arról győződve, hogy ebben a szellemben Önök kikövezhetik az utat egy kiegyensúlyozott megoldás előtt.

Vladimír Špidla, a Bizottság tagja. – (CS) Elnök úr, hölgyeim és uraim, tökéletesen megértem a számos félelmet, amely ezzel az összetett és lényeges ügyvel kapcsolatban kifejezésre jutott. A kulcskérdés az, hogy a Parlament vajon ragaszkodik-e ahhoz a nézethez, amelyet 2005-ben fogadott el első olvasatra, és amely az előadó javaslatában újra megfogalmazódott, vagy a Parlament meg kívánja változtatni az álláspontját a Tanács által tavaly szeptemberben elfogadott közös álláspont tükrében.

Szeretném röviden összefoglalni azokat a lényeges pontokat, amelyek véleményem szerint relevánsak a munkaidő-szervezés vitáját illetően. Először is, határozott véleményem, hogy ennek az irányelvnek az átdolgozása fontos és sürgető feladat. A közszolgálati szféra Európa-szerte arra kéri a Parlamentet, hogy tisztázza az ügyeleti idő jogi helyzetét. Ez kulcsfontosságú érv volt az irányelv felülvizsgálata mellett. Az utóbbi néhány év folyamatos bizonytalansága nagyon kedvezőtlen hatással volt a kórházak, a mentőszolgálatok és az intézményes betegellátás szervezésére, beleértve a betegellátó szolgáltatásokat is. Mindannyiunkat arra kérnek, hogy tegyünk e problémák ellen. Hasonló kérésekkel fordultak hozzánk a központi és a helyi kormányzati hatóságok, szervezetek, egyéni munkavállalók, állampolgárok, és az Európai Parlament.

Másodszor, ez egy nagyon jelentős kérdés, amely megosztja a Tanácsot és a Parlamentet, különösen a kívülmaradási záradék jövőjét illetően. Részletesen ismerem azt az álláspontot, amelyet a Parlament az első olvasatkor kialakított e kérdéssel. Szeretnék rámutatni arra, hogy a Bizottság 2005-ben néhány alapvető változást eszközölt a jogszabály-tervezetben, és javasolta a kívülmaradás megszüntetését is. Mindezt a Parlament első olvasatkor kialakított álláspontjára való tekintettel történt, és arra volt hivatott, hogy ezt az álláspontot megvédje a Tanáccsal való négy évig tartó heves vita során.

Úgy gondolom azonban, hogy meg kell vizsgálnunk a helyzet realitását. 2003-ban a kívülmaradást csupán négy tagállam alkalmazta, de ma már tizenöt tagállam veszi igénybe. Emellett több tagállam kívánja megtartani ezt a lehetőséget a jövőben. A tanácsi határozathoz vezető tényezők világosak. A kívülmaradás jelenleg érvényben van az irányelvben, és ha a Parlament és a Tanács nem tud megegyezésre jutni az eltávolítását illetően, korlátozás nélkül hatályban fog maradni, a jelenlegi szövegnek megfelelően.

Ezért az elsődleges érdekem az irányelv átdolgozásával kapcsolatban, hogy biztosítsuk, hogy a számos európai munkavállaló, aki esetében alkalmazzák a kívülmaradást, megfelelő foglalkoztatásvédelemben

részesül. Ezen okból fontosnak tartom, hogy az aktuális feltételekre koncentráljunk, amelyek biztosítják a munkavállalók választási szabadságát, akik úgy döntenek, hogy gyakorolják a kívülmaradási jogukat, miközben biztosítjuk a kívülmaradási jogot gyakorló munkavállalók munkavédelmét, az átlagos munkaórák számának legfelső határát is beleértve. A közös megközelítés ezt szintén magába foglalja.

A közös megközelítés szintén tartalmaz külön, jól megfogalmazott rendelkezéseket a kívülmaradási jog jövőbeli átdolgozására. Több tagállam, amely a közelmúltban bevezette a kívülmaradási jogot, főleg az ügyeleti idővel kapcsolatos okokból tette ezt. Ezek a tagállamok talán át tudják értékelni a kívülmaradási jog gyakorlását, miután megértik azoknak a változásoknak a hatásait, amelyeket az ügyeleti idő területén kívánunk bevezetni.

Azzal szeretném lezárni a beszédemet, hogy tudatában vagyok a Parlament és a Tanács munkaidő-szervezéssel kapcsolatos nézetkülönbségének. Nem lesz könnyű megegyezésre jutni a Parlament és a Tanács között, és nem áll rendelkezésre sok idő a jelenlegi működési időszakban. Véleményem szerint azonban ez rendkívül fontos feladat.

Úgy gondolom, hogy az európai polgárok nehezen fogják megérteni, hogy azok az európai intézmények, amelyek együtt tudtak működni a pénzügyi válság problémamegoldásának érdekében, nem képesek világos és kiegyensúlyozott szabályokat meghatározni a munkaidő-szervezésre. Nem szabad elfelejtenünk, hogy a Tanácsnak négy évig tartott a közös álláspontra jutás. Szeretném felhívni figyelmüket az ügynökségi munkavállalókra vonatkozó irányelvvel kapcsolatos összefüggésekre is, amelyet októberben fogadtunk el második olvasatban.

Nem nehéz elképzelni, milyen nehéz lesz a megállapodás a Tanáccsal, ha nagyobb változtatások történnek a közös álláspontban. Úgy érzem, hogy jelenleg fontos, hogy gondosan mérlegeljünk a tartalmi és a potenciális taktikai kérdések közötti egyensúlyt, annak érdekében, hogy a mai vitát követően lehetséges legyen a munkaidő-szervezésre vonatkozó megállapodás alapjának kialakítása. A Bizottság hajlandó folytatni az ügyben a semleges közvetítő szerepét a jogalkotás során. A Parlamentnek sok sikert kívánok a vitához és a döntéshez ebben a rendkívül fontos témában.

José Albino Silva Peneda, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (PT) Úgy gondolom, hogy a Tanáccsal való megállapodás a fenti irányelvre vonatkozóan a Parlament második olvasatát megelőzően kerülhetett volna napirendre. Tény az, hogy a francia elnökség erőfeszítései ellenére a Tanács nem adott felhatalmazást a Parlamenttel való egyeztetésre. Szeretném világossá tenni, hogy egyetérték az első olvasatnál elfogadott álláspontok felülvizsgálatával, de csupán egy kompromisszum keretén belül tehetem ezt felelős módon, amely feltételezi a két intézmény közötti párbeszédet. A célom változatlanul az, hogy megegyezésre jussunk a Tanáccsal. Ez nem volt lehetséges az első olvasatot megelőzően, de bízom benne, hogy egyeztetés útján sikerülni fog.

A két legfontosabb politikai ügy ebben az irányelvben az ügyeleti idő és a kívülmaradási záradék. Ami az ügyeleti időt illeti, nem látom semmi okát annak, hogy ne kövessük az Európai Bíróság ítéletét. Létezik egy megoldás erre a problémára – amelyet az egyeztetés során bizonyosan követni fogunk – amely megoldja a különböző tagállamok nehézségeit, és amelyet Európa valamennyi orvosi kara elfogad, amely a Parlament épülete előtti ma zajló demonstrációban egyhangúlag képviselteti magát, 400 orvos részvételével, akik az európai 2 millió orvost reprezentálják. Ami a kívülmaradási záradékot illeti, véleményem szerint ez olyan ügy, amelynek semmi köze a munkaerőpiac rugalmasságához. Véleményem szerint a rugalmasságnak teljesen eleget tesz az egy éves referencia-időszak. Az alapvető kérdés, hogy eldöntsük: akarjuk-e, hogy az európai munkavállalók heti 48 óránál többet dolgozhassanak éves átlagban, más szóval hétfőtől szombatig, napi nyolc órában, és hogy ez összhangban van-e az e Házban mindenki által hangoztatott állításokkal, például hogy a családi életet összeegyeztessük a munkával.

Szeretném arra emlékeztetni mindannyiukat, hogy ezen irányelv jogi háttere a munkavállalók munkahelyi biztonsága. Azzal szeretném befejezni, hogy szívből jövő köszönetet mondjak az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportján belüli kollégáimnak a folyamat során nyújtott támogatásukért.

Jan Andersson, a PSE csoport nevében. – (SV) Először is szeretném megköszönni Cercas úrnak a kiválóan végzett munkáját. Vajon valóban szükségünk van a munkaidő-szervezés irányelvre? Teljes mértékben, mivel közös munkaerő-piacunk van, és minimumnormákat kell meghatározni az egészség- és munkavédelemre vonatkozóan. Itt az egészség- és munkavédelemről van szó.

Egész pontosan két ponton térünk el a Tanácstól. Az első az ügyeleti idő inaktív része. Ebben a kérdésben létezik egy hasonlóság közöttünk. A hasonlóság az a tény, hogy minkét fél azt mondja, hogy lehetséges rugalmas megoldásokat találni, ha a szociális partnerek nemzeti vagy helyi szinten megegyezésre jutnak. A különbség a tárgyalás kiindulópontjában jelentkezik, mivel a Tanács szerint a szóban forgó idő nem munkaidő, hanem szabadidő. Mi azonban úgy gondoljuk, hogy a kiindulópont az, hogy ez az idő munkaidő. Nyilvánvalóan munkaidő az, ha a munkavállaló elindul otthonról, és munkáltatója rendelkezésére áll. Azonban nem ellenezzük a rugalmas megoldásokat sem.

Ami az egyéni kívülmaradási jogot illeti, az a kérdés, hogy véglegesítsük, vagy megszüntessük. Véleményünk szerint meg kell szüntetni. Első körben ez nem önkéntes jog. Nézzék meg a munkaerőpiac jelenlegi viszonyait, ahol sok munkavállaló jelentkezik ugyanazokra az állásokra. Milyen választásuk van, amikor szembesülnek egy munkáltatóval a munkakeresés során?

Másodszor is, felmerült bennem, hogy ebben a gazdasági légkörben vajon nem kihívásként kell-e értékelnünk, hogy néhány munkavállalónak 60–65 órát kell dolgozni, míg rengetegen munkanélküliek. Ez valóban kihívás.

Harmadszor is, az egyenlőség kérdése. Kik azok, akik 60–65 órát dolgoznak? Nos, ők olyan férfiak, akik mögött a háztartásról gondoskodó nők állnak. Az Európai Női Lobbí erős kritikával illette a Tanács javaslatát, jogosan. Ez az egészség- és munkavédelem ügye. Megpróbáltunk tárgyalásokat kezdeményezni. A Tanács volt az, aki nem ült tárgyalóasztalhoz. Hajlandók vagyunk a vitára a Tanáccsal, megkíséreltük, és kitartóan próbálkoztunk, de megvannak a saját nézeteink, és ezeket a nézeteinket visszük a tárgyalóasztalhoz.

Elizabeth Lynne, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, a Tanács közös álláspontja természetesen nem ideális, de teljesen tisztában vagyok azzal, hogy a tagállamok sok éven át tartó tárgyalásaira volt szükség ahhoz, hogy idáig eljussunk. A legtöbbünk szintén több éve részt vesz ebben a munkában.

Mindig is támogattam a kívülmaradási jog visszatartását, de szerettem volna, ha szigorodik, és valóban önkéntessé válik. Örülök, hogy a kívülmaradási jog, amely immár a közös álláspontban is szerepel, nem írható alá a munkaszerződéssel egy időben, és hogy a munkavállaló bármikor mentesülhet a kívülmaradási jog alól. Ez jóval átláthatóbb módszer a munkavállalói jogok védelmére, mint az autonóm munkavállaló fogalma, amely annyira tág, hogy bárkire vonatkozhat, mint ahogy sok tagállamban is; vagy a többszörös munkaszerződések, amellyel a munkáltató ugyanazt a munkavállalót egy, két, vagy akár három szerződésben is alkalmazhatja, amelyet szintén használnak néhány tagállamban. Ha a munkáltató visszaél a kívülmaradási joggal, akkor a munkavállaló munkaügyi bíróságra viheti az ügyet. Attól tartok, hogy ha elveszítjük a kívülmaradási jogot, még több munkavállalót kényszerítünk a szürkegazdaságba, ahol nem védik őket az egészség- és munkavédelmi jogok, például a veszélyes munkagépekről szóló irányelv. Ezen irányelvek valamennyi legális munkavállalót védenek, függetlenül attól, hogy a munkaidő-irányelv kívülmaradási jogát gyakorolják-e vagy sem. Ebben a nehéz gazdasági helyzetben nagyon fontos, hogy a munkavállalók túléljék, ha kívánnak, és hogy a munkáltatók is rugalmasak legyenek.

Számomra nagyobb problémát okoz az ügyeleti idővel kapcsolatban az, hogy a közös álláspontban nem munkaidőnek tekintik. Pontosán ezért indítványoztam a Foglalkoztatási és Szociális Bizottságnál módosításomat, mely szerint az ügyeleti időt munkaidőnek kell ítélni. Sajnos nem támogattak a Szocialista vagy más képviselőcsoportok ebben a módosítási indítványban. A Cercas-jelentésben tehát elének tárták, hogy az ügyeleti időt munkaidőnek kell elszámolni, de a kollektív szerződések és a tagállami jogszabályok máshogy rendelkezhetnek. Ez véleményem szerint nem számottevő eltérés a Tanács közös álláspontjában foglaltaktól, csupán kisebb hangsúlyeltolódás. Módosítási indítványomat nem azért nyújtottam be újra, mert úgy gondoltam, hogy a Szocialista és az EPP képviselőcsoport mellette fog szavazni. Mindazonáltal sejtethető, hogy egyeztetésre lesz szükség, de sejtethető az is, hogy a Tanács nem mozdul el álláspontjáról. Amennyiben nem születik megállapodás, remélem, hogy a Tanács újra átgondolja a nézőpontját, és hogy az egészségügyi szektort külön fogja kezelni, amit régóta szorgalmazok. Nézetem szerint ezen irányelv felülvizsgálatára csupán azért volt valóban szükség, hogy az Európai Bíróság SIMAP- és Jaeger-ügyben hozott határozataira vonatkozzon, és mindössze ezeket kellett volna figyelembe vennünk.

Elisabeth Schroedter, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, Biztos úr, Elnök asszony, a túl nagy számú munkaóra megbetegíti a munkavállalókat, koncentrációs problémákat és nagyobb hibaszámot eredményez. A túl sok munkaórán dolgozók nem csupán önmaguk számára veszélyesek, hanem környezetük számára is. Talán szeretnék, ha olyan orvos kezelné Önöket, aki például kimerültségben szenved, vagy örülnének annak, ha egy rendkívül hosszú ügyeleti nap után találkozónának a forgalomban? Ezért egy

olyan munkaidő-irányelv mellett kell szavaznunk, amely a Tanács által elfogadottal ellentétben nincs teli lyukakkal a svájci sajtóhoz hasonlóan.

Egy olyan munkaidő-irányelv, amelynek felső határai csupán tájékoztató jellegűek, mivel a kívülmaradási jogról az egyes munkaszerződésekben lehet megegyezni, nem szolgálja a munkahelyi egészségvédelem célját. A mi társjogalkotói szerepünk annak biztosítása, hogy a munkaidő-irányelv az egészségvédelemmel összeegyeztethető minimumnormákat tartalmazzon. Ezen okból kifolyólag a Zöldek/ az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja a további kívülmaradási jog ellen fog szavazni.

Úgy gondoljuk, hogy helyes az a megközelítés, hogy a tagállamoknak három év álljon rendelkezésre a nemzeti jogszabályok harmonizációjához. Azonban nem fogunk amellett szavazni, hogy a brit kívülmaradási jog általános eltérés legyen az Európai Unió gyakorlatától. Hasonlóképpen helytelenítjük azt, hogy a Bizottság az ügyeleti idővel töltött időt inaktív időnek kategorizálja, és pihenőidőnek értelmezi.

Különösen fontos számunkra, hogy a munkaidőt általánosságban személyenként, ne pedig szerződésenként számolják. A Zöldek e módosítása létfontosságú, és ellentmond annak, amelyet Lynne asszony illúzióknak írt le nekünk.

Visszautasítom azt a kijelentést is, hogy az Európai Parlament nem javasolt rugalmas modellt. Épp ellenkezőleg, a 12 hónapos referencia-időszak meghosszabbítása nagyfokú rugalmasságot eredményez, nem csupán a törvényben elrendelt pihenőidő kárára, amely nagyon fontos számunkra.

Biztos úr, nem igaz, hogy a munkavállalók saját maguk dönthetnek e kérdésben. Ők maguk is tudják, hogy ez lehetetlen. Mi másért jelentettek volna be 30 000 fős tüntetést holnapra, és miért demonstrálnának már most? Ezért kell megerősítenünk az első olvasatnál az álláspontunkat. Ez az egyetlen módja, hogy a munkaidő-irányelv egészségvédelmet biztosítson a munkahelyeken.

Roberta Angelilli, az UEN képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, először is szeretném megköszönni az előadónak az elvégzett munkáját. Szeretném elmondani a francia elnökségnek – amellet, hogy szeretném megköszönni elkötelezettségét –, hogy nem tett kellő erőfeszítést a Parlamenttel való hatékony párbeszédre.

A ma esti vita nagyon kényes ügyünk, és szavainkat a legnagyobb felelősséggel kell megfogalmaznunk, mint ahogy a jövőbeli politikák kialakítását is. Teljes mértékben szem előtt kell tartanunk azt, hogy minden felhígított kompromisszum a munkavállalók kárára történik, és ezért a bármilyen áron kötött kompromisszumért nagy árat kell fizetni az egészség, a biztonság, illetve a munka és családi élet összeegyeztetése területén.

Mindannyian teljesen tisztában vagyunk azzal, hogy a munka világa megváltozott, és folyamatosan változik, a legutóbbi hetek és napok során, a gazdasági válság lökéshullámai hatására. Mindannyian meg vagyunk arról győződve, hogy nagyobb rugalmasságra van szüksége, de kiegyensúlyozott módon kell ezt elérnünk, anélkül, hogy szükségtelen nyomást gyakorolnánk a munkavállalók jogaira a sürgősség nevében. A Tanács javaslatai néhány nagyon komoly kérdést vetnek fel, ahogy a többi előadók mindannyian említettek előttem.

Az első kérdés a kívülmaradási jog. Egyfelől el kell ismerni azt a tény, hogy ez a szabály rendkívül problémás, és ezért tartalmaz felülvizsgálati záradékot, de ez rendkívül általános, pontos dátum meghatározása nélkül. Másfelől létezik egyfajta leplezett zsarolás, mivel ha a Tanács közös álláspontjának szövege meghíúsulna, a jelenlegi irányelv maradna hatályban, a teljesen korlátlan kívülmaradási joggal.

Másodszor, az ügyeleti idő fogalmának kérdése, amelyet a gyakorlatban sokszor a pihenőidővel egyenértékűnek tekintenek. Ezzel a témával kapcsolatban, amint azt képviselőtársaim is kijelentették előttem, nem létezik kétértelműség, mivel az teljes mértékben elfogadhatatlan lenne.

Végül pedig az összeegyeztetéssel kapcsolatban: az összeegyeztetés nem lehet elvont fogalom az általános meghatározásokban vagy úgynevezett „ésszerű feltételekben”, amelyek valójában bűvészmutatványok – a kollektív tárgyalást mellőzik, és így arra kényszerítik a munkavállalókat, mindenképp a nőket, hogy elfogadják a kikényszerített feltételeket, csupán hogy elkerüljék, hogy elveszítsék a munkájukat.

Ezért számomra világos, hogy az irányelv felülvizsgálata szükséges, és kétségtelenül hasznos lenne, de bármi is történik, nem pótolhatjuk ki a jogi vákuumot aggasztó kétértelmű fogalmakkal.

Dimitrios Papadimitriou, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (EL) Elnök úr, az Egységes Európai Baloldal/az Északi Zöld Baloldal Képviselőcsoportja, amelynek képvisellete nagy megtiszteltetés számomra, radikálisan

ellenzi, és elveti a Tanács közös álláspontját, amelyet a Bizottság sajnós szintén támogat, mivel ez egy haladásellenes javaslat, egy olyan javaslat, amely a munkáltatói lobbinak és a szélsőséges neoliberaisoknak kedvez. Ezen javaslat visszafordítja a történelem óráját kilencven évvel, 1919-ig, amikor a maximum 48 órás munkahét megszilárdult. Ezzel szemben a közös álláspont fenntartja a munkavállaló-ellenes és az alulról jövő kezdeményezéseket nem támogató kivülmaradási jogot, érvényteleníti az Európai Közösségek Bíróságának az ügyeleti időre vonatkozó ítélkezési gyakorlatát, és bevezeti a tizenkét hónapos munkaidő-átlagolást, amellyel érvényteleníti a kollektív tárgyalás előfeltételeit. Az Egységes Európai Baloldal felszólít arra, hogy töröljük el a kivülmaradási jogot, a tizenkét hónapos munkaidő-átlagolást, és arra, hogy az ügyeleti időt munkaidőnek számolják el.

Hölgyeim és uraim a Tanácsban és a Bizottságban, ha az Önök álláspontja annyira munkavállaló-párti lenne, akkor a munkáltatók szövetségei demonstrálnának itt holnap, nem pedig az európai szakszervezetek, ötvenezer munkavállalóval. Az az igazság, hogy a munkáltatók szövetségei üdvözlik az Önök álláspontját, a munkavállalók szakszervezetei pedig holnap a Parlament elé vonulnak, és tiltakozni fognak, miszerint „Ne legyen minimum 65 órás munkahét”.

Mivel Önök rengeteget beszélnek a szociális Európáról: a kivülmaradási jog fenntartása egy olyan kibúvót jelent, amelyet állítólag Thatcher asszony hozott létre évekkel ezelőtt Nagy-Britanniában, és Önök most ezt a kibúvót még nagyobbra tágítanák, és állandóvá tennék. Azaz elutasítják ezzel a szociális Európát, és elutasítják a munkavállalókat szolgáló közös politikát.

Derek Roland Clark, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, a munkaidő-irányelv időfecsérlés. Már azelőtt is létezett, hogy európai parlamenti képviselő lettem, röviddel miután a brit Department for Work and Pensions (munkaügyi és nyugdíjigazgatóság) egyik minisztere megkért, hogy támogassam a HMG álláspontját a kivülmaradási jog megtartásában. Természetesen így tettem. Jelenleg is támogatom, ahogy több más ország is teszi.

Nos, hadd idézzem fel az irányelv tarkabarka történetét. 2007. december 18-án az előadó azt mondta, hogy néhány ország nem támogatja a munkaidő-irányelvet és a szociális Európát. Szabad piacot akartak. Az előadó ezt a dzsungel törvényének nevezte, és hozzátette, hogy biztosan pszichiátriai esetek.

Nos, köszönöm! A világkereskedelemnek és a hazai uniós korlátozásmentességnek köszönhetően az Egyesült Királyság az EU második legnagyobb tagállama, évente 15 milliárd fontos GDP-vel. Feltételezem, hogy az előadó ezt nem utasítaná el!

2007 decemberében a portugál elnökség kijelentette, hogy nem kockáztathatja a tanácsi szavazatot, tehát hagyják, hogy a következő, szlovén elnökség oldja meg a problémát. Mindezt tette azután, hogy az ideiglenes munkavállalók ügynökségénél is dolgoztak rajta. Szlovénia 65 órás, majd 70 órás munkahetet javasolt. Azonban a Tanács készenléti időhöz való hozzáállása megghiúsította ezt. Ezután az Európai Bíróság átgázolt a minimumbér-politikán.

Amikor Finnország elnöksége lezárult, a finn munkaügyi miniszter megjegyezte a Foglalkoztatási és Szociális Bizottságnak, hogy a miniszterek Brüsszelben nagy szavakat használtak a munkaidő-irányelvről, de amint hazatértek, már másként alakult az ügy. Sőt!

Az elmúlt hónapban, november 4-én az előadó ismét azt mondta, hogy az első a munkaidő-irányelv, még a gazdasági kérdéseket is megelőzve. Nos, ha Önök elhanyagolják a gazdasági kérdéseket, hogyan fogják összegyűjteni a munkaidő-irányelvből származó adókat? Azok a vállalatok, amelyek extra munkaerőt vesznek fel a rövid munkaidő kipótlására, növelni fogják az egységköltségeket. Így nem versenyképesek, és munkahelyek szűnnek meg. Franciaország ezért szüntette meg a 35 órás munkahetet.

Kövessük tehát a franciákat. Temessük el ezt a kivitelezhetetlen irányelvet újra, ezúttal végleg.

Irena Belohorská (NI). - (SK) Csatlakozni szeretnék a köszönetnyilvánításhoz az előadónak a benyújtott munkaidő-szervezési irányelvettervezetért, amely a 2003-as 88. irányelv mellékletét képezi. Szeretném megköszönni az előadónak a mai előadását, és azt, hogy nem felejtette el megemlíteni az egészségügyi dolgozókat, akik talán a leginkább érintettek e kérdésben.

Mivel az Európai Bizottság és az Európai Tanács jelentős figyelmet szentelt a dokumentum elkészítésének, úgy gondolom, hogy ezért részünkről is alapos vitát érdemel. Több tanulmány érkezett hozzám a szakszervezetektől, amelyek attól tartanak, hogy a munkáltatóknak túlságosan sok választási lehetőségük lesz. Ez főleg annak az időnek a megítélésére vonatkozik, amely során a munkavállalónak elérhetőnek kell lennie, vagy ügyeletben.

Hölgyeim és uraim, szeretném emlékeztetni Önöket arra, hogy az ügyeleti idő megakadályozza a munkavállalót abban, hogy szabadon rendelkezzen szabadidejével. Ez vonatkozik az egészségügyi dolgozók tömegére is, akiket így kiszolgáltatunk a munkáltatóknak és a kizsákmányolásnak. Tartsuk szem előtt azt, hogy ez nem csupán az orvosi és ápolói hivatás lefokozásának kérdése, hanem magának az ügyeleti időnek az értékét is meghatározza, mivel e terület korlátozásai végső soron a betegeket veszélyeztetik, akik segítségre szorulnak.

Emellett bár talán szeretnénk, hogy ezen irányelv elősegítene, hogy a munkavállalók visszanyerjék erejüket és jobb családi életet éljenek, kétlem, hogy a munkáltatókat ugyanez a szándék vezérli majd. Ma valamennyi európai vállalat a recesszióval, a pénzügyi válsággal, a magas munkanélküliséggel, és ezek további következményeivel küszködik. Egyedül már ez a tény is magasabb követelményeket eredményezhet, és a munkavállalók tarthatnak attól, hogy a munkáltatók élni fognak az elbocsátás lehetőségével, mint az egyik tényezővel. Ugyanezen okból fognak sokan tüntetni itt a holnapi nap folyamán.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). - Elnök úr, hadd kezdjem azzal, hogy gratulálok a Bizottságnak azért a gondos eljárásért, amellyel ezt a dokumentációt kezelte. Szeretnék köszönetet mondani a soros elnökségnek is, mivel, mint ahogy tudja, ezt a kérdést az előző hét elnökség során akadályozták, és nagy nehézségek árán sikerült eljuttatni ideig. Az elnökség megmutatta, hogy az ügy előrelépett, sőt, tovább vitte a vitát. Most számunkra, európai parlamenti képviselők számára az a kihívás, hogy képesek vagyunk-e elfogadni a kihívást, és tovább lépni a szerdai szavazás során.

Szeretném elmondani az előadónak, hogy teljes mértékben egyetértek a nyitó megjegyzéseivel. De mielőtt túlságosan messzire menne, szeretném emlékeztetni Önt arra, hogy a nyitó szavaiban megállapította, hogy több millió munkavállalót aggaszt a munkaidő-irányelv. Egyetértek Önnel: valóban aggódnak; aggódnak, hogy vannak olyan politikusok, mint Ön is, akik készek közölni velük, mi jó nekik, és megakadályozni, hogy meghatározzák saját munkaidejüket, és szabadon dolgozhassanak.

Már nem tudom számon tartani, hányan írtak nekem – nem szervezetek, amelyek a munkavállalókat próbálják kizsákmányolni, hanem hétköznapi munkavállalók –, hányan tették fel a kérdést, hogy miért vitatkozunk erről, és közölték, hogy ne akadályozzuk meg, hogy saját munkaidejüket meghatározhassák.

Különösen megdöbbsentem a néhány nappal ezelőtt egy újságban megjelent család esetén: a férj elveszítette az építőipari állását, és a feleségnek két részmunkaidős állást kellett vállalnia, hogy fenntarthatassák a háromgyermekes családot és a férjet. A feleségnek a hét minden napján napi 12 órát kellett dolgoznia. Bár nem akart, szükség volt erre, hogy összetarthassa a családot. A következőt szeretném mondani az előadónak: ez az asszony az Ön országából, Spanyolországból származik. Milyen segítséget nyújt neki tehát? Milyen reményt nyújt neki tehát? Semmit! Ön azt mondaná neki, hogy nem dolgozhat ennyit, hogy fel kell mondania az egyik állását, fel kell adnia a gyermekeit és a házat.

Nem azért választottak meg képviselővé, hogy ilyen törvényeket hozzak; azért választottak meg, hogy gondoskodjam és szolgáljam az embereket, és ezt soha nem fogom elfelejteni. Jövőre vissza fogok vonulni, de amíg nem vonulok vissza, kiállok azokért az emberekért, akik megválasztottak, és segíteni fogom őket, nem akadályozni.

Ahogy a Biztos úr is mondta, a benyújtott javaslat nagyobb védelmet fog nyújtani a munkavállalók egészségére és biztonságára vonatkozóan. Ha támogatjuk, ezt fogjuk elérni. Ha nem támogatjuk, a munkavállalók nem fogják megkapni ezt a védelmet, és tudni fogják, kit okolhatnak ezért.

Karin Jöns (PSE). - (DE) Elnök úr, Elnök asszony, Biztos úr, hölgyeim és uraim, ismét azokhoz szólok az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportjában, akik még mindig haboznak, különösen azon kérdésben, hogy csatlakozzanak-e a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság szavazatához, és megtartsák-e az első olvasat álláspontját szerdán. Végső soron nem hiteles kiállni egyfelől a munkavállalók egészségvédelme mellett, és másfelől a kivülmaradási jog folytatása mellett.

Valóban nem ok nélkül történt, hogy az ILO már 1919-ben javasolta a 48 órás munkahetet. A munkavállalókra nehezedő nyomás manapság más, de nem kevésbé nehéz. Ahogy én látom, színtiszta cinizmus – és most a Tanácsra gondolok – elhithetni a kivülmaradási jogról, hogy szociális előrelépés, csupán azért, mert egy 60 órás plafon is bevezetésre kerül az átlagos munkahétre. Tény az, hogy az a megállapítás, miszerint a két gazdasági fél megegyezésére csak ott van szükség, ahol még hosszabb munkaidőről van szó, annyit jelent, hogy készek vagyunk elfogadni a 60 órás munkahetet normális munkaidőként – és ez bizonyosan elfogadhatatlan. A Tanácsot követni azt is jelenti, hogy lábbal tapossuk munkavállalóink egészségét, és

figyelmen kívül hagyjuk a család és munka összeegyeztetésének elvét, amely egyenlő a szociális Európa meghazudtolásával! Ezért, hölgyeim és uraim, kérem Önöket, hogy fontolják meg alaposabban ezt a kérdést.

Ami az ügyeleti időt illeti, szeretném elmondani a Tanácsnak, hogy általánosságban munkaidőként kell elismerni. Erre nincs kibúvó. Ha a gazdasági felekre hagyjuk az inaktív idő megítélését, azzal elegendő rugalmasságot biztosítunk az orvosoknak, a tűzoltóknak, és az őrző-védő szolgálatoknak.

Bernard Lehideux (ALDE). - (FR) Elnök úr, Elnök asszony, Biztos úr, teljes mértékben támogatom az előadót, aki az első olvasatunk álláspontját védi, azt az álláspontot, amelyet a tagállamok kormányai elutasítanak.

Sürgős szükség volt arra, hogy az ügyeleti időre vonatkozó jogszabályokat harmonizáljuk az Európai Bíróság esetjogával, és ezt sikerült elérni. A Cercas-jelentés kiegyensúlyozott és védő megoldásokat nyújt a munkavállalóknak. Valamennyi ügyeleti idő munkaidőnek számít. A kompenzációs pihenőidő közvetlenül a szolgálati időszak után következik. Ez józan ész kérdése, és az ésszerű munkakörülmények biztosításának kérdése, különösen az egészségügyi hivatások esetében.

Mindazonáltal a munkaidő-irányelv reformja lehetőséget nyújt számunkra arra is, hogy előrelépünk az európai szociális jogszabályokkal abban, hogy eltöröljük az egyéni kívülmaradási jogot. A Cercas-jelentés megragadja ezt a lehetőséget, és a maximális jogszerű munkaidőtől való lehetséges eltérések fokozatos eltörlésére tesz javaslatot. Szembe kell néznünk a valósággal. Nevetséges azt állítani, hogy a munkavállalók egyenrangú felek a munkáltatókkal szemben, és elutasíthatják azt, amit munkáltatóik felajánlanak.

Hölgyeim és uraim, egyértelműen meg kell mutatnunk a tagállamok kormányainak, hogy az a szöveg, amit ránk akarnak kényszeríteni, elfogadhatatlan. A dicshimnuszok kórusai közepette, amelyek holnaptól meg fogják nyugtatni a francia kormányt, úgy gondolom, hogy elsősorban azokra a munkavállalókra kell odafigyelnünk, akiknek még többet kell majd dolgozniuk, anélkül, hogy választási lehetőségük lenne, mint például azoknak, akiknek vasárnapként dolgozniuk kell majd Franciaországban. Hozzátennem, hogy nyilván ezen opció céljából történt, hogy a francia kormány megváltoztatta a Tanácsban az egyéni kívülmaradási joggal kapcsolatos véleményét.

Hölgyeim és uraim, hallgassuk meg a munkavállalókat, és próbáljunk válaszolni a hívószavukra, ha nem akarjuk, hogy a francia, holland és ír referendumok „nem” szavazatait még több kövesse, amelyek kétségbe vonják azt az Európai Uniót, amelyről úgy érzik, nem törődik az emberek mindennapos problémáival.

Jean Lambert (Verts/ALE). - Elnök úr, szeretnék visszamenni az alapokhoz, miszerint ez egy munkahelyi egészségről és biztonságról szóló irányelv. Mivel az egészség és biztonság az alapja, nem szeretnénk kívülmaradást az egészség és biztonság alól, és nem szeretnénk ellenkezni az európai uniós munkanormáival sem. Ez az irányelv a közös normákról kell hogy szóljon, mivel sok munkavállalónk néz szembe ugyanazokkal a nehézségekkel.

Vegyünk szemügyre néhány egészségügyi problémát, amelyekkel sok tagállamnak kell most szembenéznie: szív- és érrendszeri betegségek, cukorbetegség, stressz. A stressz a munkától való távolmaradás második leggyakoribb oka az Egyesült Királyságban. 13 millió munkanap veszik kárba stressz, depresszió, szorongás miatt, amely 13 milliárd fontba kerül évente – ha a pénzügyi részét vesszük figyelembe, és néhányunk szeretné szemügyre venni a teljes gazdasági részét is, Clark úr. Mindezen problémák, sőt, a kóros elhízás és a túlzott alkoholfogyasztás is kötődik a hosszú munkaidő kultúrájához. Ez nem az egyetlen tényező, de bizonyosan jelentős.

Most nem csupán eseti hosszú munkaidőről beszélünk. A jelenlegi irányelvben és a javasolt módosításokban elegendő rugalmasság van, amely lehetővé fogja tenni, hogy a vállalatok bírják a hirtelen megnövekedett munkaterhet, feltéve, ha ezután kiegyenlítik a munkavállalók munkaidejét. A kérdés most az állandó hosszú munkaidő. A munkahelyi baleset kockázata megnő, ha a munkavállaló 12 órát vagy többet dolgozik; a fáradt munkavállaló veszélyes munkavállaló. Az útbiztonsági szakértők úgy gondolják, hogy a kimerült vezetők több balesetet okoznak, mint az ittas sofőrök. Ha a munkavállalókat hosszú munkaidőben dolgoztatják, akkor tisztában kell lenni azzal, hogy ez probléma, hogy a termelékenység csökken, hogy a kreativitás csökken – ami nem tesz jót a tudásalapú gazdaságnak. Emellett bizonyosan nem emeli a munka és az élet közötti egyensúly minőségét, ha az emberek túl fáradtak ahhoz, hogy a gyermekeiknek olvassanak, amikor hazaérnek. Sőt, az Egyesült Királyságban a munkavállalók többsége – 60%-a – nem kap fizetést a túlórákért. Ez része a hosszú munkaidő kultúrájának, ahol úgy fejeződik ki a munkához való elkötelezettség, hogy a munkavállaló a munkahelyen van, nem pedig a produktivitásában.

Azoknak pedig, akik szerint a kivülmaradási jog csökkenti a bürokráciát, szeretném azt mondani, hogy a munkaidő-nyilvántartást mindenképpen meg kell őrizni. Ha Önök megnézik az új javaslatokat, bizonyosan nem fognak kevesebb bürokráciát találni a Tanács javaslatában.

Roberto Musacchio (GUE/NGL). - (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, holnap Strasbourgban kezdetét veszi egy nagy szakszervezeti demonstráció az ellen a puccs ellen, amelyet a Bizottság a munkaidő-irányelvvél véghezvitt.

A hatvanöt óránál hosszabb munkahét nyilvánvalóan abszurd, és elfogadhatatlan, ahogy a kollektív szerződés szabályainak és a szakszervezeti megállapodásoknak a megsértése is. Ez távolról sem kerekedik felül a kivülmaradási jog és a kivételes megállapodások rendszerén, hanem gyakorlatilag általános gyakorlattá fog válni. A munkaidő kiszámítása éves átlagolással történik, így rendkívül rugalmas, a pihenőidők ezzel bizonytalanná, és a vállalati megállapodásoktól függővé válnak, mintha az inaktív munkaidőt részmunkának, részben elismertnek és fizetettnek kellene tekinteni – amely elfogadhatatlan.

A munkavállalók túlzott kizsákmányolásának politikája, miközben akkora mértékű a munkanélküliség, magának a munkának a leértékelését jelenti, amely szerves része a jelenlegi válságnak. A Parlament jól tenné, ha figyelmet fordítana a holnapi demonstrációra, és ha reagálna a Bizottság puccsára, nem utolsósorban azért, hogy saját szuverenitását is megerősítse.

Andreas Mölzer (NI). - (DE) Elnök úr, a krízishelyzetek állítólag jobban összekovácsolják az embereket. Az európai polgárok azonban már hosszú ideje úgy érezhetik, hogy az EU és az üzleti világ fogott össze az emberek ellen. A munkaidő egy tényező a versenyben, a munkaidő és a munka kitolódott, a bérek zuhantak, a megélhetési költségek pedig emelkedtek, miközben a nyereségek tetőznek, és a vezetői fizetések csillagászati összegekig emelkedtek.

Miközben a Parlament arról vitázik, hogy meghosszabbítsa a munkaidőt, ezzel a nehezen elért szociális jogokat csorbítva, a vállalatok bejelentik, hogy több ezer munkavállalónak ideiglenesen fizetett, csökkentett munkaidőt vezetnek be, és a tömeges elbocsátások is tetőznek. Az olyan, régebben példaként emlegetett modellek, mint a dicsőített munkaidő-nyilvántartás, amelyeket néhány hét alatt felhasználnak, szintén a rugalmas munkaidő határait bizonyítják. Most tehát újra két ellenkező irányba tartunk. Egyfelől szorgalmazzuk a munka és a családi élet jobb összeegyeztetését, hogy a születési arányt, amely évek óta csökken; másfelől megengedjük, hogy a vasárnapok és az ünnepnapok egyre inkább átminősüljenek normális munkanapokká – így viszont a hagyományok és a családi élet elkerülhetetlenül alulmarad a versenyben. A jelenlegi válságban az átlagpolgároknak kell felelősséget vállalni a pénzügyi világ hibáiért, és kiegészíteni a bankokat fáradságosan megkeresett megtakarításaikkal. A nyugdíjukat veszély fenyegeti, és hamarosan el kell hagyniuk az állásaikat, míg a menedzserek a helyükön maradnak.

Az európai polgárok egyik szempontja az EU megítélésében az, hogy milyen mértékben tudja biztosítani a szociális biztonságot. Az EU-nak döntenie kell ezért is, hogy a gazdasági érdekeket, vagy az embereket helyezi előtérbe.

Ebben az összefüggésben azt is át kell gondolni, hogy vajon Törökország csatlakozását meg kell-e akadályozni, mielőtt ez az Európai Unió pénzügyi összeomlásához vezetne. Ha azonban az EU továbbra is a kalandvágyó neoliberalizmust követi és a mértéktelen bővítés megszállottja, nem szabad meglepődnie, ha visszaesés mutatkozik a születésszámokban, vagy társadalmi nyugtalanság alakul ki. Ez esetben az EU társadalmi támogatottságának menedéke, amely nemrégiben rövid távú emelkedést mutat, gyorsan el fog párologni, és a jelenleginél még rosszabb gazdasági helyzetben találjuk magunkat.

Thomas Mann (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, két alkalommal vettem részt éjszakai kórházi ügyeleten, este 9.00-tól reggel 5.00-ig. Bárki, aki közelről tapasztalta ápolók, orvosok és mentőautó-vezetők munkáját, tudja, hogy rendkívül irreális feltételezni, hogy az ügyeleti időt aktív és inaktív részekre lehet felosztani. Mindkettő munkaidő, és a díjazásnak ezt tükröznie kell. Az Európai Bíróságnak szintén igaza volt ezzel kapcsolatban.

Úgy gondolom, hogy a Tanács helytelenül tekinti pihenőidőnek az inaktív munkaidőt. Ennek eredménye lehet a 72 órás maraton munkaidő. Ezt nem kérhetjük a munkavállalóktól, sem a betegektől. A munkahelyi egészség és biztonság nem szenvedhet csorbát. Mindazonáltal nem valamennyi ügyeleti idő egyforma. Egy példa erre az a független tűzoltócsapat, amelyet a munkám során, a REACH tíz előadójának egyikeként ismertem meg. Nemrégiben meghívtam néhány független tűzoltóbrigádot a brüsszeli Európai Parlamentbe.

Ők a vegyiparban, illetve az acélgégyártásban, és repülőtereken dolgoznak. A szerencsére kisszámú bevetési alkalom világossá tette, hogy esetükben szükséges az eltérés a maximális munkahéttől. Egyébként mind a munkáltatók, mind a munkavállalók egyetértettek ebben.

Azonban mindezek alapján állítható, hogy a megállapodás a két gazdasági fél ügye. A szabad kollektív tárgyalás és a két gazdasági fél párbeszéde a szociális Európa kulcsfontosságú elemei. Ahol nincs kollektív tárgyalás, az államnak kell életbe léptetnie a szabályozásokat. A miniszterek végeredményben egyetértenek az EU-n belüli legfeljebb 48 órás munkahéttel.

Ezért elviekben támogatom a Cercas-jelentést, de támogatom a rugalmasságot is, bizonyos foglalkozásoknál való eltérések esetében. Amennyiben egyeztetési eljárásra kerül sor, a tárgyalásokat végre nyugodtan, és nem sietősen kell levezetni. A szociális Európa nem engedhet meg magának elhamarkodott reakciókat vagy üres frázisokat.

Yannick Vaugrenard (PSE). – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim, először is szeretnék elismerően nyilatkozni barátom, Cercas úr, e szöveg előadója figyelemreméltó munkájáról, amely újra napirendre került, második olvasatra, köszönhetően a júniusi Tanács meglepő kompromisszumának.

A belgák, a ciprusiak, a magyarok és a spanyolok elutasították, mégpedig joggal, hiszen a szöveg célja a nagyobb rugalmasság, a munkavállalók biztonsága árán, amely elfogadhatatlan. Valóban őszintén hiszik Önök, hogy az Európa-szerte jellemző széles körű elbocsátások és a létszámfőlősleg-tervek megszorodása idején a munkáltatóknak 65 órás vagy hosszabb munkahetet kellene a munkavállalókra terhelniük?

Némi következetesség jót tenne az Európai Unió hitelességének. Jelenleg teljes ipari szektorokat támogatunk az elbocsátások elkerülése érdekében, és helyesen tesszük. Azonban védenünk kellene a munkavállalókat is munkahelyükön, akik még vállalatoknál vagy azok ügyintézési helyén dolgoznak. Amikor az állampolgároknak kételyeik vannak Európával kapcsolatban – amit épp most említettünk –, a Tanács kompromisszuma, ha a Parlament elfogadja, a lehető legrosszabb üzenetet küldené nekik.

Az irányelvnek maximális heti határértéket kell megállapítania a munkaidőre, egészségvédelmi és biztonsági okokból. Ez nem lehet káros irányelv társadalmi és emberi vonatkozásban. Ez az előadónk és az Európai Szakszervezeti Szövetség által képviselt álláspont, és velük együtt én is ezt fogom képviselni.

Siiiri Oviir (ALDE). – (ET) Elnök úr, hölgyeim és uraim, a tagállamok és az Európai Unió már évek óta vitatja és keresi a közös álláspontot a munkaidő-irányelvre vonatkozóan. Történtek előrelépések, de még mindig vannak hiányosságok. Szavazataink meg fogják mutatni, milyen közel jutottunk itt, a Parlamentben a közös álláspont kialakításához.

Támogatni tudom az irányelvet, ha a túlóra lehetősége továbbra is fennáll. A túlóra nem túl gyakori Észtországban, de szeretném, hogy az emberek, a munkavállalók dönthessék el saját maguk, hogy szeretnének-e túlórázni, vagy sem – vagy azért, hogy nagyobb jövedelemhez jussanak, hogy karrierjüket építsék, vagy más személyes okok miatt.

A túlóra megtiltása az irányelvben alapvetően azt jelentené, hogy bizonyos esetekben a munkavállalóknak továbbra is túlórázniuk kell majd, de illegálisan, más szóval többletdíjazás vagy jogvédelem nélkül. Egyikünk sem szeretné ezt.

Másodszor, egy kis ország, mint Észtország számára lényeges, hogy a túlóráért biztosított kompenzációs pihenőidő ésszerűen később következzen a rendkívüli munkaidő után. Az a követelmény, hogy a kompenzációs pihenőidőt közvetlenül a túlóra után kell kiadni, problémákat okozhat a munkaszervezésben, különösen a munkaerő-hiánnyal rendelkező szektorokban.

Harmadszor, az ügyeleti idő munkaidő. Szeretném kifejezni hálámat Franciaországnak, az EU soros elnökségének azért, hogy megbirkózott az irányelvvvel, és segített közös álláspont kialakításában.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) A Tanács javaslatának alapvető célja, hogy leértékelje a munkát, növelje a kizsákmányolást, a munkaadók számára nagyobb bevételt biztosítson, a gazdasági és pénzügyi csoportoknak pedig nagyobb profitot hozzon a 60 és 65 órás átlagos munkahéttel, az alacsonyabb bérekkel, illetve az inaktív munkaidő elképzelésével.

Ez a kapitalista kizsákmányolás egyik legnyilvánvalóbb példája, és fenyegeti mindazt, amit elmondunk a munka és a családi élet összeegyeztetéséről. Ez a javaslat visszalépést jelent a munkavállalók nehezen megszerzett jogainak 100 éve során, akik emberek, nem pedig gépek. Ezért mi e szűgyenteljes tanácsi

állásfoglalás elutasítását támogatjuk, és felhívjuk az Európai Parlament képviselőit, hogy szavazatuk során hallgassanak a munkavállalók tiltakozására, és előzzék meg a még súlyosabb társadalmi feszültségeket, a még több visszalépést és az egyfajta rabszolgasághoz való visszatérést most, a 21. században.

A jelenlegi válság és munkanélküliség idején fokozatosan csökkentenünk kell a munkahetet a bérek csorbulása nélkül, annak érdekében, hogy még több jogokkal felruházott munkahelyet teremtsünk, és tisztelnünk kell a munkavállalók méltóságát is.

Jim Allister (NI). - Elnök úr, teljes mértékben ellenzem az Egyesült Királyság arra vonatkozó jogának megszüntetését, hogy kivülmaradási jogot gyakoroljon a munkaidő-irányelv tekintetében. Megtagadom az Európai Parlament azon jogát, amellyel megkísérli elvenni országotól ezt a jogosultságot. Olvasatomban a munkaidő ellenőrzése teljes mértékben nemzetenkénti ügy, nem pedig brüsszeli diktátum.

Ha a brit munkavállalóknak saját választott kormányuk engedélyezi a több mint 48 órás munkahetet, akkor miért számítana ez azok számára, akik tiltó szemléletű kormányok vezette országokból származnak? Őszintén szólva ez nem az Önök dolga kell, hogy legyen. Azonban ez annál inkább létfontosságú ügy a brit gazdaság számára, különösen a gazdasági visszaesésből származó hatalmas nyomás idején, amikor nem más, mint a maximális rugalmasság és a kevesebb szabályozás a gazdasági fellendülés kulcsa. Az európai termelés maximális kihasználása, az árucikkeink itthoni és külföldi eladása és az üzleti vállalatok növekedésének megkönnyítése mindannyiunk érdeke kell, hogy legyen.

Azonban vannak olyan ideológusaink, akik elszántan próbálják mindenki nyakába varrni féltett szociális terveiket, még ahol nem kívánatosak is. Valóban itt az ideje, hogy e Ház tisztázza az elsőbbségeit. A brit kivülmaradás érvénytelenítésére tett kísérlet elutasítása jó kezdet lenne.

Csaba Óry (PPE-DE). – (HU) Az elmúlt időben tapasztalhattuk, hogy rendkívüli figyelem kíséri ezt a kérdést a közvéleményben, s többnyire azokat az elemeket, amelyekről mi is vitatkozunk, tehát az opt-out és az ügyeleti idő kérdését. Az opt-outtal kapcsolatban két érvet hallunk unos és untalan: az egyik a rugalmasság szempontja, a másik pedig a szabad választás kérdése. Úgy teszünk, mint hogyha munkáltató és munkavállaló valójában egyenlő felek lennének – mint ahogy nem egyenlők – és a munkajognak nyilvánvalóan épp az az egyik feladata és funkciója, hogy ezt az egyenlőtleneséget korrigálja. Ahogyan a szociálpolitikusok mondták, ugyanolyan joga van a koldusnak és a milliárdosnak is a híd alatt aludni – ilyen értelemben persze valóban szabad szerződéses helyzetről van szó. De valójában egy egyenlőtlen helyzetről van szó, a rugalmasságot ez nem szolgálja, nem a rugalmasságot szolgálja, hanem ennek az egyenlőtleneségnek a tartósítását.

A rugalmasságot ráadásul a Parlament első olvasatában kidolgozott megoldás nagyon jól szolgálja. Huszonhat héten keresztül akár hetvenkét órát is dolgozhat valaki, tehát igazodhat a piaci igényekhez, a sok megrendeléshez, a sok munkához. Persze valamikor ki is kell pihennie magát, és azt gondolom, hogy egy, a munka és egészségvédelem tárgykörében megalkotandó irányelvnek ez célja kell hogy legyen.

Ami pedig az ügyeleti időt illeti, ha egy könyvesboltba vagy egy ruhaboltba egy délelőtt nem tér be egyetlen vendég sem, egyetlen kliens sem, akkor ezek szerint a bolti eladó is inaktív munkaidőben dolgozik, és akkor ezt másként kell számolni? Az a helyes álláspont, hogy ha valaki a szabad idejével nem rendelkezik, be kell mennie a munkahelyére, akkor ezt munkaidőnek kell tekinteni. Az egy más kérdés, hogy a munkavégzés díjazásáról munkáltatók és munkavállalók megfelelő szervezetei és tárgyalásaik útján megállapodhatnak – lehet tehát igazodni a realitásokhoz mindegyik országban, nemzeti hatáskörben, de a munkaidő az munkaidő, és ezt így is kell tekinteni. Egyetértek tehát a bírósággal, nem támogatom és nem értek egyet a Tanács kompromisszumával.

Maria Matsouka (PSE). - (EL) Elnök úr, először is szeretnék gratulálni Cercas úrnak azért, hogy tekintélyes jelentést tett le az asztalra a Tanács elfogadhatatlan közös álláspontja ellenére. Gyakorlatilag a Bizottság első javaslata és a Tanács közös álláspontja is úgy tűnik, hogy komoly fenyegetést jelent a munkavállalók egészségére és biztonságára nézve, és ami még fontosabb, a munka és az élet egyensúlyára nézve, amelyre törekszünk. Ugyanakkor azonban még súlyosabb, hogy e javaslatok arra irányulnak, hogy középkori munkakörülményeket teremtsenek azért, hogy a gazdasági neoliberalizmus követelményeit és parancsait követhessék. Pontosan ez a neoliberális stratégia az, amely támogatja és elősegíti az egyenlőtlen és egyoldalú fejlődést, a munkavállalók kizsákmányolását, a munkanélküliek körforgását, és végső soron a szakszervezeti mozgalmak szétesését. A jelenlegi gazdasági patthelyzet és a társadalmi nyugtalanság egyértelműen a neoliberális modell strukturális válsága miatt van, és ezért kellene visszavonni a Tanács közös álláspontját, és kialakítani egy új javaslatot, amely a szolidaritást, a politikai egyenlőséget és a társadalmi igazságosságot támogatja.

Marian Harkin (ALDE). – Elnök úr, ma este egy rendkívül fontos jogszabályt vitatunk meg, és e vita és parlamenti szavazásunk egyértelmű üzenetet küld a munkavállalóknak és a családoknak Uniószerző.

Írországban a szociális politika megvitatásakor feltesszük ezt a kérdést: Bostonhoz vagy Berlinhez vagyunk közelebb? Nos, a ma esti vita fényében Berlinhez kell közelebb lennünk – azaz amennyiben Berlin vagy Párizs valódi előrelépést tud nyújtani a munkavállalók egészsége és biztonsága tekintetében. Meghallgattam Létard asszonyt, aki arra kért minket, hogy felelősségteljesen viselkedjünk. Úgy gondolom, hogy Cercas úr így tett.

A Tanács múlt heti ülésén a Lisszaboni Szerződés vitája során a Tanács kötelezettségvállalást tett a munkavállalók jogainak erősítése tekintetében. A Tanácsnak és a Parlamentnek most lehetősége nyílik ugyanerre. Emellett gyakran beszélünk a Parlamentben a munka és az élet egyensúlyáról, amire mindenki egyetértően bólogat. Újra itt a lehetőség, hogy biztosítsuk az európai polgárok számára a munka és az élet egyensúlyát.

Ne feledjék, ahogy azt Silva Peneda úr már említette, a heti 48 óra napi nyolc órát és heti hat napot jelent. Bushill-Matthews úr úgy beszélt egy asszonyról, aki a hét minden napján napi 12 órát dolgozik, mintha ez elfogadható volna. Ez teljesen elfogadhatatlan, és nem vállalhatunk részt az ehhez hasonló kizsákmányolásban.

Amint azt korábban mondtam, a ma esti vita és a jelentésről való szavazás egyértelmű üzenetet küld az európai polgároknak. Egyértelmű üzenetet kell küldenünk arról, hogy a szociális Európa él és virul.

Georgios Toussas (GUE/NGL). - (EL) Elnök úr, a Tanács munkaidő-szervezésre vonatkozó közös álláspontja munkavállaló-ellenes szörnyűség, és a tagállamok munkavállalói jogosan tiltakoznak ellene felháborodottan. A Cercas-jelentés nem érinti a Tanács közös álláspontja haladásellenes javaslatainak lényegét. Egyetért a munkaidő aktív és inaktív szakaszokra való felosztásával amellet, hogy elismeri a fizetetlen, inaktív munkaidőt. Az élelmiszer-áruházak, a kórházi személyzet, az orvosok és a szolgáltatók siralmas életmódot folytatnak, és tizenkét-tizennégy órát kell tölteniük a munkahelyükön. A jelentés a munkaidő-átlagolás időtartamát a jelenleg érvényben lévő négy hónapról tizenkét hónapra emeli, fenntartja a kívülmaradási jogot, támadja a határozott napi munkaidőt, a túlóra kifizetését, az ügyeleti napokat és a kollektív munkaszerződéseket általában, és segíti a munkaadókat azon törekvésükben, hogy még általánosabbá tegyék a rugalmas foglalkoztatási formákat, amelynek komoly és fájdalmas következményei lesznek a társadalombiztosítási rendszerekre nézve. Ma, amikor a munka termelékenységének növelése lehetővé teszi, hogy csökkenjen a munkaidő, és növekedjen a szabadidő, ez a javaslat elfogadhatatlan, és ezért radikálisan ellenezzük a Tanács közös álláspontját és Cercas úr javaslatát.

Juan Andrés Naranjo Escobar (PPE-DE). – (ES) Elnök úr, Biztos úr, azzal szeretném kezdeni, hogy szó szerint idézek a dokumentumból, amely a megújult szociális tervet ismertette. Ez áll benne: „A Bizottság minden tagállamot felkér arra, hogy mutasson példát a(z) [...] ILO-egyezmények ratifikálásával és végrehajtásával.”

Ma azonban olyan irányelvet vitatunk meg, amely figyelmen kívül hagyja e kritériumokat azzal, hogy megengedi a tagállamoknak, hogy 60 vagy 65 órában szabják meg a munkahetet három hónapos átlagolással.

Biztos úr, ez következetesség? Hozhatunk jogszabályokat saját ajánlásaink ellenében? Ezen irányelv célja, hogy megállapítsa azokat a minimumszabályokat, amelyek biztosítják a munkavállalók egészségét és biztonságát két eszköz segítségével: a pihenőidővel és a munkahét maximalizálásával.

Mindkét esetben tartalmaz kivételeket, de nem a kivételekről beszélünk, ahogy Ön is fogalmazott, Biztos úr. Nem, tisztán és világosan az irányelv egyik alapvető elemétől való eltérésről beszélünk.

A rugalmasság nem indokolja ezt. A munkaórák növekedését nem lehet összetéveszteni a rugalmassággal, amelyre a vállalatoknak és a munkavállalóknak szükségük van. Az irányelv nagyon is megfelelően gondoskodik a szezonális mintákról, a termelési csúcsidőszakokról, és bizonyos tevékenységek szükségleteiről.

Ami viszont mindenkinek jó, Biztos úr, az a rugalmas biztonság céljának elérése, más szóval a személyes és a családi élet munkával való összeegyeztetése. Ahhoz, hogy ez megtörténhessen, dolgoznunk kell az együttműködés és az átláthatóság kultúrájának kialakításán, és hagyni kell a kollektív autonómiát, hogy szerepet játsszon a munkaidő szervezésében.

Elnök úr, amikor a Tanács szeptemberben elfogadta a közös álláspontot, rendkívül rossz nap köszöntött a szociális párbeszédre. Meg vagyok győződve arról, hogy most már megállapodás született volna, ha a kollektív autonómia feladata lett volna a munkaidő rendezése és szervezése.

Biztos vagyok abban, hogy a szavazás napján, amikor mindannyian szembesülünk felelősségünkkel, jó nap köszönt majd mindenkire.

Jó nap lesz a reformra, de jó lesz arra is, hogy megőrizzük azokat az elemeket, amelyek a leginkább egyesítenek és a legkevésbé osztanak meg, amelyek erősítik Európát, és amelyek lehetővé teszik, hogy megerősödött szociális Európa bontakozzon ki a mai kihívásokat követően. Tovább kell sürgetnünk a gazdasági fejlődést és a társadalmi fejlődést, mivel nem életképesek külön-külön.

Pier Antonio Panzeri (PSE). – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, bár nagyra értékelem Cercas úr munkáját, szeretném elmondani az elején, hogy egyáltalán nem volt világos, hogy ennyire szükséges a munkaidő-irányelv megváltoztatása, és szeretném, ha ez a vita megerősítené a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság szavazatának eredményét.

Ma az orvosok vannak velünk, holnap Strasbourgban egész Európából érkeznek majd az Európai Szakszervezeti Szövetség által összehívott munkavállalók képviselői. Itt lesznek, hogy demonstrálják, hogy szeretnék elutasítani az irányelv Tanács által elért kompromisszumát, és a többiek számára hogyan lehetne ez másként?

Két egyértelmű célt akarunk kitűzni magunk elé: az első, hogy fenntartsuk a 48 órás határt a maximális munkahét tekintetében az Európai Unióban. Ez túllépne a kívülmaradási záradékon, amelynek értelmében ez a határ megkerülhető, és a munkahét 60–65 órát is elérhet. A második célkitűzés az ügyeleti időt érinti, amelyet nem lehet inaktív munkaidőnek tekinteni, hanem valamennyi szándék és cél szerint munkaidőnek kell tekinteni, mint ahogy megfelelő a kompenzációs pihenőidő jogának védelme az egészségügyi dolgozók esetében.

E célokat minden parlamenti képviselőnek támogatni lehet és kell, mivel azt az utat mutatják, amely megakadályozza az európai versenytényezők elmozdulását a szociális dömping és a munkavállalók kizsákmányolása felé. Őszintén remélem, hogy európai parlamenti képviselőkként meg tudunk állapodni ezekben a célokban, mivel valóban új szociális Európát képviselnek.

Patrizia Toia (ALDE). – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, a Tanács javaslata, amely elsöpri a múltban kialakult egyensúlyt – Cocilovo úr kiváló munkájára gondolok ezen a területen –, nem nyerte el támogatásunkat, mivel hátralépést jelent több munkát érintő kérdésben, a munka és az élet egyensúlya és a munkahelyi biztonság területén, és mivel olyan választást jelent, amely gyengíti a munkavállalók jogait, amely végül is mindannyiunk, gyermekeink és az átlagemberek joga is.

Emellett nem szeretném, hogy ezen érvet félreértsék, és szakszervezet-pártinak vagy vállalat-pártinak értelmezzék azért, mert az egészségügyi dolgozókat védi. Egyik sem igaz – politikusként nem a vállalatok vagy a szakszervezetek nevében cselekszem, hanem a polgárok nevében. Amikor döntéseket hozok, a polgárokra gondolok, szociális jogaikra, amelyek véleményem szerint alapvetőek Európában. Ezért nem tudom elnézni azt az Európát, amely nem tud a világgal lépést tartani, azt az Európát, amely épp ellenkezőleg, hibás ítélőképességről tanúskodik, és a védelem gyengülését összetéveszti a rugalmassággal és a szabadsággal. Ez különösen komoly manapság, amikor Európa a legrosszabb válságát éli át, és kevés esélye van a fellendülésnek és növekedésnek.

Létard asszony, a Tanács és a Bizottság képviselői, ha nem tudjuk megérteni, hogy ma több millió munkavállalót fenyeget a veszély, hogy elveszíti a munkáját, és gyenge, ingatag helyzetben van, és természetesen nincs önkéntes szerződéses lehetősége – a kívülmaradási jogon kívül –, akkor azt kell mondanom, hogy fogalmunk sincs arról, mi történik az európai polgárok szociális és családi életében.

Ezen oknál fogva támogatni fogjuk Cercas úr javaslatait, és reméljük, hogy valamennyi képviselő ugyanezt teszi. Szeretném elmondani, hogy ezen a ponton a Tanács vonakodása a tárgyalásoktól arra kényszerít minket, hogy egyeztető eljárás során nyerjük meg a vitát és a tárgyalást.

Gabriele Stauner (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, az ügyeleti idő munkaidő, az Európai Bíróság helyes döntése értelmében. A tagállamok már valóban jól alkalmazkodtak ehhez a tényálláshoz, és egyetlen kórház vagy más intézet sem ment tönkre ennek következtében.

Emellett az ügyeleti idő, amelyet most megvitatunk, azt feltételezi, hogy a munkavállalók megjelennek a munkahelyen: minden más készenléti ügyelet, amely teljesen más kérdéskör. Véleményem szerint az ügyeleti idő aktív és inaktív lebontása – adott esetben további, többé-kevésbé, de önkényesen meghatározott, becsült átlagszámítás – képtelenség. Végül is – jogi kifejezéssel élve – a munkavállalók a munkaadók rendelkezésére állnak, az utasításaik alá esnek, és nem áll módjukban felosztani saját idejüket.

Elviekben ellenzem az egyéni kívülmaradási jogot. Végső soron mindannyian tudjuk, hogy a foglalkoztatási viszonyokat nem a státuszok egyenlősége, hanem az ellentét jellemzi, egyfelől a gazdaságilag mindig erősebb munkaadók, másfelől a munkaképességüktől függő munkavállalók között. Az egyéni munkajogot pontosan abból a célból hozták létre, hogy kompenzálja az egyenlőség hiányát e viszonyban. Ha szükséges, a munkavállalók, akiknek a megélhetése a munkájuktól függ, kockára teszik az egészségüket, hogy saját magukat és családjukat fenntartsák. A gazdasági problémák idején, mint amit manapság is tapasztalunk – amely egyébként a hozzá nem értő vezetők súlyosan téves döntéseinek köszönhető –, egyre nagyobb nyomás nehezedik a munkavállalókra. Azonban az emberek nem gépek, amelyek szünet nélkül képesek dolgozni.

Véleményem szerint a Tanács álláspontja e tekintetben elfogadhatatlan. Nagyrészt támogatom a bizottság jelentését és kollégám, Silva Peneda úr álláspontját, és reménykedem egy megalapozott, humánus döntésben az egyeztető eljárást követően.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Elnök úr, a Tanács közös álláspontja és a francia elnökség erőfeszítései csupán azt érték el, hogy újra megvitatjuk ezt a problémát. A karácsonyi időszakban megemlékezünk Charles Dickens Karácsonyi énekéről, amelyben egy munkaadó egy bizonyos európai országban nem ad szabadnapot szorgalmas munkavállalójának. Ideje lenne véget vetni ennek a Karácsonyi éneknek. Többek között Görögország is a kisebbséggel szavazott, és nem támogatta a kompromisszumot. Görögország következetesen a 48 órás munkahetet támogatta, és nem akar változást a munkaidő-szervezésben a munkaadók és a munkavállalók közötti párbeszéd és megegyezés hiányában. Jobb lenne, ha holnap nem látnánk tüntetéseket a munkaadók vagy munkavállalók részéről, ahogyan képviselőtársaim is megjegyezték. A szociális párbeszéd és a kollektív tárgyalás alkalmazását részesítjük előnyben.

Az egyik képviselőtársam utalt a középkorra. A középkorban azonban tiszteletben tartották a vasárnapot, mint szabadnapot. Még a rabszolgák sem dolgoztak vasárnap, és ma kitöröltük azt az irányelvből, hogy a vasárnapot bele kell foglalni a munkavállalók szabadidejébe. Ezért terjesztettek elő két módosítást, és felkérem a Parlamentet, hogy támogassa ezeket, hogy a parlamenti javaslat magában foglalja az európai civilizáció ezen elemét, és remélem, hogy valamennyi tisztelt képviselőtársam támogatni fogja, akik úgy látom, hogy inaktív idejüket töltik, miközben rendes munkaidőben fizetik őket. Holnap meg kell rövidíteni az idejüket azon képviselőknek, akik nincsenek jelen a Parlamentben.

Richard Falbr (PSE). – (CS) Gyakorlatilag a Maastrichti Szerződés ratifikálása óta, amely sokak számára a neoliborális gazdaságpolitika győzelmét jelentette, fokozatos és koncentrált támadás éri az európai szociális modellt. A keynesi vállalati társadalmi-gazdasági modell elvetése, amelynek értelmében a szociális párbeszéd és az erős állami beavatkozás normálisnak tekinthető, a mai helyzethez vezetett. A neoliborális kapitalizmus teljes összeomlásához, és az államhoz való folyamodáshoz, amely elvileg a lehető legkisebbre zsugorodott, és amelynek befolyása minimálisra csökkent.

Nem értem, hogyan lehetséges átvinni azt, amit a Tanács benyújtott, a Bizottság egyetértésével. Talán ezt újabb lépésnek szánják a szocialista kapitalizmus felé a gazdagok számára, és a cowboy kapitalizmus felé a szegények számára? A 19. századhoz való visszatérés senkinek nem segít. Ezért kategorikusan elvetjük az irányelv-tervezetet, amennyiben nem tartalmazza az előadó, Alejandro Cercas úr által javasolt módosításokat.

Mihael Brejc (PPE-DE). - (SL) Ez az irányelv nem rendelkezik arról, hogy a 40 órás munkahét 60 órára nőjön. Nem fekteti le azt sem, hogy a munkavállalók 60 vagy 65 órát dolgozzanak hetente, túlórával együtt. Ehelyett lefekteti azon kereteket és feltételeket, amelyekkel ezek lehetségesek. Ezen okból kifolyólag a 60 óra, amelyről vitázunk, nem egyenlő a nemzeti jogszabályok jelenlegi előírásaival, amelyek a heti munkaidőt 40 órában vagy ennél kevesebben határozzák meg. Az ilyen azonosítások helytelenek, mivel az irányelvre megtévesztő fényt vetnek.

Azonban ezen irányelv megszabja a maximális lehetséges munkaidő határát. Amit ma senki nem említett, az a tény, hogy a pénzügyi intézetekben, ügyvédi irodákban, befektetési vállalatoknál és így tovább, sok ember rendszeresen 60, 70 vagy még több órát dolgozik, anélkül, hogy bárkinek arcizma rándulna. Ez az irányelv meghatároz egy felső értéket, amelyet nem lehet túllépni.

Át kell éreznünk a munkaadók helyzetét is, különösen a kis- és középvállalkozásokat, amelyek kétségkívül nagyon nehéznek találják a piaci túlélést, ha túl sok formális akadállyal kell szembenézniük. Meg kell értenünk az ő helyzetüket, különösen mivel néha minden erejükre szükség van, hogy betartsák a szerződéses kötelezettségeiket, és ekkor természetesen az emberek is többet dolgoznak. Azonban mindez a munkavállaló beleegyezésével történik, külön díjazásért, természetesen, nem pedig automatikusan és minden héten.

Röviden: az ügyeleti idő rendszerei is nagy eltérést mutatnak. Mindannyian megemlítettük az orvosokat, de elfeledkeztünk például a táborokról, a családi panziókról, és rengeteg szolgáltatásról, ahol az emberek dolgoznak, készenlétben vannak, és néha ügyeletben kell lenniük. Összegzőképpen: úgy gondolom, hogy a Tanács egyfajta kompromisszumot javasolt, és nyilván tovább fogunk lépni az egyeztető fázisban. Remélem, hogy ésszerű megoldást találunk az eljárás során.

Anja Weisgerber (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, az az alapelv, hogy az ügyeleti idő teljes egésze munkaidőnek számít, mindenképpen érvényes, ebben egyetértek az előadóval. Úgy gondolom, hogy a közös álláspontot tekintetben módosítani kell. A közös álláspont előrevetíti az ügyeleti idő inaktív része pihenőidővé nyilvánításának lehetőségét. Ez 72 órás vagy még hosszabb maratoni ügyelethez vezet, amelyet egy tagállamban sem szabad megengedni. Ezért üdvözlöm, hogy a bizottság elfogadta erre vonatkozó módosításaimat.

Szeretném megkérni Önöket azonban, hogy tartsák szem előtt, hogy a munkaidő-irányelv nem csupán az orvosokra, hanem rendkívül sok más foglalkozásra is vonatkozik, és az ügyeleti idő a munkavállalókat különböző mértékben köti le. Például az irányelv vonatkozik a tűzoltókra is, akik aludhatnak vagy szabadidős tevékenységet is folytathatnak az ügyeleti időben. A tűzoltók ezért a maximális munkahéttől való eltérés lehetősége mellett vannak.

Ezért tehát támogatom a testreszabott, helyi megoldások lehetőségét a kollektív – nem egyéni – kívülmaradási jogok útján. A gyakorlatorientált kollektív szerződések során a múltban erről is tárgyaltak az érintett felek. Kifejezetten támogatom az ilyen szabad kollektív tárgyalások erősítését.

Emellett az új, kollektív kívülmaradási jog jelentősen kedvezőbb a munkavállalók számára, mint a jelenlegi helyzet. A kívülmaradási jog csak az érintett munkavállaló beleegyezésével lehetséges, és ezt a beleegyezést nem a munkaszerződéssel együtt kell megtenni. Ha a kollektív szerződések ezen opciója ellen szavazunk, azt kockáztatjuk, hogy egyáltalán nem lesz felülvizsgálata a munkaidő-irányelvnek, és kockára tesszük a munkavállaló-barát kívülmaradási jog esélyét is.

Ezért a kívülmaradási jog törlésére vonatkozó módosítások ellen fogok szavazni, mivel támogatom a szabad kollektív tárgyalást és a testreszabott, helyi megoldásokat.

ELNÖKÖL: COCILOVO ÚR

alelnök

Mario Mauro (PPE-DE). – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, a munkánk gyümölcse nem csupán áruk és szolgáltatások előállítására, hanem egy életcél elérése, és annak a vágyának a teljesülése, amely a boldogság kereséséhez vezet. Ezért gondosan kell hozzáállnunk a foglalkoztatáspolitikai döntésekhez, és meggyőződésünket vállalnunk kell.

Ezért úgy gondolom, hogy bölcs dolog, ha a Parlament támogatja az egyeztető eljárást, és egyfelől az előadó álláspontját, de főleg Silva Peneda úr módosításait támogatja. Ennek értelmében azt kell mondanom, hogy nyilvánvaló, hogy az egészségügyi hivatások esetében az ügyeleti időt munkaidőnek kell elismerni – ezt teljes mértékben garantálni kell.

Stephen Hughes (PSE). – Elnök úr, sokan abban a tévhitben vannak, hogy ha elfogadjuk az Alejandro Cercas által javasolt álláspontot, akkor nem fognak tudni egy túlórárt sem dolgozni a heti átlagos 48 órán felül. Ez természetesen nem igaz.

Alapvetően ellenezük a kívülmaradási jogot, mivel ez egy egészségvédelmi és biztonsági szabályozás, de javasoltuk a munkaidő 12 hónapos átlagolását a jelenlegi négy hónapos átlagolási időszak helyett. Ez hihetetlen rugalmasságot biztosít az egyéneknek és vállalatoknak a munkaidő-tervezésben. Gyakorlatilag akkora rugalmasságot, hogy maga a Tanács javasolta a heti 60 vagy 65 órás határt, az átlagolási időszaktól függően. De ezt nem tettük meg. A rugalmasság mértéke sokkal jobb, mint a kívülmaradási jog használata, sokkal jobb döntés a vállalatok és az egyének számára. Remélem, hogy e vita üzenete kifejezetten egyértelmű lesz.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Az az elképzelés, hogy megkülönböztetjük az aktív és az inaktív munkaidőt, nagyon veszélyes és nem őszinte. Ha a munkahelyen töltött idő egy részét teljesen vagy részben a munkaadó által előírt kötelességek rendelkezésére áll és nem használatos feladatvégzésre, akkor ezt az időtartamot nem lehet pihenőidőként értelmezni. A munkavállaló végül is nem töltheti ezt az időt a családjával,

és nem is pihenhet annak megfelelően, ahogy szeretne. Ezt az időt ugyanolyan mértékben szükséges megfizetni.

Egy másik ügy az ügyeleti idő meghosszabbításának lehetőségére vonatkozik, megfelelő díjazás nélkül, állítólag a munkavállaló beleegyezésével. Ez különösen az orvosokat érinti. Érdekelne, hogy egy beteg, esetleg éppen az Európai Tanács tagja boldogan beleegyezne-e, hogy egy olyan orvos műtse, aki 23 órája ügyeletben van. Ez nem csupán az orvos foglalkoztatási jogainak megsértése, hanem a beteg jogainak megsértése is. A lengyel kórházak visszautasították azon orvosok foglalkoztatását, akik nem akarták aláírni a kívülmaradási záradékot. Szeretném emlékeztetni a Házat, hogy a nyolcórás munkanap jogát még a II. világháború előtt nyertük el.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) A szociális Európának garantálnia kell, hogy minden európai polgár tisztességesen megélhessen a fizetéséből. A tisztességes munkának tisztességes megélhetést kell biztosítania.

A munkavállalók tiszteletéhez hozzátartozik a munka- és a pihenőidők meghatározása, amely lehetővé teszi a pihenést, és hogy elég időt tölthessenek a családjukkal. A gyermekeknek szükségük van a szülei irányítására és felügyeletére, de ha a szülőknek kevesebb idejük van, esetleg semmi idejük sincs a családjukra, akkor ez negatív hatással járhat a gyermekek nevelésére. Egy munkaadó sem kérheti a munkavállalóját arra, hogy heti 48 óránál többet dolgozzon.

Úgy érzem, hogy a munkaidő-irányelv megköveteli, hogy több figyelmet fordítsunk az egészségügyi dolgozók ügyeleti ideje különleges helyzetére. Támogatom Cercas úr jelentését, amely megvédi a munkavállalók érdekeit anélkül, hogy figyelmen kívül hagyná a munkaadók törvényes érdekeit, és felajánlja a lehetőségét, hogy szükségleteik szerint alakítsák a munkaidőt. Szintén üdvözlöm azokat a módosításokat, amelyek a kollektív munkaszerződések jelentőségét hangsúlyozzák.

Dragoș Florin David (PPE-DE). – (RO) A jelenlegi pénzügyi válság időszakában, amelynek közvetlen hatása van az európai polgárok gazdasági és társadalmi életére, a munkaidő-irányelv kulcsfontosságú az európai szociálpolitikában.

Cercas úr jelentése logikus, összefüggő megközelítést mutat a következtetések értékelési folyamatában az irányelv alkalmazása tekintetében, a tagállamok szintjén. Ez az irányelv jelenleg rugalmas eszköz, amely védelmi szintet határoz meg, amely nem teszi lehetővé az olyan intézkedések engedélyezését, amelyek károsan hatnak a munkavállalók egészségére és biztonságára.

Jan Tadeusz Masiel (UEN). – (PL) Elnök úr, mivel ez a vita a végéhez közeledik, szeretnék néhány támogató szót szólni Cercas úr jelentéséről, illetve a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság álláspontjáról, amely 2005 óta változatlan, és amelyet a november 6-i szavazás is megerősített.

A Bizottságnak elegendő ideje volt a vélemény átgondolására, és bízom benne, hogy a bizottsági szavazásunk kimenetele tükröződni fog a holnaputáni plenáris szavazáson. Európa társadalmi vívmányait teljesen tiszteletben tartva szavaztunk, amelyeket a régebbi tagállamok megosztanak az újakkal, például elől járva és támogatást biztosítva. A Tanács júniusban kialakított kompromisszuma elfogadhatatlan.

Választóim és különösen a lengyel egészségügyi körök némi aggodalommal figyelik a Parlament tevékenységeit. Jogosan vetik fel, hogy minden munkaidőt ki kell fizetni, nem csak az aktív ügyeleti időt. Valóban az a helyzet, hogy a Tanács kompromisszuma a szociális partnerek és kollektív szerződések szintjén jellemző potenciális rugalmasságot célozza. Ettől függetlenül a lengyel munkavállalók úgy érzik, hogy nem elég erősek a munkaadóval való egyezkedéshez, és erős támogatásra van szükségük az Európai Parlament részéről.

Gabriela Crețu (PSE). – (RO) A jelentés hosszú vitái során felvetettük azt az aggályt, hogy a holnapi szavazáson az első olvasatkor megnyert többséget nem lehet elérni, mivel az időközben csatlakozottak megváltoztatták az erőegyensúlyt a Parlamentben.

Nagyon is igaz, hogy a Tanácsban a jobboldali kormányok ugyanazon az állásponton vannak, függetlenül attól, hogy földrajzi helyük kelet vagy nyugat. Azonban van egy másik ügy is, amelyet szükséges tisztázni. A kelet-európai munkavállalók ugyanazzal a meggyőződéssel támogatják az Európai Parlament módosító javaslatát, mint amennyire a Tanács elveti azokat. A román szakszervezetek, amelyek holnap itt, Strasbourgban képviseltetik magukat, például tisztában vannak azzal, hogy a megszerzett jogaikat nem örökre szereztek meg, és állandóan meg kell védeniük. Az üzenetük egyszerű: sokkal hatékonyabb megoldás a létező problémára a korlátlan munkaidővel szemben a rosszul fizetett munkák ellenőrizetlen terjedésének megállítása, többek között a kelet-európai munkavállalók esetében.

Jacek Protasiewicz (PPE-DE). – (PL) Elnök úr, nem kételkedem abban, hogy a munkavállalók érdeke és a munkavédelem olyan ügyek, amelyek valamennyi, a vitában részt vevő képviselő szívéhez közel állnak.

Azonban mindannyian tisztában vagyunk azzal, hogy a jelenlegi munkaidő-irányelvnek bizonyos módosításokra van szüksége. A felmerülő kérdések a módosítások természetére és céljára vonatkoznak. Ezek a kérdések nem könnyűek, és heves viták tárgyát képezték évek óta mind a Parlamentben, mind a Tanácsnál. A Tanács végül bölcs kompromisszumot javasolt. Jelenleg nehéz elvárni az országok kormányaitól, melyek nagy része nem alkalmazza a kivülmaradási jogot, hogy hirtelen elvesse a kivülmaradást, különösen a jelenlegi gazdasági válság idején. Emellett szeretném felhívni a figyelmét azon képviselőtársaimnak, akik erős álláspontot kérnek a kivülmaradási joggal kapcsolatban.

Lengyelországban, Elnök úr, létezik egy bölcs mondás, miszerint a legjobb a jó ellensége. Szeretném hangsúlyozni, hogy alapos kompromisszumra jutottunk, és a jó európai munkavállalók érdekében el kell fogadnunk.

Proinsias De Rossa (PSE). – Elnök úr, támogatom a Cercas-csomagot. Úgy gondolom, hogy e vita alapvetése, hogy az emberi lények szociális lények: nem csak gépek, és nem szabad ekképpen bánni velük a munkahelyen. A munkaadónál állásra pályázó személynek nem áll szabadságában, hogy visszautasítsa egy nyomtatvány aláírását azzal, hogy megtagadják tőle a munkaidő-irányelv érvényességének jogát, tehát az az érv, hogy a kivülmaradási jog valamilyen módon támadja a szabadságot, helytelen. Valójában a munkavállaló kizsákmányolása ellen van, akinek dolgozni kell a megélhetésért.

Véleményem szerint a jelenlegi 14 tagállamban alkalmazott kivülmaradás támadja azt az elképzelést, hogy Európát közös, tisztességes munka- és életfeltételekre építjük, és ezt nem engedhetjük.

Valérie Létard, a Tanács hivatalban lévő elnöke. – (FR) Elnök úr, Biztos úr, Cercas úr, hölgyeim és uraim, a munkaidő-irányelv természetesen gazdag a jelképekben, és felvet elvi kérdéseket – például a munkavállalók választási szabadságát az egészségvédelmükkel szemben.

Éppen ezen a ponton ütközünk nehézségekbe a megállapodásra vonatkozóan. Ahogy már említettem, Franciaország régóta ellenzi a kivülmaradást. Azonban elérkeztünk a közös állásponthoz. Miért? Mert az irányelv nem azt célozza, hogy felvizezze az emberi jogokat, vagy szociális hanyatlást okozzon.

Ami az ügyeleti időt illeti, a cél, hogy megengedjük a tagállamoknak, hogy sajátos módon kezeljék, a benne foglalt inaktív időszakok feljegyzésével. Valamennyi tagállam rendelkezett az ügyeleti idővel való megfelelő megközelítéssel, és a Tanácsnak sincs más célja, csak a status quo, valamint az egyenlőség fenntartása, amelyet a Bíróság ítéletei meggyengítettek.

A második ok az, hogy a kivülmaradás tekintetében a közös álláspont javítja a munkavállalók jogait, ahol a kivülmaradást átültették. Nyilvánvalóan nem kötelező ezt az eltérést használni. A kivülmaradás védőintézkedés nélkül létezik 1993 óta. A Tanács álláspontja szintén bevezet védőintézkedéseket, ahogy Lynne asszony is rámutatott. Remélem, hogy a gyakorlatiasság kerekedik felül. A közös álláspont nem von be senkit, aki megtagadja elveiket vagy meggyőződéseiket.

Ma a Tanács részéről a francia elnökség azt mondja, hogy a közös álláspont kétségkívül az átdolgozott irányelv elérésére tett legjobb kompromisszum, tekintettel a tagállamok erőegyensúlyára, és az ügyeleti időre vonatkozó megoldások keresésére. Ezt, hölgyeim és uraim, el szerettem volna mondani, hogy kiegészítsem nyitó megjegyzéseimet.

Vladimír Špidla, a Bizottság tagja. – (CS) Szeretném megismételni Létard asszony szavait a vita mélységéről és természetéről. Ez a vita rendkívül jelentős ügyekkel foglalkozik, és véleményem szerint most a Parlamenten a sor, hogy döntést hozzon. Ezután világossá válnak a keretek, amelyekben a további vitákra sor kerülhet. Csupán azt szeretném leszögezni – mivel néhány felvetett nézőpont nem tükrözte a helyzet realitását –, hogy talán hasznos lenne tárgyilagosan végigvenni néhány alapvető tény.

A munkaidő-irányelv jelenleg hatályban van. Az irányelv kimondja, hogy az egyes tagállamoknak lehetőségük van bevezetni a kivülmaradási jogot. A kivülmaradási jogot jelenleg 15 tagállam alkalmazza. Tehát ez nem új helyzet, hanem inkább megszilárdult tény. Az új irányelv oka az Európai Bíróság SIMAP és Jaeger-ügyben hozott határozatából adódó nyomás, mivel ez a határozat rendkívül bonyolult helyzetet hozott létre számos olyan rendszer számára, amely hagyományosan támaszkodik a nagy mennyiségű ügyeleti időre.

Azt is szeretném leszögezni, hogy az ügyeleti idő és az ügyeleti idő szervezésének következményei számos módon hatással vannak több rendszerre, több tagállamban, különösen a kisebbekben, amelyeknek nincs

sok lehetőségük munkavállalók toborzására más országokból, és amelyek viszonylag súlyos problémákkal szembesülhetnek. A vita ezért ilyen bonyolult, mivel egyrészt ütközik bizonyos mértékben a munkavállalók védelmével a munkaidő szabályozása tekintetében, és másfelől számos rendkívül érzékeny rendszerre vonatkozik, mint például az egészségügyre, a mentőszolgáltatokra, például a tűzoltóságra és másokra.

Minden döntésnek vannak következményei, és úgy gondolom, hogy jelenleg nagy lehetőség nyílt a fejlődésre. Ez a fejlődés valamennyi intézmény vitájának eredménye lesz, az együttműködése és a vitái, és az egyik legfontosabb lépés ezen az úton a Parlamentben ez év december 17-én tartott szavazás lesz.

Alejandro Cercas, előadó. – (ES) Először is szeretnék köszönetet mondani valamennyi képviselőcsoportban ülő képviselőtársamnak, mivel úgy gondolom, hogy a jelenlévők nagy többsége azt mondja, hogy az emberek nem gépek, és hogy az emberek és jogaik elsődlegesek. Ezután beszélhetünk más ügyekről, de az egészséggel, a biztonsággal és a családi élettel kell kezdenünk.

Másodszor is, üdvözlöm a Tanácsot és a Bizottságot a tárgyalások színterén. Későn, de jobb későn, mint soha.

Figyeljék a csapdákat. Az Önök közös álláspontjából származó irányelvben a kivülmaradási jog eltér az 1993-ban lefektetett jogtól, amely ideiglenes, feltételes, és egyszeri jellegű volt. A Biztos úr 15 országot említett. Nem, egy ország volt általános kivülmaradással, és számos ország kisebb kivülmaradással. Ön azonban azt javasolja, hogy ez végleges és mindenkire vonatkozó, amellyel Európát hosszú munkaidőt támogató és nem támogató országokra osztja.

Nem akarjuk az ideiglenes és kivételes jogot állandóvá és szokványossá tenni, mivel nem normális, hogy az emberek az év minden hetében dolgoznak, életük minden évében, anélkül, hogy látnák a családjukat vagy állampolgári kötelességüknek eleget tennének.

Azt gondolom, hogy néhány tény el kell fogadni. Az, hogy a dolgozók és az orvosok ellenzik az irányelvet, Bushill-Matthews úr, tény, nem pedig vélemény. Nem beszéltem 160 millió munkással vagy 4 millió orvossal, de beszéltem az őket képviselő szervezetekkel. Talán néhányan egyetértenek Önnel, de biztosíthatom, hogy a nagy többség nem ért egyet, mivel valamennyi szervezet kivétel nélkül ellenzi az Ön felvetését.

Végül hadd ismétljem meg, amit az elején mondtam. A szerda nagyon fontos nap lesz a polgároknak, hogy újra elkezdjenek hinni Európában, és rájöjjenek, hogy ezek az intézmények nem csupán szívtelen politikusokból állnak, akik csak a gazdaságra gondolnak, vagy bürokratákból, akik külön világban élnek. Mi az emberekkel vagyunk. Mi kiállunk a jogaikért, és december 17-én a szociális Európa megerősödik majd. Ezután tárgyalni fogunk. Egyenlő alapokon fogunk tárgyalni.

Elnök. – A vitát lezárom

A szavazásra kedden fog sor kerülni.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Iles Braghetto (PPE-DE), írásban. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, ez az irányelv döntő fontosságú szöveg lesz a gazdasági és szociális Európa felépítése szempontjából.

Általános nézet, hogy szükséges és lehetséges az innováció a munkaerőpiacon, amely javítja a termelékenységet és a minőséget a szükséges rugalmasság segítségével, anélkül, hogy a munkavállalókat kizsákmányolnánk. A tisztességes munkakörülmények, amelyekhez mindenkinek elidegeníthetetlen joga van, garantálja az általuk végzett munka biztonságát és hatékonyságát. Ezért gondoljuk úgy, hogy a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság által elfogadott javaslat kiegyensúlyozott.

Különösen azt kell kiemelni, hogy az egészségügyi dolgozók számára létfontosságúak a megfelelő védőintézkedések a műszakok és pihenőidőszakok szervezésében, amelyek nem csak a tisztességes körülményeket garantálják önmagukban, hanem a betegek biztonságát és minőségi gondozását, illetve a klinikai kockázat csökkenését.

Ole Christensen (PSE), írásban. – (DA) Örülök, hogy egy olyan politikai képviselőcsoport tagja vagyok, az Európai Parlament Szocialista Képviselőcsoportjának tagja, amely nem köt kompromisszumot a munkavállalók egészségét és biztonságát illetően.

Az, hogy bárki hisz a rossz munkakörülmények miatt kialakult versenyhelyzetben és a tagállamok közötti belső versenyben a leghosszabb munkaidőért, teljes mértékben helytelen és egy elmúlt korszakot idéz. Semmi

kifogásom a gazdaság két oldalának megállapodása ellen a hosszabb munkaidők tekintetében, maximum egy év referencia-időszakkal és maximálisan hetente átlag 48 órával, de ellenzem azt, hogy a munkaadóknak lehetőségük van egyénileg felvenni munkavállalókat, és ezzel lehetőséget kapni különböző kivételeket alkalmazására.

Nem tudom, még mire van szükség ahhoz, hogy az Egyesült Királyság komoly párbeszédet kezdjen, és fokozatosan megszüntesse a kívülmaradási jogait, az ottani több millió munkavállaló körülményeit javító folyamatban.

Remélem, hogy szerdán az Európai Parlament azt mondja, hogy a jövőben Európának okosabban, nem keményebben kell dolgoznia, hogy megfelelhessen a jövő kihívásainak.

Corina Crețu (PSE), írásban. – (RO) Üdvözlöm az európai baloldali szociális víziójának megerősítését a jelentésben, és a szocialista képviselők helyes kritikáját, mivel a munkaidőre vonatkozó kívülmaradási záradékok engedélyezésével megszegik azt az alapelvet, hogy ne legyen eltérés a munkavállalók munkahelyi egészségügyi és biztonsági szabályozásától.

A rugalmas munkaidő ellenére, a munka sajátosságaitól és minden személy képességeitől függően jó eredményre is vezethet, nem tudok elfeledkezni a munkavállalókat érő számos visszaélésről. Románia példájára utalok, ahol a túlórákat sok esetben nem számítják és nem fizetik jogszerűen. A normális munkanapon túlnyúló tevékenység nem a munkavállaló és munkaadó közötti megállapodás eredménye, hanem a munkaadó akaratának és megítélésének eredménye. Ne is említsük azok egészségére és életére vonatkozó veszélyeket, akik bemásztak egy betonkeverőbe, amelyből csak úgy jöhetnek ki, ha kockáztatják munkájuk elvesztését.

Több esetben a munkahelyi versenyképesség fokozása mögött csupán kizsákmányolás húzódik meg.

Ezért úgy gondolom, hogy ez a 48 órás határ a megfelelő opció. Ami az ügyeleti időt illeti, úgy érzem, hogy tisztességtelen, hogy az ügyeleti idő alatti inaktív időszak nem munkaidőként számít, és ebből kifolyólag nem fizetett.

Magda Kósáné Kovács (PSE), írásban. – Az Európai Uniónak jelenleg is van hatályos szabálya a munkaidő elosztásáról. E szerint az átlagos munkaidő 48 óra hetente. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy a munkavállaló a hét 6 napján 8 órányi munkát végezhet 4 hónap átlagában. Ennek azt gondolom, elégnek kell lennie, ennél több munka végzése hosszú távon a munka hatékonyságának rovására megy.

A Tanácsi kompromisszum, mely a fennálló szabályozásnál kedvezőtlenebb szabályokat tartalmaz, és amelyet nem támogatott többek között Belgium, Ciprus, Spanyolország és hazám, Magyarország kormánya sem, elfogadhatatlan az európai szocialisták számára.

A szociális Európa, még gazdasági nehézségek idején sem lehet csupán üres frázis. A parlament jelentéstevője, Cercas képviselő az egyeztetések során kellő fogadóképességet tanúsított, lehetővé téve például, hogy a rugalmas biztonság érdekében a 48 óra 12 hónap átlagában érvényesüljön. Nem fogadhatjuk el azonban, hogy egy jogszabály lehetővé tegye a heti 60-65 vagy extrém esetben 70-72 órás munkát. Nem támogatható továbbá az az álláspont sem, hogy a szabályok alól korlátlan idejű opt-outot lehessen adni. Elsősorban azért nem, mert a munkavállalók és a munkaadók viszonya soha nem lehet egyenrangú.

Az ügyeleti idővel kapcsolatban hipokritának tartom azokat, akik úgy gondolják, hogy annak inaktív része nem számít bele a munkaidőbe. Javaslom számukra, hogy a szerdai szavazás napján tartott parlament előtti demonstráció során üljenek le néhány munkavállalóval egy beszélgetésre.

Roselyne Lefrançois (PSE), írásban. – (FR) Immár több mint három éve, hogy a Tanács és az Európai Unió civakodik a munkaidő-irányelv felett.

Az EU 27 munkaügyi minisztere közötti megállapodás rendelkezik a maximum 48 órás munkahéttel, de az eltérés lehetőségével, amely megengedi, hogy bizonyos esetekben 65 órára nőjön ez az idő.

Az ilyen megoldás elfogadhatatlan, és mint szocialistának, kötelességem biztosítani, hogy meghallgassuk több millió munkavállaló panaszát, és hogy küzdjünk nem csupán azért, hogy a 48 órás határ ne engedjen kivételt, hanem azért is, hogy az ügyeleti időt vegyék figyelembe a munkaidő kiszámításánál.

Ezért tehát a Cercas-jelentés mellett szavazok abban a reményben, hogy ha az egyeztető eljárásra sor kerül, olyan szöveg jön létre, amely valódi egyensúlyt teremt a munkavállalók védelme és az optimális munkaszervezés között. Mint európai szocialistáknak mindenesetre továbbra is védenünk kell a munkavállalókat, mivel Európának most minden eddigénél jobban szüksége van egy szociális modellre,

amely kielégíti a legsebezhetőbb polgárok szükségleteit, és különösen azokat, akiket a gazdasági és pénzügyi válság következményei súlyosan érintettek.

Lasse Lehtinen (PSE), írásban. – (FI) Elnök úr, az EU jogszabályozása ritkán érint ennyi embert. Több millió munkavállaló kap karácsonyi ajándékot a Parlamenttől, vagy a munkakörülményeik javulásával, vagy Európa első olyan irányelvvel, amely gyakorlatilag ront az emberek munkahelyi életén. A Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jó példát mutatott azzal, hogy javított a közösségi javaslaton kártyái felfedésével. A munkaidő meghatározása valójában ennek a szociális dimenziója. Túl sok európai munkavállaló dolgozik heti 60 vagy 65 órát, miközben milliók munkanélküliek.

A hosszú munkahét elég gyakran látszólagos szabad választáson alapul. A munkavállaló szabadon választhat a hosszú munkahét vagy a munkanélküliség között. Az irányelvben még a javítások után is marad számos eltérés, amely megengedi a rugalmasságot.

A Bizottság elfogadta a módosítást, amely belefoglalta a vezetői pozíciókban lévő alkalmazottakat. A főnököknek is szüksége van a jogvédelemre – ő is elfáradhat.

A Tanács és a Bizottság nem járult hozzá, hogy újragondolja állásfoglalását az ügyeleti idővel kapcsolatban. Közérthető, hogy a munkahelyen töltött idő – várakozás, ébrenlét vagy alvás – változatlanul munkaidő.

Az Európai Parlament mandátumát közvetlenül az európai polgároktól kapja. Ezen oknál fogva az is kötelességünk, hogy megvizsgáljuk, mi a legjobb a polgárok számára ez ügyben is.

David Martin (PSE), írásban. – Amellett fogok szavazni, hogy vessünk véget a 48 órás hét kivülmaradási jogának. Szilárd meggyőződés, hogy a hosszú munkaidő károsítja az emberek egészségét, több munkahelyi baleset kockázatát jelenti, és negatív hatása van a családi életre. Az Egyesült Királyságban az önkéntes kivülmaradással széles körben visszaélnék, és sok munkavállalót köteleznek a kivülmaradás aláírására az első munkahelyi napjukon.

Mairead McGuinness (PPE-DE), írásban. – A munkaidő-szervezés vitája nagyon összetett. De a legnehezebb ügyek a kivülmaradási jog jövője és az ügyeleti idő kezelése.

A SIMAP- és a Jaeger-ügyben az Európai Bíróság úgy értelmezte a munkaidő eredeti munkaidő-irányelvben szereplő definícióját, hogy abba beletartozik az ügyeleti idő inaktív része, amikor a munkavállaló nem dolgozik, hanem pihen.

A 2008. június 9-ei és 10-ei tanácsi megállapodásban az ügyeleti idő inaktív részét nem tekintik a munkaidő részének, hacsak a nemzeti jog/gyakorlat/kollektív szerződés vagy a szociális partnerek közötti megállapodás nem rendelkezik másként.

A tanácsi megállapodás értelmében az a lehetőség, hogy a munkavállaló kivülmaradási jogot gyakoroljon az eredeti munkaidő-irányelvben lefektetett maximális átlagos 48 órás munkahét alól, szigorúbb feltételektől függ, hogy a munkavállalók egészségét és biztonságát védje. A munkavállalóknak nem kell 60 órát meghaladó munkaórát dolgozniuk három hónap átlagában, vagy 65 órát három hónap átlagában, amikor az ügyeleti idő inaktív része munkaidőnek számít.

Írország soha nem élt a kivülmaradási joggal, tehát az elérhető kivülmaradási jog szigorúbb alkalmazása üdvözlendő és szükséges.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), írásban. – (BG) Hölgyeim és uraim, ahogy Önök is értesültek az utóbbi néhány hét vitái során, a napirenden lévő irányelv kulcskérdése az inaktivitás időszakai és az ügyeleti idő munkaidőként való megítélése. Ez a módosítás sok munkavállalónak nyújt majd lehetőséget, hogy fizetést kapjon arra az időszakra, amelyet nem tudott szabadidőként és a számára megfelelő módon élvezni. A javaslatnak sok támogatója és sok ellenzője van. Mindkét oldal erősen beásta magát a nézetei mögé, és nem tud közös pontot találni az érdekekben. Ezért kérem fel Önöket arra, hogy irányítsák figyelmüket arra a pozitív hatásra, amelyet a módosítás hoz az európai társadalomban.

Az Európai Unió népessége egyre öregedik az utóbbi néhány évtized során. A népességi növekedési arány 2007-ben mindössze 0,12% -ot ért el. Ha nem akarunk csupán bevándorlókra támaszkodni, meg kell növelnünk a születési arányt. Az ügyeletben töltött inaktív időszakok teljes munkaidőbe való beszámítása egy ilyen kezdeményezés. A módosítás sok nő számára megeremli a lehetőséget, hogy könnyebbé tegye a szakmai sikerre való törekvés és a gyermekgondozás vágyának jobb összeegyeztetését. Ez lehetővé teszi még egy fontos lépés megtételét, hogy elhárítsuk társadalmunk fejlődésére ható negatív trendeket.

15. Európai Üzemi Tanács (átdolgozott szöveg) (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont Bushill-Matthews úr Foglalkoztatási és Szociális Bizottság nevében készített jelentése (A6-0454/2008) az Európai Üzemi Tanács létrehozásáról vagy a közösségi szintű vállalkozások és vállalkozáscsoportok munkavállalóinak tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt szolgáló eljárás kialakításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (átdolgozott szöveg) (COM(2008)0419 – C6-0258/2008 – 2008/0141(COD)).

Philip Bushill-Matthews, előadó. – Elnök úr, úgy gondolom, hogy ez a dokumentáció kevésbé fog vitára okot adni, mint az előző, és minden bizonnyal rövidebb a felszólalók listája is. Azonban ne hamarkodjunk el. Az élet tele van meglepetésekkel.

Hadd kezdjem azzal, hogy megköszönjem a Bizottságnak és a Tanácsnak is, hogy eljutottunk a mai helyzethez. Az előző dokumentációtól eltérően a jelenlegi első olvasat, de ideiglenesen létrejött egy háromoldalú informális egyeztetés, amely azt fogja jelenteni, hogy létrejött az első olvasat egyeztetése, és feltételezhető, hogy kollégáim a holnapi szavazáson támogatni fogják. A kollégák különböző véleményen lehetnek azzal kapcsolatban, hogy a háromoldalú szöveg javította-e az eredeti jelentést, de legalább elértük a háromoldalú informális egyeztetést, és ennek a történelem lesz a legjobb bírója. Várakozással tekintek kollégáim megjegyzései elé, és a vita végén összefoglalót fogok tartani.

Vladimír Špidla, a Bizottság tagja. – (CS) Elnök úr, hölgyeim és uraim, az Európai Üzemi Tanács a szociális Európa úttörője. Az Európai Üzemi Tanács élénkíti a szociális párbeszédet a vezetőség és a munkavállalók között, több mint 820 vállalatnál. Csaknem 15 millió munkavállaló számára teszi lehetővé, hogy nem csupán helyi szinten tájékozódjon és egyeztessen, hanem európai, sőt, globális szinten is. Ez a tanács lehetővé teszi a páneurópai szinten működő vállalatok gazdasági és szociális aspektusainak összekapcsolását. Büszkék lehetünk a tizenöt évvel ezelőtt elfogadott irányelv óta elért eredményeinkre. A régi irányelv azonban ma már nem teljesíti a feladatát, és manapság jogosan magasabb követelményeink vannak.

Ezért júliusban a Bizottság javaslatot tett az európai üzemi tanácsok jogi keretének alapos átalakítására. A cél, hogy növeljük a tanácsok számát és hatékonyságát, hogy megszilárdítsuk a jogbiztonságot, és javítsuk az egyeztetések koordinációját nemzeti és európai szinten, különösen az átalakítás területén. A Bizottság ezért egyértelműbb definíciókat javasol a „munkavállalók tájékoztatása” és a „velük folytatott konzultáció” tekintetében, illetve egyértelműsítene, hogyan kapcsolódnak össze ezek a tevékenységek a különböző szinteken. A Bizottság javasolta a szociális partnerek szerepének elismerését abban, hogy új európai üzemi tanácsokat állítanak fel, és lehetővé teszik, hogy a már létező üzemi tanácsok tudjanak alkalmazkodni és túlélni. A Bizottság javaslatot tett a közvetlenül létrehozott tanácsok közötti koordinációs és konzultációs lehetőségek pontosabb megfogalmazására. Végül, de nem utolsósorban pedig javasolta az európai üzemi tanácsok tagjai szerepének pontosabb megfogalmazását, különösen a munkavállalóknak való információ-átadás és képzési lehetőségek területén.

Ezen a nyáron a francia elnökség ösztönzésére az európai szociális partnerek, munkaadók és szakszervezetek közös álláspontra jutottak, amelyben elfogadták a vita alapjául szolgáló bizottsági javaslatot. Számos módosítást terjesztettek elő a javaslatához, főleg azzal a céllal, hogy pontosítsák a „tájékoztatás” és a „konzultáció” fogalmát, illetve hogy kerüljön sor egy kétéves időszak megállapítására, amely során lehetőség nyílik új európai üzemi tanácsok létrehozására, és a már meglévők megújítására, anélkül, hogy új szabályozást kellene érvényesíteni.

A Bizottság mindig is támogatta a szociális partnerek közötti párbeszédet, ezért tehát üdvözölte ezt a kezdeményezést. A Bizottság örömmel fogadja a Parlament és a Tanács konstruktív megközelítését, amelynek köszönhetően megbízható és igazságos megoldás született olyan intézkedéssorozat alapján, amely a Bizottság javaslatával és a szociális partnerek közös állásfoglalásával jött létre. A megoldás keresése érdekében a Bizottság aktívan együttműködött mindkét szervezettel. A Parlament és a Tanács kompromisszuma egyértelműbben fogalmazza meg az európai üzemi tanácsok nemzetek feletti hatáskörét és a szankciókat, miközben nem vezet be minimumszámot a részt vevő munkavállalókra vonatkozóan. A kompromisszum magában foglalja a bizottsági javaslat lényegét. A Bizottság ezért támogatni tudja a kompromisszumot.

Valérie Létard, a Tanács hivatalban lévő elnöke. – (FR) Elnök úr, Biztos úr, Bushill-Matthews úr, hölgyeim és uraim, most azért találkozunk, hogy megvitassunk egy olyan irányelvre vonatkozó javaslatot, amely közvetlenül érint 880 európai vállalatot és 15 millió európai munkavállalót. A tét tehát igen magas, és mindannyiunknak szükséges teljesen tudatában lennünk a vita során, hogy mi a kötelességünk. Amint azt

Önök is tudják, az irányelvre vonatkozó javaslat, amelyet ma este tárgyalunk, az Európai Üzemi Tanácsról szóló 1994-es irányelv átdolgozása.

Az Európai Parlamentnek benyújtott szöveg egy közös erőfeszítés eredménye, amelyen részt vett Európa-szerte valamennyi érdekelt fél. Természetesen a Bizottságra gondolok, amely 2008. július 2-án nyújtott be javaslatot átdolgozásra, és az európai szociális partnerekre is gondolok, akik 2008 nyarán nyolc közös javaslatot nyújtottak be közös vélemény keretében, illetve nyilván gondolok itt az Európai Parlamentre és a szöveg megfogalmazására kijelölt előadóra, Bushill-Matthews úrra, akinek köszönetet szeretnék mondani minőségi munkájáért. Valamennyien együtt dolgoztak a Tanács elnökségével annak érdekében, hogy késlekedés nélkül mindenki számára elfogadható szöveg jöjjön létre. A közös erőfeszítések eredménye az, hogy ma este abban a helyzetben vagyunk, hogy első olvasatkor elfogadhatjuk az 1994-es irányelv átdolgozására irányuló javaslatot.

Tudomásom szerint régóta nem fordult elő hasonló helyzet a szociális szférában. Ez biztató a jövőre nézve, és arra bátorít bennünket, hogy továbbra is az együttműködés szellemében dolgozzunk együtt. A ma este Önök elé kerülő szöveg egy kiegyensúlyozott kompromisszum, amely utat nyit a jobb szociális párbeszédnek az európai vállalatoknál, és lehetővé teszi, hogy új garanciákat nyújtsanak a 27 tagállam munkavállalóinak.

Ezzel a szöveggel növeljük az európai üzemi tanácsok előjogait, méghozzá úgy, hogy bevezetjük az új, régóta várt fogalom-meghatározásokat a konzultációra és a tájékoztatásra vonatkozóan.

Ezzel a szöveggel elősegítjük az új európai üzemi tanácsok létesítését, mivel 1994-hez hasonlóan két évre szóló lehetőséget teremtünk, amelynek során a megkötött megállapodások eltérhetnek az irányelv új rendelkezéseitől.

Végül ezzel a szöveggel növeljük a munkavállalók és a vállalatok jogbiztonságát úgy, hogy eltávolítjuk azokat a bizonytalanságokat, amelyeknek komoly következményei lehettek volna.

Szintén a jogbiztonság célkitűzését szem előtt tartva, az Önök elé kerülő szöveg védi az előző periódus során megkötött megállapodásokat 1994 és 1996 között, amely a jelenlegi irányelv hatálybalépését követően volt érvényben.

A valamennyi érintett fél munkájának eredményeként létrejött kompromisszum ma szavazásra kerül az Európai Parlamentben, és fontos, hogy mellette szavazzon. Fontos, mivel a jelenlegi válságkörülmények a vállalatokat az átszervezés fokozottabb kockázatának teszik ki, és e körülmények között az európai munkavállalók azt várják tőlünk, hogy több garanciát nyújtsunk nekik, olyan garanciákat, amelyek a jövőjükre nézve megnyugtatóak.

Azért is lényeges, hogy a szavazás eredménye kedvező legyen, mert az európaiaknak erőteljes üzenetre van szükségük, amely megmutatja, hogy Európa 2008-ban is felszállóágban van, és hogy nem csupán beszél, hanem konkrét cselekvésre is képes, amely javítja a mindennapjaikat.

Végül pedig azért is lényeges, hogy megszavazza a Parlament, mert a szociális párbeszédet elő kell segíteni Európában, és ennek sarkalatos pontja az új üzemi tanácsok alapítása és az európai szociális partnerek közös lépéseinek kidolgozása, ahogy ez esetben történt.

Jan Cremers, a PSE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, egy ismert szólás szerint a kompromisszumok soha nem nyernek szépségversenyt. Első látásra mondhatjuk ezt az európai munkaidő-irányelv átdolgozásáról szóló tárgyalások kimenetelével kapcsolatban. Az e Ház által hat éve elfogadott Menard-jelentés, az ítélezési gyakorlat, valamint az utóbbi 12 év vezetési és a munkaügyi tapasztalatai alapján a PSE képviselőcsoport mindig is kérte az irányelv nagyralátó revízióját.

Túlságosan sok szakszervezeti megbízott nem rendelkezik még mindig az alapvető tájékoztatási és konzultációs joggal, mivel munkaadóik megtagadják tőlük e jogokat. Véleményünk szerint azonban ezek a jogok a gazdasági kapcsolatok valamennyi modelljének szerves részét képezik. A munkavállaló, mint a vállalatnál maradó stabil érdekelt fél helyzetének – szemben a vezetés gyakori munkahely-változtatásával és az új típusú pénzügyi befektetők nem elkötelezett hozzáállásával – tükröződnie kell vállalataink testületi szabályozásaiban. A szociális partnerek az irányelvben megfogalmazott tanácsokkal és a tárgyalások során létrejött további módosításokkal együtt a PSE reméli, hogy néhány építőkövet tesz le egy új dinamika érdekében.

A formális politikai eljárás csaknem teljes. Most a vezetőségen és a munkavállalókon múlik a cselekvés. Az irányelv betartása, amely jelenleg 40% körüli, még mindig kevésbé elterjedt. A PSE azon a véleményen van,

hogy ez még nem a történet vége, hanem egy új kezdet. Az európai szociális partnerek előtt áll az az óriási kihívás, hogy meggyőzzék azokat a vállalatokat, amelyek még mindig nem hajlandók betartani az irányelvet.

Nyomatékosan felkérjük az Európai Bizottságot, hogy járuljon hozzá ehhez a feladathoz. Új kampányra van szükség. A legújabb felmérések kimutatták, hogy a megfelelő tájékoztatással, konzultációval és munkavállalói részvétellel rendelkező vállalatok jobban működnek, különösen a nehéz időkben. A gazdasági válság és az átszervezések, amelyekkel a közeljövőben szembe kell néznünk, a munkavállalók döntéshozatali folyamatban való részvételét a vállalatoknál még időszerűbbé teszi.

Szeretném megköszönni ellenzéki képviselőtársamnak, Bushill-Matthews úrnak a tárgyalások szakszerű elnöklését, a többi képviselőcsoportbeli kollégáimnak a politikai segítséget, és a francia elnökségnek haladó hozzáállását. Kezdjük el a munkát tehát.

Bernard Lehideux, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr, Elnök asszony, Biztos úr, az üzemi tanácsok tárgyában a Tanáccsal létrejött megállapodás bizonyíték arra, hogy a szociális Európa, amelyre oly nagy szükségünk van, lépésről-lépésre épül. Azt is bizonyítja, hogy ebben az egyre szociálisabb Európában a szociális párbeszéd kezdi megtalálni a maga helyét.

Valóban mindannyian tisztában vagyunk azzal, hogy ez a szöveg elsősorban a szakszervezetek és a munkáltatói szervezetek közti produktív munka eredménye. A jelenlegi irányelv egyértelműen határaihoz érkezett, mivel 14 évvel az elfogadását követően csupán az érintett vállalatok egyharmadában alakultak üzemi tanácsok, és a jogi bizonytalanság azt jelentette, hogy a Bíróságnak számos esetben közbe kellett lépnie. Azonban nem a bírának kell meghatározni a szabályozást, hanem a politikusoknak kell teljesíteniük kötelességüket. Emellett a jelenlegi körülmények kíméletlenül jelzik, hogy létszükséglet az üzemi tanácsokkal való konzultáció, és az átszervezések esetében a lehető legjobban kell erre törekedni.

Ezért kell továbblépnünk, és támogatnunk a megállapodást első olvasatkor, miután megköszönjük az előadónak a minőségi munkáját és empátiáját.

Elisabeth Schroedter, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, Biztos úr, Elnök asszony, amikor a Nokia vezetősége Finnországban úgy döntött, hogy bezárja a bochumi Nokia-gyárat, és Romániába települ, az érintett munkavállalók – 2000-en veszítették el állásukat – az újságokból értesültek erről.

Annak érdekében, hogy a jövőben elejét vegyük a hasonló helyzeteknek, sürgős feladat – és ismételten hangsúlyozom a sürgősségét –, hogy az Európai Üzemi Tanácsról szóló módosított irányelv, a transznacionális vállalkozások új definíciójával hatályba lépjen. Nagyon szomorú tény, hogy a Bizottság ennyi évet várt erre a lépésre, és mostanáig bojkottálta ezt a kompromisszumot.

Ez újra azt mutatja, hogy a szociális Európa a Bizottság napirendjén az utolsó helyen szerepel. Ha ezek a módosítások korábban elfogadásra kerülnek, a Nokiához hasonló esetre nem kerülhetett volna sor.

A módosításokra sürgősen szükség van azért, hogy kompenzálják a korábbi cselekvésképtelenséget, és valóban időszerűek, ha az új struktúrájú vállalkozásokra gondolunk, amelyek a nemzeti határokon és a vállalkozások tevékenységein túlmutatnak. A kompromisszum felett érzett örööm óvatos. Mindazonáltal, mint a Parlament tárgyalóbizottságának tagja, támogatom ezt a kompromisszumot, mivel most szükségünk van erre az irányelvre.

Újra Önökhöz fordulok, akik ismét darabjaira próbálják szedni ezt a kompromisszumot. Önök a tűzzel játszanak. Ez azt jelenti, hogy örökké a tárgyalóasztalnál fogunk ülni, és a Nokiához hasonló eset meg fog ismétlődni. Ezért tehát szükséges a demokrácia eme minimális követelését elfogadni, amelyet most az irányelv tartalmaz.

Politikai nézőpontból az irányelv felülvizsgálata továbbra is napirenden marad. Újra szeretném kijelenteni a Bizottságnak, hogy ami ma előttünk van, az helyesbítés. A revízió még várat magára, és mi azon a véleményen vagyunk, hogy alapos felülvizsgálatra van szükség, amely biztosítani fogja az üzemi tanácsok számára mindazt, amire hosszú távon szükség van a munkához. Ami ma előttünk van, az csupán kiigazítás.

Dimitrios Papadimoulis, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (EL) Elnök úr, az Egységes Európai Baloldal/az Északi Zöld Baloldal Képviselőcsoportja nem kíván csatlakozni az ünnepléshez, mivel most már teljesen tisztában vagyunk azzal, hogy a szociális Európa nem prioritás sem a Bizottság, sem a Tanács számára. Hölgyeim és uraim, az Európa részvénytársaság és a szakszervezetek közös kompromisszuma elmarad amögött, amelyet 2001-ben vitattunk meg a Parlamentben. Az átdolgozás folyamata szintén korlátozza a Parlament szerepét. Olyan kiegészítéseket kellene előterjesztenünk, amelyek támogatják és elősegítik a

szakszervezetek által a tárgyalások során javasolt követeléseket, azaz a jobb, azonnali és lényegre törő tájékoztatást; a megállapodások közzétételét és átláthatóságát; és a szakszervezeti szakértők megerősített részvételét. Sajnos elmulasztjuk annak a lehetőségét, hogy lényegesebb változtatásokat érvényesítsünk az irányelvben, és ezzel a felülvizsgált realpolitikával sokkal kevesebbet fogadunk el, mint amire a munkavállalóknak szükségük van.

Jean Louis Cottigny (PSE). – (FR) Elnök úr, Elnök asszony, Biztos úr, először is szeretnék gratulálni Bushill-Matthews úrnak, aki leckét adott nekünk demokráciából a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság üzenetének közvetítőjeként a háromoldalú egyeztetés során. Ma megtörtént a háromoldalú egyeztetés. A partnerek megpróbáltak megállapodásra jutni.

Szeretnék Önnek is gratulálni, Biztos úr, mivel egy bizonyos ponton sikerült érvényre juttatnia, hogy a Parlament társjogalkotói szerepét némiképpen megtagadták tőlünk, mivel a szociális partnerek által elért megállapodáson keresztül Ön megmutatta nekünk, hogy csak az általuk felvetett kérdéseket vitathatjuk meg a Parlamentben.

Most az a leglényegesebb feladat, hogy a háromoldalú egyeztetést sikerre vigyük. Megtörtént az egyeztetés, most pedig abban a helyzetben vagyunk, hogy biztosíthatjuk a szöveg első olvasatkori elfogadását. Azonban ez nem jelentheti azt, hogy a felülvizsgálatot ki kell zárni, és nem jelentheti azt, hogy nem gondolhatjuk át ezt követően, hogyan érhetünk el teljes és alapos felülvizsgálatot, a szociális partnerek mindegyikének vagy majdnem mindegyikének támogatásával.

Úgy gondolom, hogy ebben a szellemben kell cselekednünk. Természetesen holnap az első olvasatnál meg kell nyernünk az ügyet, de az is nyilvánvaló, hogy figyelniük kell, hogyan ülteti át mindezt a gyakorlatba, és hogyan biztosíthatjuk azt, hogy felülvizsgálatra kerüljön sor.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Elnök úr, Elnök asszony, hölgyeim és uraim. Először is szeretném megköszönni az előadónak az irányelv felülvizsgálata iránt tanúsított konstruktív hozzáállását.

A kérdéses irányelv átszövegezése néhány jogi kérdést is felvetett a cselekvési lehetőségeinkkel kapcsolatban. Úgy tűnik, hogy az előadó segítségével ezek a kérdések mostanra megoldódtak.

Ettől függetlenül az Európai Üzemi Tanácsról szóló irányelv felülvizsgálata régóta fontos ügy a vállalatok és a szakszervezetek számára egyaránt. Dicséretes, hogy a munkaerő-piaci felek megegyezésre jutottak ezen a nyáron. Ez számunkra a Parlamentben is megkönnyíti a témakör sikeres tárgyalását.

Anélkül, hogy kétségbe vonnám az irányelv átszövegezésének szükségességét ezen a ponton, úgy gondolom, hogy az irányelv felülvizsgált és naprakész változatát jogalkotási eljárásra kell előterjeszteni a jövőben, más szóval a következő európai parlamenti ciklusban.

Azonban ma, mint egy kis ország képviselője, nem tudok egyetérteni egyet a Bizottság javaslatával, miszerint a különleges bizottsági tagságot a vállalat alkalmazottainak számától kellene függővé tenni. Ez a feltétel olyan helyzethez vezethet, amelyben néhány tagállam érdekeit senki nem képviseli a tárgyalások során.

Proinsias De Rossa (PSE). – Elnök úr, üdvözlöm az Európai Üzemi Tanácsról szóló irányelv átdolgozására vonatkozó, első olvasatban létrejött megállapodást, amelyhez nem csekély mértékben járult hozzá árnyékelsőadónk, Cremens úr hozzáértése. Egyre mélyülő gazdasági válságban vagyunk, amely a rendszer válsága, nem csupán a rendszer egyik válsága.

A megszokott ügymenet nem működik, és mind a munkaadóknak, mind a kormányoknak el kell fogadniuk, hogy a válság idején a munkavállalóknak nagyobb beleszólásuk van abba, hogy mi történik a munkahelyükön. Másféle megközelítés nem elfogadható.

A korlátlan piacokban és versenyben való vak hit teljesen megbukott, és itt az idő, hogy Európa bátrabb legyen, és létrehozzon egy új szociális szerződést a munkavállalók és vállalkozások között; hogy a tagállamok és Európa új szociális piacgazdaságot építsen fel, ahogy arról a Lisszaboni Szerződés is rendelkezett.

Harald Ettl (PSE). – (DE) Elnök úr, az Európai Üzemi Tanácsról szóló irányelv felülvizsgálata 1999 óta esedékes. Ennek eredménye egy átdolgozási folyamat – amely túlságosan kevés a gyorsan változó ipari környezetben. Természetesen fejlődésre van szükség a tájékoztatásban és az egyeztetésben, amelyek a konfliktuscsoökkentő üzleti kultúra létrehozásának eszközei. Mindez létszükséglet. A transznacionális döntések az Európai Üzemi Tanács tanácsadó bizottságához tartoznak. A rendkívül foghíjas irányelv végrehajtását jogilag kell megerősíteni, amelyet szankciókhoz kell kapcsolni annak érdekében, hogy lehetővé váljon az

irányelv alkalmazása. Ennek meg kell történnie azért, hogy az Európai Bíróság ítéleteit ezentúl egyszerűen ne hagyják figyelmen kívül.

Annak ellenére, hogy kisebb előrelépés történt, három éven belül szükséges lesz egy felülvizsgálat. Ezt most megtehetjük volna, és meg kellett volna tennünk, annak érdekében, hogy valamennyire alkalmazkodjunk az iparpolitikai valósághoz és a gyors változásokhoz. Azonban – és ez lényeges – legalább történt valami.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Az Európai Üzemi Tanács és a munkavállalók tájékoztatásának és a velük való konzultáció folyamata a vállalkozásoknál és vállalkozáscsoportoknál a munkavállalók védelmének elsődleges eszközeit jelenti.

Az üzemi tanácsoknak rendkívül aktívnak kell lenniük, különösen olyan helyzetekben, amikor átszervezésekre kerül sor. A multinacionális vállalatok és vállalatcsoportok esetében rendkívül fontos, hogy a vállalat munkavállalóival abban a tagállamban, ahol elbocsátásokra kerül sor, egyeztessenek és tárgyalásztalhoz üljenek. Abban az esetben, ha vállalatcsoportok fontos döntésekre jutnak a vállalat jövőjével és munkavállalóival kapcsolatban, a vállalat munkavállalóit a tagállamban, ahol az átszervezésre sor kerül, értesíteni kell, és helyet kell biztosítani nekik a döntésben.

Mostanáig az Európai Közösség csak az átszervezésen átesett vállalatoknak nyújtott pénzügyi támogatást. Úgy gondolom, hogy segítséget kell adni az elbocsátott munkavállalók számára is.

Stephen Hughes (PSE). – Elnök úr, először is köszönet illeti az előadót. Annak ellenére, hogy a bizottságon keresztül megszavazott módosításokat nem kívántuk megtenni – egész pontosan, nem kívántunk módosításokat – az előadó ettől függetlenül megvédte a bizottsági álláspontot a tárgyalások során, amelyek ebben az első olvasatban tárgyalta megállapodáshoz vezettek.

Köszönetet mondok Cremens úrnak is, az árnyékelőadónknak, aki a megállapodás tartalmának valódi tervezője volt. A szociális partnerek által a javaslati feljegyzésben elfogadott három kiegészítés – a szankciókról, a transznacionális vállalatokról és a különleges tárgyalószervezet korlátozásának eltávolítása – önmagában is nagyon fontos, azonban sokunk, amint elhangzott – megcsalva érezzük magunkat ezen átdolgozás miatt.

Ígéretet kaptunk az irányelv teljes revíziójára csaknem tíz évvel ezelőtt. További komoly hiányosságokat is tárgyalni kell, és ragaszkodunk hozzá, hogy a Bizottság a következő mandátum során teljes revíziót terjesszen elő.

További komoly probléma volt az átdolgozás folyamatában a szociális párbeszéd és a jogalkotási folyamatok kereszteződése. A szociális partnerekkel a 139. cikk értelmében konzultációt folytattunk, amely alkalmatlanságukat vagy vonakodásukat jelezte a keretmegállapodás megtárgyalásával szemben. De amint elkezdjük a jogalkotási folyamatot, a szociális partnerek mégis bejelentették, hogy tárgyalásokat szeretnének kezdeményezni. Ezután megállapodtak egy javaslati feljegyzésben, amely egyáltalán nem rendelkezik pozícióval a Szerződésben, és amely alkalmat adott előadónknak, Bushill-Matthews úrnak, hogy kompromisszumképesnek látszon azzal, hogy pusztán elfogadja a feljegyzés tartalmát.

Ez a javaslati feljegyzés nem sarkallt munkára, hanem majdnem kényszerzubbonyrá vált. A 139. és 138. cikk folyamatait egyértelműen szét kell választani. Helytelen, ha bármelyik folyamat aláássa vagy akadályozza a másikat, és a Bizottság feladata a szétválasztás biztosítása. Ebben a pillanatban is történik ehhez hasonló kereszteződés, amely meghíúsít egy jogszabály-módosítást amelyet a tűszűrő sérülések problémájával kapcsolatban vetettük fel.

Ismétlem, ez veszélyes, és csupán nehezteléshez és bizalmatlansághoz vezethet a szociális partnerek és a Parlament között. Mindazonáltal előrelépés történt a munkavállalók tájékoztatási és egyeztetési jogai tekintetében, amit üdvözlök.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Elnök úr, végrehajtásának idején az Európai Üzemi Tanácsot létrehozó irányelv jelentős előrelépés volt a gazdaságon belüli szociális párbeszéd megteremtése tekintetében. Lehetővé tette a termelékenység növekedését is, a szociális egyetértés megtartása mellett.

Több évtizedes tapasztalatból kiindulva a szociális partnerek most olyan utakat találtak, amelyekkel az irányelv átdolgozható és pontosítható. Egyértelműbben kell meghatározni az üzemi tanács tagjainak munkavállalók tájékoztatásában és az egyeztetés folyamatában betöltött szerepét. A szociális partnerek közötti megértés, valamint a jóhiszeműség és a megbízható tájékoztatáson alapuló tárgyalások kívánatosak, különösen a válság idején. A szociális párbeszéd, a vita és tárgyalás útján kialakult megoldások értéke, a jó meggyőződés és a másik fél érdekeinek szem előtt tartása mind arra utal, hogy e párbeszéd eredményét

tiszteletben kell tartanunk. A munkáltatók és a szakszervezetek európai szintű szervezetei közötti megállapodás elfogadása ezért szükséges.

Gratulálok az előadónak, és várakozással tekintek az irányelv hatásának elkövetkező áttekintése elé.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Sajnálattal látom, hogy elmulasztjuk eme alkalmat, hogy az Európai Üzemi Tanácsról szóló irányelvet alaposabb és érdemibb módon javítsuk. Ez 2001-ben is előre látható volt, amikor a Menrad-jelentést elfogadtuk, amelyben jómagam is részt vállaltam. Ezért ragaszkodtunk ahhoz, hogy néhány módosítást beterjesszünk és megszavazzunk, amelyek megerősítik a munkavállalók képviselőinek tájékoztatási és egyeztetési jogait minden esetben, beleértve a vétójogot is, különösen vállalati átszervezések és áthelyezésre tett javaslatok esetében, különösen transznacionális vállalatok esetében, amelyekben a munkavállalók jogait nem tartják tiszteletben.

Jó volna, ha ezek a módosítások elfogadásra kerülhetnének, mivel erősítenék az Európai Üzemi Tanácsról szóló irányelvet.

Karin Jöns (PSE). – (DE) Elnök úr, a képviselőcsoportom és én is szeretnénk volna többet látni, mint ami végül létrejött, de mindazonáltal azt gondolom, hogy sokat sikerült elérni, és az európai szintű megegyezés egy lépést tett előre. Egy dolog bizonyos: a jövőben az Európai Üzemi Tanácsot tájékoztatni kell, illetve konzultálni kell azzal minden döntést megelőzően – és a lényeg, hogy – minden olyan döntést megelőzően, amelyet az átszervezés érdekében hoznak. Így többé nem az újságokból kell értesülni ezekről.

Azonban szeretnék valamit leszögezni a Bizottságnak: az a fajta káosz, amelynek tanúi voltunk, amikor döntés született arról, ki is tárgyalt itt valójában, nem fordulhat elő újra. Egyértelműen meg kell különböztetni a szociális párbeszédet az Európai Parlamentiől. Időnként az az érzésünk volt, hogy e Ház jogait semmibe veszik. Ez a jövőben nem történhet így.

Valérie Létard, a Tanács hivatalban lévő elnöke. – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim, az Európai Üzemi Tanácsról szóló irányelv átdolgozása jó hírt jelent.

Azt mutatja, hogy a szociális Európa felgyorsul, és hogy az előrelépés lehetséges az európai munkavállalók tájékoztatáshoz és konzultációhoz való jogainak javítása tekintetében. Ez azt is jelzi, milyen értékes a szociális partnerek együttműködése. Enélkül kétségtelenül nem érthettünk volna el ilyen eredményeket. Végül pedig ez mutatja a munka és a három intézmény – a Bizottság, a Parlament és a Tanács – közti együttműködés minőségét, mivel ha a Parlament holnap igennel szavaz, első olvasatkor jutottunk megállapodásra, amelynek csupán örülni lehet.

Amennyiben ez történik, Önnek is hálával tartozom, Elnök úr.

Vladimír Špidla, a Bizottság tagja. – (CS) A haladás nehéz, de nem lehetetlen. Azt gondolom, hogy az üzemi tanácsokról szóló irányelvtervezet a bizonyíték erre. Nem volt könnyű az út, és szeretném különösen a szociális partnerek és az előadó, Bushill-Matthews úr szerepét hangsúlyozni, illetve szociáldemokrata képviselőtársait, Cremens úrét. Véleményem szerint a vita világosan megmutatta, hogy a jogszabálytervezet készen áll a szavazásra, és azt is gondolom, hogy ez egy valóban jó jelentés a szociális Európa szempontjából.

Philip Bushill-Matthews, előadó. – Elnök úr, amint azt képviselőtársaim is tudják, hiszek a szociális párbeszédben és az üzemi tanácsokban, és örömmel veszem tudomásul, hogy első olvasatkor megállapodás született, tehát a jogbiztonság győzhet valamennyi szociális partner számára.

Úgy látom, hogy akkor is megegyezés született volna első olvasatkor, ha nem mentünk volna keresztül ezen a folyamaton. Mivel Stephen Hughes eléggé torzított beszámolót ismertetett a folyamat mikéntjéről, most csupán szeretném tisztázni mindezt, hogy az utókor lássa, hogyan sikerült mindezt elérni. A szociális partnerek egyértelműen arra kértek mindannyiunkat, hogy ne terjesszünk elő módosításokat, és a szakszervezetek egyértelműen megerősítették nekem, hogy ami őket illeti, a többi képviselőcsoport teljes mértékben tiszteletben tartja kérésüket. Amire azonban nem számítottam, és amit nem tudtam, az az volt, hogy míg a mi képviselőcsoportunkat arra kérték, hogy ne terjesszünk elő módosításokat, a szocialistákat mindeközben sürgették, hogy terjesszenek be módosításokat. Ezért nagyon torz egyensúly volt a bizottságban. Ha először a Parlamenthez fordultunk volna, és ha valamennyi képviselőtársamnak lehetősége nyílt volna az ügy vitájára, szintén úgy gondolom, hogy megállapodás született volna, bár kissé eltérő.

Ezzel együtt hadd nyugtassam meg képviselőtársaimat. Nem azt javaslom, hogy bontsuk fel a megállapodást. Lényeges, hogy született megállapodás, és meg vagyok róla győződve, hogy holnap elfogadásra kerül. Azonban rendkívül ironikus az, hogy a munkáltató és munkavállaló közötti kölcsönös bizalommal, a

gazdasági felek közötti egyetértéssel és együttműködéssel kapcsolatos ügyben az egyik szociális partner más gyökeresen hozzáállást tanúsít.

Remélem, hogy ez csupán elszigetelt eset, mivel a szociális párbeszéd folytatásához mindkét fél részéről bizalomra van szükség. Ez alkalommal azonban visszalépés történt e tekintetben, amely reményeim szerint nem fog megismétlődni.

Elnök. – A vitát lezárom

A szavazásra kedden fog sor kerülni.

16. A játékok biztonsága (vita)

Elnök – A következő napirendi pont a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság nevében Thyssen asszony által készített jelentés (A6–0441/2008) a játékok biztonságáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2008)0009 – C6-0039/2008 – 2008/0018(COD)).

Marianne Thyssen, előadó. – (NL) Elnök úr, Biztos úr, Elnök asszony, hölgyeim és uraim, több ízben tanúsítottuk, hogy a Parlament részéről határozottan a magas szintű fogyasztóvédelmet támogatjuk a belső piacon. A többéves fogyasztóvédelmi programban, az állásfoglalásban és a nem biztonságos, főleg kínai játékok visszavonására vonatkozó vitában szenvedélyesen érveltünk a legkisebb és legvédtelenebb fogyasztók, a gyermekek kiemelten kezelt védelme érdekében.

Az új játékbiztonsági szabályozás előadójaként ezért nagyon örülök, hogy bejelenthetem: a következő néhány nap során valószínűleg lehetővé válik egy új és szigorúbb, a játékok biztonságára vonatkozó irányelv keresztülvitele – amennyiben minden a terv szerint halad.

Szeretnék köszönetet mondani a Bizottságnak, amiért reagált az új irányelv javaslatával kapcsolatos felhívásunkra. Szintén szeretnék köszönetet mondani a vélemények előadóinak, az árnyékelőadóknak, az elnöknek és a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság tagjainak a kiváló együttműködésért, amely lehetővé tette, hogy november 6-án egyhangúlag jóváhagyják a jelentésemet. Továbbá hálával tartozom a Tanácsnak, a Bizottságnak és valamennyi munkatársunknak kitartásáért és elkötelezettségéért, illetve konstruktív hozzáállásáért, amellyel lehetővé tették számunkra, hogy ezt a rendkívül lényeges fogyasztóvédelmi jogszabályt tíz hónap alatt befejezhessük.

Hölgyeim és uraim, több okból is büszkék lehetünk a munkánkra. A játékbiztonsági előírások kétségkívül egyre jobbak és szigorúbbak, amelyet el is vár tőlünk a közvélemény. Elviekben a rákkeltő, a mutagén és a reprotoxikus anyagok engedélyezett játékkatrészekben való felhasználása tilos lesz. Emellett szigorúbb szabályok kerülnek bevezetésre az elkerülhetetlen nehézfém-nyomokra vonatkozóan. Ezt nem csupán úgy fogjuk elérni, hogy több típusú anyagra maximális értékeket határozunk meg, hanem jóval szigorúbb határértékeket szabunk az ólom, a kadmium, a higany, a króm (VI) és a szerves ón elkerülhetetlen nyomaira vonatkozóan.

Egy másik, teljesen új szempont az allergén illatanyagokra vonatkozó előírás, amelynek bizonyosan nem szeretnénk kitenni a gyermekeket. Ez a szempont szintén szigorodik a bizottsági javaslatához képest; végeredményben pedig nem kevesebb, mint 55 allergén illatanyag kerül betiltásra, és 11 további anyagot csak figyelmeztető címke feltüntetése mellett lehet majd használni. A címkézéstől és más vonatkozó szabályozásoknak megfeleléstől függően valamelyest enyhébb elbírálás alá esnek az oktató célú aroma- és ízlelőjátékok.

Egy további lényeges pont az esetleges fulladást megelőző előírások javítása, az alapvető biztonsági előírások tisztázása, és az édességekben található játékok teljesen új szabályozása. A figyelmeztetési rendszert is kiterjesztjük és megerősítjük, amely nem csak egyértelműen, a fogyasztó által érthető nyelven lesz feltüntetve, hanem az árusítás helyén is látható lesz; így tehát az elővigyázatosság elve megfelelő helyet kap a szabályozásban.

Az előírásoknak természetesen nincs értékük, csak ha betartatják őket. Ezt az árukra vonatkozó új intézkedéscsomag új politikájának beépítése, a szigorúbb dokumentációs előírások és a nyomon követhetőségre vonatkozó előírások bevezetése garantálják. Azonban ezeket is nyomon kell követni. Biztos úr, ezért szeretném megkérni Önt a Parlament nevében, hogy amikor az irányelvet figyelemmel kíséri, fordítson különös figyelmet arra, hogy a tagállamok hogyan fejtik ki felügyeleti tevékenységüket, az országhatárokon belül és kívül egyaránt. A maximális megnyugtatósság végett szeretnénk megerősítést

Öntől arról, hogy az új, szigorúbb és harmonizált elveket tovább fejlesztik a játékokra vonatkozó zajszintekre, ezen belül mind a zajcsúcsra, mind a kitartott zajra vonatkozóan, és ugyanezt szeretnék kérni a csak papírból és kartonból készült könyvekre vonatkozóan, amelyek esetében jelenleg nincs jogbiztonság.

Végül pedig kifejezetten a harmadik fél általi tanúsítási rendszer ellen döntöttünk azokra a játékokra vonatkozóan, amelyek megfelelnek a szabványoknak. Hosszú vitákat folytattunk ebben a témában, és a többség ellene foglalt állást. Itt szintén szeretnék a Biztos úr megerősítését, hogy a figyelemmel kísérés során külön figyelmet szentelnek majd ennek a szempontnak. Ezzel tehát várható, hogy a megfelelőség-értékelési eljárásokat is hamarosan kézhez kapjuk.

Valérie Létard, a Tanács hivatalban lévő elnöke. – (FR) Elnök úr, Biztos úr, Thyssen asszony, hölgyeim és uraim, az Elnökség örömmel látja, hogy az Európai Parlament a játékok biztonságának ügyét ilyen jelentősnek értékeli, különösen az ünnepek közeledtével. Szükséges, hogy a játékok biztonságáról meg legyünk győződve, mivel ezek a termékek gyermekeknek készülnek.

Ezen okból kifolyólag a Tanácsnál elsőbbséget élvez a Bizottság javaslata, amelyet 2008 januárja végén nyújtott be. A javaslat célja, hogy a játékok biztonságát növeljük, amellett, hogy megőrizzük szabad mozgásukat a belső piacon. A játékok piaca alkalmazkodóképességéből, innovációs képességéből és struktúrájából kifolyólag különösen érzékeny és összetett. A társjogalkotóknak így meg kellett találni azt a kiegyensúlyozott megközelítést, amely anélkül garantálja a játékok biztonságát, hogy emelné az árakat, és amely nem ró túlságosan nagy kötelezettségeket a jó hírű játékok gyártóira és importőreire.

Az árakon és az innováción kívül nemrégiben új, lényeges szempontokat is figyelembe vesznek a fogyasztók. A nyilvános vita középpontjában áll a környezet védelme, és az olyan anyagok mellőzése, amelyek bármilyen módon toxikusak, vagy allergiás kockázatot jelentenek. Ez nyilvánvalóvá vált azóta, hogy néhány vállalat úgy döntött, hogy visszavonul a piacról, és visszahívja azon termékeit, amelyek esetlegesen nem teljesen biztonságosak.

Ennek megfelelően az Európai Unió a 80-as évek óta műszaki harmonizációs megközelítést alkalmaz az áruk belső piaci szabad mozgásának védelme céljából, miközben magas követelményeket állít a biztonsági szintekre vonatkozóan, annak érdekében, hogy csak megfelelő áruk mozoghassanak a piacon. Ezt a megfelelőséget garantálja a CE-címke.

Az EU-ban forgalomba hozott árucikkek 80%-ához hasonlóan a játékok is a műszaki harmonizációs megközelítés alá esnek, amelyet jól ismert rendszerrel összhangban végeznek. Az európai jogszabályok – ez esetben az új irányelvekre vonatkozó javaslatok – lefedtetik azokat az alapvető biztonsági előírásokat, amelyeket szabványokra fordítanak és műszakilag finomítanak. A Bizottság a tagállamokkal együtt lefedtet olyan dokumentumokat is, amelyek útmutatást adnak a közösségi jog végrehajtására vonatkozóan.

Ennek a rendszernek az egésze egészülne ki a javaslat elfogadásával, a társjogalkotók módosításának megfelelően. A játékbiztonság újraértékelése ezen új jogalkotási normáknak megfelelően a társjogalkotóknak e kiemelt terület iránti elkötelezettségét mutatja, mivel ez az említett horizontális rendelkezések első ágazati alkalmazása.

Az intézmények által tárgyalt szövegben – amelyet a tagállamok nagy többsége támogat, és amely ezért a Tanács számára is elfogadható – nem csupán a piacfelügyeletre, hanem számos alapvető biztonsági előírásra, többek között a játékok potenciális vegyi ártalmának korlátozására vonatkozó javaslatokra is nagyobb hangsúlyt fektetnek.

A rákkeltő és mérgező anyagokra vonatkozó előírások szigorodtak a társjogalkotók közötti tárgyalások során annak érdekében, hogy ezek az anyagok minimálisra csökkenjenek, vagy teljesen eltűnjenek, különösen valamennyi elérhető játékkatrészre vonatkozóan; illetve hogy erősítsék a lehetséges reakciókra vonatkozó óvintézkedéseket a szájba vett játékoknál, ami elkerülhetetlen ezen árucikkek fogyasztói esetében.

Továbbá azok az előírások, amelyek az elzáródás vagy fojtás általi fulladást okozó játékok és játékkatrészek kockázatának kiiktatását célozzák, szintén egyértelműbbek és erősebbek lettek.

Ennek megfelelően, annak biztosítása érdekében, hogy a fogyasztók szülei helyes döntést hozhassanak, a játékok lehetséges kockázataira, illetve a minimális és maximális korhatárookra vonatkozó figyelmeztetéseket szintén elérhetővé kell tenni, a vásárlást megelőzően, mindazoknak, akik ilyen termékeket vásárolhatnak, beleértve az internetet is.

Ami az árucikkek alapvető biztonsági előírásoknak való megfelelését illeti, a közösségi rendszer továbbra is fennáll; ahol pedig létezik európai szabvány, a gyártók maguk ismerhetik el a játékok megfelelését, és tüntethetik fel a CE címkét. Nyilvánvaló módon amennyiben ez hibásan történik, valamennyi gazdasági szereplőnek teljesítenie kell a kötelezettségeit a megfelelő szinten az ellátási láncban, a tagállamok piacfelügyeletért felelős hatóságai pedig ellenőrzik a megfelelést, vagy büntetik annak elmulasztását.

Európai szabványok hiányában előírás a harmadik fél általi tanúsítás, amellyel a magas szintű biztonság garantálható. Ez a rendszer nem zárja ki a CE címkével való visszaélés kockázatát, de a piacfelügyeleti hatóságok éberségének és egyre jobb európai szintű együttműködésének köszönhetően a kockázat fokozatosan csökken.

Végül pedig az elővigyázatosság elve és az új kockázatokhoz való alkalmazkodás képessége: ahol ezeket azonosítják, szintén az irányelv része. A francia elnökség ezért üdvözli az Európai Parlamenttel való konstruktív együttműködést e fontos ügy tárgyalásai során, és háláját fejezi ki a Tanács nevében azon férfiaknak és nőknek, akik a három intézményben hozzájárultak ehhez a pozitív eredményhez, amely lehetővé fogja tenni számunkra, hogy első olvasatkor megállapodásra jussunk.

Günter Verheugen, a Bizottság alelnöke. – (DE) Elnök úr, Elnök asszony, hölgyeim és uraim, 2007 második felében szembesültünk egy nagy játégyártó cég visszahívásaival, amely önként bevonta a hibás termékeit a piacról. Mindazonáltal ez bizonytalanságot eredményezett.

Annak ellenére, hogy mindannyian tudjuk, hogy senki nem garantálhatja teljes mértékben a mindennap használatos termékek biztonságát, a polgárok helyesen várják el, hogy a gyermekeik békében játszhassanak, és azt is, hogy a játékaik biztonságosak legyenek.

A játékok biztonságáról szóló 2007. szeptember 26-i állásfoglalásában az Európai Parlament felszólította a Bizottságot, hogy haladéktalanul kezdeményezze a játékbiztonsági irányelv felülvizsgálatát, hatékony és részletes követelményekkel a termékbiztonságra vonatkozóan.

2008 januárjában a Bizottság benyújtotta javaslatát, és nagyon örülök, hogy ma – csupán tizenegy hónappal ezt követően, és jóval karácsony előtt – rendelkezésünkre áll egy új uniós jogszabály, amely széleskörűen javítja a játékok biztonságát. Őszintén szeretném megköszönni az előadónak, Thyssen asszonynak a sikeres munkáját. Szintén szeretnék köszönetet mondani McCarthy asszonynak hatalmas elhivatottságáért, amelyet az Elnökséggel és a Bizottsággal folytatott konzultációk során tanúsított. Köszönöm a francia elnökségnek a hatalmas lendületet, amellyel ezt a dokumentációt keresztülvitte a Tanácsnál.

A játékokról szóló új európai irányelv biztonságosabbá teszi a játékokat Európában. Az irányelv azon a gondolon alapul, hogy a játékok biztonsága valamennyi érintett fél közös felelőssége, különböző fókuszpontokkal.

Először is, a gazdasági szereplőket, azaz a gyártókat, az importőröket és a kereskedőket kötelezettség terheli. Azonban ezzel együtt a javaslat átfogó szabályokat tartalmaz a felügyeleti hatóságok számára, mind az EU külső határain, mind a tagállamok piacain. Az irányelv természetesen nem oldja fel a felelősség alól a gyermekek gyámjait sem. Nekik szintén felelősségük, hogy a gyermekek biztonságosan játszanak.

A játékbiztonsági követelményekre vonatkozó új szabályok szigorúak. Ez különösen érvényes a játékoknál használt vegyi anyagokra, amelyekre vonatkozóan az irányelv teljesen új előírást vezet be. Ez az irányelv világszerte az egyetlen szabályozás, amely kifejezetten betiltja a rákkeltő anyagokat és az olyan anyagokat, amelyek a reprodukciót károsítják, vagy genetikai változásokat okoznak. Ezeket az anyagokat csak akkor lehet használni, ha egyértelműen, tudományos úton bebizonyosodik a biztonságosságuk.

Az új irányelv rendelkezik világszerte a legalacsonyabb határértékekkel a mérgező anyagokra vonatkozóan, mint például az ólomra és a higanyra. Az allergén illatanyagokat lényegében szintén tiltja az irányelv. Ebben a tekintetben az irányelv még tovább megy, mint a kozmetikumokra vonatkozó szabályozás.

A vegyi anyagokra vonatkozó fejezet mellett az irányelv tartalmaz néhány további, szigorúbb biztonsági előírást a tervezésre és gyártásra vonatkozóan. Ez különösen azokra a szabályokra vonatkozik, amelyekkel elkerülhető a kis alkatrészek okozta fulladás kockázata, amely komoly veszélyt jelent a gyermekekre, és immár hatékonyabb ellenintézkedést jelent. Első ízben tartalmazza az irányelv a játékokban lévő élelmiszerekre vonatkozó szabályozást is.

A jövőben a játégyártóknak nagyobb felelősségük lesz a megfelelés-értékeléssel kapcsolatban. A gyártóknak átfogó értékelést kell majd végezniük azokról a kockázatokról, amelyeket egy-egy játék hordoz, függetlenül

attól, hogy hol gyártották a játékot. Ezt az elemzést alaposan dokumentálniuk kell, és a piacfelügyeleti hatóságok kérésére rendelkezésre kell bocsátaniuk. A játékimportőrök kötelezettségei is szigorodtak. Ez különösen jelentős, mivel a játékok nagy részét importáljuk az Európai Unióba. Az importőröknek le kell ellenőrizniük, hogy a gyártók helyesen végezték-e a megfelelőség-értékelést, és ha szükséges, szűrőpróbaszerű vizsgálatokat kell tartaniuk. Az irányelv akkor rendelkezik harmadik fél által végzett kötelező vizsgálatról, ha nem létezik harmonizált európai szabvány. Részletesen megvitattuk a harmadik fél általi tanúsítást, továbbá felmértük az előnyöket és hátrányokat.

Nem lehet minden egyes játékot bevizsgálni, amelyet piacra dobnak Európában. A szűrőpróbaszerű vizsgálat természetesen lehetséges, de költséges. A Bizottság azon a véleményen van, hogy egy független tanúsítványt kibocsátó szervezet vizsgálata olyan költségekhez vezetne, amelyet nem indokolna a megnövekedett biztonság. Ez különösen a kis- és középvállalkozásokra vonatkozik. A Bizottság az irányelv alkalmazásának felülvizsgálatakor külön figyelmet fog fordítani a megfelelőségi vizsgálatok szabályozására. Ezzel kapcsolatban figyelembe fogja venni a tagállamok piacfelügyeletre vonatkozó tapasztalatait, és előterjeszti a jelentését a Parlamentnek. A Bizottság ennek megfelelő nyilatkozatot fog benyújtani a Tanácsnak a jegyzék számára.

A gazdasági szereplők megnövekedett kötelezettségein kívül az irányelv rendkívül részletesen szabályozza, hogyan kell a tagállamoknak piacfelügyeletet végezniük a belső piaci csomaggal összhangban, ez év júliusától kezdődően. Ez kapcsolódik a külső határokon végzett szabályos vámellenőrzésekhez, és a tagállamokon belüli vizsgálatokra is. A jól működő piacfelügyelet az irányelv rendkívül fontos eleme. Ha a szigorú tervezési és gyártási követelményeket megfelelő módon felügyelik független állami szervezetek, akkor válhat valóvá az európai játékbiztonság elképzelése.

A jelenlegi szöveg azt példázza, hogy az európai intézmények hogyan képesek rövid idő alatt jó, átfogó, globálisan egyedülálló európai jogszabályozást elindítani. Úgy gondolom, hogy ezzel az irányelvvel jó alapot teremtettünk a biztonságos játékokhoz Európában.

Anne Ferreira, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság véleményének előadója. – (FR) Elnök úr, Biztos úr, Miniszter úr, két lényeges alapkérdés vezetett az Európai Parlament játékokra vonatkozó jogszabályozásának felülvizsgálatához: a biztonsági problémát jelentő játékok jelentős száma, amelyeket egy éve vontak be; illetve azok a tanulmányok, amelyek kimutatták a vegyi anyagok káros hatását a gyermekek egészségére.

Sajnos az a jogszabályozás, amelyet ma kellene elfogadnunk, nem felel meg a kockán forgó ügynek, és én nem osztom az előző felszólalók lelkesedését.

Sőt mi több, sajnálatosnak tartom, hogy több ponton sem támasztottunk nagyobb igényeket, legfőképpen a vegyi anyagok és az allergén illatanyagok kérdéseiben. Ismétlem: a gyermekek az egyik legsérülékenyebbek a társadalomban, és gyorsan fejlődő szervezetük törekeny.

A vegyi anyagok különböző szabványai ezt nem veszik figyelembe. Miért csak részben tiltottak a CMR (rákkeltő, mutagén és reprodukciót károsító) vegyi anyagok? Miért nem tiltja az irányelv az endokrin diszruptorokat? Miért került annyi eltérés elfogadásra?

Szintén sajnálattal vettem a nehézfémek újbóli felvételét. Nem értem, hogyan tiltható a kadmium és az ólom bizonyos cikkekben, és hogyan engedélyezhető a játékokban, amikor tudjuk, hogyan használják őket a gyermekek.

A második kérdésem a piacfelügyeletre vonatkozik. Az irányelvbe belefoglalt elővigyázatosság elve vonatkozik a tagállamokra, de valójában milyen mértékben hatályos a gyártókra?

Egy további probléma, hogy a vásárlói tájékoztatás olyan nyelven vagy nyelveken történhet, amelyek érthetőek számukra, de nem tudjuk, hogy a vásárlók anyanyelvükön kapnak majd tájékoztatást, vagy országuk nyelvén. Miért maradtak ilyen pontatlanok a visszaküldésre vagy a bevonásra vonatkozó intézkedések, olyan rendelkezésekkel, amelyek nem igazán hatékonyak sürgős helyzet esetén? Miért kell elvetni a független, harmadik fél által kiállított gyártói tanúsítványra vonatkozó elképzelést?

A Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság azok mellett a módosítások mellett szavazott, amelyek jobban figyelembe vették a gyermekek egészségét és biztonságát. Sajnálattal veszem, hogy ez nem talált nagyobb támogatásra.

David Hammerstein, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság előadója. – (ES) Valóban igaz, hogy néhány lépést tettünk a játékok biztonságossá tétele felé. Azonban mi úgy gondoljuk, hogy ezek a lépések nagyobbak

is lehetnek volna. Nem értjük, hogy a játékok hogyan tartalmazhatnak még mindig olyan anyagokat, mint az ólom, a higany és a kadmium. Elszalasztottuk annak a lehetőségét, hogy ezeket az anyagokat betiltsuk, amelyek tovább gyűlnek az európai gyermekek kis testében, számos egészségügyi problémát okozva.

Emellett szeretnénk ezen irányelv egy másik problémájára is felhívni a figyelmet, mivel az irányelv nem fekteti le a játékok által keltett zaj decibelhatárait. A zaj jelentős ártalom, amely a gyermekeket és a felnőtteket egyaránt érinti, és sok játék túlságosan hangos.

Felkérem a Bizottságot és a Tanácsot, hogy foglaljon állást ez ügyben, és nyújtsa be a Parlamentnek a zaj határértékeit, amint lehetséges, mivel a zaj is befolyásolja a gyermekeink testi épségét.

Andreas Schwab, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, Elnök asszony, Verheugen biztos úr, hölgyeim és uraim, először is szeretném őszintén köszönetemet nyilvánítani az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták képviselőcsoportja előadójának, Thyssen asszonynak. Az utóbbi néhány hónap során Thyssen asszony hatalmas lendülettel szentelte magát ennek a különösen nehéz, és politikailag is vitás dokumentumnak, és nagy sikerrel képviselte az Európai Parlament álláspontját a Bizottsággal és a Tanáccsal folytatott tárgyalások során.

Verheugen biztos úr, amit Ön az imént a játékokról szóló irányelv lényegéként ismertetett, illetve Thyssen asszony megjegyzéseit is csupán hangsúlyozni tudjuk. A játékokról szóló új irányelv eredményeképpen az Európai Unióban biztonságosabbá válnak majd a játékok. Azonban egy irányelv sem lehet olyan biztonságos, hogy bármilyen visszaélést kizárhatna. Látnunk kell azt, hogy a játékok csupán 14%-át teszik ki mindannak, amivel ma a gyermekek játszanak. A fennmaradó 86%-ot ugyanúgy használják a gyermekek, de ezekre nem terjed ki a játékokról szóló irányelv hatálya. Ezen oknál fogva szeretnénk felhívni a figyelmet a hamis biztonságérzetre, és nagyon gondosan át kell gondolni, hogy például az elemek a jövőben nem lehetnek a játékok részei, és hogy vajon végül valóban szolgálja-e a játékok oktatási célját, ha csak különleges követelményeknek megfelelő árucikkek lehetnek. Nem vitás. A játékok biztonsága a PPE-DE képviselőcsoport számára is elsődleges.

Mivel számos nézőpontot már említettek, szeretnénk most egy pontra reagálni. Az Európai Unió számos tagállamában a könyvek jelentősen hozzájárulnak a gyermekek oktatásához. Ezek a könyvek, különösképpen a kisgyermekeknek szólók, nagy nehézségeknek lesznek kitéve, ha ez az irányelv a jelenlegi formájában lép életbe – nem magából az irányelvből kifolyólag, hanem az irányelv alapját képező műszaki előírások miatt. Ezért, Biztos úr, nagyon hálás lennék, ha felkérné a CEN-t (Európai Szabványügyi Bizottságot) vagy az érintett ágazatot arra, hogy amint lehetséges, alakítsák ki a gyermekkönyvekre vonatkozó különböző vizsgálatok előírásait, valamint a gyermekkönyvek kartonpapírjainak ellenállását oly módon, hogy a jelenleg létező gyermekkönyveket is megtarthassuk a jövőben.

Szeretném megköszönni az előadó munkáját, és várakozással tekintek a további vita elé.

ELNÖKÖL: ONESTA ÚR

alelnök

Anna Hedh, a PSE képviselőcsoport nevében. – (SV) Szeretnék köszönetet mondani Thyssen asszonynak, kollégáimnak, a Tanácsnak és a Bizottságnak a rendkívül konstruktív együttműködésért. Ahogy Thyssen asszony és számos más képviselőtársam kijelentette, számos területen javítottuk az irányelvet. Számunkra, szociáldemokraták számára, az állandó, magas szintű biztonság volt a legelső célkitűzés. Úgy gondolom, hogy magas szintű biztonságot értünk el anélkül, hogy irreális követelményeket támasztottunk volna az iparággal szemben. Természetesen szerettünk volna tovább lépni néhány kérdésben, de úgy gondolom, hogy a kompromisszum nagyrészt konstruktív szöveget eredményezett.

Képviselőcsoportunk bizonyos játékokra harmadik fél általi tanúsítást szeretett volna, de nem kaptunk ezzel kapcsolatban támogatást, sem a többi bizottsági csoporttól, sem a Tanácstól, sem a Bizottságtól. Természetesen ez csalódást okozott, de mivel úgy érezzük, hogy az új irányelv ettől eltekintve fejlődést mutat a jelenlegihez képest, támogatni fogjuk a plenáris ülésen. Különösen örülök annak, hogy szigorúbban szabályozzuk a rákkeltő, mutagén és reprodukciót károsító anyagok használatát – amellyel kapcsolatban a Parlament szocialista képviselőcsoportja nem állt készen kompromisszumra.

A Tanács javaslatához képest most sokkal jobb alapunk van az értékeléshez, és eltávolítottuk a helyettesítés elve alóli kivételeket, amellyel ezen anyagok korlátozott felhasználását éadjuk majd el. A legveszélyesebb nehézfémekre vonatkozóan felére csökkentettük a migrációs határértékeket, és megtiltottuk használatukat minden olyan alkatrészben, amellyel a gyermekek érintkezhetnek.

Az elővigyázatosság elve szintén az egyik legjelentősebb előrelépés. Ez az elv most szerepel a cikkben, amely azt jelenti, hogy a piacot felügyelő hatóságok már hivatkozhatnak erre az elvre, ha okuk van feltételezni, hogy egy játék veszélyes, de nem létezik tudományos bizonyíték.

Elkészítettünk egy jobb leírást arról, hogyan kell a játékokat úgy tervezni, hogy ne okozzanak fulladást. A fulladás az egyik leggyakoribb halálos kimenetelű baleset a játékokkal, és jelentős előrelépésnek tekintjük, hogy egyértelmű szabályok vonatkoznak erre a területre. Üdvözöljük azt, hogy az új irányelv előírja, hogy a játékok ne károsítsák a hallást. A Bizottság ígérete szerint összeállít egy új előírást, és remélem, hogy megtartja a szavát. Az allergén illatanyagokra vonatkozóan szeretnénk volna szigorúbb szabályozást, mely szerint valamennyi allergént betiltottunk volna, nagyon különleges esetektől eltekintve. A Parlament ennek ellenére nagyobb mértékben korlátozta a használatukat, mint a Bizottság javaslata, és reméljük, hogy a listát folyamatosan frissítik, ha más allergén illatanyagokat kezdenek használni a játékoknál.

Üdvözöljük azt is, hogy a figyelmeztetésekre vonatkozó szabályok világosabbá váltak, és hogy többfajta játékon kell majd szerepelnie figyelmeztető szövegnek, mivel máskülönben könnyű volna elfeledkezni a figyelmeztetésről, miután eltávolították a csomagolást. Azokat a figyelmeztetéseket, amelyek fontosak a játék megvásárlásánál, szintén láthatóvá kell tenni a vásárló számára, függetlenül attól, hogy a játékot üzletből vagy az interneten keresztül vásárolják.

Remélem, hogy az e heti szavazást követően csomagolhatunk, és a jövőben biztosak lehetünk abban, hogy biztonságosabb játékok kerülnek a karácsonyfa alá. Köszönöm.

Karin Riis-Jørgensen, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (DA) Elnök úr, először is szeretném őszinte köszönetemet nyilvánítani az előadónknak, Thyssen asszonynak a játékokról szóló irányelvvel kapcsolatban. Marianne, rendkívül hatékony és szakmai munkát végzett. Szintén szeretnék köszönetet mondani a Tanácsnak, és a mi lányunknak a francia elnökségben. Szép munka volt! Köszönetet mondok a Bizottságnak is a rugalmasságáért, hogy rendkívül gyorsan talált közös nevezőt a ma elének terjesztett szöveghez.

A játékokról szóló irányelv előkészítésének teljes folyamata rendkívül tanulságos volt, nekem és a ma este itt jelenlévő kollégáimnak egyaránt. Abból kiindulva, hogy valamennyi vegyi anyagot és illatanyagot be kellene tiltani, eljutottunk odáig, hogy megtudjuk: semmi sem fekete vagy fehér. Jobban tisztában vagyok azzal, hogy mi lehetséges, és másfelől mi teszi lehetetlenné a játékok előállítását. Ezért az volt a kiindulópontom az irányelvvel való munkában, hogy szigorúan, ugyanakkor természetesen tisztességesen kell eljárni. Azt gondolom, hogy az előttünk lévő javaslat rendkívül ésszerű. Számottevő előrelépések történtek a játékokra vonatkozó jelenlegi szabályozásban, bár ezek a szabályok 1988-ra nyúlnak vissza. Azt hiszem, hogy kompromisszumra jutottunk a Tanáccsal és a Bizottsággal, amely azt jelenti, hogy elégedettek lehetünk, és ami még fontosabb, hogy a gyermekek továbbra is játszhatnak, a gyártók pedig továbbra is gyárthatnak játékokat, de biztonságos játékokat.

Az új javaslatban foglalt jelentős előrelépések közül szeretném kiemelni azt, hogy immár világos szabályok vonatkoznak a vegyi anyagok és az illatanyagok alkalmazására. Lényeges, hogy tisztáztuk, mely anyagokat lehet felhasználni, mivel vannak köztük endokrin diszruptorok, rákkeltő és allergén anyagok. Azonban nem szabad betiltani valamennyi vegyi anyagot, ha ez az egészség szempontjából nem szükséges, mivel ezzel megakadályoznánk például a gyermekkerékpárok előállítását. Igen, jól hallották. Ha betiltanánk valamennyi vegyi anyagot, akkor nem lehetne abroncsot tenni a gyermekkerékpárokra, és ezt bizonyosan nem akarhatjuk. Ezért ismétlem: szigorúnak, de igazságosnak kell lennünk.

Szeretném megemlíteni a háromoldalú egyeztetést, amely során nem tudtunk megállapodásra jutni a zajra, a könyvekre, illetve a harmadik fél általi tanúsításra vonatkozó jogalappal kapcsolatban. Ezért várakozással tekintek az elé, Biztos úr, hogy a Bizottság e három ügyre vonatkozó, rendkívül egyértelmű megállapításait át fogják-e vinni, és a Parlamentben szintén nyomon fogjuk követni. Remélem, hogy egyértelmű többséget érünk el e Házban csütörtökön, amely elé várakozással tekintek.

Heide Rühle, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, én szintén szeretnék köszönetet mondani az előadónak és kollégáimnak. Azonban képviselőcsoportunk fájjalja, hogy ezt a munkát hatalmas időnyomás alatt kellett végeznünk. Különösen azt fájjaljuk, hogy nem került sor megfelelő első olvasatra a Parlamentben, amelyen a többi, az irányelven dolgozó bizottság, például a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság, illetve az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság lehetőséget kapott volna a felszólalásra. Így tehát a bizottságokat gyakorlatilag kizárták a döntésből. Ezt demokratikus deficitként értékelem, amelyet a Parlament feladatának kell tekinteni. A jelenlegi, az első olvasatra vonatkozó iránymutatásoknál világosabbakra van szükség.

Ha számba veszem az elért pozitívumokat, azt kell mondanom, hogy általánosságban jelentős fejlődést értünk el. Ismét tökéletesítettük a Bizottság jelentését, és az eredmények, amelyeket az első olvasat során kitűztünk, sok esetben nagyon jók. Mindazonáltal ezen okokból is szükség lett volna egy megfelelő eljárás véghezvitelére.

Különösen három területen mutatkoznak hiányosságok, amelyeket szeretnék tisztázni. Az első hiányosság a független tanúsító általi tanúsítvány kérdésköre. Maximálisan hajlandóak lettünk volna további kompromisszumokra ezen a területen, például azzal, hogy a többször a RAPEX-en jelentett vállalkozásokat különleges tanúsítvány megszerzésére kötelezzük. Ebben az összefüggésben készek lettünk volna további vizsgálatokra és tárgyalásokra, illetve kompromisszumokra, de ez ügyben egyáltalán nem került sor vitára a Bizottsággal és a Tanáccsal. Ezt rendkívül sajnálatosnak tartom, mivel úgy gondolom, hogy kedvező hatással lett volna a játékok biztonságára, ha elértük volna a harmadik fél általi tanúsítást, legalább bizonyos játékokra vonatkozóan.

Egy másik probléma – amelyet Schwab úr már felvetett –, hogy más területeken ezzel szemben túlságosan óvatosak vagyunk. Egyetlen olyan esetről sem tudok, amely során egy gyermek megfulladt vagy más sérülést szenvedett egy kartonból készült képeskönyv miatt. Ezért nem értem, hogy a kartonból készült képeskönyvek miért esnek a játékok kategóriájába, és miért vonatkoznak rájuk különleges eljárások az Európai Szabványügyi Bizottságnál. Ez érthetetlen. Előnyös lett volna, ha úgy döntünk, hogy a kartonból készült képeskönyveket nem vonjuk be az irányelvbe – amelyet éppenséggel az egész bizottság támogatott volna. Ez helyes döntés lett volna.

Azt gondolom, hogy a kevés idő miatt a CMR-anyagok területén, amelyek körébe tartoznak a rákkeltő anyagok, bizonyos helyeken nem elég egyértelmű a szöveg. Ez esetben szintén be fogunk nyújtani módosító indítványt, hogy ismételten tisztázzuk, melyik irány felé kell haladnunk.

Szeretném megismételni: jobb munkát végezhetünk volna, ha több idő állt volna rendelkezésünkre, és ha a többi bizottságot is be lehetett volna vonni.

Seán Ó Neachtain, az UEN képviselőcsoport nevében. – (GA) Elnök úr, a karácsonyi időszak a legforgalmasabb a játékkereskedelem és a játékgyártók számára. Furcsa, hogy a gyermekeink, a közösségünk legsérülékenyebb tagjai vannak gyakran veszélynek kitéve a nem megfelelő minőségű termékek miatt. Ezek a termékek nagyon messziről érkeznek, és gyakran nem tudjuk, hogyan gyártják őket és mit tartalmaznak.

Több mint 22 millió játékot vittek vissza világszerte az elmúlt öt év során. Hazámban, Írországból 1 20 000 játékot vittek vissza ezen időszakban.

Aggodalomra ad okot, hogy az Írországból eladott játékok messziről érkeznek, és bizonytalan a minőségük. Ezt meg kell állítani. Ez az irányelv előrelépést, de csupán a kezdetet jelenti. Folytatnunk kell, és meg kell bizonyosodnunk arról, hogy ezek a termékek biztonságosak.

Eva-Britt Svensson, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (SV) Időnként újra hallunk olyan termékekről, amelyeket bevonnak, mert veszélyesek a gyermekeink számára. Hogy a svéd játékpiacon a helyzetet megnézzük, a svéd baloldali pártból kollégám és én 17 különböző, véletlenszerűen kiválasztott játékot vásároltunk Stockholmban, majd felkértünk egy laboratóriumot a vizsgálatukra. Az egyik játék előírásnak nem megfelelő mennyiségű ólmot tartalmazott, és másik öt játék bróm gyúlésgátlót tartalmazott. Ez természetesen teljesen elfogadhatatlan. A példa azt mutatja, hogy jobb szabályozás szükséges, de jobb ellenőrzés is. Az új játékokat kötelező, független tesztelésnek kellene alávetni.

A gyermekek, amint azt tudjuk, fantáziadúsak és találegonyak, és nem csupán úgy használják a játékokat, ahogyan a gyártók azt elképzelik. Nagyon nehéz, csaknem lehetetlen előre megjósolni, hogyan használnak majd egy-egy játékot a gyermekek. Ezért a szabályozásnak vonatkoznia kell a törött játékokra is, mivel néhány veszélyes anyag ilyen úton szabadul fel. A gyermekek biztonsága és védelme vitán felül áll. Nincs lehetőség kompromisszumra ebben. Üdvözlöm az irányelvet, de az Egységes Európai Baloldal/az Északi Zöld Baloldal Képviselőcsoportja szeretett volna tovább lépni, azzal, hogy teljesen betiltja az allergiát kiváltó anyagokat, a rákkeltő, mutagén és reprotoxikus anyagokat. A gyermekek biztonsága fontosabb a rövidtávú gazdasági előnyöknél. Köszönöm.

Hélène Goudin, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – (SV) Számomra és sok ma itt jelenlévő számára nyilvánvaló, hogy a játékoknak biztonságosnak kell lenniük, mivel a kisgyermekek nem tudják elolvasni a figyelmeztető feliratokat, vagy felmérni a felmerülő kockázatokat. A termékeknek nem kellene olyan vegyi anyagokat sem tartalmazni, amelyek károsak az egészségre. A júniusi Lista ezért azon a véleményen van,

hogy a jelenlegi jogszabályozás korszerűsítése ezen a területen örvendetes, de ugyanakkor szeretnék figyelmeztetni a rosszul leplezett protekcionizmusra. A játékoknak meg kell felelniük a biztonsági előírásoknak, hogy az Unióbba importálhatók és eladhatók legyenek, függetlenül attól, hogy az EU-ban vagy Ázsiában gyártották-e azokat. Köszönöm.

Zita Pleštinšká (PPE-DE). – (SK) Hölgyeim és uraim, ez a vita a karácsony előtti időszakban került napirendre, amikor a játékok helyet kapnak valamennyi karácsonyi ajándék között.

A szülőknek és a nevelőknek nyugodtnak kell lenniük afelől, hogy az európai piacon értékesített játékok megfelelnek a szigorú biztonsági előírásoknak, és a gyermekeket, mint a legvédtelenebb fogyasztókat, a lehető legjobban védeni kell. A legnagyobb játékgyártó, a MATTEL problémái ráirányították a közvélemény figyelmét a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság programjának fontosságára. Több mint egy év eltelt azóta, hogy az Európai Parlament elfogadta a termékek, különösen a játékok biztonságáról szóló nyilatkozatot, amely elindította a 2008 márciusában jóváhagyott termékbiztonsági intézkedéscsomaggal kapcsolatos munkát.

Hálás vagyok azért, hogy az előadó figyelembe vette a termékbiztonsági csomaggal kapcsolatos kompromisszumot a termékek piaci bevezetésére vonatkozóan, amelyen többek között én is dolgoztam, mint az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportjának egyik előadója. Az irányelv tükrözi az elmúlt 20 év tudományos eredményeit, és tiltja a veszélyes anyagok felhasználását a játékoknál. A gyártóknak világosan meg kell határozniuk azokat az allergéneket, amelyek ártalmasak a három év alatti gyermekekre. A gyártóknak figyelmeztetéseket kell elhelyezniük a játékokon, látható és megfelelő módon, olyan nyelven, amelyet a fogyasztók értenek. Az irányelv tartalmazza a CE-jelölés feltüntetésére vonatkozó szabályozást, amely látható folyamánya a megfelelőségi vizsgálatok teljes folyamatának irányelvbe foglalásának, tágabb értelemben.

Azzal, hogy a gyártó feltünteti a CE-jelölést a játékon, elismeri, hogy az olyan termék, amely valamennyi hatályban lévő követelménynek megfelel, illetve hogy teljes felelősséget vállal érte. Ugyanez a felelősség vonatkozik az ellátási lánc valamennyi tagjára, amelyen a piaci felügyelő szervek minőségellenőrzést fognak végezni, és meggyőződnek arról, hogy az értékesített termékek teljes mértékben megfelelnek a magas szintű biztonsági követelményeknek.

Szeretném kiemelni Marianne Thyssen munkáját, akinek sikerült első olvasatkor megállapodásra jutni. Határozottan úgy vélem, hogy a most elért kompromisszum magasabb szintű játékbiztonságot fog jelenteni, és ugyanakkor nem fogja korlátozni a főleg kis- és középméretű játékgyártók tevékenységét.

Evelyne Gebhardt (PSE). – (DE) Elnök úr, rákkeltő vegyi anyagok a gyermekek csörgőjében? Ólom a játékautókban? Plüssjátékok, amelyek allergiát okoznak? A szülőknek van alapjuk az aggodalomra, ami a gyermekek játékának biztonságát illeti.

Ezért létfontosságú volt, hogy az előző irányelvet, amely több mint 20 éves volt, egy modern szabályozás váltsa fel, amely tükrözi a legújabb eredményeket. Szükség volt erre a gyermekeink egészsége és biztonsága érdekében. Sikerült előrelépniünk, aminek nagyon örülök, mivel magasabb szintű védelmet értünk el. Ezzel szigorodtak a szabályok az olyan anyagokra vonatkozóan, amelyek rákkeltők, mutagének, vagy reprodukciót károsítók. Látható és egyértelműen megfogalmazott figyelmeztetések mutatják a szülőknek, hogy a játékok milyen körülmények között lehetnek veszélyesek. Emellett sikerült megfelelnünk annak a kihívásnak, hogy betiltsuk sok olyan illatanyag alkalmazását a játékoknál, amelyek az allergia terjedéséért felelősek. Mindez sikertörténet, amelyet az Európai Parlament a többi intézménnyel, a Tanáccsal és a Bizottsággal együtt ért el.

Azonban van egy öröm az örömben: szeretnénk volna független vizsgálatot végző intézmények általi tanúsítást is, hogy valóban nyugodtak lehessünk. Nem elég, hogy a játék az üzletbe kerül, és szűrőpróbaszerű vizsgálatnak vetik alá. Nem, szükség lenne egy sokkal következetesebb eljárásra ezzel kapcsolatban. Valójában azt kellene tennünk, amit a személygépkocsikkal kapcsolatban. Nem mi magunk tanúsítjuk, hogy az autónk alkalmas az územre. Szükség lenne egy játékokat vizsgáló TÜV-re – és ennek ugyanolyan magától értetődőnek kellene lennie, mint a személygépkocsikat vizsgáló TÜV-nek.

Az Európai Bizottság ezt nem akarta, a Miniszterek Tanácsa ezt nem akarta, a konzervatívok és a liberálisok többsége ezt nem akarta. Rendkívül sajnálatosnak tartom, hogy ezidáig nem sikerült ezt végrehajtaniunk, de csütörtökön szavazni fogunk egy módosításról. Talán mindezekről függetlenül sikerül majd előrelépniünk.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Tavaly szeptemberben a YouTube-on és más fórumokon is figyelmeztettem a veszélyes játékok egyre növekvő előfordulására, és ígéretet tettem arra, hogy a Parlament lépéseket fog tenni ebben, hogy karácsonyra a piac biztonságosabbá váljon. Sok újságíró kifigurázta ezt, mások viszont megértették az ügy célját. Olyan hatalmas vizsgálati hullám indult el, hogy karácsonyra több millió veszélyes játékot vontak vissza a piacról. Még karácsony előtt is. Nagyra értékelem azt, hogy az Európai Bizottság gyorsan válaszolt a kérésünkre, és új, szigorúbb irányelvet terjesztett elő. Szintén rendkívül nagyra értékelem Thyssen asszony hatékony munkáját. Természetesen meg szeretném említeni a francia elnökség rugalmasságát is.

Az irányelv reagál a mesterségesen előállított anyagok új fejlesztéseire, és többek között a gyermekek fizikai károsodására vonatkozó eredményekre is. Ezért szigorúbban jár el a gyártókkal szemben, miközben több hatáskört biztosít a megfigyelő szervezeteknek. Rendkívül fontosnak tartom, hogy az irányelv növeli, azaz inkább áthárítja a jogi felelősséget az importőrökre. Végeredményben a fő probléma nem az európai gyártókra, hanem az importtermékekre vonatkozik. Az esetek 80%-a Kínából származó játékokkal kapcsolatos. Szintén határozott véleményem, hogy jövő ilyenkor, azaz még mielőtt az irányelv hatályba lép, az importőrök már rendkívül gondosan fognak – kínai vagy más nemzetiségű – gyárakat választani, amelyektől játékokat importálnak Európába. Emellett csak olyan gyártókat fognak választani, akik megfelelnek az európai követelményeknek. Bárcsak ugyanezt lehetne elérni más termékekkel kapcsolatban.

Ma délután ismét találkozom volt cseh játégyártókkal, és el kell mondanom, hogy örömmel üdvözölték ezt az irányelvet, és a szabványok harmonizációját. Természetesen szeretnék a gyártók, ha a Parlament növelné az akkreditált vizsgálószervek jogi felelősségét. Mindezt azért, mert néha a fizetett vizsgálatok ellenére a felügyelők bizonyos hiányosságokat tárnak fel. A kisebb gyártók számára a vizsgálatok nem elhanyagolható költségei így pénzkidobást jelentenek.

Szeretném arra is felhívni a Ház figyelmét, hogyan játszható ki az irányelv – nem csupán a jelenlegi, hanem valószínűleg az e héten elfogadásra kerülő is. Bár valóban nem lesz lehetséges feltüntetni azt, hogy „ez nem játék”, olyan termékeken, amelyek játéknak tűnnek, a gyártók sajnos „dekorációként” fogják feltüntetni a játékokat. Ez az irányelv tehát csupán az első lépés, és még mindig sok munkára van szükség.

Arlene McCarthy (PSE). – Elnök úr, világos, hogy a tavalyi, karácsony előtti játékbiztonsági riadalmat és bevonásokat követően a jelenlegi, 1988-ban szövegezett játékbiztonsági szabályozás nem tud megbirkózni a gyermekek biztonságát veszélyeztető új kockázatokkal. Húsz év elteltével az EU-ban a játékok 80%-a, hazámban pedig 95%-a harmadik országból importált, elsősorban Kínából. Húsz év elteltével többet tudunk bizonyos vegyi anyagok kockázatairól és veszélyeiről. Húsz év elteltével a játékok tervezése megváltozott: néhány játék erős mágnest, több elektronikus alkatrészt tartalmaz, lézert használ, és több zajt bocsát ki. Ezért történhetett, hogy a játékbiztonsági riadalom és a bevonások ráébresztették Európát arra, hogy radikálisan felülvizsgálja, korszerűsítse és megerősítse a játékbiztonsági szabályozás normáit.

Az új jogszabály jobban megnyugtatja majd a szülőket, hogy a polcokon található játékok biztonságosabbak. Nem biztonságosak, hanem biztonságosabbak. Nem csak a gyártók, hanem az importőrök is felelősek lesznek azért, hogy meggyőződjenek az Európába behozott játékok új előírásoknak való megfelelőségéről. Tény, hogy a gyártóknak tilos olyan káros anyagokat alkalmazni a játékokban, mint az ólom, a CMR-anyagok, és az olyan illatanyagok, amelyek allergiát okoznak, vagy váltanak ki a gyermekekben.

Szigorítottuk a fojtási és fulladási kockázatra vonatkozó szabályokat is. Egyértelmű és hatékonyabb figyelmeztető szövegeket vezettünk be a játékokon. A szabályozás azonban csak úgy fog működni, ha betartatják. Ezért előnyös, hogy az irányelv nagyobb erőt biztosít a 27 tagállam végrehajtó testületeinek, amelyek követelhetik valamennyi szükséges adatot az ellátási lánc bármely tagjától, és ahol szükséges, helyszíni ellenőrzéseket folytathatnak. Emellett az Unió valamennyi végrehajtó testülete törvény szerint köteles együttműködni, és információt megosztani, a nem biztonságos játékok kockázatának csökkentése érdekében.

Szeretnék tehát gratulálni Thyssen asszonynak. A Bizottsággal és a francia elnökséggel való jó együttműködésnek köszönhetően három dolgot értünk el. Betartottuk a tavalyi parlamenti állásfoglalás határidejét, és 2008 karácsonya előtt szavazunk az új játékbiztonsági szabályozásról. Úgy gondolom, hogy nem eredményezne jobb jogszabályozást, ha tovább várnánk. Megnyugtathatjuk a szülőket, hogy az Európai Unióban értékesített játékok a jövőben biztonságosabbak lesznek, és határozottan jelezzük ma a gyártóknak, márkatulajdonosoknak és importőröknek, hogy meg kell felelniük a magas biztonsági normáknak, vagy termékeiknek nem lesz helye a polcokon.

Ha megszavazzuk ezt a jogszabályt, egyértelműen kijelentjük, hogy nem vagyunk hajlandók mérgező játékokat és veszélyes játékokat megtérni Európában.

Emmanouíl Angelakos (PPE-DE). – (EL) Elnök úr, Biztos úr, először is szeretnék gratulálni az előadónak kivételes munkájáért ezen a nehéz és kényes ügyön, amely a játékok biztonsága. Thyssen asszony módszeresen dolgozott a Tanáccsal, a francia elnökséggel és a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottsággal való megbeszélések során. Számos kompromisszumot kötött annak érdekében, hogy olyan végleges szöveget kapjunk, amely elősegíti a játékok biztonságát, ugyanakkor egyensúlyba hozza a fogyasztóvédelmet és a játékgyártók életképességét. Az 1988-as irányelv lehetséges, hogy húsz évig megfelelt az elvárásoknak, és gondoskodott a játékok biztonságának magas szintjéről, de sürgősen felülvizsgálatra és korszerűsítésre szorul, mivel már új típusú játékok és új nyersanyagok vannak a piacon, és gyárakat létesülnek az Európai Unión kívül.

Az alapvető cél az volt, hogy a gyermekeknek a lehető legjobb védelmet nyújtsunk, a szülőknek nagyobb garanciát arra, hogy azok a játékok, amelyeket megvásárolnak gyermekeiknek, megfelelnek a magas biztonsági előírásoknak, és azokra a gyártókra pedig szigorúbb büntetések vonatkoznak, akik nem felelnek meg a kérdéses követelményeknek. Úgy gondolom, hogy több kérdésben előrelépés történt, mint például a játékokban használt rákkeltő anyagok betiltásában, amely megalapozottan adott aggodalomra okot a gyermekek egészsége tekintetében; a nehézfémek, például a kadmium és az ólom fokozatos csökkentésében a játékgyártásban; az aromás és allergén anyagok listájának csökkentésében; az ételekben található játékok külön címkézésében; illetve valamennyi játékgyártóra vonatkozó szigorúbb biztonsági előírásokban.

Zárásképpen szeretném leszögezni, hogy a felelősség több formájában létezik a játékbiztonsági ágazatban, és éppen ezért kell biztosítani az importőröknek és a forgalmazóknak, hogy a játékok megfelelnek az előírásoknak. Úgy gondolom, hogy valamennyi érdekelt fél, különösen a fogyasztói szervezetek használni fogják a rendelkezésre álló ellenőrző eljárásokat, hogy szigorúan figyelemmel kövessék az új irányelv alkalmazását. Ma nagy lépést tettünk előre, és biztos vagyok abban, hogy a jövőben ezt még több követi.

Christel Schaldemose (PSE). – (DA) Elnök úr, a jelenlegi állás szerint a játékokra vonatkozó javaslat azt fogja jelenteni, hogy két vagy négy éven belül az európai gyermekek sokkal biztonságosabb játékokkal tudnak majd játszani, mint ma. Ez helyes dolog, de szükséges is, ezért tehát teljes mértékben támogatom a javaslatot. Szükséges és jó dolog, hogy a jelenlegi szinthez képest javítottunk a biztonságon. Ezenkívül viszont azt is gondolom, hogy azonban elszalasztunk egy lehetőséget arra, hogy nem csak javítsuk, hanem sokkal jobbat tegyünk gyermekeink helyzetét. Sokan beszéltek már a javaslat problémáiról, tehát én egyetlen dologra szeretnék összpontosítani, az illatanyagok kérdésére.

A játékokban megtalálható illatok és illatosítók véleményem szerint problémásak. Tisztában vagyok azzal, hogy az elvégzett munka azt eredményezte, hogy kiegészítettük a tiltott illatanyagok listáját, de nem gondolom, hogy elég csupán a lista kiegészítése. Úgy gondolom, hogy kifejezett tilalmat kell bevezetni. Ha valaki allergiás a diófélékre, elkerülheti a fogyasztásukat. Ha valaki allergiás a nikkellel, elkerülheti a nikkeltartalmú termékek használatát. De ha valaki allergiás lesz az illatokra és illatanyagokra, akkor nehezen tud közterületeken tartózkodni, mivel nem tudja megakadályozni a használatukat. Ezért egész egyszerűen azt gondolom, hogy ezen a ponton szigorúbbnak kellett volna lennünk, és gyermekeink érdekében kifejezett tiltást kellett volna bevezetni az illatanyagokra. Az illatanyagok szükségtelenek a gyermekek számára és a játék számára. Ha meg akarjuk tanítani, milyen illatúak a virágok vagy a gyümölcsök, jobb megvenni a természetes árucikket.

Ezt leszögezve tehát a javaslat természetesen kifejezett haladást jelent a jelenlegi helyzethez képest, és nagyon jó dolog, hogy szigorítottuk a piacfelügyeletre és a tagállamok felelősségére vonatkozó szabályokon is. Ezért úgy gondolom, hogy ma a Parlament kifejezetten egyértelmű üzenetet küld a tagállamoknak. Nem hangsúlyozhatjuk eléggé, hogy a tagállamoké a felelősség, és hogy a jelenlegi gyakorlatnál jobban figyelemmel kell kísérniük a piacot. Ragaszkodnunk kell ahhoz, hogy a piac figyelemmel kísérése érdekében több anyagi és más forrást használjanak fel, amely lehetővé fogja tenni azt is, hogy az új, szigorú szabályok valóban hatékonyan működhessenek.

Colm Burke (PPE-DE). – Elnök úr, üdvözlöm a háromoldalú tárgyalások eredményét, és úgy gondolom, hogy a szavazásra kerülő szöveg kiegyensúlyozott és pozitív kicsengésű mindenki számára.

A játékok biztonsága most és az év más időszakában is rendkívüli jelentőségű, mivel a gyermekeink egészsége és biztonsága forog kockán. Üdvözlöm a jelenlegi javaslat új, szigorú intézkedéseit, úgy, mint a CMR-anyagok és az allergén illatanyagok betiltását.

Szintén üdvözlöm a javaslat kiegyensúlyozott jellegét. Több mint 2000 játégyártó létezik az EU-ban. A nagy többségük rendkívül ügyel arra, hogy a piacra dobott termékük biztonságos legyen. Nekik nem kellene megsínyleni a helyzetet, mert a kisebbség alacsony minőséget állít elő, vagy, mert néhány importőr és forgalmazó alacsony minőséget nyújt.

A legutóbbi riasztó történetek megmutatták, hogy nem kell túlreagálni és teljesen betiltani néhány játékot, hanem meg kell győződni arról, hogy a már hatályban lévő szabályozást jobban betartsák. Úgy gondolom, hogy ez a szöveg egyensúlyt mutat, és ezért szeretném elismerni kollégám, Thyssen asszony és mindazok munkáját, akik ezt az irányelvet sikeressé tették.

Hiltrud Breyer (Verts/ALE). – (DE) Elnök úr, a mérgező játékok nem a gyermekek kezébe valók, és egyikünk sem akar mérgező játékokat tenni a karácsonyfa alá. Azonban a Bizottság csupán bátortalan erőfeszítést tett a játékokról szóló uniós irányelv érdekében, és sajnálatos módon nem javult e kompromisszum által.

Az a szándék, hogy ne csapjuk be magunkat a veszélyes vegyi anyagok biztonságosságával, mivel hatalmas foghíjak vannak e kompromisszumon belül, például mivel a mérgező nehézfémek nem kerültek egyértelműen tiltásra. Megmagyarázhatatlan az, hogy miért engedélyezhető még mindig a kadmium és az ólom a gyermekjátékokban. Ugyanez vonatkozik a krómra, a higanyra és a cinkre. Ezek nem a gyermekek kezébe valók, még egészen kis mennyiségben sem. Ezzel tehát, Verheugen úr, porhintés volt, amikor az utolsó visszahívás idején azt állította, hogy az ólom tiltott anyag a gyermekjátékokban.

A kompromisszum megengedi a rendkívül kockázatos anyagok nagyobb határértékeit, bár a Bizottság szándékához képest feleakkora mértékben. Csupán az egyértelmű tiltás vezet biztonsághoz. Sajnos az Európai Unió kikerülte a felelősséget a gyermekek egyértelmű védelme érdekében.

Ugyanez vonatkozik az allergén illatanyagokra. Ez esetben nem sikerült betiltanunk valamennyi allergén illatanyagot, ahogy azt javasoltuk a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottságban. A zajra vonatkozó határértékek szintén csalódásra adnak okot, mivel nem született megállapodás egyértelmű célkitűzésről ezzel kapcsolatban.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim, szeretném hangsúlyozni az ügy kapcsán, hogy mennyire hatékonyan reagálnak a közösségi intézmények polgártársaink problémáinak eredményes megoldása érdekében.

2007 nyarán történt számos botrány. A Parlament felszólított az intézkedésekre. A Bizottság erőfeszítéseket tett ennek érdekében, és ma abban a helyzetben vagyunk, hogy elfogadjuk a játékok biztonságáról szóló irányelvet, amely jelentős előrelépést jelent.

Természetesen ez elsősorban – és ezt szeretném hangsúlyozni – az előadónak és az elvégzett munkának köszönhető, amely a kezdetben ellentmondó álláspontokat összhangba hozta. Ma rendelkezésünkre áll egy hatékony és kiegyensúlyozott szöveg, amely például azt is lehetővé teszi – amelynek elkötelezte magát a Bizottság –, hogy felülvizsgáljuk a gyermekkönyvekre vonatkozó előírást, és az irányelv kiegyensúlyozott módon kezeli a számos játékban lévő illatanyagokat is.

Ez az európaiak az európaiakért elv szerinti jogszabályozás tökéletes példája, és ki kell jelentenem, hogy e Ház jelentős szerepet játszott benne.

Günter Verheugen, a Bizottság alelnöke. – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, szeretném áttekinteni azt a néhány problémakört, amely e vita során releváns volt.

Először is, a vegyi anyagok témájával kapcsolatban, az itt lefektetett követelmények nem lehetnek a jelenleginél szigorúbbak. Nem lehetséges a vegyi anyagok teljes betiltása, mivel nyomokban a természetben is előfordulnak. Breyer asszony, nem akadályozhatom meg, hogy a természeti törvényeket figyelmen kívül hagyja, de amit Ön tesz, az felelőtlen félelemkeltés. Ezt határozottan le kell szögeznem. Ön azt a látszatot kelti, hogy az európai jogalkotók mérgező játékokat adnak a gyermekek kezébe, amikor épp az ellenkezője igaz. Határozottan visszautasítom a hozzászólásában rejlő gyanúsítást.

Amit itt véghezvittünk, példátlan. Általánosságban az a szabály, itt e Házban és máshol is, hogy egy-egy vegyi anyagot akkor tiltanak be, ha bebizonyosodott, hogy káros. Ez esetben fordítva történt: vegyi anyagok kerültek tiltásra, és csak akkor kerülnek engedélyezésre, ha egyértelműen bizonyítható, hogy biztonságosak. Szeretném megtudni, hogy még milyen lépés lett volna elvárható. Az itt véghezvitteken kívül nem tehetünk többet, és bárki, aki azt a látszatot kelti, hogy amit tettünk, nem nyújt megfelelő védelmet a gyermekek

számára, az – sajnálattal közlöm – szándékosan félrevezeti az európai közvéleményt. Nem tudom elképzelni, miért tenné ezt bárki.

A zajra vonatkozó megjegyzések – miszerint a játékok természetesen nem okozhatnak halláskárosodást – valóban helyesek: ezért tartalmazza az irányelv az erre vonatkozó szabályokat. A határértékeket, más szóval a decibelszinteket az európai jogalkotás rendje szerint állapították meg: a játékokra vonatkozó irányelv sem tér el e tekintetben. A műszaki szabályozások a szabványosítás részeként lettek lefektetve, és ugyanez igaz itt is. A decibelszintek ezért a szabványosítás során lesznek lefektetve, és az irányelv biztosítja ennek jogalapját.

A könyvek kérdésével kapcsolatban nagyon meglepett, hogy ez az ügy az előző napok során felbukkant. A „könyv” szó nem egyszer szerepel az előttünk lévő szövegben. Semmi nem változik a jelenlegi állásponthez képest. Úgy tűnik, hogy az egyik német gyártó sajtókampányt indított e témában, és erősen lobbizik az Európai Parlamentben. Egyetlen szó sem igaz az ügyből: semmi nem változik a jelenlegi állásponthez képest. A Bizottság azonban hajlandó kezeskedni – mivel helyes a Parlament kérésére cselekedni –, hogy az alkalmazandó szabványok javításáért és korszerűsítéséért. A Bizottság ezzel összefüggésben utasításokat fog kiadni.

A harmadik fél általi tanúsítást illetően – és ezt a Ház TÜV-csoportjának mondom – az az elképzelés, miszerint egy játék vagy bármely termék biztonságosabb lesz Európában, mivel egy harmadik fél bevizsgálta, sajnos alaptalan. A Bizottságnak most már valóban rendelkezésre áll a termékbiztonságra vonatkozó sok éves eredmény. Semmi, egyáltalán semmi nem utal arra, hogy a harmadik fél általi tanúsítás bármely terméket biztonságosabbá tenne. Olyan esetekben előírás a harmadik fél tanúsítványa – és ez egy olyan európai jogalkotási alapelv, amelyet a Ház sok éve figyelembe vesz –, ha a szóban forgó termék különösen összetett.

Kedves Gebhardt asszony, szeretném újra hangsúlyozni: van egy bizonyos különbség egy csúcstechnológiát képviselő termék, mint egy modern autó és egy plüssmackó komplexitása között. Úgy gondolom, hogy kissé túllő a célon az összehasonlításuk.

Ez az irányelv is – szokás szerint – olyan esetekben írja elő a harmadik fél általi tanúsítást, amikor nem áll rendelkezésre szabvány. Határozottan kérném Önöket, hogy ne higgyék el azt, hogy egy-egy játék biztonsága érdekében csupán egy harmadik félre kell bízni a tanúsítvány kiadását. A gyakorlatban felmerülő kockázatok ellen egyáltalán nem lehet küzdeni a tanúsítványokkal. Nézzék csak meg az itt említett eseteket: a problémák nem a harmadik tanúsító szervnek benyújtott prototípussal voltak, hanem az ellátási láncsal – a gyártók megbízhatatlanok voltak. Csak a termék gyártója van abban a helyzetben, hogy garantálja a teljes megbízhatóságot és biztonságot az ellátási lánc egészében. Határozottan kérem Önöket, hogy távolodjanak el ettől az alapelvtől, és adjanak a gyártóknak teljes felelősséget a termékeik biztonságáért. Nem igaz, hogy a gyártóknak csupán ki kell jelenteniük, „a termékeim biztonságosak”, vagy „a játékaim biztonságosak”. Képesnek kell lenniük arra, hogy a piacfelügyeleti hatóságok kérésére ezt a tényt bármikor, teljes mértékben, hiánytalanul dokumentálhassák. Ezt ellenőrzik, és ellenőrizniük kell, és ugyanez vonatkozik az importőrökre is.

Véleményem szerint e szabályok nem lehetnek szigorúbbak, mivel máris a lehető legmagasabb szintű hatékonyságot garantálják. Azonban egyetértek mindazokkal, akik azt mondták, hogy nagyon is sok múlik a tagállamokon, amelyek valóban szigorúan veszik az ellenőrzést, és kiterjesztik a piaci ellenőrzés lehetőségeit.

Az illatanyagok kérdésével kapcsolatban: itt szintén nem tudtam teljesen követni az érvelés logikáját. Valóban kíváncsi vagyok, mi értelme lenne betiltani a játékoknál az olyan illatanyagok használatát, amelyek engedélyezettek a gyermekeknek gyártott kozmetikumokban, amelyeket közvetlenül a gyermekek bőrén alkalmaznak. Az illatanyagok engedélyezése e termékekben és betiltása a játékokban, csak azért, hogy ne legyen olyan rossz szaguk, értelmetlen. Ettől függetlenül ez az irányelv valóban tovább megy, mint a kozmetikumok irányelv azon tekintetben, hogy betiltja azokat az illatanyagokat, amelyek a kozmetikumokra vonatkozó irányelvben címkézési kötelezettség alá esnek. Ezért ebben a kérdésben szintén nem értem, még mit tehetnék.

Hadd fejezzem be a következőkkel: ma több módosításra tettek javaslatot, és az Európai Parlamentnek természetesen jogában áll elfogadni ezeket. Azonban szeretném leszögezni Önöknek, hogy ez a dokumentum általános kompromisszumot képvisel a Tanács, a Parlament és a Bizottság között, és hogy például a Gebhardt asszony által a harmadik fél általi tanúsításra javasolt módosítás megakadályozza ezt a kompromisszumot. Más szóval, ha az Európai Parlament elfogadja az említett módosítást, az irányelv megbukik, és nem lép hatályba.

Nem kaphatják meg mindig mindazt, amit akarnak. Ez – újra hangsúlyozom – egy általános kompromisszum. Ez egy kiegyensúlyozott kompromisszum, ami elérhető és szükséges mértékű játékbiztonságot hoz létre. Határozottan felszólítom Önöket, hogy fogadják el ezt az általános kompromisszumot.

a Bizottság alelnöke. –

Az Európai Bizottság nyilatkozatai a játékok biztonságáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadásáról (Thyssen-jelentés)

Az Európai Bizottság nyilatkozata a biztonsági szempontok ellenőrzéséről (47. cikk)

A játékok biztonságáról szóló felülvizsgált irányelv hatálybalépését követően a Bizottság részletesen ellenőrzi valamennyi, a végrehajtáshoz kapcsolódó fejleményt, annak érdekében, hogy felmérje, az irányelv vajon megfelelő szintű játékbiztonságot garantál-e, különösen a IV. fejezetben lefektetett megfelelés-értékelési vizsgálatok alkalmazását illetően.

A felülvizsgált játékbiztonsági irányelv jelentéstételi kötelezettséget ír elő a tagállamok részére a játékok biztonságára vonatkozó helyzetre, az irányelv hatékonyságára, illetve a tagállamok által végzett piacfelügyeletre vonatkozóan.

A Bizottság értékelése többek között a tagállamok jelentésére fog támaszkodni, amelyet három évvel az irányelv hatálybalépési dátumától számítva kell beadniuk, különös figyelmet fordítva az Európai Unión belüli és külső határain alkalmazandó piacfelügyeletre.

A Bizottság jelentést tesz az Európai Parlamentnek legkésőbb egy évvel a tagállamok jelentéseinek benyújtását követően.

Az Európai Bizottság nyilatkozata a hangok kiadására tervezett játékokra vonatkozó előírásokról (II. melléklet I. pont 10. alpont)

A játékok biztonságáról szóló irányelv új, alapvető biztonsági előírásai alapján, amelyek a hangot kibocsátó játékokra vonatkoznak, a Bizottság megbízza az Európai Szabványügyi Bizottságot, hogy határozzon meg egy felülvizsgált szabványt, amely korlátozza a játékok által kibocsátott impulzusos és kitartott zaj csúcserőit egyaránt, annak érdekében, hogy megfelelően védje a gyermekeket a halláskárosodás kockázatától.

Az Európai Bizottság nyilatkozata a könyvek besorolásáról (I. melléklet 17. pont)

Figyelembe véve az EN71:1 számú harmonizált játékszabvány által a kartonból és papírból készült könyvek esetében előírt megfelelő vizsgálatokhoz kapcsolódó nehézségeket, a Bizottság felhatalmazza az Európai Szabványügyi Bizottságot, hogy állapítson meg egy felülvizsgált szabványt, amely magában foglalja a gyermekkönyvek megfelelő vizsgálatát.

Marianne Thyssen, előadó. – (NL) Elnök úr, Bizottsági elnök úr, Elnök asszony, hölgyeim és uraim, szeretném megköszönni mindenkinek a közreműködését, és szeretném kifejezni elégedettségemet azzal kapcsolatban, ahogy a többi politikai intézmény az ügyben eljár.

Szeretném hangsúlyozni azonban, hogy ez nem csupán egy kompromisszumról szól, amellyel kapcsolatban az Európai Parlamentnek meg kellett hátrálnia, hanem valójában épp ellenkezőleg. Gyakorlatilag minden lényegi elemet sikerült keresztülvinnünk. Sikerült jó egyezségeket kötnünk a Bizottsággal és a Tanáccsal. Sikerült meggyőzni a többi intézményt sok területen arról, hogy fogadják el nagyon szigorú javaslatunkat, és egy lépéssel tovább menjen, mint amit a bizottsági javaslat eredetileg magába foglalt. Ezért tehát nagyon elégedett előadónak mondhatom magam, tudva, hogy ilyen megállapodás született.

Biztos úr, meghallgattam az Ön kijelentéseit is. Hallottam, hogy Ön azt mondta, nagy hangsúlyt fektet a piacfelügyeletre, és feltételezem, hogy a monitoring során a Bizottság külön figyelmet fog fordítani arra, hogy a tagállamok hogyan tesznek eleget piacfelügyeleti feladatuknak. Ismét meghallgattam az álláspontját a megfelelés-értékelési vizsgálatokra vonatkozóan. Szükségtelen hozzátennem: belefoglalhatunk minden szükséges elemet a megfigyelési folyamatba. Azonban valójában az a helyzet, hogy a harmadik fél általi tanúsítás egyáltalán nem nyújt jóval több biztonságot, és hogy a lehetséges problémák nem a további termelési lánc alapját képező típusmodellben, hanem másutt lépnek fel.

Azt is hallottam, Biztos úr, hogy Ön szeretné jobban szabályozni a zajra vonatkozó előírásokat, és szabványosítás útján pontosítani ezeket – ugyanez vonatkozik a könyvekre is, amelyeket szabványok írnak

elő – és azt, hogy meg kell vizsgálnunk azt, hogyan biztosíthatnánk nagyobb jogbiztonságot ezen a területen. Úgy gondolom, hogy mi a Parlament részéről szerencsésnek mondhatjuk magunkat, hogy ilyen jó kapcsolatban vagyunk a többi intézménnyel, és ez valószínűleg egy szép karácsonyi ajándék lesz az európai családok számára: biztonságos, vagy talán inkább, mostantól még biztonságosabb játékok.

Elnök. - A vitát lezárom

A szavazásra kedden, 2008. december 18-án kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Adam Bielan (UEN), írásban. – (PL) Elnök úr, mindannyian szeretnénk meggyőződni arról, hogy a piacon kapható játékok nem veszélyeztetik gyermekeink biztonságát. Teljesen egyetértek azzal, hogy a szülőknek meg kell győződniük arról, hogy ha megvásárolnak egy játékot, az nem teszi kockára gyermekük egészségét. Ettől függetlenül úgy gondolom, hogy egy további, a gyártótól teljesen független harmadik fél általi tanúsítási követelmény bevezetése nem fogja jelentősen javítani az előállított játékok biztonsági garanciáit. Azonban bizonyosan növelni fogja a játékok előállítási költségeit, és ennek negatív hatása lesz több tagállam játékgyártási ágazatára.

Lengyelországban például sok vállalkozás állít elő rendkívül jó minőségű, fából vagy szintetikus anyagból készült játékot. Ezen vállalatok nagy többsége 10 munkavállalónál kevesebbet foglalkoztató kis- vagy középvállalkozás. A szigorúbb előírások az ilyen jellegű tanúsítványok hatálya alá tartozó játékok árának jelentős emelkedéséhez vezetnének. Ez sok kis- és középvállalkozás bezárásához, és több ezer munkahely megszűnéséhez vezetne.

A független termékvizsgálat megszerzésének követelménye nem garantálná, hogy gyermekeink biztonságosabb termékekkel játszanak, mivel a vásárlók egyébként is a legolcsóbb termékeket választanák. Ezért úgy gondolom, hogy a Tanáccsal kialakított kompromisszum helyes, és az előadó szavainak megfelelően érdemes a támogatásunkra.

Šarūnas Birutis (ALDE), írásban. – (LT) Ez az irányelv alapvetően nem változtat a jelenlegi szabályozási rendszeren, de javítja és szigorítja azt. Teljes mértékben egyetértek az előadóval abban, hogy e jogi aktus vitája során a legnagyobb figyelmet a következők kapták:

a játékokban használt rákkeltő, vegyi és illatanyagok kérdése,

a játékbiztonságot értékelő folyamatok, a különleges figyelmeztetésekre vonatkozó követelmények,

az irányelv alkalmazásának területe, rugalmassága, és összefüggése más közösségi jogi aktusokkal.

A rákkeltő, mutagén, mérgező, allergén és illatanyagok teljes betiltását az irányelv gyakorlati végrehajtása szempontjából kell értékelni. Lehetséges, hogy nehéz vagy nagyon költséges eltávolítani bizonyos káros anyagok természetes nyomait más anyagokból, ezért tehát nehéz lenne a gyakorlati alkalmazása. Másfelől valamennyi rákkeltő, allergén stb. anyag kategorikus betiltását nehéz volna alkalmazni azon egyszerű okból kifolyólag, hogy nem áll és állhat rendelkezésre ezen anyagok véges listája, és nagyon nehéz világos határt húzni a káros anyagok és a nem káros anyagok között.

Valamennyi illatanyag teljes betiltása aránytalanul erős intézkedés lenne, és negatív hatással lenne bizonyos játékgyártókra.

Örülök, hogy a szavazás során az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság megértést mutatott, és nem gyakorolt túl nagy nyomást az irányelv követelményeinek szigorításakor, mivel ez sem az ipar, sem maguk a fogyasztók javára nem szolgált volna. Amikor indokolatlanul szigorú követelményeket fektetünk le, megnő a figyelmen kívül hagyásuk kockázata, ha pedig megtörténik a betartásuk, kedvezőtlen mellékhatások jelentkezhetnek. Ne feledjük, hogy aki mindenért fizet a végén, az általában a fogyasztó.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), írásban. – (PL) A mai vita különösen idevágó a karácsony előtti időszakban. A karácsonyi vásárlási roham során nem mindig állunk meg, hogy elgondoljuk a legfiatalabb barátainknak és rokonainknak vásárolt játékok biztonsági előírásairól. Sajnos a nem teljesen biztonságos gyermekjátékok továbbra is jelen vannak az európai piacokon.

Az irányelvben javasolt változtatások a helyzet javítását célozzák. Azt célozzák, hogy a piacon lévő játékok biztonsága nagyobb legyen, és még fontosabb, hogy megszüntessék azokat a nem kívánatos kockázatokat,

amelyeket a játékok jelenthetnek a gyermekekre. Különösen örülök, és üdvözlöm a vegyi anyagokra és az átmeneti időszakra vonatkozóan kialakított rendelkezéseket.

Az irányelv a jelenleg hatályban lévőknél jóval magasabb szintű előírásokat vezet be, különösen a játékok vegyi anyag-tartalmával kapcsolatban, beleértve a CMR-anyagokat, illatanyagokat és allergéneket. Úgy gondolom, hogy az előadó által e kérdés kapcsán elért megállapodás a lehető legjobb. Az irányelv biztosítani fogja, hogy a gyermekek kezébe kerülő játékok teljesen biztonságosak legyenek.

Emellett az irányelv nem vezet be indokolatlan akadályokat vagy költségeket, különösen a kis- és középvállalkozásokra nézve. A kis- és középvállalkozások a játékipari ágazat nagy többségét alkotják. A Parlamenttel folytatott megbeszélések során ezek többször hangsúlyozták azokat a nehézségeket, amelyekkel a vállalkozásaik szembesülhetnek. Az új követelményekre való rövid tervezett átállási időszak volt az egyik említett probléma. Ezt az időszakot most meghosszabbítottuk, hogy a vállalkozások megtehessek a szükséges lépéseket a változásokra.

Katrin Saks (PSE), írásban. – (ET) Valóban nagyon örvendetesnek tartom, hogy sikerült elfogadni a játékbiztonsági irányelvet. Sürgető szükség van arra, hogy a jelenleg érvényes biztonsági szabályozást naprakésszé tegyünk. A régi irányelv valóban nem tud lépést tartani a megváltozott körülményekkel, és nem biztosít megfelelő védelmet. Szeretném megköszönni az előadónak és a szociáldemokrata frakció kollégáinak nehéz munkáját, amellyel biztonságos környezetet teremtenek gyermekeink számára.

Rendkívül lényeges, hogy az élelmiszereket és a játékokat megfelelő módon, jól elkülönítve tárolják, hogy elkerülhető legyen annak a veszélye, hogy a gyermekek véletlenül olyasmit vegyenek a szájukba, ami fulladás kockázatával jár. Minden lehetséges erőfeszítést meg kell tennünk, hogy megakadályozzuk az elkerülhető baleseteket, amelyekről azonban időről időre továbbra is hallunk.

Természetesen létfontosságú, hogy a játékok ne tartalmazzanak rákkeltő anyagokat. Ez magától értetődő. Úgy gondolom, hogy hatékony munkát végeztünk e veszély elhárítása érdekében.

Mivel a terméktervezés nem mindig felelős, és a játékok hibás gyártási folyamat miatt is veszélyessé válhatnak, fontos, hogy ellenőrzés történjen a gyárakban, a piacokon, illetve a vámhivatalokban is, ahová a játékok érkeznek az Európai Unió kereskedelmi partnereitől. Személy szerint remélem, hogy az ellenőrzések jelenleg – karácsony előtt – megerősödnek.

Mivel az EU piacain lévő játékok többsége kínai eredetű, a harmadik országokkal, különösen Kínával való együttműködés lényeges. Itt szeretném üdvözölni az e területen történt legújabb erőfeszítéseket, valamint az Európai Bizottság és a kínai tisztviselők között létrejött egyetértési megállapodást. Azzal, hogy javítjuk az információáramlást és az együttműködést, biztonságosabbá tehetjük az üzletekben árusított játékokat.

Richard Seeber (PPE-DE), írásban. – (DE) A globális piacok egyre inkább összefonódó jellege gyors fejlesztéseket és változásokat eredményezett a termékeket illetően, és a gyermekjátékok sem képeznek kivételt ez alól. A játékbiztonságról szóló (88/378/EGK) európai irányelv azonban 1988-ra nyúlik vissza, és így már nem felel meg napjaink kihívásainak. Ezen előírások felülvizsgálata tehát örvendetes előrelépés. Különösen a gyermekjátékok alkotórészeit szükséges felmérni a legújabb adatoknak és az Európai Unió jelenlegi vegyi anyagokra vonatkozó jogszabályozásának megfelelően. Ez azt is jelenti természetesen, hogy a CMR 1-es és CMR 2-es anyagokat be kell tiltani a gyermekjátékokban. A Parlament elé terjesztett szöveg megfelelő módon szintén tekintetbe veszi a gyermekeknél kiváltott allergia egyre nagyobb problémáját, és szigorítja a gyermekjátékoknál használható illatanyagokra vonatkozó előírásokat. Az ellenőrzés egyik lényegi eleme az egyértelmű figyelmeztetés és jelölés lesz: különösen fontos az élelmiszerekben található játékokra vonatkozó egyértelmű tájékoztatás. Ezen okból kifolyólag a könnyen olvasható és érthető figyelmeztetést kell előnyben részesíteni a másodlagos információkkal szemben.

Marian Zlotea (PPE-DE), írásban. – (RO) Az előttünk lévő jogszabály 1988 óta van hatályban és immár nem korszerű, mivel a modern játékok elektronikus alkatrészeket is tartalmaznak, illetve zajt bocsátanak ki. A gyermekeink biztonsága első számú prioritás. Az új irányelv alátámasztja ezt az alapelvet, mivel jelentős előrelépést jelent az előzőhöz képest. A veszélyes anyagokat be kell tiltanunk, hogy a gyermekeinket ne tegyük ki felesleges kockázatnak. A gyermekek nem tudják elolvasni a címkéket, és nincsenek tudatában annak, hogy milyen veszélyeknek vannak kitéve.

Úgy gondolom, hogy az előrelépések, amelyek a tárgyalásokat követően az irányelvben történtek, nem jelentenek túlzott követeléseket az iparág számára sem. Az importőröknek gondoskodniuk kell arról, hogy a harmadik országokból importált játékok biztonságosak legyenek, és ne veszélyeztessék gyermekeink

biztonságát. Csak olyan játékokat választhatnak, amelyek megfelelnek az európai szabványoknak. A hatóságoknak szigorú ellenőrzéseket kell alkalmazniuk a piacon. Szükség van egy naprakész szabályozásra, annak érdekében, hogy gyermekeink jólétét védjük.

17. A védelmi vonatkozású termékek transzfere (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont Rühle asszony Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság nevében készített jelentése (A6-0410/2008) a védelmi vonatkozású termékek Közösségen belüli transzferére vonatkozó feltételek egyszerűsítéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2007)0765 – C6-0468/2007 -2007/0279(COD)).

Heide Rühle, előadó. – (DE) Elnök úr, sajnos ez is egy első olvasatkor elért megállapodás – de tudtommal Weiler asszony erről később szót fog ejteni.

Meg kell ragadnunk a lehetőséget, hogy kompromisszumra jussunk a francia elnökség alatt. Jelenleg a fegyverzetekre nem vonatkoznak a belső piaci szabályok, ami azt jelenti, hogy valamennyi ilyen jellegű terméket egyedileg szükséges engedélyeztetni: olyan egyszerű termékektől kezdve, mint a csavarok vagy az egyenruhák részei, egészen a rendkívül összetett fegyverzetekig valamennyi termék egyedi engedélyhez kötött. 27 különböző nemzeti rendszer állítja ki ezeket az engedélyeket, most tehát megkíséreljük ezt leegyszerűsíteni és harmonizálni az egyértelműség érdekében, és azért, hogy a valódi munka – azaz a vizsgálatok – a komplex rendszerekre összpontosítsanak: más szóval azért, hogy ahelyett, hogy az egyedi engedélyekkel mindent egyformán nyomon kellene követni, valóban a leglényegesebbre tudunk koncentrálni.

Mindettől függetlenül teljesen világos, hogy az ilyen egyszerűsítés nem gyengítheti a tagállamok felelősségét a fegyverexportokra és azok nyomon követésére vonatkozóan: egyértelműen nem. Ez a felelősség főleg az engedélyezési eljárásban összpontosul. Az engedélyek a használatra és a végfelhasználásra vonatkozó korlátozásokat állapítanak meg, amelyek a terméknek és forgalmazásának állandó komponensét jelentik, és amelyeknek a címzett köteles megfelelni. Az európai szabályozásnak erősítenie kell ezt a felelősséget a tagállamokra vonatkozóan, illetve köteleznie kell mindannyiukat, hogy ugyanazt az eljárást alkalmazzák.

Az ehhez hasonló különleges terület egyszerűsítése teljes mértékben figyelembe kell hogy vegye a tényt, hogy az Unióban ismételtelen megszegik a harmadik országokba történő export korlátozásait. Az EU-ból származó fegyverzetet használják olyan országok, amelyek közismerten megsértik az emberi jogokat. 2006-ban például 82 páncélozott járművet exportáltak Franciaországból és Belgiumból Csádba, az EU szabályozást megszegve. Korábban annak ellenére, hogy a tagállamok – papíron – kötelezhettek a címzettet, hogy feleljen meg a végfelhasználói előírásoknak, nem rendelkeztek gyakorlati eszközzel egy másik tagállam címzettjével szemben, amely a korlátozás ellenére újra exportálta az árucikket.

A Saferworld non-profit szervezet például sajnálatosnak tartja, hogy Romániának nincsenek hatékony szankciói a nemzeti fegyverzet transzferét biztosító rendszer áthágása ellen. Az irányelvvel szeretnénk ezen változtatni. Az irányelvben megerősítettük a tagállamok felelősségét. Ettől függetlenül hozzá kell tenni, hogy az irányelv a belső piaci jogszabályozáson, az EK-Szerződés 95. cikkén alapul – más szavakkal, a Szerződés első pillérének, amely sajnos lehetetlenné tette, hogy közvetlenül iktassunk be külpolitikai megállapodásokat a második pillér alá, például az európai fegyverexportra vonatkozó magatartási kódexet. Mindazonáltal még így is világosan megfogalmazott szöveg jött létre, amely egyértelműsíti, hogy a tagállamok viselik a felelősséget ezen a területen.

Az Európai Parlament előadójaként fő célkitűzésem az átláthatóság és a demokratikus ellenőrzés növelése volt, annak érdekében, hogy megelőzzük a jogsértéseket, és amennyiben megtörténnek, büntethessük ezeket. A fegyvertranszfer könnyítésének előfeltételeit valamennyi fél fokozott felelőssége és nagyobb kölcsönös bizalma jelenti.

Különösen két engedélyezési eljárást erősítettünk meg – először az átfogó engedélyt és másodszer az általános engedélyt – és ezzel az általános engedélyt kiváltani kívánó vállalkozások számára egyértelmű kötelezettségeket fektettünk le. A jövőben e vállalkozásoknak tanúsítványt kell szerezniük, az általános engedélyeztetés egyetlen módjaként. A tanúsítvány hibátlan elszámoltathatóságot fog előírni a gyártástól a legmagasabb szintű vezetőségig, figyelembe véve az érvényes exportkorlátozásokkal való megfelelést. A tagállamok kötelezettsége nem csupán az olyan vállalatok tanúsítványának bevonása, amelyek nem felelnek meg a korlátozásoknak, hanem a bírságolás is. A jövőben az általános engedéllyel rendelkező vállalatok listáját közzéteszik a nyilvánosan elérhető jegyzékekben, amelyek a közvélemény számára nagyobb átláthatóságot

és nyomon követést biztosít majd. Az általános engedélyeket szintén közzé kell majd tenni, valamennyi bennük foglalt kötelezettségekkel együtt.

Valamennyi tagállamnak ugyanazt a kritériumrendszert kell használnia a vállalkozások tanúsításánál: ez utóbbi különösen fontos kitétel. Az irányelv ezzel növeli a tagállamokra nehezedő nyomást, amelyek ezidáig láthatóság nélkül engedélyeztek és bonyolítottak fegyverexportot. Ez azt jelenti, hogy ez a terület, amely a Transparency International szerint különösen ki van téve a korrupciónak, első ízben megfelelően átláthatóvá válik majd.

Günter Verheugen, a Bizottság alelnöke. – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, ma nagy lépést teszünk a védelmi vonatkozású termékek belső piaca felé. Ugyanakkor azonban nem vesszük el a tagállamok azon jogát, hogy saját döntéseket hozzanak az exportpolitikát illetően erre a különleges ágazatra vonatkozóan. Ez az egyetlen lehetséges megoldása ennek a nagyon bonyolult kérdéskörnek, és külön szeretném megköszönni az előadó, Rühle asszony áldozatos és hatékony munkáját. Szintén hálás vagyok az árnyékelőadóknak, akik a mai siker nagy részét könyvelhetik el.

Szeretnék köszönetet nyilvánítani továbbá a francia és a szlovén elnökségnek is, amelyek biztosították, hogy a Tanács tárgyalásai ilyen gyorsan haladtak: valóban figyelemreméltó, hogy sikerült egy ilyen bonyolult javaslatot kevesebb, mint egy év alatt elfogadni – a mai napon.

Ki hitte volna tíz évvel ezelőtt, amikor a Bizottság először vetette fel a védelmi vonatkozású termékek belső piacának elképzelését, hogy ez valóban létre fog jönni? Nem gondolom, hogy sokan hitték, de kitartásunk gyümölcsöző volt. Áttörés előtt állunk: a tagállamok ezután nem harmadik országoknak tekintik a többi tagállamot a fegyverexport esetében, hanem partnereknek, amely világos és politikailag jelentős nyilatkozat az európai integrációról.

Nem szabad alábecsülni ennek a gazdasági jelentőségét sem. Az adófizetők pénzét a jövőben jobban fogják használni, mivel specializáció lép a jelenleg szokásos kettős munka helyére, amely költségesebb. Az iparunk nemzetközi szinten versenyképesebbé válik: ez vonatkozik különösen a kis- és középvállalkozásokra, amelyeknek könnyebb lesz belépni erre a piacra, köszönhetően a tisztább, előreláthatóbb szabályozásnak.

Végül pedig a tagállamok fegyveres erőinek nagyobb ellátási biztonság és nagyobb választék fog rendelkezésére állni a fegyverzet minőségét illetően – méghozzá könnyűszerrel, ha az Európai Unió belül szerezhetnek be: ez mindenképpen európai termékek vásárlására ösztönzi őket, ahelyett, hogy Európán kívül keresnének.

Végül pedig arra számítok, hogy a védelem területén mindannyian előnyökhöz jutunk. Valódi megtakarításokat érünk el a Közösségen belüli ellenőrzéseken, amelyek a tagállamoknak további forrásokat biztosítanak a harmadik országok exportjainak fokozott ellenőrzéseihez. Szeretném megismételni, amit Rühle asszony az imént mondott a jelenlegi gyakorlatról, és teljesen egyetértek vele abban, hogy ezen összefüggésben több ellenőrzés szükséges. Sok kolléga dolgozott azon, hogy ez az eredmény szülessen, és ezt ma együtt értük el. Mindannyian rendkívül leköteleztek.

Hannes Swoboda, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság véleményének előadója. – (DE) Elnök úr, Biztos úr, Rühle asszony, hadd fejezzem ki őszinte köszönetemet Rühle asszonynak. A Biztos úrhoz hasonlóan az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság részéről én is úgy gondolom, hogy jobb kezdeti feltételekre van szükség a fegyveriparban. A versenyhelyzet tekintetében, különösen az Amerikai Egyesült Államok részéről, szükségünk van erre az egyenlő, versenyképes játéktérre.

Ez nem jelenti azonban – amint már említették – hogy nincs szükség arra, hogy a különböző tagállamok rendelkezzenek saját, a fegyverexportra vonatkozó elvekkel, de szükségünk van egyszerűsített eljárásokra, ahol csak szükséges és lehetséges, nem utolsósorban a bürokrácia csökkentése érdekében.

Érdemes újra hangsúlyozni, hogy átláthatóságra van szükség. Ez növelni fogja a biztonságérzetet, egyszerűsíteni fogja az eljárásokat, és megkönnyíti a lehetséges visszaélések leleplezését a jelenlegi körülményekhez képest.

Természetesen a rendszeres ellenőrzések elengedhetetlenek ahhoz, hogy biztosítsák a megállapított szabályok és elvek betartását, amelyeket természetesen rögzíteni kell a különböző kereskedelmi dokumentumokban.

Végül szeretném azt is hangsúlyozni, hogy nem nélkülözhetjük a szankciókat, nem azért, mert szükségszerűen alkalmazni akarjuk ezeket, hanem mert világossá akarjuk tenni, hogy amennyiben egyszerűsített, az iparágak megfelelő szabályokat szeretnénk, akkor viszont nagyobb nyomást kell gyakorolni e szabályok betartatása

érdekében. Ebben az értelemben úgy gondolom, hogy ez rendkívül jó jelentés, és valóban jelentős lépést teszünk a védelmi vonatkozású termékek belső piaca felé.

Jacques Toubon, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr, nagyon örülök ezen irányelv-tervezet elfogadásának, mivel első ízben fogja közösségi eszköz egyszerűsíteni a tagállamok közti transzfert egy rendkívül érzékeny területen, a védelmi vonatkozású termékek piacán.

Ez valódi előrelépés a védelmi felszerelések belső piaca felé. Mind a Parlament, és különösen előadónk, Rühle asszony munkájának, mind azon erőfeszítéseknek köszönhetjük ezt, amelyeket a Tanács és a Bizottság tett az egy hónappal ezelőtti vitánk óta, mióta szavaztunk a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottságban.

Ennek a szövegnek kettős célja van: iparpolitikai célkitűzése – amely előnyös az európai fegyveripar számára – és belsőpiaci célkitűzése, azaz e termékek mozgásának megkönnyítése, amellett, hogy számításba veszi sajátos tulajdonságaikat.

Valóban sikerült egyensúlyt elérnünk, amely lehetővé teszi, hogy megőrizzük a tagállamok biztonsági érdekeit, mivel folyamatos utalás történik a Szerződés 30. és 296. cikkére, és arra, hogy a tagállamoknak lehetőségük nyíljon a már folyamatban lévő kormányközi, szándéknyilatkozat típusú együttműködések folytatására. Ez a szöveg nagyban hozzájárul a tagállamok közti kölcsönös bizalom erősítéséhez a transzferekkel kapcsolatban, köszönhetően a tanúsítványoknak, és az általános és átfogó engedélyek fejlődésének. A harmadik országokba irányuló export egyértelműen nem szerepel ebben a szövegben, és világosan megkülönböztetést kap a belső piacra vonatkozó első pillér, illetve a második pillér.

Valójában úgy gondolom, hogy ezt az irányelvet annál is inkább üdvözlünk, mivel ugyanebben az időszakban, azaz a múlt héten, december 8-án a Tanács elfogadta a magatartási kódexre vonatkozó közös álláspontot, amely három évi holtponthoz követően e magatartási kódexet kötelezővé teszi. Ez a Parlament kérése volt, amely ma teljesült.

Ugyanígy ez a szöveg része az európai biztonság- és védelempolitika megújításának, amelyről az Európai Tanács éppen pénteken határozott, és bizonyosan sikerre visszük e híres célkitűzést – 60 000 ember 60 nap alatt. Egyértelmű, hogy mind kedvező megtakarítást, mind jó külpolitikát fog eredményezni.

ELNÖKÖL: BIELAN ÚR

alelnök

Manuel Medina Ortega, a PSE képviselőcsoport nevében. – (ES) Véleményem szerint az előadó és az előző felszólalók kiemelték az európai parlamenti és tanácsi irányelvre tett javaslat fő elemeit.

A javaslat magában foglalja azt a felismerést, hogy a fegyverek és a lőszeres is a belső piachoz tartoznak, bár természetesen számos korlátozás terhe mellett. Ezek nem hétköznapi árucikkek, nem édességek vagy szabadidős cikkek, hanem olyanok, amelyeket gondosan ellenőrizni kell.

Természetesen magában a Szerződésben is szerepelnek korlátozások, a 30. és a 296. cikkben, amelyek jelentős felelősséget adnak a tagállamoknak e területen. Az, hogy közös piacunk van, nem jelenti azt, hogy a tagállamoknak nem volna kötelező megfelelni a biztonsági normáknak, és nem volna joguk betartatni ezeket, amikor saját biztonságuk veszélyben forog.

A Jogi Bizottság és az együttműködő véleményező bizottságok munkája, a Tanács egyetértésével, az előadó, Rühle asszony szakértő vezetésével rendkívül eredményes volt.

Véleményem szerint a ma előterjesztett szöveg kiegyensúlyozott. Alapvetően annak ellenére, hogy papíron jelentős számú módosítás jelenik meg, a mai napon csupán egyre szorítkozunk – a 63. módosításra, amely összefoglalja a kompromisszum lényegét. Ezen módosítás tartalma és szövege következetes, és lehetővé teszi majd a teljes piac számára a hatékony működést.

Toubon úr rámutatott arra, hogy ez más nemzetközi szövegekkel is összefüggésben van. Ezek között említendő az ebben a hónapban elfogadott, azaz aláírt, a kazettás lőszeres tilalmáról szóló oslói egyezmény, továbbá a gyalogsági aknák korlátozásáról szóló egyezmény, több nemzetközi megállapodás, sőt az Európai Unió fegyverkorlátozásra irányuló jogszabályai. Úgy gondolom, hogy a mi modellünk nem a fegyverek mindenkori szabad áramlásának modellje, hanem egy szabályozott piacé, amelyet a tagállamok, és mostantól maguk a közösségi intézmények is ellenőriznek.

Leopold József Rutowicz, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, a védelmi vonatkozású termékek Közösségen belüli transzferére vonatkozó feltételek egyszerűsítéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre vonatkozó vélemény kétségkívül szükséges dokumentum. Szeretném megköszönni Rühle asszonynak fáradságos munkáját ennek kidolgozásában.

Az irányelv egyszerűsíti a közös piac tevékenységeit. Növeli ennek versenyképességét is, miközben nem korlátozza egy-egy ország sajátos körülményeiből származó előírásokat. Védi az Európai Unió és tagállamai nemzetközi kötelezettségvállalásait a védelmi vonatkozású termékek kereskedelme tekintetében. Elképzelhető, hogy az elfogadott feltételek korlátozni fogják a kkv-k tevékenységeit, tekintettel a fennálló formális követelményekre. Ezért ezt szem előtt kell tartani az irányelv végrehajtásának felülvizsgálatakor. Tekintettel a jelentős technikai fejlődésre és az új kötelezettségvállalásokra, például a gyalogsági aknák és a kazettás löszerek vonatkozásában, az Európai Unió közös katonai listáját folyamatosan frissíteni kell.

A betervezett módosítások megalapozottak. Az ismétléseket el kell kerülni.

Támogatjuk az irányelvet.

Tobias Pflüger, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, a Bizottság ezen irányelvre vonatkozó javaslatának fő célkitűzése „a belső piac zökkenőmentes működése”. Célja az Európán belüli fegyverexport elősegítése, amely egyben érinti az EU-n kívüli fegyverexportot is. Lényegében ez azt jelenti, hogy a fegyverexport növekedni fog, és Rühle asszony jelentése semmit sem tesz az irányelv ezen alapvető irányának megváltoztatása érdekében. Van néhány pozitív módosítás, mint például a gyalogsági aknák és a kazettás löszerek kizárása. Ez az irányelv – és még az Európai Parlament sajtóközleménye is így fogalmaz – egyértelműen az európai fegyveripar erősítését célozza a külső versenytársakkal szemben. Ez megerősíti az EU fegyveriparának oligopolizációjának trendjét, mivel csak hat EU-tagállam rendelkezik nagyobb katonai-ipari komplexummal: Németország, Franciaország, az Egyesült Királyság, Svédország, Olaszország és Spanyolország. Ez mindenekelőtt az említett országok exportját segíti. A Közösségen belüli fegyverexport a háborús országokba irányuló fegyverexportot is jelent, például az Egyesült Királyság Irakba, és Németország Afganisztánba irányuló exportját.

Ha megvizsgáljuk az irányelv (24) preambulumbekzdését, még a magatartási kódex is, amely immár szerencsére jogerőre emelkedett, a tagállamok jogköre. Megállapítja a következőket: „Mivel a kivitelek engedélyezésére vagy elutasítására vonatkozó döntés az egyes tagállamok mérlegelési szabadságába tartozik, az ilyen jellegű együttműködés az exportpolitikák önkéntes koordinációján alapul.” Nem a fegyver- és katonai piac támogatására van szükség, egy leszerelésről és fegyverátalakításról szóló irányelvre van szükség.

Nils Lundgren, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – (SV) Elnök úr, lelkes támogatója vagyok az EU belső piacának, de a védelmi vonatkozású termékek eltérnek más árucikkektől és szolgáltatásoktól. Amikor egy ország védelmi vonatkozású termékeket exportál, állást foglal ezzel a külügyi és biztonságpolitikai kérdésekben, és képesnek kell lennie ezért teljes felelősséget vállalni. A védelmi termékek transzferének új rendszerére vonatkozó bizottsági javaslat igazolására a hatékonyságot és az ellátás biztonságát hozták fel, és az előadó, Rühle asszony egészében véve támogatja a Bizottságot. Ez megtévesztő érv. Ha a Lisszaboni Szerződést Európa erős elitje keresztülviszi a demokrácia szabályai ellenében, amely valószínűnek tűnik, a javaslat, amelyet most tárgyalunk, nagy lépést jelent majd a katonai egység felé. Ne hagyjuk, hogy ez megtörténjen. Ezen a területen a kormányközi megoldások jelentik a lehetséges megoldást, amely összeegyeztethető a független nemzeti kül- és biztonságpolitikával. Ez működőképes. A skandináv országok jelenleg is tárgyalásokat kezdenek ebben a kérdéskörben. Köszönöm a lehetőséget a felszólalásra.

Malcolm Harbour (PPE-DE). – Elnök úr, mint a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság koordinátora, szívből üdvözlöm ezt a javaslatot, és köszönetet szeretnék mondani Jacques Toubonnak és Heide Rühlének. Ők ketten, különösen Heide Rühle vezetésével rendkívül jól képviselték képviselőcsoportunk érdekeit.

Mint ahogy Önök közül sokan tudják, szívügyem a belső piac. Azonban szívügyem az is, hogy a tagállamok teljes mértékben ellenőrzést gyakoroljanak a védelem és a védelmi felszerelések beszerzése felett, nemzeti érdekeik szerint. Ezen javaslat előnye, hogy sikeresen vegyítettük e két dolgot. Köszönetet mondok az előadónak, illetve a Tanácsnak, hogy elfogadta azokat a módosításokat, amelyek megerősítették, hogy a tagállamok továbbra is teljes mértékben ellenőrzést gyakorolhassanak az exportengedélyezési feltételek, az érintett termék, és az adott termék felhasználási módja és rendeltetési helye felett.

Másfelől, mint a belső piac lelkes híve, de különösen mint egy olyan régió képviselője, amely sok kis, a védelmi ágazatban rendkívül aktív gyártóval rendelkezik – és Nagy-Britanniában van az Európai Unió legnagyobb védelmi célokra gyártó ágazata – azt kell mondanom, hogy ez a javaslat olyan vállalatoknak fog kedvezni,

amelyek nagy, komplex védelmi szerződéseknél dolgoznak. Nem lesz szükség arra a fajta bürokráciára, amelyet a Bizottság valóban jogosan megállapított. A Bizottság statisztikája szerint, amelyet korábban Önök is hallottak, évente körülbelül 11 000 engedélyt adnak ki jelenleg, és 2003 óta egyet sem utasítottak el. Tehát ezekben az időkben, amikor jóváhagytuk a kisvállalkozói intézkedéscsomagot, arra törekszünk, hogy az egységes piacot tovább vigyük, és fejlesszük az ipari bázist.

Ez egy rendkívül figyelemre méltó javaslat, és biztos vagyok abban, hogy a Ház a holnapi napon támogatni fogja.

Jan Cremers (PSE). – (NL) Elnök úr, Biztos úr, hölgyeim és uraim, én is szeretném kifejezni köszönetemet az előadónak, Rühle asszonynak. Az Európai Parlament Szocialista Képviselőcsoportja számára rendkívül fontos volt a tárgyalások során, hogy az irányelv ne csak egyenlőbb feltételeket teremtsen az iparágak, hanem biztosítson nagyobb átláthatóságot, ellenőrzést és megfelelést.

Sőt, kulcsfontosságú képviselőcsoportom számára, hogy miközben egyszerűsítjük a védelmi vonatkozású termékek Közösségen belüli transzferét, megfelelően mérlegeljünk az ezzel járó következményeket a harmadik országokra, ez esetben tekintettel a fejlődő országokba irányuló lehetséges fegyvertranszitra.

Ezért a védelmi termékek új engedélyezési rendszerének tárgyalásai során amellet érveltünk, hogy fejlesszük Európa külső határainak ellenőrzését, illetve olyan rendszer mellett, amely semmiképpen nem áll a tagállamok együttműködésének útjába a fegyverexport magatartási kódexének keretén belül.

A tárgyalások során a Tanács osztotta a Parlament véleményét abban a tekintetben, hogy világosabbá kell tenni, ki vásárol és ki ad el védelmi termékeket, mely szabályoknak és feltételeknek kell megfelelniük, és egyértelmű szankciókat kell hatályba helyezni arra az esetre, ha a vállalatok nem tartják be a megállapodásokat, beleértve a piacról való kizárásukat is.

Az előző brüsszeli plenáris ülés során az önkéntes magatartási kódex jogilag kötelező eszköze tétele mellett érveltem. Örömmel vettem, hogy a múlt héten a Tanács emellett döntött, illetve a részegységek exportjára vonatkozó szigorúbb szabályozás mellett. Ezen az úton haladva Európa hamarosan példával járhat elő a védelmi termékek tranzitja terén, amelyre kifejezetten nagy szükség lenne.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE). – (SV) A piac fejlesztésével, amelyet az irányelv véghezvisz, támogatjuk a védelmi ipar lehetőségeit az európai piacon. Az előző engedélyezési rendszerek, ahogy hallottuk, bonyolultak és nehézkesek voltak az adminisztráció szempontjából, és megnehezítették, hogy különbséget tehesünk a szomszédos országok lojális együttműködő partnerei és a harmadik országok új piaci szereplői között. Ez most megváltozik, köszönhetően a transzfer akadályainak csökkentésének, illetve a szabályok harmonizációjának és egyszerűsítésének, amely természetesen kedvező lesz a piacvezető országok számára.

Hazámnak rendkívül versenyképes védelmi ipara van, nemzetközi vonatkozásban pedig hitelesek vagyunk, tekintettel a békefenntartó műveletekre és a demokráciát segítő erőfeszítésekre. Ezen okból kifolyólag rendkívül fontos volt számunkra, számomra és kormányom számára, hogy megtartsuk a száz százalékos svéd ellenőrzést a harmadik országokba irányuló export felett. Semmi esetre sem fogadhatjuk el azt a helyzetet, amelyben olyan országok, amelyek toleránsabban viszonyulnak az antidemokratikus és háborús országokhoz, Svédországtól vásároljanak fegyvereket, és azután továbbexportálják azokat, Svédország ellenőrzésén kívül.

Garanciákat akarunk arra, hogy az általunk értékesített védelmi vonatkozású termékek nem kerülnek rossz kezekbe, és az úgynevezett végfelhasználói igazolások garanciát nyújtanak erre. Ezen okból bizalommal támogatom a plenáris ülésen előterjesztett kompromisszumot, és szeretném megköszönni valamennyi közreműködőnek a kiváló munkát.

Barbara Weiler (PSE). – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, nagyra értékelem Rühle asszony munkáját, és valószínűleg igennel fogok szavazni holnap, de még mindig van néhány lényegi és eljárási aggályom.

A védelmi vonatkozású termékek közös piaca és a versenyképesség előmozdítása véleményem szerint önmagukban nem végcélok. Mi az Európai Parlament Szocialista Képviselőcsoportjában nem szeretnénk az Európai Unió újramilitarizálását. Más célt szeretnénk elérni ezzel a szabályozással. Jobb átláthatóságot szeretnénk, és ezt el fogjuk érni. Hatékonyabb együttműködést szeretnénk a tagállamok között, amely a nemzeti védelmi költségvetések költségcsökkentését is eredményezi. És azt sem szabad alábecsülni – és ezt főleg a Ház egyik feléhez intézem – hogy, mindenekelőtt ezek a kötelező erejű szabályozások fogják segíteni a korrupció megelőzését. Mindannyian tudjuk, mennyire ki van téve ez az ágazat a korrupciónak.

A tárgyalások egy másik pozitív eredménye az volt, hogy néhány ország, mint például Svédország és Németország szigorú exportkorlátozásait nem ásták alá.

Azonban maradt két csepp keserűség: a javaslatomat, miszerint a demokratikus ellenőrzés első ízben parlamenti nyomon követéssel valósuljon meg, sajnos elutasította a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság, és a második, hogy nem tudtuk újra benyújtani ezt a javaslatot, mivel nem volt megfelelő parlamenti vita. Itt nem fürdőpapucsokról, hanem veszélyes termékekről van szó, és ezért úgy érzem, hogy az informális háromoldalú egyeztetések – ahogy ártatlan nevük hangzik, függetlenül attól, hogy a klímaváltozás-csomagról, játékokról vagy más jogalkotásról szólnak – nem helyénvalóak egy modern parlamentben.

Marian Zlotea (PPE-DE). – (RO) Először is azzal szeretném kezdeni, hogy gratulálok az előadónak, Rühle asszonynak és az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja árnyék előadójának, Toubon úrnak a kiváló munkájukért, szem előtt tartva a jelentés technikai jellegét.

Elnök úr, jelenleg 27 nemzeti védelmi felszerelési piaccal rendelkezünk, más szóval szembesülnünk kell azzal, hogy nem kielégítő a források kihasználása. Az irányelvjavaslat melletti szavazás fontos lépést jelenthet a tagállamok számára a védelmi vonatkozású szempontok tekintetében. Ezzel új rendszerű egységes engedélyeket vezetnénk be a védelmi vonatkozású termékekre.

A tagállamok döntenek az egyes engedélytípusok feltételeiről, beleértve az engedélyek által szabályozott terméktípusokat is, az engedélyeket használó vállalatok alapján. Ha egy vállalat egy más tagállamban kibocsátott engedéllyel rendelkező terméket kíván megvásárolni, ezt a termék saját tagállamában kell tanúsítani. A védelmi vonatkozású termékek és szolgáltatások EU-n belüli transzferére vonatkozó különböző engedélytípusok létrehozása csökkentené azokat az akadályokat, amelyek jelenleg korlátozzák a védelmi vonatkozású termékek szabad mozgását és cseréjét a belső piacon, miközben a versenytorzulást is mérséklük.

Ezen intézkedések bevezetése csupán egy része annak a hatalmas kezdeményezésnek, amellyel növelni és könnyíteni szándékozunk a biztonsági és védelmi vonatkozású közbeszerzési projektek gyakoriságát, nyilvánvalóan a nemzetközi egyezményekkel összhangban.

Szeretném azzal zárni beszédemet, hogy kifejezzem, biztos vagyok abban, hogy a tárgyalásokat követően kialakított kompromisszumos módosítások mindenki javára szolgáló arany középutat jelentenek. Köszönöm.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). – Elnök úr, bár a hatékony egységes piac sok eleme üdvözlendő, a védelem, és kiegészítésképpen a védelmi iparágak nagyon egyedi esetek: egyedülálló nemzeti stratégiai fontosságúak.

Mint ahogy mások is említették, a 27 EU-tagállam közül hatnak tulajdonítható a védelmi kiadások több mint 80%-a, illetve a kutatás és fejlesztés 98%-a. E hat ország máris kialakítja a közös engedélyezési megállapodásait, önkéntes keretek között. Tehát fel kell tennem a kérdést: miért gondolja a Bizottság, hogy ennyire fontos egy ilyen jellegű irányelv?

Be kell vallanom, hogy ártatlannak tűnik. Ahogy én látom, nem hoz létre közösségi kompetenciát a védelmi kereskedelemben. A védelmi ipar érdekeltségei, amelyekkel tárgyaltam, nyugodtak ezzel kapcsolatban, de Rühle asszony úgy gondolja, hogy szankciókra és exportellenőrzésre van szükség, Verheugen biztos úr pedig osztja ezt a nézőpontot. Toubon úr hangsúlyozza, hogy az exportra nem vonatkozik a szöveg.

Tudom, hogy a Bizottság feladata lesz az irányelv alkalmazásának felülvizsgálata, és hatásának értékelése az európai védelmi felszerelések piacának fejlődésére, illetve az európai védelmi technológiai és ipari bázisra nézve. Rendkívüli, hogy a Bizottság ennyi időt töltsön egy ilyen tervezettel, ha ez csupán a szabályok és eljárások egyszerűsítését célozná.

Számomra furcsának tűnik, hogy bár az Egyesült Királyságé a legnagyobb védelmi iparág valamennyi EU-tagállam közül, az irányelv csak kissé kedvez az Egyesült Királyságnak. Valóban megnövekedik a bürokrácia, és a tanúsított vállalatok új koncepcióját is be kell vezetni. Nem vagyok biztos abban, hogy ez megfelelő érv egy olyan irányelv mellett, amely csupán eléggé ártatlannak tekinthető.

Ez minden bizonnyal lépés az EU nagyobb részvétele felé a védelem területén. Megnyugtatónkra szolgáljon, hogy a kereskedelmi és ipari előnyök olyan fontosak, hogy igazolnak egy ilyen jogszabályt, és miközben a Közösségen belüli kereskedelem akadályai csökkennek, nincs további rejtett akadály az EU-n kívüli országokkal folytatott védelmi kereskedelem előtt. Szeretném a Tanács és a Bizottság biztosítékát ezzel kapcsolatban.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – Elnök úr, szeretném üdvözölni a napirenden lévő irányelvet azért, hogy fontos lépést tesz a nemzeti kormányok bürokráciájának egyszerűsítése felé a Közösségen belüli védelmi vonatkozású termékek tekintetében.

Nagyra értékelem, hogy az irányelv el fogja érni célját: csökkenti a bizonytalanságot az ilyen jellegű termékek Közösségen belüli mozgását illetően, miközben megtartja a nemzeti döntéshozatalt ezen a területen.

Az irányelv segíteni fogja, ha nem is közvetlen módon, az egységesítést és a szabványosítást ezen a rendkívül változatos piacon, és így végül segíti a védelem-, a biztonság- és a külpolitika területén az Európai Unión belüli integrációt. A probléma a gyakorlati alkalmazásban lesz, amely azt jelenti, hogy a most bevezetett előírásokat nem szabad érvényteleníteni a kivételekkel, amelyeket viszont nem lehet teljesen felszámolni, a különleges terület miatt.

Szeretném azzal befejezni, hogy ez az irányelv, vagyis jövőbeli javított változata hasznos lesz arra is, hogy jelezze a védelem és biztonság területén megvalósítandó további integráció határait, amely a tagállamok számára elfogadható egy bizonyos pillanatban.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Elnök úr, nem értek egyet Van Orden úr elénk tárt megközelítésével, és szeretném elmagyarázni, miért nem. Most egy bizonyos gazdasági ágazat szabályozását, harmonizálását, a folyamatok egyszerűsítését, a vállalkozásokra vonatkozó egységes szabályozásokat, és a külső piacokon való eljárási szabályozásokat mérlegeljük. Ezért ez szintén lényeges terület az egyes tagállamok gazdasági szempontjából. A nagyobb szabadság biztosításával az országok számára lehetőséget adunk arra, hogy kihasználják e potenciális lehetőségeket. Emellett mindez a nemzetközi piacokon elfoglalt pozíciónk tekintetében is lényeges. Szeretném kiemelni, hogy sem az Európai Parlament, amelynek tagjai vagyunk, sem maga az Európai Parlament nem közömbös a világ általános helyzetével és egyes régiói helyzetével szemben. Nem vagyunk közömbösek a békével és konfliktusokkal kapcsolatos ügyekkel szemben sem.

Günter Verheugen, a Bizottság alelnöke. – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, két rövid megjegyzést szeretnék tenni.

Az Európai Unió kívüli országok fegyverexportjának ellenőrzésével, a leszereléssel és általában a fegyverzet-ellenőrzéssel kapcsolatos kérdéseket nem lehet belső piaci irányelv útján kezelni. Ezen kérdéseket csak akkor lehetne rendezni, ha nem csupán közös, hanem közösségi kül- és biztonságpolitikával rendelkeznenek az Európai Unióban –amellyel nem rendelkezünk. Ezen okból ahhoz kell ragaszkodnunk, amihez tudunk: erre a második megjegyzésemben térnék ki.

Amíg mi, az Európai Unió tagállamai a fegyveres erőket szükségesnek tartjuk, és amíg úgy gondoljuk, hogy biztonságunkat csak – vagy talán úgy fogalmaznék, többek között – a fegyveres erők tudják szavatolni, az európai adófizetőknek joguk van a lehető leghatékonyabb szolgálatra számítani a pénzükért cserébe. A védelmi vonatkozású termékek európai piaca egész egyszerűen nem hatékony. Hihetetlen mennyiségű pénzt pazarol, amelyet jobban fel lehetne használni modern, csúcstechnológiát képviselő fegyverek beszerzésére, amelyek jobbak lennének a hadseregnek és jobban szolgálnák Európa biztonságát. Ha Önök felteszik a kérdést, miszerint hogyan kerülhet az európai védelem az amerikai védelmi költségvetés összesen 40%-ába, amellett, hogy az európai fegyveres erők hatékonysága és teljesítménye 10%-a az amerikai fegyveres erőknek, akkor megértik a probléma lényegét. Többek között az a probléma lényege, hogy feleslegesen összetett és költséges engedélyezési rendszer vonatkozik a Közösségen belüli fegyverpiacra.

Csupán azzal, hogy a jelenlegi engedélyezéseket megszüntetjük, 450 millió eurót takaríthatunk meg évente, csak ezzel az egy intézkedéssel. Az a tagállam, amelyre Van Orden úr utalt, és amely a jövőben saját védelmi költségvetése megtakarításának jelentős részét el tudja majd költeni, ez már egyébként is elég indok volt, hogy támogassa a Bizottság javaslatát. Fel kell hívnunk a figyelmet a védelmi vonatkozású termékek európai piacának jobb teljesítményére, más szavakkal: a védelem és biztonság jobb hatékonyságára – mivel erről van szó valójában – és az Európán kívüli országokból származó fegyverzetekkel való függés csökkenésére is. Létezik egy ezzel párhuzamos irányelv is, mégpedig a védelmi közbeszerzési irányelv, amely vitájára később kerül sor a Parlamentben. A Bizottság szándékosan csomagban mutatta be ezt a két irányelvet, mivel a két intézkedés csupán akkor lesz teljesen hatékony, ha a második rész is elfogadásra kerül. Ezért zárásként felkérem Önöket, hogy ne csupán a jelen tervezetet fogadják el, hanem az európai védelmi közbeszerzés később következő tervezetét is.

Heide Rühle, előadó. – (DE) Elnök úr, én szintén szeretném újra elmondani, hogy ez egy belső piaci irányelv, nem pedig külpolitikai irányelv. Úgy gondolom, hogy ez nagyon lényeges. A külpolitika területén egészen egyszerűen nincs lehetőségünk irányelv elfogadására. Ezen ügyekben a Parlament csak konzultál, és nem

vehet részt az együttdöntésben. A belső piacon alapuló irányelv vonatkozásában teljes együttdöntési joggal rendelkezik a Parlament, és ezért lehetőség nyílik átláthatóságot biztosítani egy olyan ágazatban, amely előzőleg túlságosan a háttérben volt.

Szeretnék Pflüger úr felszólalására is reagálni, aki felvetette az oligopolizáció veszélyét. Mivel rendelkezünk jelenleg? Rendelkezünk az ILO-val, amelyen belül a nagyobb tagállamok már együtt dolgoznak, és megkönnyítik az országaik közötti szállítást. Amire most törekszünk, az a teljes belső piac megnyitása átlátható szabályok alapján, a tagállamokra és vállalatokra vonatkozó kötelezettségekkel, amellyel valójában kivédjük az oligopolizációt, tehát az Ön érvei nem helytállóak.

A másik kérdésre, miszerint mit teszünk annak biztosítása érdekében, hogy ez az irányelv megvalósuljon, más szóval hogyan fogatosítjuk, és mit fogunk tenni a szabályozástól eltérő esetekben, a következő a válaszom: a megvalósulásra vonatkozóan a Bizottság rendszeres jelentést fog tenni a Parlamentnek, mivel világos mindannyiunk számára, hogy ismeretlen vizekre evezünk, és ezt a lépést rendszeres ellenőrzésekkel és a tagállamok közötti bizalom építésével támogatni kell.

Az irányelv mindezt magában foglalja. Ami a módosításokat illeti, a Bizottság részéről ragaszkodtunk ahhoz – és véleményem szerint ez rendkívül lényeges –, hogy csak a Bizottság és a Parlament egyetértésével készülhessenek módosítások, tehát csupán akkor lesznek kivételek, ha a Parlament jóváhagyja azokat. Ezzel ellenőrzéssel történő szabályozási eljárás áll rendelkezésre, és úgy gondolom, hogy ez is fontos előrelépés, mivel pontosan ezt szeretnénk elérni: az ágazat szabványosítását, átlátható szabályozást, érthetőséget és jobb ellenőrzéseket.

Véleményem szerint mindezt elérhetjük a belső piacra alapozva, ezt pedig más alapokon nem érhetnénk el, ami azt jelenti, hogy egyáltalán nem értem Pflüger úr alapvető kritikáját.

Elnök. – A vitát lezárom

A szavazásra 2008. december 16-án, kedden kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Bogdan Golik (PSE), írásban. – (PL) Szeretném kifejezni támogatásomat a védelmi vonatkozású termékek Közösségen belüli transzferére vonatkozó feltételek egyszerűsítéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre tett javaslat (COM (2007) 0765) tekintetében.

Meg kell jegyezni, hogy az uniós tagállamok következetesen kivonták a védelmi vonatkozású termékek transzferét az európai integrációs folyamatból, a nemzeti szabályozások diverzitására hivatkozva. Ennek eredményeképp a védelmi piacok nem nyíltak meg, ami hátrányosan érintette az Európai Unió valamennyi tagállamát. A fegyverzeti ágazaton belüli integrációs és reformfolyamatok erősödése azonban erősíti az európai biztonság- és védelempolitikát is.

Az irányelv a védelmi vonatkozású termékek transzferének feltételeire érvényes előírásai pozitív hatással lesznek az egységesített és egyszerűbb elvek bevezetésével a folyamatok átláthatóságának növelésére a védelmi vonatkozású termékek Közösségen belüli transzfere tekintetében. Ez jobb biztonságot és megbízható ellátást fog jelenteni, továbbá az európai védelmi ipar jobb versenyképességét és az Európai Unió tagállamai közötti nagyobb bizalmát fogja eredményezni.

A hatékony politikához megfelelő források szükségesek. A pénzügyi és operatív szempontokból nézve a védelmi vonatkozású termékek transzferére vonatkozó alapelvek egységes szerkezetbe foglalása az engedélyeztetési folyamatok feltételei és folyamatai egységesítésének részeként kívánatos lépés. Támogatom az ágazatra vonatkozó nemzeti előírásokat harmonizáló irányelv-tervezetet. Ez a helyes irányba tett lépés. Segíteni fogja a tagállamok piacainak megnyitását, erősíteni fogja az EU és a harmadik országok közötti kereskedelmi kapcsolatokat, és lehetővé teszi a kkv-k számára, hogy együttműködjenek a Közösség belső piacán.

Daniel Stroj (GUE/NGL), írásban. – (CS) Az egyik oka, hogy az Európai Unió polgárainak többsége ellenzi az úgynevezett Lisszaboni Szerződést, az, hogy rögzíti, ugyanakkor megerősíti az EU militarizációját, ahelyett, hogy lehetővé tenné az Európai Unió teljes mértékben a békén alapuló fejlődését. Főleg az európai baloldal szállt szembe az EU militarizációjával. A védelmi vonatkozású termékek Közösségen belüli transzferére vonatkozó feltételek egyszerűsítéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatot bemutató jelentés (A6-0410/2008) az EU militarizációjának tipikus példája. Enyhítő és megtévesztő kifejezések leple alatt – amilyen például a „védelmi felszerelés” vagy az „európai védelmi ipar” – azt célozza,

hogyan radikálisan leegyszerűsítse és megerősítse a fegyverkereskedelmet és a fegyvergyártást az Európai Unió keretein belül, miközben mindezt gazdasági előnyként tünteti fel a kis- és középvállalkozások tekintetében. Az ehhez hasonló érvek elfogadhatatlanok egy ilyen komoly és különleges területen. Az EU militarizációja, beleértve a fegyvergyártást is, olyan út, amelyet az EU-nak egyértelműen kerülnie kellene.

18. A gépjárművek és motorok típusjóvá hagyása (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont Groote úr a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság nevében készített jelentése (A6-0329/2008) a nehéz tehergépjárművek kibocsátásai (Euro VI) tekintetében a gépjárművek és motorok típusjóvá hagyásáról, valamint a járművek javítására és karbantartására vonatkozó információkhoz való hozzáférésről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2007)0851 – C6-0007/2008 – 2007/0295(COD)).

Matthias Groote, előadó. – (DE) Elnök úr, Verheugen biztos úr, hölgyeim és uraim, először is szeretném megköszönni az árnyékelőadóknak a jogalkotási folyamat során tanúsított kiváló munkájukat és konstruktív együttműködésüket. Szeretnék köszönetet mondani a francia elnökségnek is azért, hogy sikerült kompromisszummal zárunk e jogalkotási folyamatot, amelyhez az elnökség nagyban hozzájárult.

Holnap az Európai Parlament szavazni fog az Euro 6 nehéz tehergépjárművekre vonatkozó kibocsátási előírásokról. Az új, nehéz tehergépjárművekre vonatkozó kibocsátási előírások a szennyezőanyagok csökkentésére, nem az üvegházhatást okozó gázok csökkentésére vonatkoznak – e kettő időnként felcserélődik.

Az Euro 6 fontos eszköze az európai levegőminőség javításának. Az Euro 6 különösen a finom por és a nitrogén-oxidok mennyiségét csökkenti: a finom por egyedül több mint 348 000 korai halálesetet okoz Európában, és emiatt talán bátrabb határértékben reménykedtem e tekintetben. A műszaki tanulmányok szintén alátámasztották ezt. Azonban a holnapi szavazás és az egész csomag, amint már említettem, helyes kompromisszum. Összevetve a jelenlegi, 6-os kibocsátási előírással, amely 2008. október 1-je óta van hatályban, 66%-kal csökkentjük csak a finom por mennyiségét, és több mint 80%-kal a nitrogén-oxidok mennyiségét. A nitrogén-oxidok különösen a csecsemőkre, gyermekekre és idősekre jelentenek veszélyt, mivel a talajhoz közel ózon kialakulását okozzák.

Szeretném megragadni az alkalmat arra is, hogy megemlítssem a bevezetés időpontját. Sikerült korábbra időzíteni a bevezetést, tehát az Euro 6 korábban lép hatályba, és ezzel a levegőminőség is javulni fog. Nagyrészt kielégítő kompromisszumot kötöttünk, és ez a jogi eszköz kétségkívül javítani fogja mind a levegőminőséget, mind az életminőséget.

Csaknem napra pontosan két évvel ezelőtt vitatta és fogadta el a Parlament a személygépkocsira vonatkozó, Euro 5 és Euro 6 szennyezőanyag-kibocsátási határértékeket. A végrehajtási intézkedések tervezése során felmerült, hogy ezzel összefüggésben késlekedés történik. Ismét szeretném nyomatékosan kérni, hogy ugyanez ne történjen meg e jogalkotási folyamatban: a gyártóknak szükségük van idejekorán valamennyi elérhető és szükséges tájékoztatásra. Ezért nagyon örülök, hogy a Bizottság most már egyértelműen azon van, hogy nyilatkozatot tegyen arról, legkésőbb 2010. március végéig, azaz 2010. április 1-jéig hogy számíthatunk végrehajtási intézkedésekre.

A legutóbbi plenáris ülésen Verheugen úrral tárgyaltuk az autóipar válsághelyzetét. Megjegyeztük, hogy drámai csökkenés következett be a haszongépjármű-ágazatbeli eladási számban, és ezért örülök, hogy a beterjesztett jogszabályozással sikerült létrehozni egy olyan jogi eszközt, amely lehetővé teszi a tagállamok számára az adókedvezmények megítélését az Euro 6 kibocsátási előírás korai bevezetéséért. Ez kétségkívül élénkíteni fogja a gazdaságot, és elősegíti a levegőminőség, az életminőség és valamennyiünk egészségének javulását is.

Ismét szeretnék köszönetet mondani valamennyi közreműködőnek, és várakozással tekintek a minden bizonnyal érdekes vita elé.

Günter Verheugen, a Bizottság alelnöke. – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, először is hadd fejezzem ki szívből jövő köszönetemet előadóknak, Groote úrnak lelkes együttműködéséért e javaslattal kapcsolatban.

Egy jelentős szabályozásról van most szó, amely döntő lépést jelent a nehéz tehergépjárművek és buszok szennyezőanyag-kibocsátásainak globálisan harmonizált megszorításainak bevezetésében. Szeretnék szót ejteni valamiről, amire Groote úr is utalt, miszerint mindez az Európai Unió haszongépjármű-piacának elképesztően súlyos pangása mellett történik, mivel a haszongépjárművek piacát a válság jóval súlyosabban

érintette, mint a személygépjárműveket. Ez a tény kevésbé szembeötlő, mivel a legtöbben nem vásárolnak nehéz tehergépjárműveket. Ettől függetlenül súlyos gazdasági következményei vannak, és a Bizottságot foglalkoztatja a kialakult helyzet. Ennek fényében rendkívül fontos, hogy a gyártóknak jobbiztonságot és egyértelmű szabályozási rendszert biztosítsunk annak érdekében, hogy ismerjék az elvárásokat. Ezért szükséges dönteni az Euro VI szabványról most, amikor az Euro V szabvány gyakorlatilag csupán most lépett hatályba.

Ez az Euro VI szabványra vonatkozó javaslat a „Tiszta levegőt Európának” (Clean Air For Europe; CAFE) programhoz és a levegőszennyezésre vonatkozó tematikus stratégiához kapcsolódóan készült el. E stratégiához kapcsolódóan általában a közúti közlekedésben és más területeken további csökkentésre van szükség a szennyezőanyag-kibocsátásban, hogy az európai uniós levegőminőségre vonatkozó célok teljesüljenek. Minimális szinten szeretnénk tartani az emberek egészségére káros hatásokat, és általában jobban szeretnénk védeni a környezetet.

Az Euro VI szabvány szerinti határértékek, amelyek részei ezen általános stratégiának, jelentősen csökkentik a koromrészecskék és a nitrogénoxidok kibocsátásait az Euro V fázissal összevetve, amely idén október 1-jén lépett hatályba. Az egyik jelentős fejlesztés a kibocsátott részecskeszámra vonatkozó határérték bevezetése, amely szabályozza a motor által kibocsátott ultrafinom részarányt. Emellett további megszorítások lépnek életbe a nehéz tehergépjárművek kibocsátásainak megfigyelésében valós közlekedési helyzetekben, illetve a javítási és karbantartási útmutatókhoz való hozzáférésben. Ezek összhangban vannak azokkal a megszorításokkal, amelyeket bevezettünk a könnyű haszongépjárművekre vonatkozó szabályozásban.

E javaslat elfogadása azért is fontos, mivel számos lényeges ajánlást léptet életbe a Cars 21 folyamatból. Először is, a minőségi jogalkotási tevékenységre vonatkozóan: a javaslat számba veszi az érintett felek álláspontját, a nyilvános internetes egyeztetésnek megfelelően. Ezen kívül a műszaki megszorítások megfelelően elvégzett hatásvizsgálat alapján végzett költség-haszon elemzésen alapulnak. Az alkalmazandó jog emellett jelentősen egyszerűsödött. Amint a javaslat valamennyi új járművekre vonatkozik, hat korábbi jogi aktus hatályon kívül kerül. Harmadszor, a globális harmonizáció. Folyamatban van a genfi ENSZ EGB által kidolgozott új vizsgálati és mérési módszerek bevezetése, miközben a részecskékre és a nitrogén-oxidokra az Egyesült Államokban alkalmazott határértékek vonatkoznak.

A Parlament, a Tanács és a Bizottság szoros együttműködése kritikus tényező volt az egyeztetési folyamat sikerében, és kiválóan jól működött. Különösen hálás vagyok az előadónak e tekintetben. A Bizottság örömmel támogatja az előadó által beterjesztett kompromisszumos módosításokat. Szintén örülök, hogy megtehetem az előadó kérésére a nyilatkozatot, és gyakorlatilag a kértnél még kissé javíthatok rajta.

– „A Bizottság kijelenti, hogy a nehéz tehergépjárművek kibocsátásai (Euro VI) tekintetében a gépjárművek és motorok típusjövahagyásáról, valamint a járművek javítására és karbantartására vonatkozó információkhoz való hozzáférésről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet műszaki intézkedései az ellenőrzéssel történő szabályozási eljárás során 2009. december 31-e előtt az Európai Parlament és a Tanács elé kerül”

Anja Weisgerber, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményének előadója. – (DE) Elnök úr, Biztos úr, hölgyeim és uraim, először is szeretnék szívből köszönetet mondani az előadónak, Groote úrnak és az árnyékelőadónak konstruktív együttműködésükért. Lehetővé tették, hogy e rendkívül technikai jellegű dokumentummal kapcsolatban első olvasatra megállapodás szülessen.

Mint az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták árnyékelőadója nagyon is jól emlékszem a finomrészecskékre vonatkozó irányelv felülvizsgálatánál adott szavazatunkra. Akkor én szintén árnyékelőadó voltam. Annak idején sikerült elérnünk, hogy a Bizottság aláírjon egy nyilatkozatot, amelyben vállalta, hogy intézkedéseket fogantat az finomrészecskékre vonatkozóan, amint az megtörténik. A nehéz tehergépjárművekre és buszokra vonatkozó új Euro VI rendelet egy olyan intézkedés, amelyet szorgalmaztunk. A rendelet már a kibocsátástól kezdve küzd a finomrészecskék ellen, azaz a forrásuknál, ahol a részecskék keletkeznek. Az új Euro VI szabvány tehát az Euro V szabványhoz képest 66%-kal csökkenteni fogja a dízelüzemű tehergépjárművek és buszok finomrészecske-kibocsátását, míg a benzinüzemű gépjárművek nitrogén-kibocsátását (NO_x) további 80%-kal csökkenteni fogja.

Annak érdekében, hogy valóban sikerüljön elérni ezen új, nagyra törő kibocsátási szabványokat, a részletes, pontos műszaki leírásokat megállapító végrehajtási intézkedéseket már korai szakaszban közzé kell tenni. Ezen okból kifolyólag természetesen nagyon örülök a Verheugen biztos úr által tett nyilatkozatnak, amelyben a Bizottság vállalja, hogy a végrehajtási intézkedéseket rendkívül gyorsan beterjeszti a Parlamentnek – gyorsabban, mint ahogy eredetileg tervezte.

A független piaci szereplők javításra és karbantartásra vonatkozó információkhoz való hozzáférése szintén olyan pont, amelyet lényegesnek tartok. A független piaci szereplők a független szerelőműhelyek, autóklubok és műszaki segítségnyújtók. Ha működő versenyhelyzetet szeretnénk biztosítani a szervizek területén, garantálnunk kell az információhoz való hozzáférést, és ezt a rendeletben sikerült elérnünk. Ez segíti a versenyhelyzetet, jót tesz a szervizáraknak, a közúti biztonságának és a fogyasztóknak.

Johannes Blokland, a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság véleményének előadója. – (NL) Elnök úr, ebben az évben korábban írtam egy véleményt az Euro 6-ról a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság részéről. A nehéz tehergépjárműveket használó áru fuvarozási ágazatnak az elmúlt évek során többször csökkentenie kellett a káros anyagok kibocsátását, beleértve a nitrogén-oxidot és a finomrézcsékket is. Az Euro 6 szabványosítás helyesen további követelményeket állít a motorokra vonatkozóan.

Ily módon ez a rendelet jelentősen hozzájárul a jobb levegőminőséghez, ezzel pedig javítja a közegészséget is. Rendkívül fontos, hogy ezen új kibocsátási követelmények hamarosan hatályba lépjenek. Szükségtelen hozzátenni, hogy az iparágak időre van szüksége az alkalmazásához. Meg kell adni számára az ehhez szükséges időt.

A dokumentum parlamenti vitája során egyedülálló dolgot tapasztaltam. A Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság szavazata jobban figyelembe vette a környezetvédelmet, mint a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság, például az adatgyűjtés területén. Az egyeztetések szerencsére végül a szabályozás korai bevezetését eredményezték.

Szeretném megköszönni Groote úrnak az eredményre irányuló erőfeszítéseit, illetve a Biztos úrnak a nyilatkozatát.

Richard Seiber, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, szintén szeretnék gratulálni a jelentéshez képviselőtársamnak, Groote úrnak. Rendkívül együttműködő hozzáállást tanúsított a jelentés kialakítása során. A környezetvédelmet végeredményben nem szabad feláldozni a gazdasági válság oltárán, és rendkívül jó dolog, hogy olyan jelentés került elénk, amely nagyon is jövőbe mutató, és rendkívül nagyratörő célokat foglal magában – mint például a 66%-os PM₁₀ és 80%-os NO_x csökkentést.

Ezzel együtt szeretném emlékeztetni a Parlamentet, hogy a közúti közlekedés általánosságban egyre nagyobb probléma Európában. Ez az ágazat állandóan növekszik, még hozzá a legnagyobb mértékben. Elegendő csupán a CO₂ problémájára gondolni. Holnap lehetőségünk nyílik e kérdés hosszabb vitájára is. Tudjuk, hogy valamennyi közlekedési forma növekedést mutat, és úgy gondolom, hogy valóban eljött az idő, hogy a Bizottság ne csupán az egyes dokumentumokban állapítson meg rendkívül nagyratörő célokat, hanem foglalkozzon modern világunk közlekedésének általános kérdésével is.

Még ha ezentúl tiszta nehéz tehergépjárműveink lesznek is, amelyek tökéletesen képesek arra, hogy kevesebb káros anyagot bocsássanak ki, mint régebben, egészen egyszerűen léteznek alapvető infrastrukturális korlátok. Nézzük meg az autópályáinkat! Sok tagállamban olyan túlszűfoltak az autópályák, hogy még a legtisztább Euro VI nehéz tehergépjárművek sem képesek átjutni rajtuk, nem beszélve a rengeteg személygépkocsiról, amelyekben az állampolgárok közlekedési dugókban ülnek.

Ezért nagyívű gondolkodásra van szükség, és úgy gondolom, hogy általában véve szükséges a közlekedés alapvető átvizsgálása. A jelentésben először is a nagyratörő célokat találok pozitívnak, másodsor pedig azt, hogy a Bizottság is felvetett reális mérési módszereket. Tirolban arra jutottunk, hogy a jelenlegi mérési módszerek valójában nem működnek, és hogy a gyakorlatban nagyon kis különbség volt az Euro 0, az Euro III és az Euro IV nehéz tehergépjárművek között.

Úgy gondolom, hogy nagyon pozitív a karbantartási információkhoz való hozzáférés általános biztosítása. Véleményem szerint ez rendkívül fontos érv a dokumentum elfogadása mellett, különösen az állampolgárok számára, mivel ez azt fogja jelenteni, hogy valamennyi állampolgár szabadon választhat szerelőműhelyt.

Silvia-Adriana Țicău, a PSE képviselőcsoport nevében. – (RO) Szeretnék gratulálni az előadónak, Groote úrnak. A Bizottság 60%-os csökkentést javasolt a részecske kibocsátás területén, és 80%-os csökkentést a nitrogén-oxidokra vonatkozóan, a kompressziós indítású motorok esetében. Ennek teljesítése érdekében megfelelő módon be kell vezetni dízelszűrőket, vagy újra kell hasznosítani a kipufogógázokat, és be kell vezetni a szelektív katalizátorredukciós eszközöket.

A Bizottság javaslata vonatkozik a pozitív indítású motorokra is, és bevezeti a közös vizsgálati módszereket a kibocsátások vizsgálatára és mérésére, illetve a fedélzeti diagnosztikai rendszerekre vonatkozólag, amelyeket

globális szinten harmonizál. Ezek a rendszerek fontosak a kibocsátások ellenőrzése szempontjából, az üzemben lévő gépjárműveknél. A nitrogén-oxid kibocsátási határértékeinek korai meghatározása biztosítja a gépjárműgyártók számára az európai szintű hosszú távú tervezést.

Üdvözlöm annak a lehetőségét, hogy a tagállamok pénzügyi ösztönzőket vezessenek be azokra a piacra bevezetett új gépjárművekre, amelyek megfelelnek a rendelet előírásainak. Különösen a klímaváltozás és a gazdasági válság idején ezen ösztönzők bevezetése elősegíti az energiatakarékosabb és környezetkímélőbb autók gyártását. Köszönöm.

Holger Krahmer, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, ha holnap elfogadjuk a nehéz tehergépjárművekre vonatkozó Euro VI rendeletet, akkor jó hagyományt fogunk követni. Nem olyan régen történt e jogalkotási időszak során, hogy szavaztunk az Euro 5 és Euro 6 kapcsán a személyautókra vonatkozóan, és így – a mai napon a tehergépjárművekkel – folytatjuk a járművek kipufogógáz-szabványainak sikertörténetét Európában. Szeretném most megragadni az alkalmat, hogy kifejezzem külön köszönetemet az előadónak, Groote úrnak, akivel újra sikeresen működünk együtt. Újra sikerült együtt a jogszabályt első olvasatra vinnünk, illetve biztosítani a tervezés lehetőségét az iparág számára, és természetesen a környezet megfelelő védelmét is.

A Tanáccsal és a Bizottsággal való megállapodás életképes jogszabályt eredményezett. A nehéz tehergépjárművek kipufogógázaira vonatkozó szennyezőanyag-határértékek nagyratörően magasak, és az ütemterv szorosabb. Az új határértékek korábban fognak hatályba lépni, mint ahogyan azt a Bizottság eredetileg javasolta. Ennek keresztülvitelével pozitívan járunk hozzá a környezet védelméhez és Európa polgárainak egészségéhez anélkül, hogy indokolatlanul sújtanánk a gyártókat. A rendelet hatálybalépése csaknem egy évvel előbbre tolódott a Bizottság javaslatához képest, amellet, hogy a gyártók termékciklusait és tervezési határidőit figyelembe vettük.

Üdvözlöm, hogy a Bizottság tanult a múlt hibáiból, és elfogadta a bizottsági eljárás, illetve a végrehajtási intézkedések előterjesztésének határidejét. Ily módon remélhetőleg elkerülhetjük azt a késedelmet, ami a személygépkocsikra vonatkozó Euro 5 bevezetésének esetében történt.

A kibocsátások csökkentésére vonatkozó javaslat számadatai lenyűgözőek: 66%-kal kevesebb korom, 80%-kal kevesebb nitrogén-oxid. Ami a szennyezőanyag-kibocsátás csökkentését illeti, a gyártók a technikailag lehetséges határán mozognak. Bár a maximálisan kivitelezhető fejlesztésekre mindig lesz lehetőség – és teljes mértékben hiszek az európai gyártók kreativitásában és találmányosságában e tekintetben –, minél közelebb kerülünk a nulla szinthez, annál drágább a technológia. Ennek fényében a forgalomban lévő gépkocsiállomány megújítása egyre nagyobb jelentőségű. A szennyezést okozó régi roncsoknak, amelyek évek óta nem felelnek meg a hatályos szabványnak, le kell kerülniük a közutakról. Ez gyorsabban és könnyebben javítaná a kibocsátási egyenleget, mint a költséges motorátállítás.

Leopold József Rutowicz, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, a gépjárművek és motorok típusjávahagyásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló Groote-jelentés, melynek célja a nehéz tehergépjárművek szennyezésének csökkentése, rendkívül fontos a környezetvédelem és a polgárok egészsége szempontjából.

A javaslat tartalmaz egy kötelezettségvállalást a kibocsátások az Euro VI szintjéhez közelítő csökkentésére a már használatban lévő járművek és motorok esetében. Ez azt jelenti, hogy a szerelőműhelyeknek szükségük van a műszaki információra és a rendelkezésekre a motorok szerelésénél. A műhelyeknek rendelkezniük kell a szükséges felszereléssel az üzemben lévő motor működésének felméréséhez. Az irányelv bevezetése szükségessé tesz egy olyan független ellenőrzőrendszert, amely biztosítja, hogy a járműveket a hatályos követelményeknek megfelelően állítják be. Ennek a rendszernek a felállításához időre van szükség, és olyan forrásokra, amelyek nehezen elérhetőek a jelenlegi válsághelyzetben.

Támogatom a Bizottság véleményének előterjesztett módosításait. Szeretném megköszönni az előadónak a dokumentum összeállításánál végzett munkáját. Támogatjuk a jelentést.

Urszula Krupa, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, a nehéz tehergépjárművek kibocsátásai tekintetében a gépjárművek és motorok típusjávahagyásáról szóló rendeletre irányuló javaslat létrehozta a motorok gyártására vonatkozó egységes alapelveket, és így biztosítja a természeti környezet magas szintű védelmét. Azonban a javasolt európai uniós szabványok egyszerűen ki fogják szorítani az európai piacról a motorokat gyártó kis- és középvállalkozásokat. Emellett az új motorokat alternatív üzemanyagokkal kell üzemeltetni, és a gyártók kötelezettsége lesz ennek megfelelően módosítani valamennyi eladott, regisztrált vagy piacra dobott járművet. A szennyezőanyag-kibocsátásokhoz használt berendezéseket szintén módosítani

kell majd. Csak a nagy szállítványozók és vállalatok lesznek képesek megbirkózni az ilyen nagyságrendű kutatási és szervezeti követelményekkel.

Ami e rendelet előírásainak nem megfelelő új járműveket illeti, a nemzeti testületek 2014. október 1-jétől nem fogják elfogadni a megfelelőségi tanúsítványokat. Ami Lengyelországot illeti, nagyon valószínű, hogy sok szállítványozó vállalat és motorgyártó cég, mint például az *Andoria* egyszerűen meg fog szűnni. Az elképzelés, miszerint az európai uniós szabályozásnak valamennyi tagállamban ugyanolyan hatása lesz, és mindannyiunk érdekeit szolgálja, mítosznak bizonyult. A gyengébb és szegényebb gyártók kiiktatása nyilván kedvezni fog a nagyvállalatoknak, amelyek főleg németek.

Máris nyilvánvaló, hogy a teljes energia- és klímacsomag dokumentumainak többsége valójában a kohéziót és a gazdasági fejlődést biztosítja, a fenntartható fejlődés alapelveinek megfelelően, a nagy és gazdag országok és vállalkozások számára. Lengyel tudósok becslése szerint azonban a csomag költsége legalább 500 milliárd PLN lesz. Ez gazdasági összeomláshoz és a költségek és élelmiszerárak hatalmas növekedéséhez fog vezetni, a közlekedési járművek pótlásának szükségessége miatt. Ennek eredménye a lakosság elszegényedése lesz.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Elnök úr, e parlamenti ciklus során még egy rendeletet adunk ki, amely alapvetően kiegészíti a közlekedésre és közlekedési eszközök környezeti hatására és a levegőminőségre vonatkozó rendeletek körét. Ez egy hatalmas erőfeszítés volt, amelyet e dokumentum fog lezárni.

Nevezzük a nevén a dolgot. Európa komolyan veszi a természet és a környezet védelmét, de Európának meg kell fizetni ezért az árat is. Hatalmas gazdasági erőfeszítésre van szükség, bár talán nem olyan mértékűre, mint amire az előző felszólaló utalt. A gépjármű-tulajdonosoknak most minden bizonnyal nagy gazdasági erőfeszítést kell tenniük, amikor a közlekedési ágazat ilyen drámai pénzügyi válságban van. Egy megoldás lehetne a kevesebb jármű vásárlása, de ez azt jelentheti, hogy a gyártók kárára lenne a lecsökkent kereslet. Pénzügyi hajtóerőre van szükség, hogy a rendelet elérje a célját és megfelelően rendeltetésének, azaz hogy lehetséges legyen új generációs járműveket vásárolni és eladni. Ezt a kérdést az előttünk lévő dokumentum lényegi elemének tekintem.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Egyértelmű, hogy nem csak a személygépjárműveket, hanem a nehéz tehergépjárműveket is modern rendszerekkel kell felszerelni, amelyek biztosítják a kibocsátások 80%-os szén-monoxid és nitrogén-oxid csökkenését, illetve a részecskekibocsátás 60%-os csökkenését. Annak fényében, hogy az ilyen járművek cserearánya Európában tíz év körül alakul, szeretném felszólítani a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot olyan rendelkezésekre, amelyek lehetővé teszik, hogy régebbi járműveket is felszerelhessenek modern kibocsátás-ellenőrző rendszerekkel. Ennek hiányában az Euro VI nem fog jelentősen hozzájárulni a levegőminőség javulásához.

Teljes mértékben támogatom azt a követelményt, hogy a Bizottság segítse elő a nemzetközi – azaz nem csak európai – jogszabály-harmonizáció javítását a motorgépjárművek, nem csak a haszongépjárművek vonatkozásában. Ez a kérdés nem csupán bolygónk levegőminőségét érinti, hanem természetesen az európai versenyképességet is. Ezen okból kifolyólag szeretném hangsúlyozni azt is, hogy a kibocsátási szabványt ne módosítsuk legalább az elkövetkezendő öt év során.

Malcolm Harbour (PPE-DE). – Elnök úr, szeretnék köszönetet mondani Groote úrnak, illetve külön kollégámnak, Weisgerber úrnak, aki a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményének előadója volt.

Ma este egy dolgot nem említettek, amit most szeretnék határozottan felvetni, miszerint az európai gyártók erőfölényben vannak a nehéz haszongépjárművek globális piacán. Ez a javaslat teljes mértékben lényeges abban, hogy utat nyit a nehéz gépjárműmotor-kibocsátásának globális szabványa előtt. Ez azért fontos, mert a nehéz haszongépjárműveket, a személygépjárművektől eltérően, kis mennyiségben gyártják, és rendkívül bonyolultak.

A globális piacra gyártók képesek forrásokat mozgósítani és fejlesztéseket felhasználni globális tehergépjármű-motorok gyártásához. Nemrégiben jártam egy ilyen vállalatnál, és elmondhatom Önöknek, hogy egymilliárd eurót terveznek befektetni egy globális tehergépjármű-motorcsaládba.

Az általunk javasolt szabályozási környezetnek ezt támogatnia kell, és szeretnénk, ha a Bizottság biztosítaná, hogy ez a rendelet globális szabályozássá is váljon, amely része a ma előterjesztett csomagnak is.

Matthias Groote, előadó. – (DE) Elnök úr, szeretném megköszönni valamennyi képviselőtársamnak ezt az elkötelezett vitát. Elsőként szeretném megköszönni a Bizottságnak, Verheugen biztos úrnak, hogy a mai

napon felolvasta a végrehajtási intézkedésekről szóló nyilatkozatot a Parlamentben. Ez az ügy valóban nagy fejtörést és aggodalmat okozott nekünk. Jót tett, hogy itt ismét nyilvánosságra került.

Számos képviselő beszélt arról, hogy a környezetvédelmi szabályozások hogyan növelhetik, vagy fogják növelni az eladásokat, mivel ez a bizonyos iparág jelenleg válságban van. Krupa asszony elmondta, hogyan fogja a klíma- és az energiacsomag, és e rendelet is kizárni a kisvállalkozókat a piacról, és hogyan fogja lerombolni ezeket. Jómagam nem így látom, mivel az Euro-szabvány és az Euro kipufogógáz-szabvány sikertörténetek voltak, és a műszaki innovációk mindig is stimulálták a piacot, és ösztönözték a fogyasztókat az új járművek vásárlására.

Roithová asszony az utólagos beszerelésről beszélt. Az utólagos beszerelés jó dolog, de szükség van hozzá egy harmonizált folyamatra, és ismét sürgetni szeretném erre a Bizottságot. Ha a járműveket dízelrészecske-szűrővel szereljük fel, akkor végül több nitrogén-oxidot bocsátanak ki, és ennek fényében pontosan e két tényező ésszerű kombinációjára és az utólagos beszerelési folyamat egységes szabályozására van szükség.

Az elkövetkezendő évek során nagyon fontos, hogy e tekintetben elkezdődjön egy folyamat, hogy egységes szabványt érjünk el ezen a területen is, hogy ne csupán az új járműveket lehessen felszerelni ezekkel a különösen környezetbarát technológiákkal, hanem legyen egy egységes, szabványosított eljárás a használt gépjárműveknél is.

Ismét megköszönöm valamennyi résztvevőnek a közreműködést és a vitában való részvételt. Az Önök segítségével nyílt lehetőség arra, hogy holnap lezárjuk e jogalkotási folyamatot, nagy valószínűséggel első olvasatra, és hogy az ipar számára, de Európa polgárai számára is biztosítjuk a tervezés lehetőségét, és annak tudatát, hogy mi következik majd. Ezért újra őszinte köszönetet szeretnék mondani.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra 2008. december 16-án, kedden kerül sor.

19. Európai Regionális Fejlesztési Alap, Európai Szociális Alap és Kohéziós Alap (bevételt eredményező projektek) (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont Arnaoutakis úr Regionális Fejlesztési Bizottság nevében készített jelentése (A6-0477/2008) az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló 1083/2006/EK rendeletet bizonyos jövedelemtermelő projektek tekintetében módosító tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (13874/2008 – C6-0387/2008 – 2008/0186(AVC)).

Stavros Arnaoutakis, előadó. – (EL) Elnök úr, Biztos úr, hölgyeim és uraim, az általános 1083/2006/EK rendelet új pénzgazdálkodási szabályai magukban foglalják az alapok pénzügyi hozzájárulásaira vonatkozó rendelkezéseket, különösen a jövedelemtermelő projektekre (55. cikk) vonatkozóan, amelyek, mivel esetükben egyértelmű veszély áll fenn a túlfinanszírozásra, különleges elbírálást igényelnek annak érdekében, hogy tekintetbe vegyék a jövedelmeket a közösségi finanszírozás maximális százalékának számításánál. Ezért módszert kell megállapítani az e projektekből származó bevételek kiszámítására. Az előző, 2000-től 2006-ig tartó időszakban ezt az alapelvet az átalány módszerével alkalmazták a gyakorlatban. Az új programozási időszakban a Tanács által elfogadott bizottsági javaslat szerint pontosabb és szigorúbb megközelítést kell alkalmazni a jövedelemtermelő projektek közösségi finanszírozásának kiszámításakor. Ez az új megközelítés a maximálisan támogatható kiadás számításán alapul, a társfinanszírozás százalékának átalány alapon számított csökkentése helyett. Az 55. cikk szerint a 2007-2013-as időszakra a jövedelemtermelő projekt bármely, olyan infrastrukturális beruházást magában foglaló művelet, amelynek igénybevétele közvetlenül a felhasználókat terhelő díjakkal jár, vagy föld vagy épületek értékesítését vagy bérbeadását, vagy bármely más, ellenszolgáltatás fejében történő szolgáltatásnyújtást magában foglaló művelet. Ezért lényeges különbség az új időszakban, hogy a [...] bekezdés meghatározása szerint az 55. cikk rendelkezései a projektek széles spektrumára vonatkoznak, amelyek jövedelemtermelő projekteknek tekinthetők, és nem csupán infrastrukturális beruházási projektekre, amelyek nagy összegű nettó bevételt eredményeznek, mint ahogyan a 2000-2006-os időszakban történt.

Az Európai Bizottság által a tagállamokkal folytatott informális egyeztetésének eredménye szerint az 55. cikk rendelkezései egyértelműen nem alkalmasak az Európai Szociális Alap által társfinanszírozott projektek esetében; amely elsősorban immateriális műveleteket, nem pedig infrastrukturális műveleteket finanszíroz.

Ugyanez vonatkozik az Európai Regionális Fejlesztési Alap és a Kohéziós Alap társfinanszírozásával megvalósított kisebb projektekre is. E projektek esetében a betartandó ellenőrzési szabályok, mint például az, hogy a bevételt számba lehet venni az operatív program lezárását követően három évig, aránytalan adminisztrációs terhet jelentenek a várt összegekhez képest, és komoly kockázatot jelentenek a program megvalósítása során. Ezért történt, hogy miután a Bizottság egyeztetett a tagállamokkal, szükségesnek ítélte a 1083/2006/EK rendelet módosításának elfogadását, amely az 55. cikk (5) bekezdésére korlátozódik, és csupán a következő két kérdésre vonatkozik: az 55. cikk rendelkezései alól kivételt képeznek az Európai Szociális Alap által társfinanszírozott műveletek; illetve a küszöb meghatározása 1 millió EUR összegben, amely alatt az ERFA vagy a Kohéziós Alap által társfinanszírozott műveletekre nem alkalmazandók az 55. cikk rendelkezései a maximálisan támogatható kiadás számításai és az ellenőrzés tekintetében. Az 55. cikk többi rendelkezése nem módosult.

Ezen túlmenően, mivel a programozási időszak során fontos biztosítani a közös projekt-végrehajtási szabályok fenntartását, a rendeletbe egy visszamenőleges hatályú záradék került, amely szerint a módosított rendelkezés 2006. augusztus 1-jétől érvényes. Ez a technikai módosítás lehetőség szerint egyszerűsíteni fogja a jövedelemtermelő projektek vezetését azzal, hogy csökkentik az adminisztrációs terhet az arányosság elvével összhangban.

Vladimír Špidla, a Bizottság tagja. – (CS) Elnök úr, hölgyeim és uraim, november 15-én a Bizottság elfogadta a strukturális alapokról szóló általános rendelet 55. cikkének felülvizsgálatára vonatkozó tervezetet, amely a jövedelemtermelő projektek számbavételének feltételeire vonatkozik a kohéziós politikai program keretein belül. E változás oka az adminisztratív folyamatok egyszerűsítése volt. Az első valós, az 55. cikk értelmében kivetelezett művelet megmutatta, hogy komoly nehézségek adódtak a tényleges megvalósításban. E nehézségek a tagállamok beszámolóit szerint megmutatták, hogy hiányzott az arányosság az úgynevezett „finanszírozási szakadék” maximálisan támogatható összegének meghatározására vonatkozó eljárások alkalmazása és a projektek monitoringja között.

A szóban forgó rendelet módosításának célja, hogy valamennyi, az Európai Szociális Alapból társfinanszírozott, illetve 1 millió EUR összegnél kisebb összköltségű, az Európai Regionális Fejlesztési Alapból és a Kohéziós Alapból társfinanszírozott művelet mentességet élvezzen az 55. cikk alkalmazása révén. Az 1 millió eurós felső határ az előzetes tanulmányokból származik, és az 55. cikk általános jellegének fenntartását célozta.

Reméljük, hogy ezen egyszerűsítésnek köszönhetően, amely egyfajta „de minimis” záradékot jelent, képesek leszünk az alapok adminisztrációját felgyorsítani a tagállamok és régiók számára, különösen a leginnovatívabb műveletekre vonatkozóan olyan területeken, mint a kutatás, a megújuló energiaforrások támogatása, és így tovább.

Emellett fontos volt a jogi bizonytalanság elkerülése, amely méltánytalanul késleltette volna a kifizetési folyamatot. A bizonytalanság arra készíthette volna a projektvezetőket, hogy szakítsák meg az operatív programok folyamatát, amit bármi áron el kellett kerülni.

Ennek fényében a Bizottság úgy döntött, hogy csak egy technikai jellegű változtatást javasol. E döntés sikeres lett, mivel csupán három hónap alatt befejeztük a felülvizsgálati folyamatot, köszönhetően a Tanács és a regionális fejlesztésért, valamint a foglalkoztatásért felelős parlamenti bizottságok munkájának. A Bizottság nevében szeretném kifejezni őszinte hálámat a parlamenti előadónak, Arnaoutakis úrnak. Köszönhetően az eredményes együttműködésünknek remélem, hogy megszerzem az Európai Parlament egyetértését, így lehetővé téve a teljes felülvizsgálat lezárását az év végére. Ez lehetővé tenné, hogy az irányító hatóságok folytassák munkájukat, amely az egyszerűsítés kívánatos szempontja.

Az 55. cikk felülvizsgálata megmutatta a Regionális Politikai Főigazgatósággal és a Foglalkoztatási Főigazgatósággal való együttműködés minőségét is, amely a politikai kohézió javára válik. Ez az együttműködés soha nem gyengült meg. Ennek bizonyítéka, hogy az európai gazdasági regeneráció segítésére irányuló terv keretében egyesítettük erőinket Hübner biztos asszonnyal a strukturális alapok szabályozásának három alapvető módosításra irányuló javaslatában. E módosításokat is vitára fogjuk előterjeszteni.

Jan Olbrycht, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, egy alapvetően nagyon rövid és velős rendelet van most előttünk. Azonban számottevő jelentőséggel bír. Jelentősége a változtatás körülményeihez kapcsolódik.

Először is, ezzel a változtatással az európai intézmények bizonyítják, hogy képesek rugalmasan válaszolni egy-egy politika alkalmazása során felmerülő nehézségekre. Az, hogy készen állnak arra, hogy a

kedvezményezették számára valóban egyszerűsítsék és gyorsítsák az eljárásokat, azt mutatja, hogy az Európai Bizottság az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal együtt valóban kész arra, hogy a rendelkezéseket a valós feltételekhez igazítsa.

Másodszor, e rendelet jelentős abban a tekintetben is, hogy a programozási időszak során módosít egy rendeletet. Ez különösen fontos, mivel ez nem a végső változás, és a viták lebonyolítása a rendelet módosítása tekintetében rendkívül jelentős lesz a válsághoz kapcsolódó módosító csomag elkészítésére vonatkozóan.

Harmadszor, az Európai Bizottságot újra és újra bírálat éri a források elosztásának nyomon követési módszere miatt. A Számvevőszék bírálata főleg a túlságosan bonyolult eljárásokra vonatkozott.

A mai rendelet azt mutatja, hogy bátor és határozott cselekvésre van szükség a hatékonyság javítása érdekében, valamint annak érdekében, hogy demonstráljuk: az európai alapokat lehetséges gyors és hatékony módon elosztani.

Jean Marie Beaupuy, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr, Biztos úr, ahogyan képviselőtársam, Olbrycht úr az imént fogalmazott, ez először is egyszerűsítés – legalábbis reméljük. Kétségkívül a karácsony közeledte ösztönöz minket erre az előrelépésre, hogy átnyújthassuk az európaiaknak, mint ajándékot.

Azonban ahogyan Olbrycht úr az imént mondta, mindenekelőtt reméljük, hogy ez az ajándék nem egyszeri, és jövő márciusban döntést kell hoznunk a fellendülési tervvel kapcsolatban, hogy a pénzügyi válsággal szemben produktívabb kezdeményezéseink legyenek, amelyek előmozdítják a fellendülést Európa-szerte.

A tervezetekben, amelyekről márciusban szavaznunk kell, meg vagyunk győződve arról, hogy a Bizottság új, egyszerűsítő eszközöket fog javasolni nekünk, különösen „kiszjátékosainkra”, a kkv-kra vonatkozóan. Ez teljesen alapvető, mivel ha azoknak a politikáknak, amelyeket megvitatunk és amelyeken hónapokig és évekig dolgozunk, valóban eredményesnek kell lenniük, akkor ennek az akaratnak, ennek a dinamikának nem szabad meghíusulnia kedvezőtlen adminisztratív szempontok miatt.

Biztos úr, Ön az imént hangsúlyozta, milyen jó munkát végzett, különösen a Parlament Regionális Fejlesztési Bizottsága. Ön tudja, hogy mi, a Parlament többi képviselője is nagyon lelkesen dolgozunk együtt a Bizottsággal. Ezért szeretném újra hangsúlyozni: reméljük, hogy a jövő év során határozott lépéseket teszünk új egyszerűsítések irányába.

Azonban az általunk végzett munkától eltekintve azt szeretnénk, európai szinten, hogy – különösen Önökkel a Bizottságban – a tagállamok vállaljanak részt a felelősségből. Mindannyian tudjuk, hogy az ERFA és az ESZA alapok, illetve a KAP-ot támogató alap és mások szintjén a tagállamok adják a további bonyolultságot az európai adminisztratív bonyolultsághoz.

Intézkedéseink és ma esti vitánk során nem csak azt reméljük, hogy az Európai Unió kezdeményezése uniós szinten hatással jár, hanem azt is, hogy a tagállamok szintjén meghallgatnak és ők is egyértelmű erőfeszítést tesznek az egyszerűsítés érdekében.

Mieczysław Edmund Janowski, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, a mai vitánk tárgyát képező európai parlamenti állásfoglalás alapvetően formális és technikai jellegű. Ettől függetlenül az uniós támogatás felhasználására vonatkozó fontos kérdésekkel foglalkozik. A rendeletre irányuló javaslat az Európai Regionális Fejlesztési Alapról, az Európai Szociális Alapról és a Kohéziós Alapról szóló tanácsi rendelet 55. cikkére vonatkozik. Az (5) bekezdés jelenlegi szövegezését, amely 200 000 EUR összeget határoz meg a maximális monitoring eljárási költségeként, olyan szövegezés váltja fel, amelyben a jövedelemtermelő projektekre vonatkozó előírások csak az Európai Regionális Fejlesztési Alap, illetve a Kohéziós Alap által finanszírozott műveletekre vonatkozik, ha a költségeik nem érik el az 1 millió eurót.

Ezt szem előtt tartva szeretném feltenni a következő kérdést: Megfelelő-e az említett összeg? Nem túl magas, vagy túl alacsony? Meg vagyok győződve arról, hogy ez több kisebb művelet vonatkozásában lehetőséget biztosíthat a szükségtelen bürokratikus terhek elkerülésére. A projektek jobb operatív irányítását eredményezi, amelyek gyakran helyi hatóságokat is bevonnak, és például környezetvédelemmel, innovációval és energiával foglalkoznak. Példaként említhetem, hogy Lengyelországban száz különböző intézmény irányítja az uniós alapok alkalmazását. E támogatások hatékony felhasználása az érintett intézmények hatékony működésétől függ.

Bízom abban is, hogy ezen irányelv elfogadása a jövőben további egyszerűsítéseket fog eredményezni, amint azt a Biztos úr is megemlítette. A Nemzetek Európájáért Unió Képviselőcsoportja képviselője szeretném

kifejezni elismerésemet a rendelkezésekkel szembeni kreatív szemlélettel kapcsolatban, amely lehetővé teszi, hogy az uniós források a lehető legésszerűbb módon kerüljenek felhasználásra.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). – (NL) Elnök úr, Biztos úr, Arnaoutakis úr javaslata egyértelműen tanúsítja, hogy az egyszerűsítés lehetséges, és ezt a Parlament már számos alkalommal szorgalmazta. Számos esetben nagyon sokáig tart, hogy a tagállamokban lezáruljanak a projektek, és az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták számára ez jó példája a hatékony egyszerűsítésnek.

Ez alkalommal a változtatásra való törekvés a tagállamoktól és a Bizottságtól származott, de többet is lehet tenni. Véletlenül tudomásom van arról, hogy a Régiók Bizottságában létrehozták a régiók és városok munkacsoportját, amelynek a feladata a szűk keresztmetszetek azonosítása és felszámolása, és amely e célból tesz javaslatokat. Úgy gondolom, hogy valóban használnunk kell ezeket a tapasztalatokat, és további változtatásokat kell elérnünk 2009-ben.

Emellett a Bizottság előterjesztette az egész csomagot, beleértve a gazdasági fellendülés tervét, amelynek értelmében az alapokat többek között gyorsabban lehet elkölteni. A költségvetés keretében e hét során a Parlamentben megvitatjuk a Haug-jelentést, amelyben kifejeződik az a törekvés, hogy e szellemben folytatódjon a munka, és gyorsuljon fel az egyéb ellenőrzési és irányítási feltételek felülvizsgálatával.

Végezetül szeretnék megemlíteni egy kérdést, amelyet Beaupuy úr is szóba hozott: a tagállamok rengeteget tehetnek például a pénzügyi irányítási nyilatkozattal, vagy azzal, hogy politikai felelősséget vállalnak az alapok alkalmazásáért. Ennek eredményeképpen a parlamenti állásfoglalásokban még tovább egyszerűsíthetjük a folyamatokat. Jelentős a változásra való ösztönzés a lakosság részéről. Természetesen a jövő évi választásokat szem előtt tartva kellene mondanunk, hogy Európa jó dolgokat visz véghez, de megfelelő módon is kellene véghezvinnie. A tagállamok határozatai lépést jelentenek ezen irányba.

Gábor Harangozó (PSE). – (HU) Az uniós támogatások felhasználási szabályai azt a célt szolgálják, hogy forrásaink a lehető legjobban hasznosuljanak, és a lehető legjobb helyre kerüljenek. Vagyis a támogatásokat nemcsak elkölteni kell, hanem érdemi változásokat eredményező beruházásokat kell létrehozni. Azonban ezen célok érdekében sokszor olyan bürokratikus szabályrendszert hozunk létre, amely inkább akadályozza a hatékony felhasználást, mind a vállalkozások, mind az adminisztráció számára felesleges terhet jelentenek.

A jövedelemtermelő szabályok racionalizálása kettős haszonnal jár. A kis- és középvállalkozások könnyebben és nagyobb számban juthatnak hozzá az Unió gazdaságélénkítő támogatásaihoz, míg az adminisztráció gyorsabban és egyszerűbben bírálhatja el a támogatások felhasználásának szabályszerűségét. Bízunk kell a vállalkozóinkban, a gazdaság működtetőiben, a válságot csak együtt, egymást segítve vészeltethetjük át. Támogatom a javaslatot, egyúttal kérem a Bizottságot, hogy haladjon tovább ezen az úton, gyomláljuk ki a felesleges adminisztrációs korlátokat a támogatási rendszerből. Nagyon remélem, hogy ezt a premiert további hasonló ilyen jó kezdeményezés fogja követni.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Elnök úr, a strukturális alapokra vonatkozó tanácsi rendeletek változtatásainak vitájában négy kérdésre szeretném felhívni a figyelmet.

Először is, az Európai Regionális Fejlesztési Alap, a Kohéziós Alap és az Európai Szociális Alap pénzügyi támogatásából való részesülés jogi rendelkezései gyakran olyan bonyolultak, hogy elriasztják a lehetséges kedvezményezetteket a forrásokra való pályázástól. Az előbb említett jogi rendelkezések akadályozzák a projektek megvalósítását és elszámolását is.

Másodszor: ezért teljesen helyénvaló, hogy az Európai Bizottság előterjesztette a rendelet 55. cikkét módosító javaslatot. A módosítás egyik hatása a Kohéziós Alap által finanszírozott jövedelemtermelő projektek kivétele lenne az 55. cikk hatálya alól. Ennek a változásnak elő kellene segítenie az olyan intézkedések bevezetését, mint például a társadalmi befogadást célzó, vagy az egészségügyi ellátások nyújtását célzó projektek.

Harmadszor: a rendelet 5. cikkének alkalmazási köre szintén korlátozott lenne az Európai Regionális Fejlesztési Alap és a Kohéziós Alap által finanszírozott kis projektek esetében, a maximálisan támogatható kiadás kiszámítása és a projektek ellenőrzése tekintetében. Emellett valamennyi intézkedés visszamenőlegesen, 2006. augusztus 1-jétől lépne hatályba.

Negyedszer: valamennyi javaslat pozitív példája annak, hogy hogyan lehet a strukturális alapok rendelkezéseit egyszerűsíteni, illetve ezzel lehetővé tenni a hatékonyabb felhasználásukat. Véleményem szerint mindez nem csupán a kedvezményezettek érdekeit, hanem valamennyi európai uniós polgár érdekét szolgálja.

Jan Březina (PPE-DE). – (CS) A most vitára került jogszabály a jövedelemtermelő projektek kérdéskörével foglalkozik. Ez a probléma közvetlenül érinti a számos igénylőt, akik az Európai Regionális Fejlesztési Alapból és az Európai Szociális Alapból támogatásokat hívnak le. A jelenlegi jogi rendelkezések jelentős adminisztratív terhet írtak elő, illetve jogi bizonytalanságot alakítottak ki, mivel az operatív programok lezárását követő teljes három évig lehetővé teszik a projektből származó bevétel figyelembevételét. Ha a bevételek meghaladnak egy meghatározott minimumszintet, felmerül a kockázat, hogy az igénylőknek, illetve végső soron az államnak vissza kell térítenie a támogatást.

Határozott meggyőződése, hogy nincs helye az ilyen merev hozzáállásnak, különösen kis projektek, illetve az Európai Szociális Alapból finanszírozott projektek esetében. Különösen a projektek e második kategóriáját illetően nem léteznek kereskedelmi jellegű bevételek, csupán a helyi hatóságok és nonprofit szervezetek bevételei, amelyek adminisztratív és más díjak formájában jelentkeznek. Mivel e bevételek a későbbiekben a köz érdekét szolgáló célkitűzések megvalósítását szolgálják, nincs értelme annak, hogy visszatérítsék azokat az Európai Uniónak.

Véleményem szerint az a feladatunk, hogy egyszerűsítsük a strukturális alapok pénzeszközei lehívásának mechanizmusát, közben természetesen megtartva azokat az ellenőrzéseket, amelyek elengedhetetlenek az uniós pénzügyek átlátható kezelésének felügyeletéhez. Ezért üdvözlöm azt a döntést, hogy az Európai Szociális Alap által támogatott projektek nem esnek a bevételek ellenőrzési mechanizmusa alá, illetve a 200 000 EUR költséghatár felemelését 1 millió EUR-ra az Európai Regionális Fejlesztési Alapból és a Kohéziós Alapból finanszírozott projektek esetében. Ez a lépés kétségkívül egyszerűsíteni fogja az adminisztrációt, és növeli e projektek alkalmazásának hatékonyságát.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Az Európai Regionális Fejlesztési Alap, az Európai Szociális Alap és a Kohéziós Alap olyan eszközök, amelyek a tagállamok rendelkezésére állnak a különböző európai régiók gazdasági fejlesztési támogatására. A tapasztalat szerint azonban e pénzügyi eszközök igénybevétele jelentős bürokráciával jár.

A 2007–2013-as időszak esetében a társfinanszírozás arányának kényszerű csökkentése helyett a maximálisan támogatható kiadáson alapuló megközelítés lesz használatos. A rendelet módosítására irányuló javaslat célja egy arányosságon alapuló szabályozás bevezetése a 200 000 EUR összeget nem meghaladó műveletek ellenőrzésére az 55. cikk rendelkezéseinek feloldásával, az Európai Szociális Alap által társfinanszírozott műveletek, és az Európai Regionális Fejlesztési Alap vagy a Kohéziós Alap által társfinanszírozott, 1 000 000 EUR összeget meg nem haladó műveletek esetében. E módosítás visszamenőleges alkalmazása leegyszerűsíti a strukturális alapokból társfinanszírozott műveletek irányítását, mind a maximálisan támogatható kiadás kiszámítására, mind a monitoringra vonatkozóan.

Az aránytalan adminisztratív teher csökkentése kedvező hatással lesz különösen a környezetvédelem, a társadalmi befogadás, a kutatás, az innováció és az energiaügy területén projektet irányító kkv-k számára. Köszönöm.

Andrzej Jan Szejna (PSE). – (PL) Elnök úr, az Európai Regionális Fejlesztési Alap és a Kohéziós Alap által társfinanszírozott kis projektek, illetve az Európai Szociális Alap által társfinanszírozott műveletek esetében a jelenlegi ellenőrzési mechanizmus kétségkívül szükségtelen adminisztratív terhet jelent, amely nem áll arányban az adott támogatási összeggel, és jelentős kockázati tényezőt jelent e programok végrehajtásánál. Az ellenőrzési mechanizmusoknak megfelelően a bevételek három évig figyelembe vehetők a programok lezárását követően.

A Bizottság ezért –helyesen – felismerte, hogy szükséges és fontos változtatásokat foganatosítani az 1083/2006/EK rendelet 55. cikkének (5) bekezdésében. E változtatások célja, hogy hatékonyan egyszerűsödjének a strukturális alapokra vonatkozó hatályos rendelkezések, az európai polgárok érdekében és javára. E változások olyan jelentős területekre vonatkoznának, mint a természeti környezet, a társadalmi befogadás, a kutatás, a versenyképesség és az energiaügy.

Szeretném elmondani, hogy a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válság összefüggésében jelentős erőfeszítéseket teszünk Lengyelországban, hogy biztosítsuk a strukturális alapok mihamarabbi felhasználásának lehetőségét. Az a cél, hogy az alapokat mielőbb eloszthassuk. Különösen az új tagállamok esetében ez a gazdasági válsággal szembeni fellépés egyik lehetséges módja. A strukturális alapokat gyorsan és hatékonyan kell felhasználni.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Jómagam és több képviselő szeretnénk kifejezni, hogy nagyra értékeljük az Európai Bizottság váratlanul gyors, élénk és célratörő reakcióját a tagállamok és az európai parlamenti képviselők javaslatára a 1083-as rendelet módosító záradékának benyújtását illetően. A jogszabály

egyszerűsítése a visszamenőleges alkalmazással együtt legfőképpen az 1 millió EUR értéket meg nem haladó projekteket vezető kisvállalkozások számára jó hír, ami jelentős hozzáadott értékkel járul hozzá az európai versenyképességhez, illetve különösen a foglalkoztatáshoz. Véleményem szerint az Európai Bizottság rugalmas hozzáállása előfutára a további pozitív változásoknak a kis projektek összetett ellenőrzési folyamataira vonatkozó bürokrácia csökkentése területén.

Vladimír Špidla, a Bizottság tagja. – (CS) Szeretném megköszönni a vitát. Véleményem szerint a javaslatot támogató érvek több oldalról érkeztek. Nem tudok hozzátenni semmit. Azonban felmerült egy kérdés az egy milliós összeg meghatározásának módjára vonatkozóan. Ezért engedjék meg, hogy nagyon röviden kitérjek erre. Először is rendelkezésre állt az előző időszakok tapasztalata, másodsor pedig viszonylag nagy kihívást jelentett az a törekvésünk, hogy a rendszert az általános egyensúly megbontása nélkül egyszerűsítsük. Ezért merült fel egy bizonyos határértékre vonatkozó javaslat, ugyanakkor pedig a Bizottság tanulmányt végzett e kérdéssel kapcsolatban. Ezen elképzelések alapján, illetve a strukturális tevékenységek munkacsoportja 2008. július 3-i ajánlásai alapján a Bizottság meghatározta ezen összeget a javaslatban, amely, amint azt a vita során hallottam, általánosságban elfogadható.

Stavros Arnautakis, előadó. – (EL) Elnök úr, hölgyeim és uraim, az eljárások egyszerűsítése és a rugalmas mechanizmusok biztosítása rendkívül jelentős e komoly pénzügyi válság idején. A kohéziós politikának fontos szerepe van. Az 55. cikk módosítása jó példa az Európai Unió intézményei közötti kiváló együttműködésre. Ezért szeretném különösen megköszönni Hübner biztos asszonynak és az Európai Parlament elnökének a javaslat elfogadását, amely az év végén szavazásra kerülhet. Ahogy egyik képviselőtársam fogalmazott, ez a döntés karácsonyi ajándék.

Az egyszerűsítés pozitívan fog hatni az európai polgárok számára, és ma este azt az üzenetet küldjük, hogy a rendeleteket az európai polgárok javára tudjuk módosítani. A jövőben a közvetlen módosítás módszerét újra alkalmaznunk kell, mivel bebizonyosodott, hogy a bürokratikus eljárások megnehezítik a projektek kivitelezését. Biztos vagyok abban, hogy az új rendelkezések segíteni fogják a kohéziós politika prioritásainak alkalmazását.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra 2008. december 16-án, kedden kerül sor.

20. A part menti régiók turizmusa hatásának regionális fejlesztési szempontjai (rövid ismertetés)

Elnök. – A következő napirendi pont Madeira asszony Regionális Fejlesztési Bizottság nevében készített jelentésének (A6-0442/2008) rövid ismertetése a turizmus part menti régiókra gyakorolt hatásának regionális fejlesztési szempontjairól(2008/2132(INI)).

Jamila Madeira, előadó. – (PT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, rendkívül örülök, hogy Önök előtt állhatok, és magyarázatot fűzhetek a többek által e saját kezdeményezésű jelentésben végzett munkához. Véleményem és valamennyi, a jelentésben közreműködő véleménye szerint egyértelműen elvégeztük a feladatunkat. Mindenkinek köszönetet kell mondanom, kiemelten a különböző politikai képviselőcsoportok árnyékelőadóinak, akik rendkívül nagy erőfeszítést tettek a jövőbe mutató kompromisszumok kialakítására; a regionális fejlesztés munkatársainak, akik mindig készek voltak segíteni, és nem utolsósorban Miguel Tell Cremadesnek és Elisa Daffarának, az Európai Parlament Szocialista Képviselőcsoportja munkatársainak, Lilának és Petrusnak, illetve az Európai Bizottságnak is. Az utóbbi, amelyet szokás szerint különböző főigazgatóságok képviseltek e széles körű jelentésnek megfelelően, állandóan rendkívül alaposan ellenőrizte munkánkat, és komoly erőfeszítést tett a sikeres eredmény érdekében. Szintén őszinte köszönetet szeretnék mondani a hivatali munkatársaimnak, különösen Joana Benzinhónak az Európai Unió part menti régiói harmonikusabb és strukturáltabb fejlesztéséért és a turizmusért végzett munkájáért.

Az Európai Unió 27 tagállama több mint 89 000 kilométer partszakasszal rendelkezik. Ezek a partszakaszok rendkívül változatos, egyedi vonásokat mutatnak, amelyek a helytől függően kozmopolita jellegűek, mint például Lisszabon, Koppenhága vagy Stockholm, vagy a peremterületek és kieső vidékek nehézségeit mutatják, mint például Algarve, Liguria, a Kanári-szigetek vagy Madeira, amelyek a nagyvárosokkal való kapcsolat fenntartásáért, vagy felgyorsult elnéptelenedéssel küszködnek. Mindenesetre mindannyian azonosulni tudunk a partszakaszok és part menti régiók fogalmával, és nap mint nap tapasztaljuk előnyeiket és hátrányaikat.

A rendelkezésre álló adatok szerint 2010-re az emberiségnek mintegy 75%-a part menti régiókban fog élni. E régiók közötti kapcsolatokat figyelembe véve a part menti régió meghatározása a partszakasztól egyenes vonalban a szárazföld felé eső első 50 kilométer. Ezek régiók, nem pedig tengerparti sávok. E régiókban hiányzik az az integrált szemlélet, amelyre olyan égetően szükségük van, és amelyet elődeink is gyakoroltak. Ide érkezik a teljes lakosság lehetőségeket és gazdasági szinergiát keresve, és sok esetben azzal az egyetlen elvárással, hogy mindezek a turizmus köré épüljenek. Ezért merült fel bennünk a gondolat, hogy egyértelműen szükség van a turizmus part menti régiókra gyakorolt hatásának gyakorlati és integrált szemléletére, és ezért kezdtük el munkánkat.

A jelenlegi pénzügyi válságban, amelyben a reálgazdaságra gyakorolt hatáson egyre nehezebb úrrá lenni, úgy tűnik, hogy a turizmus egy olyan hatalmas potenciállal rendelkező ágazat, amelyet a válság közvetlenül vagy közvetetten, súlyosan érint. E régiók, amelyek fejlődése teljesen, vagy nagy mértékben függ a turizmustól, azt tapasztalják, hogy a vállalkozásaik veszélybe kerülnek és bizonytalan jövő elé néznek, különösen mivel a turizmus jelenleg nem tartozik az Európai Unió hatáskörébe. Azonban átfogó intézkedéseket lehet és kell elfogadni, és a Lisszaboni Szerződés szellemisége is ezt a gondolatot tükrözi. Azonban a cselekvés előtt a szerződés hatálybalépésére várni olyan volna, mintha arra várnánk, hogy késő bánatot gyakorolhassunk.

A jelenlegi helyzetben a turizmus és az attól függő régiók törekény helyzete megköveteli tőlünk a gyors és hatékony cselekvést. A városi területekre nehezedő nyomás és a munkanélküliség mellett nem feledkezhetünk meg arról, hogy e régiók strukturálisan függenek a turizmustól, amely munkahelyteremtő iparág, még ha gyakran szezonális munkák vonatkozásában is, és amely munkaerő-igényes munkaadó. Ez a jelentés, amelyet most Önök elé tárunk, már rendkívül időszerű és sürgető volt akkor is, amikor a Regionális Fejlesztési Bizottság eldöntötte, hogy el fogja készíteni. Mostanra prioritásnak tekinthető kérdéssé vált az Európai Bizottság és az Európai Tanács számára. Elsőbbséget kell adnunk az e jelentésben található számtalan kezdeményezésnek, a más intézmények által kidolgozott kezdeményezésekkel együtt, amelyeket a jelentés kifejezetten támogat a Bizottság vészhelyzeti tervében foglalt intézkedéseknek megfelelően. Ezek közül ki kell emelnem a Globalizációs Alkalmazkodási Alapot, amelynek segítségével kezelhetők a szóban forgó ágazattal kapcsolatos problémák és az ágazatot jelenleg érő hatás.

Létfontosságú biztosítani az új gazdasági szegmensek fejlesztését e part menti régiókban, amelynek révén megszilárdul társadalmi és környezetvédelmi fenntarthatóságuk, és amely elősegíti a valódi integrációt a különböző ágazati politikák között, mint például a már kialakított tengeri, közlekedési, energiaügyi és kohéziós eszközök, a közös agrárpolitika felülvizsgálata során kialakított új minőségi termékpolitika, az állapotfelmérési jelentésben foglaltak szerint, illetve e part menti régiók új turisztikai termékei között, szem előtt tartva az európai gazdasághoz való jelentős hozzájárulásukat. A megfelelő holisztikus szemlélet bevezetését e politika tekintetében a lehető leggyorsabban meg kell valósítani az Európai Unióban.

Összefoglalva, Elnök úr, csupán ezen eszközök egyértelmű integrációja és a létező valamennyi érdekelt felet bevonó gyors és hatékony cselekvés garantálhatja, hogy az Európai Unióban fenntartható legyen a part menti turisztikai ágazat, és valódi jövővel rendelkezzen.

Vladimír Špidla, a Bizottság tagja. – (CS) Elnök úr, hölgyeim és uraim, szeretném megköszönni az előadónak, Madeira asszonynak a jelentést, és gratulálok a munkája minőségéhez és jelentőségéhez: a part menti régiók rendkívül fontosak az EU számára, mivel a gazdasági tevékenység jelentős hányada összpontosul e területekre.

A jelentés ezenfelül mindenre kiterjedően közelíti meg a part menti régiók turizmusát, mivel olyan témákat vet fel, mint például a tengeri és part menti környezet, a tengeri szállítás, a part menti régiók foglalkoztatása, a kis- és középvállalkozások támogatása, valamint a halászat támogatása. A jelentés megerősíti, hogy az Európai Uniónak erős és integrált tengerpolitikára van szüksége, amelyen az Európai Bizottság 2005 óta dolgozik, és amely hangsúlyozza a regionális politika, a területi kohézió és a tengerpolitika közötti kapcsolatokat.

Annak érdekében, hogy a politika konkrét formát öltjön, a Bizottság 2007 októberében elfogadta az integrált tengerpolitikára vonatkozó cselekvési tervet, amelyet fokozatosan vezet be. A Bizottság által jelenleg végrehajtott intézkedések némelyike közvetlen reagálás a jelentésben kifejezésre juttatott problémákra és követelményekre, különösen a következőkre:

1) A part menti régiók teljes pénzügyi átláthatóságát célzó követelmény alapján 2009 őszén létrejön a különböző közösségi alapokból finanszírozott projektek adatbázisa. Szeretném itt említeni, hogy ezen adatbázis minősége és teljessége a régiók információszolgáltatási hajlandóságától függ majd.

2) A régiók közötti együttműködés erősítése a part menti régiók turizmusa területén. Az INTERREG IVC program lehetővé teszi régiók hálózatának kiépítését a 30 prioritási témakörben, amelyek közül két témakör kapcsolódik a tengeri ügyekhez, beleértve a turizmust is. Tájékoztatom Önöket, hogy még egy javaslati felhívást tettünk közzé az IVC program keretében, 2009. január közepéig. Felhívom a part menti régiókat, hogy nyújtsanak be hálózatok kiépítésére irányuló projekteket, amelyek biztosítják a jól bevált eljárások benyújtását és végrehajtását a part menti régiókban.

Örömmel mondhatom, hogy a jelentés egyértelműen elismeri az EU kohéziós politikájának a part menti régiók fejlesztésére gyakorolt kedvező hatását. A 2007–2013-as programozási időszak számos valódi lehetőséget nyújt e régiók számára, és biztosítja az európai technikai és pénzügyi támogatások keretét fejlesztési terveik számára. A kohéziós politika jelenlegi meghatározásának köszönhetően a part menti régiók befektethetnek partszakaszai és szigeteik fejlesztésébe, mivel e politika kiemelten kezeli a kikötőkbe, a tengerkutatásba, a parti forrásokból nyert energiába, a tengeri örökségbe és természetesen part menti turizmusba való befektetéseket. A főszezonon kívül főleg a turizmus segíthet pótolni a mérséklődött helyi halászatot, mezőgazdaságot, nehézipart és szállítást.

Szeretném azonban megemlíteni, hogy a part menti régiók feladata, hogy kiválasszák a gazdaságuk versenyképességének fejlesztésére és a helyi szintű fenntartható turizmus támogatására legalkalmasabb projekteket. Szeretném megemlíteni, hogy a Bizottság konkrét lépéseket tesz a turizmus szezonális jellegű tevékenységeinek csökkentésére, például az EDEN (Kiemelt európai úti célok) kísérleti projekt keretében. E kezdeményezés egyik célja, hogy segítsen kiegyensúlyozottabb turistaforgalom kialakításában, és a turistákat nem hagyományos úti célok felé irányítsa, valamennyi európai ország és régió támogatása érdekében.

Végezetül hadd köszönjem meg az előadónak a jelentés során végzett kiváló munkáját, és hadd jegyezzem meg, hogy a turizmus pozitív hatással van a part menti régiókra – feltéve, hogy a fenntarthatóság szempontjából megfelelő ellenőrzés tárgyát képezi.

E tekintetben örömmel mondhatom el Önöknek, hogy a Madeira asszony jelentésében kifejezésre juttatott érdeklődés alapján a Bizottság a part menti területek turizmusához kapcsolódó vitákat szervez az Európai Tengeri Nap alkalmából rendezett konferencia keretében, amely 2009. május 19-én és 20-án kerül megrendezésre. Hadd ragadjam meg az alkalmat arra, hogy felkérjem az európai parlamenti képviselőket, hogy vegyenek részt a 2009-es Tengeri Naphoz kapcsolódó események decentralizálásában, amelyet a Bizottság teljes mértékben támogat.

Elnök. – A vitát lezárom

A szavazásra 2008. december 16-án, kedden kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

John Attard-Montalto (PSE), írásban. – Az európai népesség jelentős része part menti régiókban él. Legtöbbjük nem tudja, hogy az európai kontinens partszakasza csaknem 90 000 km hosszú. A szezonális turizmussal szemben a fenntartható turizmust kell ösztönözni. Csupán a termékek diverzifikációja és a turizmus alternatív formái, mint például az üzleti, a konferencia-, a kulturális, a gyógyászati, a sport-, a mezőgazdasági, a nyelvi és a tengeri turizmus járulhat hozzá a cél eléréséhez.

A hagyományos part menti turizmus azonban változatlanul prioritás. Hazámban arra törekszünk, hogy növeljük a homokos tengerpartok méretét és mennyiségét. Sajnos jelenleg ez nem hozzáértő módon történik. A már meglévő tengerpartokra történő homoklerakás, vagy új homokos tengerpartok kialakítása a szükséges infrastrukturális munkálatok elvégzése nélkül csupán a források pazarlása. A homokos tengerpartok kiterjesztése vagy kiépítése sok más országban és területen is évek óta folyik. A különbség az, hogy először is a szükséges infrastrukturális munkálatokra került sor, a homok természetes módon történő összegyűjtése, valamint az erózió megelőzése érdekében. Ebben a tekintetben még egy további és fontos szempont hiányzik a jelenlegi javaslatok vonatkozásában Málta legnagyobb homokos tengerpartja, Ghadira tekintetében: a közvetlen környezet tisztelete és figyelembevétele.

Rumiana Jeleva (PPE-DE), írásban. – Közismert tény, hogy az EU számos part menti régiójának gazdasága nagymértékben függ a turizmustól. Annak érdekében, hogy a jövő generációi is élvezhessék szép tengerpartjainkat és part menti vidékeinket, aktivizálni kell magunkat. A part menti területek fenntarthatósága és jövője nem adott; a környezetromlás és a rossz tervezés komoly károkat okoz a part menti régiókban. El kell kerülnünk a túlzott ház- és szállodaépítéseket, továbbá biztosítanunk kell, hogy valamennyi építkezés együtt járjon az infrastruktúra javításával, különösen a csatornázási és szemétszállítási rendszerrel. Egyszerűen

fogalmazva: meg kell tennünk mindent a part menti régiók megőrzése és védelme érdekében. Egy lehetőség erre az ökoturizmusra összpontosító programok gondozása és a part menti régiók közötti legjobb gyakorlatok rendszerének elindítása. Egy dolog nyilvánvalóvá válik: meg kell akadályoznunk a környezetszennyezést. Különös aggodalommal töltönek el az olajfeldolgozó üzemek és a hasonló létesítmények, amelyek komoly kockázatot jelentenek a part menti régióink számára. Ezért felszólítom valamennyi európai parlamenti képviselőt, hogy győződjenek meg arról, hogy e létesítmények a legkorszerűbb technológiának megfelelőek, és nem veszélyeztetik a part menti régióink törekény ökoszisztémáját.

Maria Petre (PPE-DE), írásban. – (RO) A turizmus part menti régiókra gyakorolt hatása jelentős a területi, a gazdasági és a társadalmi kohézió szempontjából, amelyet a 2007–2013-as költségvetés félidős értékelésének is figyelembe kell vennie.

Romániának jelentős part menti régiója van a Fekete-tengeren, mint ahogy Bulgáriának, Ukrajnának és Törökországnak is.

E tényt alapul véve, illetve azt tekintve, hogy a tengerbe ömlő folyók torkolatát is számításba kell venni, szükség van egy integrált nemzeti turisztikai tervre külön e régió számára, amely célul tűzi ki mind a fenntartható turizmust, mind a helyi szintű jobb életminőséget.

A román nemzeti hatóságok a regionális és a helyi hatóságokkal együtt elsőbbséget adnak a fenntartható turizmust fejlesztő strukturális alapok felhasználásának a Fekete-tenger part menti régiójában. A regionális szintű együttműködés és szinergia létfontosságú ennek érdekében, amelynek során az együttműködés európai politikai eszközök alkalmazására is kiterjed.

Az integrált megközelítésre szükség van a közösségi kohéziós, közlekedési, energiaügyi, társadalmi jóléti, egészségügyi, mezőgazdasági, tengeri és halászati, de mindenekelőtt környezetvédelmi politika részeként, amelynek célja a szinergia megteremtése, és az egymással ellentétes intézkedések elkerülése.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), írásban. – (RO) A turizmus jelentős lehetőségeket nyújt a társadalmi és gazdasági fejlődésnek, illetve a társadalmi és területi kohézióknak. Szem előtt kell tartanunk a part menti régiók különleges földrajzi jellemzőit. A fejlődésük nagymértékben függ a tengertől, a torkolattól vagy a torkolatvidéktől való távolságból eredő tevékenységekből származó bevételekből, illetve a turizmustól, a halászatból és a közlekedéstől.

A part menti régiók általában csak akkor elérhetőek, ha rendelkezésre áll hatékony és korszerű közlekedési infrastruktúra. Fontosnak tartom, hogy a tagállamok külön stratégiákat dolgozzanak ki és konkrét tevékenységeket indítsanak a part menti régiók turizmusának fejlesztése érdekében, tekintetbe véve a környezet különleges jellegét és védelmét.

A tagállamoknak – a szezonális turizmus negatív hatásainak mérséklése érdekében – diverzifikálniuk kell a turisztikai szolgáltatásaikat az egyes régiók különböző jellegének megfelelően (kultúra, sport, tengerparti nyaralóhely, történelem).

Szeretném javasolni, hogy a turizmus fejlesztése érdekében a tagállamok nem csupán a regionális fejlesztésekre használják a strukturális alapokat, hanem a gazdasági versenyképességre és megújulásra is.

21. Médiaműveltség a digitális világban (rövid ismertetés)

Elnök. – A következő napirendi pont Prets asszony Kulturális és Oktatási Bizottság nevében „médiaműveltség a digitális világban” címmel készített jelentésének (A6-0461/2008) rövid ismertetése (2008/2129(INI)).

Christa Prets, előadó. – (DE) Elnök úr, Biztos úr, e késői órán a média már nincs jelen, de a médiaműveltség változatlanul szükséges.

Mi a médiaműveltség, és miért olyan fontos, hogy nagyobb figyelmet fordítsunk rá? A digitális fejlődés, az új technológiák, és az információs technológiák máris meghaladtak minket a fejlődésben, és gyakorlatilag nem tudunk lépést tartani velük a használatukat, illetve a tanulási és tanítási módjukat illetően. A médiaműveltség jelentése a média használatának képessége, a média és a médiatartalom különböző aspektusainak megértése és kritikai értékelése, illetve a különböző helyzetekben való kommunikáció képessége.

Ezen oktatási elemek mellett a felszereltség és az új technológiákhoz való hozzáférés is rendkívül lényeges szerepet játszik, és e tekintetben nagy eltérések tapasztalhatóak, például az Európai Unió különböző tagállamai,

továbbá a vidéki és a városi területek között. E tekintetben még mindig számtalan infrastrukturális beruházásra van szükség. Ezért a médiaműveltség felfogható az új információs technológiákhoz való hozzáférés, valamint az e technológiák által biztosított tartalmak kritikai kezelés tágabb értelmében is. Valamennyi média-felhasználó célcsoportnak minősül, akár fiatal, akár idős. A célkitűzések arra vonatkoznak, hogy a kritikai elemzéshez rendelkezésünkre álljanak a szükséges készségek. Ezt szem előtt tartva három célkitűzést határozzunk meg: az információs és kommunikációs technológiákhoz való hozzáférés biztosítása; a médiatartalmak és a médiakultúra kritikai kezelése; az önálló megítélés, a médiaszövegek létrehozása, és a technológiákkal való biztonságos kölcsönhatás.

A médiaműveltségnek kulcskompetenciává – azaz a tanárképzés és az iskolai oktatás részévé – kell válnia. A médiaműveltség legyen része a tanárképzésnek, hogy maguk a tanárok is megtanulhassák és megtaníthassák. Azt is javasoljuk ezen a területen, hogy a médiaoktató modulok folyamatos korszerűsítés tárgyát képezzék, annak érdekében, hogy biztosítható legyen a folyamatos tanulás ezen a területen.

Az iskolákban a médiaműveltség az órarend része kell, hogy legyen minden szinten. Jelenleg abban a szakaszban vagyunk, ahol a legtöbb gyermek egymást tanítja a média és az új technológiák kezelésére, de a tanult kezelést, és mindenekelőtt a médiahasználat következményeit jelenleg sajnos még nem eléggé ismerjük.

Az idősebbekről is gondoskodni kell, és a médiaműveltségnek az élethosszig tartó tanulás szerves és beépült részévé kell válnia, mivel az idősek számára különösen fontos, hogy lépést tartsanak e technológiákkal, annak érdekében, hogy függetlenek maradjanak, és hogy hosszabb ideig vehessenek részt közösségi életben.

Ennek ellenére az említett technológiával járó fejlődésnek természetesen vannak mellékhatásai, mint az életben minden másnak. Emiatt úgy gondolom, hogy most is léteznek még nem felismert veszélyek, különösen annak a következményeivel kapcsolatban, hogy a gyermekek új formában – blogokban vagy egyéb módokon – kommunikálnak másokkal. Amikor így tesznek, tudniuk kell – mint ahogy minden felnőttnek is – hogy az interneten bármit bármikor vissza lehet keresni. Ha a személyes adataimat felteszem az internetre, mindenki számára hozzáférhetővé teszem, és ez azt jelenti, hogy minden személy használhatja az adataimat, vagy más felhasználókat, hogy a személyemről kialakítson egy képet, amelynek hatása lehet az önéletrajzomra vagy a jelentkezéseimre, és amely kifejezetten kritikus módon befolyásolhatja jövőbeli szakmai életemet.

Arra a helyzetre lenne szükség, és arra törekszünk, hogy kompetens módon használjuk a médiát, de ne hagyjuk kizsákmányolni magunkat, és ezt kell megcéloznunk.

Vladimír Špidla, a Bizottság tagja. – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim, a Bizottság üdvözli a médiaműveltség a digitális világban című európai parlamenti jelentését.

Először is engedjék meg, hogy gratuláljak az előadónak, Prets asszonynak, valamint a Kulturális és Oktatási Bizottságnak munkájához.

Az Európai Bizottságnak az a véleménye, hogy a médiaoktatás az európaiak mai innovációs és információs társadalomban való aktív részvételének fontos eleme.

A médiaoktatás magasabb szintje jelentősen segítheti a lisszaboni célkitűzések elérését.

A Tanács szintén osztja e véleményt. Ezt az Audiovizuális Miniszterek Tanácsa 2008. május 21-i ülésén fejezte ki a digitális kompetencia következtetései elfogadásával.

A Parlament jelentése helyesen hangsúlyozza a médiaoktatás jelentőségét az európaiak mobilizációjában és demokratikus részvételében, de az interkulturális párbeszéd elősegítésében, valamint a fogyasztóvédelem területén is.

A Bizottság egyetért a Parlammal abban, hogy a médiaoktatás valamennyi médiára vonatkozik, beleértve a televíziót, a filmet, a rádiót, a rögzített zenét, az írott sajtót, az internetet és valamennyi új digitális kommunikációs technológiát.

A médiaoktatás alapvető kompetencia, amelyet a fiataloknak el kell sajátítaniuk, de szüleiknek, tanáraiknak, a médiszakembereknek és az időseknek is.

2009-ben a Bizottság folytatni fogja a legjobb gyakorlat cseréjének előmozdítását többek között olyan meglévő tevékenységek támogatásával, mint a MEDIA 2007, a MEDIA International előkészítő tevékenység, valamint a televízióról és műsorszórásról szóló irányelv, az AVMS-irányelv. Ezen belül, az AVMS-irányelvben megállapított bejelentési kötelezettséghez kapcsolódóan felmérés indult a különböző szintű médiaműveltség

értékelési kritériumainak kidolgozására. A tagállamokkal holnap ismertetjük e tanulmány állását az AVMS-irányelv kapcsolattartó bizottságának ülésén. A zárójelentés 2009 júliusában kerül közzétételre.

Végezetül örülök, hogy a Bizottság és a Parlament felismerte, hogy szükséges egy, a médiaoktatásról szóló ajánlás elfogadása 2009-ben.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra 2008. december 16-án, kedden kerül sor.

22. A megtévesztő gyakorlatot folytató, címjegyzékekkel foglalkozó társaságokról szóló jelentés (rövid ismertetés)

Elnök. – A következő napirendi pont Busuttill úr Petíciós Bizottság nevében készített jelentésének (A6-0446/2008) rövid ismertetése a szakmai címjegyzékekkel foglalkozó társaságok megtévesztő reklámja elleni küzdelemlről (0045/2006, 1476/2006, 0079/2003, 0819/2003, 1010/2005, 0052/2007, 0306/2007, 0444/2007, 0562/2007 stb. számú petíció) (2008/2126(INI)).

Simon Busuttill, előadó. – (MT) Ezt a jelentést azért állítottuk össze, mert az Európai Parlament több mint 400 petíciót kapott a polgároktól, egész pontosan kisvállalkozásoktól, amelyek reklámcsalás áldozatául estek azzal, hogy akarattuk ellenére kereskedelmi címjegyzékbe vették őket. Az áldozatok ehhez hasonló formanyomtatványt kaptak azzal, hogy töltsék ki, miközben azt hitették el velük, hogy ingyenesen fognak megjelenni a jegyzékben. Azonban a későbbiekben levelet kaptak, amelyből kiderült, hogy tudtukon kívül szerződést kötöttek, amely körülbelül 1000 euró fizetési kötelezettséget jelent három évig. Ezen okból kifolyólag tekintjük megtévesztőnek e jegyzékeket. Szeretném hozzátenni, hogy ezekben a petíciókban a leggyakrabban említett cég az European City Guide címjegyzék tulajdonosa. Érdemes megjegyezni, hogy ez a cég jelentős nyomást gyakorolt e Ház képviselőire, arra téve kísérletet, hogy megállítsa vagy aláássa a ma ismertetett jelentéseket. Azonban szerencsére nem járt sikerrel – annak ellenére, hogy nem mindig adott nekünk helyes tájékoztatást. Milyen eredményeket hozott a jelentés? Megállapítottuk, hogy egy nagyon valós probléma áll fenn, amely széles körben elterjedt, és amelyet az egész Európai Unióban nyomon lehet követni. Kiderült, hogy ez számos kisvállalkozást, szakembert és más egyént érint, akik nem feltétlenül cégtulajdonosok. Úgy találtuk, hogy ez a probléma transznacionális, és nem csupán jelentős pénzügyi hatása van, hanem komoly pszichológiai hatást is gyakorol a család áldozataira, akiket rávesznek az űrlap kitöltésére, majd később zaklatnak a cég munkatársai a fizetés behajtása miatt. Mi a javaslatunk a jelentésben? Először is összeállítunk egy intézkedési listát a tudatosság szintjének fokozása, illetve az átvert áldozatok számának csökkentése érdekében. Másodszor is biztosítanunk kell a hatályos európai jogszabályok megfelelő végrehajtását. Itt kell megjegyezni, hogy minden alkalommal, amikor ezt az ügyet felhoztuk a Bizottságnál, azzal válaszolt, hogy a tagállamok az európai uniós jogszabályokat saját megítélésük szerint hajtják végre nemzeti szinten. Ennek tudatában vagyunk, ugyanakkor szeretném emlékeztetni a Bizottságot arra, hogy az Európai Bizottságnak kötelessége az európai uniós jogszabályok hatékony tagállami végrehajtásának biztosítása. Az adott probléma jobb kezelése érdekében az európai jogszabályok módosítására is javaslatot teszünk. Megállapítottuk például azt, hogy az osztrák modell példamutató, mivel Ausztria megváltoztatta nemzeti szabályozását, hogy e megtévesztő kereskedelmi jegyzékekre vonatkozzon. Végül megemlíteném, hogy segíteni kell az áldozatokat azzal a tanáccsal, hogy ne fizessenek ezeknek a kereskedelmi jegyzékek vezető cégeknek, amíg nem kértek megfelelő jogi tanácsot. Mielőtt befejezném, szeretném szívből megköszönni a Petíciós Bizottságnak, hogy egyhangúlag támogatta e jelentést, és szeretnék köszönetet mondani valamennyi kollégámnak. Emellett szívből jövő köszönet jár a bizottság titkárának, David Lowe úrnak. Ha a jelentés elfogadásra kerül, két egyértelmű üzenetet fog küldeni – először is az áldozatoknak meg fogja mutatni, hogy megértjük a helyzetüket, és teljes mértékben mögéjük állunk, másodszor pedig a megtévesztő gyakorlatot folytató, kereskedelmi jegyzékek vezető cégeknek, akiket figyelmeztetünk arra, hogy vessenek véget csalárd tevékenységeiknek, mert az Európai Parlament nyomon követi azokat.

Vladimír Špidla, a Bizottság tagja. – (FR) Elnök úr, a Bizottság elismeri az Európai Parlament e jelentés szövegezésében tett erőfeszítéseit, és aktívan meg fogja vizsgálni a következtetéseit.

Szeretném kiemelni, mint ahogyan maga a jelentés is világosan mutatja, hogy amíg a kérdéses probléma társaságok közötti kapcsolatokra vonatkozik, a fogyasztóvédelemre vonatkozó közösségi jogszabályozás jelentős része – azon belül az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatáról szóló 2005/29/EK irányelvet és a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló 2006/2004/EK rendelet – nem érvényes.

Azonban egy bizonyos formájú védelmet biztosít az összehasonlító és megtévesztő reklámról szóló 2006/114/EK irányelv. Ezen irányelvekkel összhangban a hatóságokra és/vagy az illetékes bíróságokra hárul a felelősség a jogszabályozások alkalmazásának nyomon követése tekintetében e társaságok tevékenysége folytatásának helye szerinti tagállamokban, hogy eseti alapon eldöntsék, hogy egy bizonyos kereskedelmi kommunikáció megtévesztő-e, és hogy meghozzák a megfelelő kényszerítő intézkedéseket.

Szeretném azt is hangsúlyozni, hogy számos hatóság és illetékes bíróság, például Spanyolországban és Belgiumban, máris kényszerítő intézkedéseket hozott e gyakorlat ellen, számos pozitív eredménnyel.

A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv hatálya nem terjed ki a társaságok közötti kereskedelmi gyakorlatokra, mivel nem szól semmiféle érv a tisztességtelen versenyre vonatkozó nemzeti jogszabályok teljes harmonizációja mellett. Az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen gyakorlatárról szóló, teljes mértékben harmonizált irányelv rendkívül ambiciózus javaslat volt, amely megbukott volna, ha hatályát kiterjesztik a a társaságok közötti tisztességtelen versenygyakorlatokra.

A javaslatot és a Tanácson belüli munkát eredményező konzultációs megmutatta, hogy alig volt támogatás az irányelv hatályának kiterjesztésére a vállalkozások közötti tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokra. Míg bizonyos tagállamok amellet voltak, hogy az irányelv hatályát ki kell terjeszteni a tisztességtelen versenyre, mások támogatásukat adták a fogyasztóvédelemre, de elleneztek a tisztességtelen verseny szabályaira vonatkozó további harmonizált rendszer uniós szintű bevezetését.

Bár a Bizottság nem tud fellépni az említett gyakorlatokat folytató társaságok ellen, törekszik arra, hogy figyelmeztesse a társaságokat erre a problémára: különböző európai szakmai szervezetnek számol be róla. Ezt a témát külön felvetették a Business Support Network keretében, és ugyanakkor az európai kisvállalkozói intézkedéscsomag felszólítja a tagállamokat, hogy védjék kis- és középvállalkozásaikat a tisztességtelen gyakorlatoktól. A Bizottság továbbra is meg fogja vizsgálni a további módszereket a társaságok figyelmének felhívására, ha szükségesnek tartja.

Továbbá a Bizottság írásban hívta fel az érintett tagállamok – Spanyolország, Ausztria és Németország – illetékes hatóságainak figyelmét a helyzet folyamatos fennállására, és írásban kért azoktól további információt. A beérkezett válaszok meglehetősen egyértelművé teszik, hogy a nemzeti hatóságok tudnak erről a problémáról, és rendelkeznek az ezt kezelő szabályozással, ahol szükséges, ott már alkalmazták az előírt intézkedéseket.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra 2008. december 16-án, kedden kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Richard Corbett (PSE), írásban. – Mivel a megtévesztő társaságok ellen évek óta kampányt folytatok, örömmel támogatom e jelentést.

Ez a probléma átnyúlik a határokon. Európa-szerte minden évben több ezer társaság, jótékonyági szervezet és önkéntes csoport ír alá egy jegyzékhez tartozó, teljesen ártatlannak tűnő formanyomtatványt. Valójában egy összetett szerződésre veszik rá őket, majd agresszív követelésekkel kell szembenéznük, és nincs felajánlás a szerződés felmondására.

Rendkívül fontos lezárni azokat a jogi kiskapukat, amelyek lehetővé teszik e megtévesztő társaságok működését.

Nyomatékosan felkérem a Bizottságot, hogy kövesse e jelentés fő ajánlásait, és terjessze a Parlament elé a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv hatályának kiterjesztését, hogy külön megtiltsa az ilyen jegyzékekbe való felvétel reklámozását, hacsak nem tájékoztatják a jövőbeli ügyfeleket a reklámban, hogy fizetés ellenében történő szerződést kínálnak.

Ezen ajánlások jogilag egyenesek – Ausztria „tálcán nyújtotta át” a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv átültetését e rendelkezés beiktatásával –, de számottevően javítanak a társaságok és más szervezetek védelmét, akik áldozatul esnek e csalásoknak, és egyértelmű jelzést küldenének a jegyzékcsalóknak, hogy a napjaik meg vannak számlálva.

23. A következő ülésnap napirendje: lásd a jegyzőkönyvet

24. Az ülés berekesztése

(Az ülést 23.35-kor berekesztik.)